ON-KAPAK-KANUN 2019.qxp_Layout 1 26/12/2019 14:44 Page 1

SERXWEBÛN

JI SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTIR TIŞTEK NÎNE

Sal: 38 / Hejmar 456 / Kanûn 2019

PKK 2020 yılına küresel bir özgürlük hareketi olarak giriyor

√ 2019 yılına ABD'nin 6 Kasım'da Parti yönetimimize yönelik, tıpkı 9 Ekim 1998'de Önder Apo'ya dönük aldığı karara benzer bir saldırı kararıyla girmiştik. Buna karşı da bütün cephelerde hareket ve halk olarak bir direniş yürüttük. İmralı direnişi buna öncülük etti. Bu temelde Önderlik direndi, gerilla direndi, gerçekten de Bakur'da olduğu gibi, Medya Savunma Alanları'nda, Rojava'da, faşist-soykırımcı saldırının olduğu her yerde gerilla ağır bedeller de verse kahramanlık çizgisinde bir direnişin yürütücüsü oldu.

√ Leyla Güven'in 2018'in Kasım'ında başlattığı ve daha sonra yaygınlaşan açlık grevleri direnişe damgasını vurdu. Böyle bir açlık grevi etrafında "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim" hamlesi temelinde bir direniş yürütüldü.

√ 2 Kasım ve sonrasında dünyanın dört bir yanında milyonlarca insanın aynı ruh ve amaç doğrultusunda, aynı duyguyla, aynı taleple eylemi, ortak direnişi gerçekleşti. Bu önemli bir gelişme, yeni bir durum. Ezilenlerin, ezilen halkların, işçi ve emekçilerin, kadınların özgürlük mücadelesinin ulusal ve bölgesel düzeyi aşarak küreselleşmesi, bütün insanlığı birleştirmesi, tüm ezilenlerin ortak bir mücadele, direniş cephesinde birliğinin yaratılması anlamına geliyor.

√ Yeni yıla Bakur'da, Başûr'da, Rojava'da, Şengal'de topyekûn faşist-soykırımcı saldırılar altında ve buna karşı da tüm cephelerde gerilla öncülüğünde topyekûn bir mücadele konumunda giriyoruz. 2019 yılı son 10 yıllık büyük, topyekûn savaşı 2020 yılına devrediyor. Bu durum 2020 yılında da sürecek.

>9-15

Kadın direnişi 2019 yılında toplumsal hareketlerin öncüsü oldu

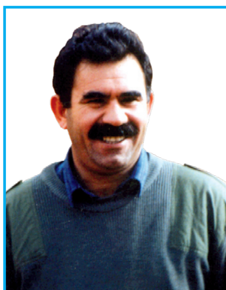
Zelal Amed

Kürdistan'dan başlayan ve Ortadoğu üzerinden evrenselleşen kadın ve halk devrimlerine karşı geliştirilen saldırılar bu yıl içinde de devam etmiştir. Türk faşist devletinin DAİŞ'in yenilgisi ardından DAİŞ'le alamadığı sonuçları bu kez bizzat kendisi devreye girerek almak istemiştir. 3. Dünya Savaşı sürecinin velayet savaşları dönemi biterken, dünya ve bölge hegemonik devletlerinin kirli hesap ve işbirliği temelinde Rojava Devrimi'ne, Kürt varlığına ve Ortadoğu halklarına yönelik yeni ve kapsamlı bir saldırı konsepti 9 Ekim 2019 tarihinde devreye konulmuştur. Türk devleti ve çetelerinin Ezaz, Cerablus, Bab, Efrîn işgali ve ilhakı sonrasında, bu kez devreye ABD-Rusya işbirliği temelinde Girê Spî, Serekaniye işgal saldırıları başlatılmıştır.

>7-8

Devrim, kendi içini netleştirme hareketidir

Rêber Apo'nun 11 Ağustos 1994 tarihli çözümlemesi

Kürt hareketi birleşik kaplar kanunu gibidir, birbirini etkiler. Kendini ayrı kaplar konumunda tutma, belki geçici olarak olabilir ama er, geç aynı düzeye gelir, nitekim geliniyor da. Bunları erkenden anlamak herkesin çıkarınadır.

En uzağımızda olanlar bile, bu hareketin genel yasalarının etkisi altındadır. En iyisi, kanunları, kuralları, yaşamı zorlamadan uyum gücü gösterebilmektir. Ben bunu icat etmiyorum. Ulusal hareketin dinamikleri, kanunları var. Tek başına kimse TC'yle oturup çözüme gidemez. Çünkü, hareketin kanunu az çok geçerlidir.

>16-21

PKK küresel özgürlük ve demokrasi hareketi haline gelmiştir

Serxwebûn'dan

PKK, 41 yıl süren mücadelesiyle gerçekten de ulusal düzeyi aştığı gibi bölgesel düzeyi de aşıp küresel bir özgürlük ve demokrasi hareketi haline gelmiş bulunuyor. Bunu 41. yıl içerisinde yaşadığımız mücadeleler net bir biçimde ortaya çıkardı. Son derece önemli ve büyük etkiye sahip gelişmeler yarattı. Nasıl 41 yıl önceki duruşu ulusal düzeyde çok tarihi bir özgürlük çıkışı idiyse, yine bundan 35 yıl önce Ortadoğu'ya açılarak oranın değerleriyle de donanarak Kürdistan'da gerillayı geliştirmeye adım attığında bölgesel düzeyde önemli bir devrimci çıkışı gerçekleştirdiyse, bugün 41 yıl gibi önemli bir mücadele tarihini, onun birikimini arkasına alarak küresel düzeyde bir devrimci çıkışı gerçekleştiriyor. Bu görülmesi ve anlaşılması gereken çok önemli bir durum oluyor. Kuşkusuz bu çok coşku verici, heyecan verici, onur ve şeref verici bir durumdur.

>2-6

Siyasal degerlendirme.qxp_Layout 1 26/12/2019 14:44 Page 2

PKK küresel özgürlük ve demokrasi hareketi haline gelmiştir

PKK'nin, nasıl 41 yıl önceki duruşu ulusal düzeyde çok tarihi bir özgürlük çıkışı idiyse, yine bundan 35 yıl önce Ortadoğu'ya açılarak oranın değerleriyle de donanarak Kürdistan'da gerillayı geliştirmeye adım attığında bölgesel düzeyde önemli bir devrimci çıkışı gerçekleştirdiyse, bugün 41 yıl gibi önemli bir mücadele tarihini, onun birikimini arkasına alarak küresel düzeyde bir devrimci çıkışı gerçekleştiriyor. Bu görülmesi ve anlaşılması gereken çok önemli bir durum oluyor. Kuşkusuz bu çok coşku verici, heyecan verici, onur ve şeref verici bir durumdur. Böylesi bir durum daha derin anlamayı, daha sağlam işe koyulmayı, daha ağır görev ve sorumluluklarla yüklü olmayı ifade eden bir durum da oluyor.

Serxwebûn'dan

Yeni bir parti yılına girerken önemli imkan ve fırsatlara sahip olduğumuzu hem de mutlaka başarılması gereken görev ve sorumluluklarla karşı karşıya olduğumuzu belirtmemiz ve bilmemiz gerekiyor. Yeni bir parti bayramı, PKK'nin kuruluş yıldönümünü yaşarken gerçekten de oldukça önemli tarihi bir süreçten geçiyoruz, aslında bütün dünya böyledir. Fakat Kürdistan çok daha fazla böyle bir durumu arz ediyoruz. Kürt toplumu son derece tarihi öneme sahip kritik süreçten geçiyor. Çok fazla yoğunlaşmış ve hareketlenmiş bir siyasi-askeri mücadele içerisinde bulunuyoruz. Kelimenin tam anlamıyla baş döndürücü bir mücadele hızı söz konusudur. Öyle ki bazen günde birkaç kez siyasi durum değerlendirmesi yapmak gerekiyor, yeni kararlar almaya ihtiyaç oluyor. Birçok siyasi güç yeni taktikler belirlemek durumunda kalıyor. Bu kadar yoğunlaşmış hızlanmış bir siyasi-askeri mücadele süreci söz konusudur.

Sistem, yaşanan derin kriz ortamında ancak çatışmalarla ömrünü uzatabiliyor

Üçüncü Dünya Savaşı olarak ifade ettiğimiz, neredeyse otuz yıla yaklaşan bu sürecin en çok yoğunlaşmış, derinleşmiş, yaygınlaşmış ve keskinleşmiş bir dönemini yaşıyoruz. Bölgesel düzeyde bu derinleşme ve yaygınlaşma gittikçe daha çok yaşanıyor. Bu kadar uzun süre geçmiş olmasına rağmen böyle bir yaygınlaşma ve derinleşme herkes için yenilik ifade ediyor, yeniden durum değerlendirmesi yapmayı gerektiriyor. Birçok çevrenin beklemediği yeni durumlar bu temelde yaşanıyor. 'Süreç tamamlanacak, yeniden yapılanmalar olacak, savaş bitecek, bu sonuçta bizimde yerimiz olsun' diye hesap eden, beklenti içine giren yaklaşımlar bu derinleşme ve yaygınlaşma karşısında kendini düzeltmek, değiştirmek durumunda kalıyor. Her ne kadar mücadelenin merkezinde yer alan güçler çok fazla yıpranmış ve yorulmuş olsalar da, sonuca gitmeyi beklemeyi isteseler de 5 bin yıllık iktidarcı-devletçi sistemin, onun 500 yıllık kapitalist modernite döneminin ortaya çıkardığı ağır ve derin çelişkilerden kurtulmanın öyle çok kolay ve hızlı olmayacağı anlaşılıyor. Söz konusu çelişki ve çatışmalı durumdan kurtulmadıkça da artık sistemin kendi içerisinde kendisini yenileme gücüne sahip olunmadığı, tam tersine derinleşmiş çelişkiler içerisinde çok fazla yoğunlaşmış, yaygınlaşmış, keskinleşmiş mücadelelerle, çatışmalarla kendisini yaşatabildiği, ömrünü uzatabildiği gözükebiliyor.

Sistem kendisini yaşanan derin kriz ve kaos ortamında ancak çatışmalarla yaşatabiliyor, ömrünü uzatabiliyor, toplumlar üzerindeki egemenliğini sürdürebiliyor. Bunun ötesinde söz konusu çelişkili ve çatışmalı durumu hafifletme gücüne, özelliğine sahip bulunmuyor. Böyle olunca bu kadar ağırlaşmış sorunlardan çıkışı, kurtuluşun tek yolu olarak Önder Apo'nun öngördüğü küresel demokratik konfederalizmin gerçekleşmesi kalıyor. Her alanda demokratik modernite çizgisinde gelişecek demokratik özerklik sistemlerinin hayat bulması, bu temelde devrimci değişikliklerin dönüşümlerin olması, demokratik özerkliğe dayalı olarak tüm iktidarcı devletçi sistemin ortaya çıkardığı temel sorunlara adım adım çözüm bulunması kalıyor.

5 bin yıllık erkek egemen zihniyet ve siyasetin ortaya çıkartmış olduğu iktidarcı-devletçi sistemin her bakımdan aşılması, alternatif demokratik toplum sisteminin kadın özgürlüğüne ve toplumsal ekolojiye dayalı olarak gelişmesi, gerçekleştirilmesi kalıyor. Yer küremiz üzerinde yaşayan insanlık böyle köklü bir çıkış yapma, değişiklik yaşama sürecinde bulunuyor. Bu kadar yaşanmış çatışma durumu, kriz, kaos ortamı kesinlikle bunu ifade ediyor. Bu da tarihsel bilince daha çok sahip olmayı, küresel iktidar ve devlet sisteminin özelliklerini daha iyi anlamayı, çözmeyi, bunları aştırtacak kadın özgürlüğüne ve ekolojik topluma dayalı demokratik özerklik devrimlerini adım adım gerçekleştirecek bir mücadeleye kalıyor. Ancak böyle bir mücadeleyle insanlık bu dar boğazdan kurtulabilir, çıkabilir. Böyle bir mücadeleyi anlamak, yürütmek, ona öncülük etmek; bilinç olarak, örgüt ve eylem olarak bunun gerektirdiği sorumlulukları yerine getirmek günümüzün devrimciliği, yurtseverliği ve demokratlığı oluyor. Tutarlı ve namuslu insan olmak ancak bu gerçekleri görüp onun gereklerini başarıyla yerine getirmekten geçiyor. Önder Apo "Bu gerçekler görülüp buna göre mücadele yürütülmedikçe değil devrimci olmak tutarlı insan bile olunamaz" dedi.

Bu gerçekliği görmeye çalışan insanlığın 10 binlerce yıllara dayalı oluşmuş tarihsel bilincini günümüz koşullarını çözümleme temelinde yeniden sentezleyerek böyle bir demokratik kurtuluş yolunu teorik, programsal, stratejik ve taktik bakımdan ortaya koyan gerçeklik Önder Apo gerçekliği oluyor. PKK böyle bir hakikat temelinde ortaya çıkmış, kendini eğitmiş, örgütlemiş, eylemli kılmış bir güç olma özelliği taşıyor. Böyle bir kritik tarihsel süreçte insanlığın çok fazla ihtiyaç duyduğu ve mutlaka gerçekleştirilmesinin gerekli olduğu bir öncü duruşu, mücadeleyi ifade ediyor. Mevcut gerçekliği çözümlerken bilinç olarak sürecin ortaya çıkardığı görev ve sorumlulukların gereğini yerine getirme iddiasını ve iradesini ortaya koymuş bulunuyor. Böyle bir tarihsel görev ve sorumluluğu üstlenmiş oluyor.

Kuşkusuz bu önemli bir durumdur, iyi bir durum, doğru bir durumdur. Tarihsel olarak insanlık açısından son derece önem arz eden, kurtuluş ve çıkış yolu gösteren bir durumdur. Onurlu, bilinçli bir durumdur. Fakat aynı oranda da ağır ve ciddi bir durumdur, büyük görev ve sorumluluklarla mensuplarını bağlı kılan bir durumdur. Sadece söz ve lafla altından kalkılacak bir durum değildir. Böyle bir pozisyonda olmak, insandan doğru anlamayı ve başarılı iş yapmayı istiyor. Bu kadar çürümüş, kokuşmuş, ağırlaşmış iktidar ve devlet sisteminin ortaya çıkarttığı tüm sorunlara başarılı çözümler getirmeyi, görev ve sorumluluğunu yüklüyor. İşte bunun altından kalkabilmek gerekiyor. Böyle bir görev ve sorumluluğun altından kalkabilmek, gereklerini yerine getirebilmek de daha doğru anlamayı, daha derin kavramayı, tarihsel ve güncel durumun bilincine daha derinden ve bütünlüklü varmayı, daha cesur ve fedakâr olmayı, daha keskin ve yaratıcı mücadele etmeyi gerektiriyor. İnsandan yeni bir devrimcilik istiyor, yeni bir duruş istiyor.

PKK küresel düzeyde bir devrimci çıkışı gerçekleştiriyor

5 bin yıllık iktidar ve devlet sistemine karşı toplumların, insanlığın, ezilenlerin ortaya çıkartmış olduğu mücadele ölçülerini, devrimci ölçüleri, özgürlük ölçülerini kesinlikle aşmayı gerektiriyor. İşte Önder Apo böyle bir gelişmenin iddiası ve iradesi oldu. PKK böyle bir önderlik gerçeğinin örgüt ve eyleme dönüştürülmesini ifade etti. Günümüze kadar bu esaslar temelinde zafer iddiasını, iradesini daha da geliştirerek, derinleştirerek, keskinleştirerek geldi. Bundan sonra da böyle bir bilinç ve iradeyle yürümek istiyor. Bunun gerektirdiği görevleri, sorumlulukları günlük pratik çalışma içerisinde başarıyla yerine getirmek kararlılığında bulunuyor.

Böyle bir yıl dönümünde 41 yıl gibi önemli bir tarihsel mücadele sürecini tamamlar yeni bir mücadele yılına girerken tüm bunlar çerçevesinde iddiası, iradesi, kararlılığı çok daha güçlü bir biçimde gelişiyor, sürüyor. Bunu kendisiyle de sınırlı da tutmuyor, tüm topluma yayıyor, bölgesel düzeyde halklara yayıyor, küresel düzeyde insanlığa taşırmaya, mal etmeye çalışıyor. Aslında 41 yıl süren mücadelesiyle gerçekten de ulusal düzeyi aştığı gibi bölgesel düzeyi de aşıp küresel bir özgürlük ve demokrasi hareketi haline gelmiş bulunuyor. Bunu 41. yıl içerisinde yaşadığımız mücadeleler net bir biçimde ortaya çıkardı. Son derece önemli ve büyük etkiye sahip gelişmeler yarattı. Nasıl 41 yıl önceki duruşu ulusal düzeyde çok tarihi bir özgürlük çıkışı idiyse, yine bundan 35 yıl önce Ortadoğu'ya açılarak oranın değerleriyle de donanarak Kürdistan'da gerillayı geliştirmeye adım attığında bölgesel düzeyde önemli bir devrimci çıkışı gerçekleştirdiyse, bugün 41 yıl gibi önemli bir mücadele tarihini, onun birikimini arkasına alarak küresel düzeyde bir devrimci çıkışı gerçekleştiriyor. Bu görülmesi ve anlaşılması gereken çok önemli bir durum oluyor. Kuşkusuz bu çok coşku verici, heyecan verici, onur ve şeref verici bir durumdur. Böylesi bir durum daha derin anlamayı, daha sağlam işe koyulmayı, daha ağır görev ve sorumluluklarla yüklü olmayı ifade eden bir durum da oluyor.

İçinde bulunduğumuz gelişim sürecinde ortaya çıkardığı imkan ve fırsatları doğru anlar ve değerlendirmek isterken, mevcut gelişmelerin coşkusunu ve heyecanını yaşarken önümüze koyduğu küresel düzeydeki görev ve sorumlulukların bilincine de daha derinden varmamızı, bu görev ve sorumlulukları daha güçlü üstlenerek Önderlik tarzıyla, üslubuyla, temposuyla donanıp başarıyla pratiğe geçirmemizi gerektiriyor. Ancak günümüzün partileşmesi böyle oluyor. Önderlik gerçeğine katılım,

Siyasal degerlendirme.qxp_Layout 1 26/12/2019 14:45 Page 3

böyle bir görev ve sorumluluğun yerine getirilmesiyle gerçekleşiyor. Bunun dışında herhangi bir ölçü yoktur. İçinde bulunduğumuz süreçteki tartışmalarımız, düşünsel yoğunlaşmalarımız, arayışımız kesinlikle bu gerçeklerin bilincine daha derinden varmak, onun gereklerini yerine getirecek bir yaratıcılığı karar ve irade gücünü ortaya çıkarmak temelinde oluyor.

Böyle bir militanlığı bilinç, irade, ölçü, iddia, tarz, üslup ve tempo bakımından ortaya çıkartmak ve böylece günümüzün görev ve sorumluluklarının gereğini Apocu çizgide başarıyla yerine getiren devrimci militanı yaratmak oluyor. Önder Apo "En büyük güç insanın gücüdür. En büyük teknik insandır, insanın eğitimle gücünün ortaya çıkartılması en fazla enerji veren atom çekirdek patlamalarından çok daha güçlü bir enerji ortaya çıkartmaya muktedirdir" dedi. Dolayısıyla böyle bir enerji patlaması yaratmamız gereken süreç ve dönem içerisinde bulunuyoruz.

Geçmişte görev ve sorumluluklarımız ideolojik, siyasi, askeri bakımdan dardı, ulusal düzeyle sınırlandırılmıştı, biraz bölgeye açılıyordu. Sıradan bir çalışma, sınırlı bir anlama, kısmi bir yönelim söz konusu görev ve sorumlulukların başarıyla yerine getirilmesini sağlıyordu, ama şimdi durum artık öyle değildir. PKK yeni durumlar yaşıyor. O halde Önder Apo'nun ortaya koyduğu düşünce gerçeğini zihniyet bakımından, irade bakımından, tarz bakımından daha doğru anlayacağız; o teoriyi, felsefeyi, ideolojiyi, politikayı, strateji ve taktikleri, örgüt ve eylem çizgisini daha doğru anlayacağız ve o temelde küresel düzeyde 5 bin yıllık iktidar ve devlet sisteminin ortaya çıkartmış olduğu sorunları, tüm ezilenleri bilinçlendirip örgütleyerek ortak mücadele çerçevesinde çözüme götürmeyi hedefleyen büyük bir mücadeleye yöneleceğiz. Bu mücadeleyi omuzlayacağız, üstleneceğiz, 'yapamayız-edemeyiz' demeyeceğiz. 'Bizim işimiz mi, başkaları yapsın' beklentisinde olmayacağız. 'Biz ancak bu kadar yaparız, öbür tarafı bizi ilgilendirmez' yaklaşımı içinde kesinlikle olmayacağız. Bu tür yaklaşımlar ve tutumlar doğru değildir, özgürlük bilincine uygun değildir. Bu tür yaklaşımlar dar, basit, bireyci orta sınıf etkileri taşıyan anlayışlar ve eğilimlerdir. İnsanlık için yeni bir gelişme sağlatan düşünceler değildir. Tam tersine büyük cesaret ve fedakârlıklarla yaratılan değerleri bireysel yaşamı doğrultusunda kullanmayı, tüketmeyi öngören, kendisini oraya yönelten yaklaşımlardır. Öyle öncü devrimci militanlık olunmaz, Apocu militanlık öyle olamaz. Tam tersine Önderlik gerçeği o tür zihniyet, ruh hali, duygu, düşünce, tutum, davranışa karşı mücadele etmek üzere ortaya çıkmış bir gerçeklik oluyor. O halde Önderlik gerçeğini her zamankinden daha fazla anlama, daha doğru anlama, bu gerçekliğe daha bütünlüklü katılma, o temelde yaşayan ve mücadele edip başaran devrimci militanlar haline kendimizi getirme ihtiyacı var. Bunu Apocu militan olmak isteyen insanlar olarak her zamankinden daha fazla doğru ve derin anlamak ve onun gereklerini yerine getirmek zorundayız.

41 yıllık PKK tarihi öğretici derslerle doludur

Bunlar temelinde şunları ifade edebiliriz: 42. Parti yılına girerken 41 yıllık mücadelenin dersleri nelerdir? Dönüp buna iyi bakabilmeliyiz. Gerçekten de PKK 41 yıl önce bir kongre ile kendisini resmi örgüt haline getirirken durumu neydi? Ne kadar biliyor ve anlıyordu? Ne kadar durumun farkındaydı? Ne kadar imkan ve fırsata sahipti? İddiası, iradesi neydi, duygusu düşüncesi nasıldı? İş yapabilme kabiliyeti ne durumdaydı? Ne kadar gelecek vaat ediyordu? 41 yılık pratiği nasıl geliştirdi? Bu 41 yılın her anı yılı, ayı, günü, saati, saniyesi nasıl geçti? Kimler PKK'ye katıldılar, nasıl kendilerini eğittiler, görev ve sorumluluklara nasıl yaklaştılar, nerede nasıl savaştılar, ne tür kahramanlıklar yaşandı? Hangi zorluklarla engellerle nasıl mücadele edildi? Bunlar nasıl bir tarzla, tempoyla, üslupla aşıldı? PKK hangi gerçeklerden oluştu, nasıl bir hakikati temsil ediyor? Önüne koyduğu görev ve sorumlulukları yapmak için belirlediği hedefleri ne kadar başardı? Ne kadarını gerçekleştirdi, ne kadarı kaldı? Gerçekleştirdiklerini ne kadar doğru ve yeterli yaptı? Başaramadıklarını neden başaramadı?

41 yılı da bu temelde sorgulamak, anlamaya çalışmak gereklidir. Dikkat edilirse binlerce soru sorabiliriz. Binlerce soru sorup cevap aramamızı gerektiren büyük bir tarihi geçmiş var. Zaman bakımından çok az olabilir. İnsanlığın ömrü bilmem kaç milyon yıl deniliyor, Tarih bilimi tarafından Kürt halkının 10 bin yılı aşan bir tarihsel geçmişinin olduğu belirtiliyor. Böyle bir zamanlamayla ele alınırsa 41 yıl belki çok dar ve kısa bir zaman dilimi oluyor. Fakat içeriği bakımından, ortaya çıkardığı sonuçlar bakımından ele alındığında ise binlerce, yüzlerce yıllar içerisinde ortaya çıkmış değişiklikleri, gelişmeleri bu kadar kısa bir zaman diliminde etkili bir biçimde gerçekleştirmenin yaşanmış olduğu bir zaman dilimidir. Bu anlamda da çok etkili, çok önemli sonuçları olan, büyük birikimler ortaya çıkartmış bulunan bir zaman dilimi oluyor.

Daha iyi çözümlenebilir. Tarihsel gelişme, toplumsal değişim özellikleri böyle sıkıştırılmış büyük gelişmelerin yaşandığı zaman dilimi içerisinde onun içerdiği deneyim, tecrübe içerisinde daha iyi çözümlenebilir, daha doğru anlaşılabilir. İnsanlık gerçeği, birey ve toplum gerçeği, kadın ve erkek gerçeği daha iyi anlaşılabilir.

O halde evet tarih bilimi bütün bilimlerin esasıdır. Oradan öğrenmeliyiz ama en çok öğretici derslerle dolu olan tarihin bu 41 yıllık PKK tarihi olduğunu, buna 5-6 yıllık hazırlık ve Önderliksel yürüyüş dönemi eklenirse neredeyse yarım yüzyıla yaklaşmış olan son tarihsel kesitin içerdiği tecrübe ve deneyim gerçeği olduğunu anlamamız, bilince çıkartmamız lazım. Doğru anlaşılırsa önümüzdeki yüzyıllar içerisinde toplumsal yaşama yön verecek bir birikim bu yarım yüzyıllık mücadeleyle ortaya çıkartılmıştır. O halde en büyük hazine budur, en büyük değer budur. Bunu görmek, doğru anlamak, iyi kullanmayı bilmek, büyük kalıcı olanın bu olduğunu kesinlikle kabul etmek lazım. Yoksa 'iktidar olmuş mu, devlet olmuş mu, parası çok mu, silahı çok mu, sağasola hükmediyor mu, edemiyor mu' biçiminde sorarak geçen yarım yüzyılın sonuçlarının ne olduğunu doğru çözümleyemeyiz, anlayamayız. Orada bir sonuç bulamayız. Böyle bakarsak yanlış bakmış oluruz. O nedenle de bu çok kaba materyalist, aşırı maddiyatçı, bakış açısından kendimizi her zaman kurtarmamız gereklidir. İktidar ve devlet sisteminin, özellikle de kapitalist modernite düzeninin insan ve toplum gerçeğinde ortaya çıkardığı en büyük çarpıtma bu oluyor. Kaba materyalist ve aşırı maddiyatçı kılmak, her şeyi maddi olarak ele alan, değerlendiren bir bakış açısına, anlayışa sahip kılmak oluyor. Bu çok yanlış ve zararlıdır, çok tehlikeli bir sapmadır. Böyle bir sapma içerisinde olmamalıyız.

PKK'nin 41 yıllık mücadelesinin sonuçlarını değerlendirmeye, anlamaya çalışırken kesinlikle böyle bir bakış açısıyla kendimizi sınırlamamalıyız.

Önder Apo "Umut zaferden daha değerlidir" dedi. Maddi olarak yaşama ne kadar katkı yaptığından ziyade birey ve toplum maneviyatını, duygu, düşünce ve ruh yüceliğini, toplumsal ilişkileri ve yaşam paylaşımını ne kadar geliştirdiğini, toplumsallığı ne kadar güçlendirdiğini görmemiz, bakmamız, 41 yıllık mücadelenin sonuçlarını böyle bir bakış açısı temelinde ele alıp değerlendirmemiz daha doğru olur. Öyle ele aldığımız zaman gerçekten de etkisi yüzyıllara yayılacak büyük bir gelişmeyi 41 yıllık mücadeleyle, yarım yüzyıllık

41. yılda düşman saldırıları ne düzeydeydi? Faşist sömürgeci-soykırımcı sistem hangi planlar dahilinde nasıl bir saldırı yürüttü? Bunu iyi bileceğiz. ABD ne yaptı, Avrupa ne yaptı, Rusya ne yaptı, İran ne yaptı, KDP-YNK ne yaptı, bunları iyi bilince çıkartacağız. Hepsi bir şeyler yaptılar ve çok kötü oynadılar. Büyük hesapları bu geçtiğimiz yılda PKK'yi yok etmekti, tasfiye etmekti. ABD, 21 yıl önce Önderliğe dönük komplo saldırısını başlatmış, iplerin ucunu biraz kaçırınca bir günde planladığı imha dört aya yayılmıştı, şimdi oradan da çıkarttığı dersle aslında yönetimimize, Partimize hiçbir manevra alanı bırakmak istemiyor.

AKP-MHP faşizmi 31 Mart ve 23 Haziran seçimlerinde ağır yenilgi aldı, aslında çöktü. Böyle bir direnişle defalarca bu faşizmi çökerttik. Bakur'daki direniş çökertti, Rojava'daki direniş çökertti. Medya Savunma Alanları'ndaki direniş çökertti. Dünyanın her tarafından tecrit oldu. En çok teşhiri yaşadı. Bugün 'faşist diktatör' denildi mi herkes Tayyip Erdoğan'ı tanıyor. Hitler'i ve Saddam'ı da aşmış durumdadır. İnsanlığın bilincinde ve duygusunda mahkum edilme noktasındadır. Bu denli teşhirini geliştirdik, daralttık ve tecrit olur hale getirdik. Bu bakımdan saldırıya bakıp güçlü sanmamak lazım.

Önderlik yürüyüşüyle Kürt halkının kazanmış olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Bugün dört taraftan bu kadar azgın saldırılara rağmen Kürt toplumunun, kadınının, gencinin, erkeğinin bu kadar cesur ve fedakâr olması, bu kadar direngen olabilmesi kesinlikle böyle büyük bir gelişmeyi yaşamış olmasından kaynaklanıyor. Yoksa başka hiçbir güçle bu kadar saldırıya karşı duramazdı.

İnsanlık, Rojava'daki gelişmelere dayanarak geleceğe umutla bakıyor

Rojava gibi küçücük bir alanda bir kent nüfusu ve hacmi kadar olan bir sahada ortaya çıkan gelişmelerin dünyayı bu kadar etkilemesi, kadınları, gençleri dünyanın dört bir yanında coşku ve heyecanla ayağa kaldıracak kadar etki yapıyor olması kesinlikle buradan kaynaklıdır. Bazılarına biraz daha rahat maddi yaşam kazandırdığından değil, ama insan ve toplum maneviyatını yeniden yaratmış, toplum gerçeğini özgür, eşit, adil yaşam gerçeğini, insanın özgür doğasına uygun olan duruş, davranış, düşünme ve yaşam gerçeğini ortaya çıkartmış, 5 bin yılı aşan erkek egemen zihniyet ve siyasetin yarattığı bu iktidar ve devlet düzeninin bütün kirinden, pasından, sahteliğinden, yalanından insanı ve toplumu arındıran gerçeğinden kaynaklanıyor. Bunları da iyi anlayalım. Bir krallık Kamışlo'da kurulmuş olsaydı hiç kimseyi etkilemezdi. Belki bazı tüccarlar bununla ilgili olabilirlerdi. Arabistan'da da çokça ortaya çıkartılmış Melikhaneler gibi ticari ilişkilenmeye yönelebilirler, biraz daha vurgun, sömürü, talan bu temelde yapmak isteyebilirlerdi. Onun dışında hiç kimseyi etkilemezdi, hiç kimseyi ilgilendirmezdi. Tam tersine insanlar bilmezlerdi, herhangi bir gelişme, yenilik, insanlığa katkı sonmuş bir gelişme olarak kesinlikle bakmazlardı. Ama şimdiki duruma bakalım, ne kadar büyük heyecan veriyor, ne kadar çok etkiliyor. 6-7 Milyarı bulmuş insanlık neredeyse gözünü yerkürede bir nokta kadar bile olmayan alana dikmiş, umudunu oraya bağlamış bulunuyor. Yaşam coşkusunu, heyecanını, iradesini, geleceğe umutla bakışı oradaki gelişmelere dayanarak ediniyor. Bu kadar birey ve toplumu etkiliyor, küresel düzeyde insanlığı etkiliyor. Bu neden oluyor? Bu kadar etkileyiciliğe ne yol açıyor? Bu soruları iyi sorabilmeliyiz, iyi cevaplar verebilmeliyiz?

PKK, 42. Parti yılına daha büyük bir iddia ve iradeyle giriyor

Bu bakımdan 41. yıldaki duruma da kısaca bu temelde bakabiliriz. PKK'nin her yılı büyük saldırılara karşı kahramanca direnişlerle, zorluklarla, engellerle mücadele ederek kazanılan yıl olma özelliği taşıyor. Bu çerçeveden baktığımızda 41. yılda çok daha sert bir mücadelenin her anının çatışma içerisinde geçen bir mücadele yılının yaşandığını insan rahat söyleyebilir. Kapitalist modernite sisteminin yirmi yıllık Uluslararası Komplo saldırısını bu 41. PKK yılında yeniden planlayıp örgütleyerek hayata geçirmeye çalıştığı, başarmak istediği bir planlı saldırıya 41. yılda hareket ve hak olarak maruz kaldık.

41. yılın kasım ayına girerken sistemin öncülüğü olarak ABD'nin Hareketimizin koordinasyonuna dönük aldığı kararlar vardı. Tıpkı yirmi yıl önce Hareketimizin koordinasyonu olarak Önder Apo'ya dönük imha ve tasfiye kararı alıp plan yapıp Uluslararası Komplo saldırısını harekete geçirmesi, devreye koyması gibi, bu sefer bir yandan İmralı soykırım sistemi içerisinde Önder Apo üzerindeki baskıyı, tecridi, işkenceyi daha çok artırırken; diğer yandan gelişmekte olan Hareketimizi imha ve tasfiye etmeyi hedefleyen tüm örgütsel yapımıza saldırı anlamına gelen yeni bir planlı saldırıyı kapitalist modernite sistemi öncülüğü kararlaştırıp pratiğe geçirmek istedi. O karar kesinlikle bu temelde bir karardı. Komplonun yenilenmesini hedefliyordu. Birkaç kişiyle ilgili bir karar değildi, tüm Hareketi hedefliyordu. Yirmi yıl önce bütün saldırı okları Önderliği hedefleyip uluslararası komplo saldırısı bu temelde geliştirilmişken bu sefer İmralı işkence sistemi içerisinde Önder Apo'ya dönük baskı ve saldırılar artırılırken diğer yandan Komplonun bütün Hareketi, Parti öncülüğümüzü, ideolojik ve örgütsel bakımdan hem çizgisel saptırma hem örgütsel yapısını dağıtıp ezip tasfiye etmeyi hedefleyen yeni bir saldırıyı başlatmak istedi. Önderlik gerçeğimizi, Önderlik hakikatimizi böyle bir saldırıyla tarihten silmek istediler, yok etmek istediler.

Parti öncülüğünü saptırarak ya da ezip dağıtarak Önderliği örgütsüz kılıp yenilgiye uğratmayı hedeflediler. Kısaca komplo saldırısı bu bir yılda Önderliği aşarak bütün örgütü, Parti öncülüğü ve ona dayalı olarak yurtsever halkımızı hedefledi. Sadece bir karar alma da olmadı, uygulamaya da koydular. Başarabilselerdi aldıkları karar şahsında PKK'yi bu geçtiğimiz yıl içerisinde dağıtıp tasfiye etmek istiyorlardı. Bunun için TC'ye bu kadar güç ve destek verdiler, müsamaha gösterdiler, ön açtılar. Bunun için İran ile TC'nin bu kadar ilişkili olmasına müsamahalı yaklaştılar, bu nedenle bütün işbirlikçi kesimleri faşist-soykırımcı güçlerle daha çok ilişki ittifaka yönelterek PKK karşısında saldırıları geliştirir konuma getirdiler.

Bakur'da bu yapıldı, Başûr'da bu yapıldı, Rojava'ya dönük bu yapıldı. Dünyanın dört bir yanında böyle davranıldı. Karşımızdaki güçler ne kadar ilişki ve ittifak yaptılar? Ne kadar plan ortaya çıkardılar, ne kadar karar aldılar? Ne kadar maddi imkan seferber ettiler, ne kadar masrafta bulundular? Aslında araştırmaya değer bir konudur. Bizim bunlarla ilgili bilgimiz yoktur. Unutmayalım ki, kapitalist sistem, inkar ve inha sistemi belki de tarihinin en ağır saldırısını, en masraflı, en külfetli saldırısını bu geçtiğimiz yıl içerisinde gerçekleştirdi. Elinde ne varsa seferber etti. Belki de milyarlarca dolar harcadı.

Neden? Özgürlük için, PKK adına hareket eden, faaliyet yürüten bir kişi var, bir kadın var, bir genç var, bir erkek var onu bulup imha etmek için bunu yaptı. Aslında Önderlik ve Parti yönetimimiz için imha kararı alınmış ilan edilmiş bulunuyordu, ama onun uygulanması bütün Parti öncülüğünü, bütün kadro ve sempatizan kesimi, hatta bütün Kürt yurtseverliğini imhayı hedefleyen bir saldırı olarak ortaya çıktı. İşte 41. yılda buna karşı direndik, böyle bir küresel düzeyde kapitalist modernite sisteminin birlik halinde yürüttüğü planlı imha ve tasfiye saldırısına karşı direndik ve bunu başarısız kıldık, boşa çıkardık. En azından yeni bir Parti yılına girerken Parti hareketimiz, Önderlik gerçeğiyle, yönetimiyle, her alandaki komiteleriyle kadro ve savaşçı gücüyle dimdik ayaktadır. Örgütlülüğünü ve eylemliliğini sürdürüyor. Dahası 42. Parti yılına daha büyük bir iddia ve iradeyle giriyor. Daha güçlü savaşmak ve daha büyük savaşmak amacıyla giriyor.

Evet bu sonuca ulaşmak kolay olmadı, bedeli ağır oldu. 41. yılda da büyük şehitler verdik. Bakur'da verdik, Başûr'da verdik, Rojava'da, Rojhilat'ta verdik, zindanda verdik, yurtdışında verdik. Aslında Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde Hareket ve halk

Siyasal degerlendirme.qxp_Layout 1 26/12/2019 14:45 Page 4

olarak dostlarımız olarak gerçek anlamda bir topyekûn direniş içerisinde olduk. Saldırılar ne kadar sert, azgın, vahşi olursa olsun tarihin ortaya çıkardığı en büyük cesaret ve fedakârlıkla direndik. Tam bir fedai çizgisinde direniş oldu. Böyle bir direniş sonunda başarı kazandı. Evet şehitleri oldu, bedel ödedi ama amaçtan asla kopmadı. Cesaret ve fedakârlıkta zayıflamadı. Daralma, geri çekilme, iradesizleşme yaşamadı. Tam tersine cesaret ve fedakârlıkta, özgürlük bilincinde fedailikte daha fazla ilerledi, daha çok keskinleşti, varsa yanılgılarından daha çok kurtularak daha doğru ve uygulanabilir bir mücadele anlayışı kazandı. Planlı imha ve komplo saldırılarını başarısız kıldı, boşa çıkardı. Yoksa aslında tamamlamak istiyorlardı.

PKK 41 yıllık mücadele içerisinde bu kadar azgın saldırılarla hiç karşılaşmamıştı

ABD karar aldı, ondan sonra o kararı kasaya koydu diye sanılmamalıdır. Geçtiğimiz bir yıl içerisinde CİA öncülüğünde başta MİT, MOSAD, KDP-YNK istihbaratları el birliği ederek Parti yönetimimizi, onun kadro savaşçı gücünü ezebilmek, imha edebilmek, dağıtabilmek için hiçbir ahlaki ve hukuki kural tanımadan her türlü maddi harcamayı göze alarak saldırı yürüttü. Bu kadar azgın saldırıyla 41 yıllık mücadele içerisinde PKK hiç karşılaşmadı. Saldırının dozajı her bakımdan geçen yıllarda olanı kat kat aştı. Nasıl bir saldırıyla yüz yüze olduğumuzu doğru anlamamız lazım. Dar bir bakış açısında olunduğunda 'Bu AKP-MHP nedir ki, Tayyip Erdoğan nedir ki bu kadar saldırıyor kimse bir şey demiyor, herkes önünü açıyor' diyoruz. Evet açıyorlar. Demek ki, saldıran sadece o değildir. Bu saldırıları örgütleyen, başlatan sadece o değildir, kesinlikle ona yürü diyenler var ve o da yürüyor. Üzerine düşen görevleri, kendisine verilen emirleri hayata geçirmeye çalışıyor. Öyle görmemiz ve öyle anlamak gereklidir. Yoksa bu kadar ayakta kalması kesinlikle mümkün değildi. Böyle saldırılar yapabilmesi mümkün değildi. Hiç kimse yapamazdı. Dünyanın neresinde olursa olsun bir başka güç böyle yapmaya kalksaydı kulağından tutar bir kenara atarlardı, ama dikkat edelim AKP-MHP faşizmine öyle yapılmıyor. TC'ye karşı öyle davranılmıyor. Tam tersine bazılarının ifade ettiği gibi şımarık çocuk edasıyla küresel sistemin kapitalist iktidarcı-devletçi sistemin ilke ve ölçülerini belirlemeye çalışıyor, çizgisini oluşturmaya çalışıyor. Sisteme şekil vermek istiyor. 'Doğrusu benim ve hepiniz bana göre olacaksınız, ben toplumları daha çok eziyorum, ben daha açık baskı, sömürü, terör uyguluyorum, Kürt katliamı, kadın katliamı şahsında insanlığı, toplumları ezen egemenlik altına alan ve iktidarcı devletçi sistemi ayakta tutan, onun geleceğini var eden doğru güç ben oluyorum diyor, hepiniz benim çizgime gireceksiniz, benim çizgime ilkelerime göre olacaksınız, benim gibi savaşacaksınız, benim düşman dediğime düşman diyeceksiniz, dost dediğime dost diyeceksiniz, benim yaptığımı doğru bulacaksınız siz de ona ortak olacaksınız, hepiniz katılacaksınız ve böylece insanlık suçu denen soykırımı birlikte uygulayacağız, iktidar ve devlet egemenliğini soykırım üzerinde kuracağız, zaten öyle kurulmuştur' diyor. İtiraz eden olursa 'Tarihi bilmiyor musun, öyle farklı sesler çıkartmayın' diyor. İran'ın hafiften Rojava'ya saldırıya dönük bir duruşu oldu, hemen uyardı. 'Ruhani o sesleri kessin, biz böyle anlaşmamıştık, tarihsel gerçeği bilmiyor mu, biz kendileri için mücadele ediyoruz' dedi. İran'ın da hemen Rojava'ya dönük itirazını kesti. Bu Tayyip Erdoğan'ın kabadayılığından ileri gelmiyor ya da çok yürekliliğinden, cesaretinden ileri gelmiyor. Tam tersine öyle bir yüreği filan yoktur. Allah'ın en fukara ve zayıf kişisiydi, ama egosu en çok yüksek, en eğitimsiz, en kültürsüz Türk siyasetçisidir. Fakat kendine ait hiçbir şey olmadığı için, başkalarının istediğini yaparak kendi egosunu şişirmeye açık olduğu için bu kadar parladı. Herkes onun şahsında kendisini konuşturuyor, kendisini pazarlamak için bu kadar açık bir kişilik, ondan kazanıyor. O da bunun gereklerini ifade ediyor. Sözlerini iyi anlamak lazım.

Bu bakımdan 41. yılda düşman saldırıları ne düzeydeydi? Faşist sömürgeci-soykırımcı sistem hangi planlar dahilinde nasıl bir saldırı yürüttü? Bunu iyi bileceğiz. ABD ne yaptı, Avrupa ne yaptı, Rusya ne yaptı, İran ne yaptı, KDP-YNK ne yaptı, bunları iyi bilince çıkartacağız. Hepsi bir şeyler yaptılar ve çok kötü oynadılar. Büyük hesapları bu geçtiğimiz yılda PKK'yi yok etmekti, tasfiye etmekti. ABD, 21 yıl önce Önderliğe dönük komplo saldırısını başlatmış iplerin ucunu biraz kaçırınca bir günde planladığı imha dört aya yayılmıştı, şimdi oradan da çıkarttığı dersle aslında yönetimimize, Partimize hiçbir manevra alanı bırakmak istemiyor. İdeolojik olarak saldırı, örgütsel-askeri olarak TC'ye, KDP'ye, YNK'ye her türlü gücü verip onları ortaklaştırarak saldırı; sahte bir dayanışma gösterisiyle Kürdistan parçalarının toplumu şu veya bu düzeyde etkilemeye çalışarak PKK'den uzaklaştırmaya çalışma yaklaşımı vb. taktiklere dayanarak sonuç almak istiyorlar.

"Tecridi Kıralım Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim" şiarıyla dört parça Kürdistan'da ve yurtdışında gerçekten de Hareket ve halk olarak topyekûn bir direniş içerisinde olduk. En başta kahraman gerilla güçlerimiz direndi. Bakur'da Serhed'ten Dersim'e, Zağros'tan Mêrdîn'e kadar özellikle de sınır hatlarında Xakûrkê'den-Heftenîn'e yine Xakûrkê'den-Serhed'e kadar faşist-soykırımcı çete güçlerine tarihin en ağır darbesini vuran, her türlü düşman tekniğini, saldırısını, istihbaratını boşa çıkartarak başarılı sonuçlar alan tarihi bir eylemlilik içerisinde oldu.

PKK, 41. yılda tarihi bir eylemlilik içerisinde oldu

İmralı'da bu kadar ağır baskı, tecrit, işkence oldu. Bakur'da bu kadar katliam, tutuklama, işkence oldu. Rojava'ya dönük işgal ve baskı saldırıları olarak orta çıktı. Şengal'e saldırı oldu. Medya Savunma Alanları'na, Başûr'a saldırı oldu. Yurtdışında insanlarımız tehdit edildi, şehitler verdik, tutuklular verdik, çok zorlu bir mücadele yaşadık, ama dikkat edelim ABD'nin planı en azından bu bir yıl içerisinde hedeflediğine ulaşamamıştır, plan boşa çıkartılmıştır. Hedef başarısız kılınmıştır. Bu neyle oldu? Bedel ödeyerek, büyük mücadele ederek oldu. Geçtiğimiz yıl içerisinde 200 günlük açlık grevi direnişi oldu. Leyla Güven öncülüğünde başlayan direniş zindandan dört parça Kürdistan'a oradan da dünyanın dört bir yanına yayıldı, binlerce insanı harekete geçirdi. 200 gün gibi bir süre devam eti, 10'a yakın şehit verdi, insanlar bir deri bir kemik kaldılar. Bu saldırılara karşı mücadele etmek, direnmek, onları püskürtmek için böyle bir açlık grevi direnişi etrafında "Tecridi Kıralım Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim" şiarıyla dört parça Kürdistan'da ve yurtdışında gerçekten de Hareket ve halk olarak topyekûn bir direniş içerisinde olduk. En başta kahraman gerilla güçlerimiz direndi. Bakur'da Serhed'ten Dersim'e, Zağros'tan Mêrdîn'e kadar özellikle de sınır hatlarında Xakûrkê'den-Heftenîn'e yine Xakûrkê'den-Serhed'e kadar faşist-soykırımcı çete güçlerine tarihin en ağır darbesini vuran, her türlü düşman tekniğini, saldırısını, istihbaratını boşa çıkartarak başarılı sonuçlar alan tarihi bir eylemlilik içerisinde oldu. Yüzlerce şehit vermeyi göze alarak böyle büyük bir direnişi yürüttü. Çiçekler, Şervinler, Doğanlar, yüzlerce öncü komuta, savaşçı militan yoldaş tarihin en büyük cesaret ve fedakârlığını göstererek direndiler ve bu saldırganlığı durdurmaya, kırmaya, boşa çıkartmaya çalıştılar. Kadın ve gençlik hareketi direndi. Bu kadar kadrosu, öncüsü tutuklanmasına, işkence altına alınmasına rağmen direnişten vaz geçmedi. Kürt kadınları ve anaları direndiler. Her biri birer fedai militan gibi faşizm karşısında sokağa çıkarak insanlığı, özgürlüğü ve yaşamı temsil ettiler.

Diğer Kürdistan parçaları ve yurtdışı direndi, özellikle bu saldırılar 9 Ekim'den itibaren Rojava'ya dönük faşist-soykırımcı bir işgal saldırısına dönüştü. ABD ve Rusya'nın onayı ve isteği doğrultusunda AKP-MHP faşizmi DAİŞ ve El Kaide çeteciliği, insanlığı kurtarmak üzere büyük direniş yapmış özgür alanlar yaratmış olan, insanlığa ilham veren özgürlük alanına dönük tarihin en vahşi en alçakta işgal saldırısına giriştiler. Bakur'da yaptıklarının bir benzerini daha ağır biçimlerde Rojava'ya dönük de yapmaya çalıştılar. Buna karşı direniş oldu. Rojava direniyor, 10 binlerce insan yerinden, yurdundan olmasına rağmen direniyor, yüzlerce şehit vermesine rağmen direniyor, yüzlerce yaralısı olmasına rağmen direniyor. Adeta tanka, topa, uçağa göğsünü siper ederek direniyor. Bedeli ne kadar ağır olursa olsun, onu göze alarak tarihi bir direniş yürütüyor. Bu direniş etrafından dört parça Kürdistan ve yurtdışındaki Kürt halkının kenetlenmesi var. Bu direnişe katılım ve desteği var. Yine dünyanın dört bir yanındaki insanlığın desteği ve katkısı var.

Rojava Direnişi tarihin en büyük özgürlük ve demokrasi hareketini küresel düzeyde ortaya çıkardı

2 Kasım Rojava Günü'nde bu gerçeği gördük. 1 Kasım 2014 Kobanê Günü aslında biraz da DAİŞ karşıtı koalisyonun etkisiyle oluşmuş bir küresel etkinlikti. Ama 2 Kasım Dünya Rojava Günü AKP-MHP faşizmine karşı ve onun arkasındaki ABD-Rusya ittifakına karşı tüm ezilen insanlığı başta kadınlar ve gençler olmak üzere etkileyip harekete geçiren tarihin en büyük özgürlük ve demokrasi hareketini küresel düzeyde ortaya çıkardı. Bu çok önemli ve tarihi bir gelişmeydi. Dikkat edilirse insanlar sokaklara çıktılar, Parti bayraklarımızı taşıdılar. "Her yer Rojava her gün direniş" dediler. Kürdistan'ı haykırdılar. İmralı'ya Önder Apo'ya bağlılıklarını ifade ettiler. Daha fazla Önderliği anlamak ve özümsemek için çalıştılar. Kürdistan direnişinden ilham aldılar, "Her yer Kürdistan olmalı, her yer Rojava olmalı" dediler. Gençler Rojava'ya koştular. Kürdistan parçaları, Başûr, Rojhilat olmak üzere yurtdışından, dünyanın dört bir yanından gençler AKP-MHP faşizmine, ABD-Rusya hilekârlığına karşı özgürlük umutlarını canlı tutmak için direnmek üzere Rojava'ya koştular. Türkiye'nin devrimci demokratik güçleri koştular. Rojava halkımızla, Kuzey-Doğu Suriye halklarıyla omuz omuza AKP-MHP faşizminde somutlaşmış olan küresel kapitalist sistemin faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasetine karşı şehitler vererek kahramanca direndiler, direniyorlar. Her yerde bu direnişe katılım gelişiyor. TC'yi sınırlayacak, daraltacak bir mücadele ortaya çıkıyor. Ekonomik boyutlarıyla, siyasi boyutlarıyla, askeri boyutlarıyla her yerde TC mallarının boykot edilmesi başladı. Bu çok önemli oldu, yayılabilirse etkili bir mücadele olabilir. Her yerde kitleler ayakta siyasi olarak daraltıyor, kitlelerin durumu iktidar ve devlet güçlerini zorluyor, sınırlandırıyor. Bazı çevreler Avrupa ve Arap Birliği çerçevesinde tavır almaya yöneliyorlar. Böylece küresel kapitalist modernite sisteminin öncülüğünün verdiği destek temelinde AKP-MHP faşizmi başta Bakur, Başûr ve Rojava parçaları olmak üzere dünyanın dört bir yanında Kürt varlığına ve özgürlüğüne karşı vahşi bir imha saldırısı yürütüyor. Bu saldırıyla ayakta kalmaya çalışıyor. Böyle bir saldırı gerçeği var, ama buna karşı Önder Apo önderliğinde, Parti öncülüğünde, halkımızın, kadınların, gençlerin, gerilla güçlerimizin geliştirdiği direniş; bunun bölge halklarından ve insanlıktan aldığı destek bu faşist-soykırımcı zihniyet ve siyaseti daha çok daraltıyor, tecrit ediyor, sınırlandırıyor. İçte ve dışta en ağır tecridi yaşayan bir konuma getirmiş bulunuyor.

Şu an bu tür saldırılar yaparken Erdoğan-Bahçeli faşist diktatörlüğünün yaşadığı gerçeklik budur. Bu bakımdan sadece saldırılara bakarak gücü var sanmamak lazım. Evet saldırıyor, o saldırıları yapacak gücü buluyor, ama bu çok güçlü olmasından dolayı değildir, var olan her şeyi seferber etmesinden, yine küresel sistemin kendisini ayakta tutmasından ileri geliyor. Yoksa onun dışında içte Türkiye toplumundan teşhir ve tecrit olmuş durumdadır.

AKP-MHP faşizmi 31 Mart ve 23 Haziran seçimlerinde ağır yenilgi aldı, aslında çöktü. Böyle bir direnişle defalarca bu faşizmi çökerttik. Bakur'daki direniş çökertti, Rojava'daki direniş çökertti. Medya Savunma Alanları'ndaki direniş çökertti. Dünyanın her tarafından tecrit oldu. En çok teşhiri yaşadı. Bugün 'faşist diktatör' denildi mi herkes Tayyip Erdoğan'ı tanıyor. Hitler'i ve Saddam'ı da aşmış durumdadır. İnsanlığın bilincinde ve duygusunda mahkum edilme noktasındadır. Bu denli teşhirini geliştirdik, daralttık ve tecrit olur hale getirdik. Bu bakımdan saldırıya bakıp güçlü sanmamak lazım. Saldırı, ayakta kalabilmek için her şeyini seferber etme temelindeki saldırıdır. Nazım "Mussolini'nin çok bağırmasına bakmayın, çok korktuğu için çok bağırıyor" diyor. İşte AKP-MHP faşizmi çöktüğü için, ayakta kalamaz duruma geldiği için, ömrünü biraz daha uzatabilmek için saldırıyor. Bir günü kurtarabilmek için Türkiye'nin bütün geleceğini, Türk toplumunun, çocuklarının, yüzlerce yıllık geleceğini ortaya koyarak saldırı yürütüyor. Bu temelde Kürt soykırımını hayata geçirmek, Kürt düşmanlığı yapmak, parti öncülüğümüzü imha ve tasfiye etmek, zayıflatmak için saldırıyor. Bizi zayıflatarak ayakta kalmaya çalışıyor.

Aslında 41. yılda çöktü. Hem Bakur'da "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım, Kürdistan'ı Özgürleştirelim" hamlesi AKP-MHP faşizmini yenilgiye uğrattı, çökertti. Kaldırıp atacak irade gösterilemedi. Buna demokratik siyasetin gücü yetmedi. CHP zaten onun bir ortağıdır. Bir muhalefet olarak görmemek lazım.

Siyasal degerlendirme.qxp_Layout 1 26/12/2019 14:45 Page 5

Öyle görmek yanılgı oluyor. Tam tersine onlar destek verdiler. CHP-İyi Parti'nin içten desteği, ABD-Rusya ve İran'ın dıştan desteği çökertilmiş ve yenilgiye uğratılmış AKP-MHP faşizmini ayakta tuttu, bu güne kadar ömrünü uzattı.

Dikkat edilirse ABD, Rusya, İran hemen sarıldı; CHP, İyi Parti sarıldı ayakta tuttular. AKP-MHP faşizminin yıkılışını böylelikle önlediler, korudular, destek verdiler. Evet bütün bu güçlerle AKP-MHP yönetimi arasında çelişkiler yok mu, var. Ama o bir çıkar çelişkisi ve mücadelesi oluyor, aralarında bu temelde çok yoğun bir mücadele de var. Bu bir gerçektir, ama bu bir çıkar mücadelesidir.

Erdoğan, Bahçeli ve Kılıçdaroğlu siyaseçi değil görevlendirilmiş kişilerdir

Bizim bu sisteme karşı yürüttüğümüz yıkıcı, yok edici mücadelemizi diğer güçler de kendileri açısından zararlı görüyorlar. 'AKP-MHP faşizmi yıkılırsa bu çıkar mücadelesini yürütemeyiz biz de zarar görürüz, o halde ayakta tutmalıyız' diyerek destek veriyorlar, koruyorlar. Kemal Kılıçdaroğlu görevlendirilmiştir. Tayyip Erdoğan'da görevlendirilmiş kişiliktir. Devlet Bahçeli'de görevlendirilmiş kişiliktir. Bunlar siyasetçi değildirler, partilerle bir alakaları yoktur. Kürdistan'ı bölüp parçalayan, Kürt düşmanlığı yapan, Kürt soykırımını yürüten zihniyet ve siyaset tarafından görevlendirilmiş kişiliklerdir. Kimisi iktidar olarak, kimisi muhalefet olarak görevlendirilmişlerdir. Ama ortak amaç doğrultusunda hareket ediyorlar. İdeolojik ve stratejik duruşları ortaktır, gerisi aralarında bir çıkar mücadelesi oluyor. Aslında orta oyunu gibi danışıklı dövüştür. Karagöz-Hacivat mücadelesi gibi bir mücadele olmaktan öteye geçmiyor. Bugün TC sistemi içerisindeki liderler arası partiler arası ilişki ve mücadelenin bundan öteye bir anlamı yoktur. Doğru görmemiz ve anlamamız gereklidir, yanılmamamız lazım. Dikkat edilirse en kritik ideolojik-stratejik noktalarda hemen kraldan daha kralcı olarak CHP faşist sömürgeci-soykırımcı saldırıları daha çok koruyor. Her kararda onlar vardır. Aslında ortak yönetiyorlar, ama kendi aralarında çıkar çelişkisi var.

Aynı durumu Rojava savaşında da yaşadık. Rojava işgalinde de aslında ABD ile TC'nin plan yapıp korkutarak daha savaşa girmeden QSD'nin, Kuzey-Doğu Suriye Özerk Yönetimi'nin teslim olacağını hesapladıkları anlaşılıyor. Adım adım görüşmelerle bunu hissettiriyorlar, acaba korkutup teslim alamaz mıyız! Böyle olmayınca bu sefer TC'nin önünü açarak ilk saldırıda 'Aman düşman saldırıyor bizi koruyun' diye kendilerine yalvaracak sanıyorlar. Beklentileri odur. O da olmayıp kahramanca bir direniş Girê Spî'den Serêkaniyê'ye Rojava'nın tümünde ortaya çıkınca bu sefer TC'yi kurtarmak, mevut durumu meşrulaştırmak için o söz konusu anlaşmaları yaptılar. 17 Ekim'de ABD-Türkiye anlaşması, 22 Ekim'de TC-Rusya anlaşmasıyla böylece bir durumu ortaya çıkartmaya çalıştılar. TC'yi meşrulaştırıp ayakta tutma anlaşmaları yaptılar. Yoksa bütün toplumlar karşı çıkıyordu, dünya karşı çıkacaktı, dolayısıyla soykırımcı işgal saldırısı herkesten karşıtlık bularak önlenecek, yıkılacaktı. Onu önlemek için önce BM Güvenlik Konseyi'nde TC'ye karşı alınacak kararları önlediler. Ardından bu anlaşmalarla mevcut saldırıları meşrulaştıran AKP-MHP faşizmini ayakta tutan somut açık bir tutum ve duruş içerisine girdiler. Hala bu hile ve oyunlarını sürdürüyorlar. Gerçekten de ahlaksızca bir çıkar saldırısı içerisindeler. Rusya kendi egemenliğini güçlendirmek için herkesi satmaya hazırdır. TC'nin önünü Rusya açtı. ABD'nin yaptığı gerçekten de büyük bir tuzak kurmaktı. Hiç kimsenin, insanım diyenin başvurmayacağı, aklının almayacağı, kabul etmeyeceği bir hilebazlıkla böyle bir tuzak durumu gündeme getirildi.

Şunu yaptılar: DAİŞ savaşı ile Irak ve Suriye'deki mevcut dengeleri biraz daha sarstılar. Onlara dayalı olarak Ortadoğu'daki dengeleri sarsmış oldular. DAİŞ'i harekete geçiren güçler bunlardı. Başka türlü düşünmemek lazım. Evet DAİŞ'ten Tayyip Erdoğan'da faydalanıp yararlanıyor, ama Tayyip Erdoğan baktı ki herkes DAİŞ'in arkasında ve içerisindedir onlar da sonradan girdiler. Diğerleri daha önceden vardılar. Bu sistemin öncülüğünü yapan Kürt'e düşmanlık yapan güçler DAİŞ'in arkasındalar. DAİŞ onlardan farklı değildir. Bazıları çok ikili oynadılar, DAİŞ'le onu yaptılar, arkasından belli bir güçlenme olunca DAİŞ'i sınırlandırıp kontrol altına almak için güya Kürtlere destek verir oldular. Anti-DAİŞ koalisyonu diye bir durumu ortaya çıkardılar. Bu sefer Kürtler eliyle DAİŞ'i geriletip daraltmaya çalıştılar. Kürt ve Arap gençliğini bu temelde vuruşturarak Ortadoğu'nun, dünyanın en devrimci iki dinamiğini birbiriyle çatıştırıp zayıflatmayı hedeflediler.

42. yıl, 41. yıldan daha büyük daha yaygın, daha keskin bir savaş ve mücadele yılı olacaktır

Ortadoğu'da Kürt, Arap devrimci gençlik ittifakı ortaya çıkarak sadece kapitalist modernite sistemi değil, Ortadoğu'da ortaya çıkmış olan 5 bin yıllık iktidarcı devletçi sistemi tarihten silecek büyük bir devrim hareketine öncülük etmesi engellensin diye bunu yaptılar. Bu da büyük bir oyundur. Bunu çok iyi görmemiz ve doğru anlamamız gereklidir. Böyle dar değil, geniş bakmak gerekiyor. Güncel değil tarihsel bakmak gerekiyor. Düşmanlarımız böyle bakıyorlar, karşıtlarımız kesinlikle yaptıklarını buna göre planlıyorlar ve pratiklerini bu temelde geliştiriyorlar. Bizim de o halde onları doğru anlayıp onlara karşı başarılı mücadele yürütebilmemiz için böyle geniş ve çok yönlü bakabilmemiz lazım. Güncel değil tarihsel bakabilmeliyiz, dar değil bütünsel ve küresel bakabilmeliyiz. Yerel olmamalıyız.

Şimdi DAİŞ biraz sınırlandırıldı mı bu sefer TC eliyle Kürtleri daraltmak istiyorlar, fazla ileri gitti, gelişme yarattı kapitalist modernite sistemi için tehlike ortaya çıkartıyor, iktidarcı-devletçi sistem için tehlike arz ediyor, o halde Kürtler, onların devrimci öncülüğü PKK, Önder Apo çizgisi daraltılmalı, kontrol altına alınmalıdır. Bunu da TC eliyle yapmak istiyorlar. Bu çok açıktır. Şimdi 42. yıla böyle büyük bir mücadele içerisinde giriyoruz. Yapılmak istenenleri anlamak gereklidir.

Şu görülüyor ki, gerçekten 41. yıl büyük bir mücadeleyi 42. Parti yılana devrediyor. 42. Parti yılında da bu mücadele durumu derinleşerek, yaygınlaşarak bölge düzeyinde devam edecektir, kesinlikle durmayacak, azalmayacak, bitmeyecektir. Yanlış bakmamak gerekiyor. O halde 42. yıl, 41. yıldan daha büyük, daha yaygın, daha keskin bir savaş ve mücadele yılı olacaktır. Bu bizim dışımızda bir gerçeklik olarak var. Anlayıp buna göre hareket ettiğimiz ölçüde gelişme sağlarız, süreci doğru anlarız ve başarılı mücadele ederiz. Olmasın demekle önleyemeyiz, çünkü bu durum bizim isteğimize göre gelişmiyor, bir sistem ortaya çıkmış kendi iç mantığına göre süreci yürütüyor. Niye böyle oluyor dememek gerekiyor, 'Sen böyle olma' dememememiz lazım, böyle diyerek bir şey elde edemeyiz. O halde mantığını doğru anlamalıyız, gerçekliğini doğru görmeli ve onu etkisiz kılacak, başarısız kılacak bir mücadele tarzını, üslubunu, temposunu geliştirerek 24 saat etkin bir mücadeleyi her gün, her an ortaya çıkartmalıyız. Devrimci duruş böyle olur, başarı böyle bir duruşla kazanılır. Buradan baktığımızda mücadele daha çok yayılacak, derinleşecektir.

●●

Bakur'da çözüm gelişmedikçe, Türkiye'deki faşist soykırımcı sömürgeci zihniyet ve siyaset yıkılmadıkça Kürdistan'ın hiçbir parçasında Kürt sorunun çözümü yönünde kalıcı herhangi bir gelişme olamaz. Kürt özgürlüğü olmaz. Önder Apo'nun çıkışıyla birlikte Kürt sorununun çözümü için ortaya koyduğu strateji budur. KDP stratejisi, Barzanî stratejisi neydi. 'Başûr'da çözebilirsin, Bakur ile bağı yoktur. Rojhilat'ta çözebilirsin, Bakur ile Başûr ile bağı yoktur' Rojava'da bile bu yönlü etkilemeye çalıştılar. Halbuki gerçeğin böyle olmadığı ortaya çıktı.

●●●

Şu görülüyor ki, gerçekten 41. yıl büyük bir mücadeleyi 42. Parti yılana devrediyor. 42. Parti yılında da bu mücadele durumu derinleşerek, yaygınlaşarak bölge düzeyinde devam edecektir, kesinlikle durmayacak, azalmayacak, bitmeyecektir. Yanlış bakmamak gerekiyor. O halde 42. yıl, 41. yıldan daha büyük, daha yaygın, daha keskin bir savaş ve mücadele yılı olacaktır. Bu bizim dışımızda bir gerçeklik olarak var. Anlayıp buna göre hareket ettiğimiz ölçüde gelişme sağlarız, süreci doğru anlarız ve başarılı mücadele ederiz.

●●

Evet, Kürt düşmanlığı bir gerçektir. Şunu net gördük: Bütün bu mücadelelerle PKK'nin baştan itibaren aydınlatmaya çalıştığı tarihsel gerçeklikler, siyasi-askeri gerçeklikler biraz daha çok aydınlandı. Kürt sorunu bir küresel sorundur. Dikkat edelim Kürt dostu gibi görünüyor ama biraz faşist-soykırımcı saldırı yapan güçleri darbeleyip daraltınca hemen arkasından küresel sistemin öncülüğü destek veriyor. AKP-MHP faşizmini yıkılma noktasına getirince bir yandan ABD bir yandan Rusya sözde karşıttılar, ama el attılar ve ayakta tuttular. Niye? Tayyip Erdoğan ve Devlet Bahçeli'yi çok mu seviyorlar, hayır kendi çıkarları için bunu yapıyorlar. Kürt düşmanı, Kürt karşıtı küresel sistemi ayakta tutmak için yapıyorlar.

O halde şunu iyi görmemiz ve anlamamız lazım. Kürt sorununu küresel iktidar ve devlet sistemi ortaya çıkardı. Kapitalist modernite sistemi küresel hegemonik bir güç haline gelirken Kürdistan'ı parçaladı ve yok saydı, yok etmek istedi. Kürt sorunu küresel kapitalist sistemin ortaya çıkardığı bir sorundur, başka bir gücün ortaya çıkardığı bir sorun değildir. Bu sorunun varlığı üzerinde politika yapıyorlar, iç mücadele yürütüyorlar, sömürü yapıyorlar, çıkar elde ediyorlar. Dolayısıyla sorunun çözülmesini istemiyorlar, devam etmesini, sürmesini, derinleşerek devam etmesini istiyorlar. Bazen Kürtlere el atmaları öyle Kürt sorununu çözmek için değildir. Kürtler de var olmalı, mücadele ediyor olmalı, diğer güçler de mücadele etmeliler. Kürdistan'ın böyle bölünüp parçalanmasına Kürt soykırımına dayalı olarak bölgede yaratılmış olan çelişki ve çatışmalar ayakta kalsın diye yapıyorlar. Önder Apo buna "Tavşana kaç tazıya tut politikası" dedi. Kürde 'Şöyle yap' öbürüne 'Böyle yap diyorlar. 'Çatışın ikiniz de bize muhtaç olun, biz çıkar elde edelim' diyorlar. Kürdistan'ı böyle bölerek bölgede Kürtleri herkesle çatışır hale getirmişlerdir. Bu çelişki ve çatışmadan da kendi sistemlerini ayakta tutuyor ve çıkar elde ediyorlar, dolayısıyla sorunun çözülmesini istemiyorlar. Kürt sorununun çözülmesinde kendi yokluklarını, ölümlerini görüyorlar. Sistemlerinin varlığı ve devamlılığı Kürt sorununun varlığına dayanıyor. O bakımdan bu gerçekliği görelim, Kürt sorununun küresel sistemle bağını doğru anlamalıyız. O halde ilişki kurarken, diplomasi yaparken ideolojik ve stratejik çizgi gerçeğinden kopmamalıyız.

Diğer yandan mevcut gelişmeler şunu ortaya çıkardı: Evet, Kürt sorunu küresel bir sorundur, küresel düzeyde sorunu ortaya çıkartan zihniyet ve siyaset aşılmadıkça, yenilgiye uğratılmadıkça Kürt sorunu çözülmez. Kürt sorununun çözümünün birincisi küresel düzeyde Kürt'ü inkar eden, imha etmek isteyen bu soykırımcı zihniyet ve siyasetin aşılması, ortadan kaldırılmasıdır. Bu soykırımcı zihniyet ve siyaset Ermenileri de soykırıma uğrattı, Asuri-Süryanileri de soykırıma uğrattı, Rumları da soykırıma uğrattı. Soykırıma dayalı sömürü zihniyetidir, zaten faşizm de budur. Mevcut dünya gerçekliğinde Hitlerin ve diğerlerinin savunduğu faşizm devam ediyor. Hitler'i öldürdüler ama onun faşist zihniyeti, hegemonik yaklaşımları ortadan kalkmadı. Hitler gökyüzünden dünyaya düşmemişti, bu dünyada ortaya çıkmıştı. Sistemin ortaya çıkardığı güçtü, şimdi başkalarını ortaya çıkartıyor. Sistemin mantığı odur. Bu gerçekliği iyi görüp anlamalıyız.

Bakur'da çözüm gelişmedikçe, Kürdistan'ın hiç bir parçasında kalıcı çözüm gelişemez

İkincisi, evet Kürt sorunu küresel bir sorundur, küresel sistem sorunu çözümsüz kılıyor. Fakat bu sorun temelinde Kürt soykırımını en başta uygulayan güç Türkiye Cumhuriyeti devletidir. Burada bir çözüm ortaya çıkmadan diğer parçalarda kalıcı bir çözüm olmayacaktır. Bu bir gerçektir. Daha önce Başûr gerçeğini tartıştık işte 'Başûr'da devlet kuruldu, çözüm oldu, sistem oldu' evet ama neyin karşılığında oldu. Hewlêr'de Barzanî başkan oldu ama, Önder Apo'nun İmralı'ya konulması karşılığında oldu. Bunu kim görmezden gelebilir, kim unutabilir, kim birbirinden bağımsız ele alabilir. Evet, Başûr'da bir Kürt sistemi oluşturuluyor ama Bakur'da, Rojava'da PKK gerçeği imha edilmesi karşılığında, PKK'ye karşı savaşmak için kuruldu. Yoksa onun dışında bir şans verilmiyor. O halde bir kalıcılığı yoktur. Tayyip Erdoğan zaten "Hata yapmışız" dedi. Biraz zemin buldular Kerkûk'ü hemen ellerinden aldılar. Sözde en çok dostluk yapan TC en çok Kerkûk'ün Kürdistan'dan kopartılmasını geliştirdi, destek verdi. Şimdi Rojava'da da aynı şeyi uygulamaya çalışıyorlar. PKK'ye karşı savaşırsan köle olarak sana biraz yaşama hakkı veririz. Ruslar "Kültürel özerkliğinize razı oluruz" diyorlar. Amerika "Petrol bekçiliğinize razı oluruz" diyorlar. O kadardır. Bu da PKK'ye karşı savaşma karşılığında veriliyor, yoksa o da yoktur.

O halde şu gerçeği göreceğiz: Bakur'da çözüm gelişmedikçe, Türkiye'deki faşist soykırımcı-sömürgeci zihniyet ve siyaset yıkılmadıkça Kürdistan'ın hiçbir parçasında Kürt sorunun çözümü yönünde kalıcı herhangi bir gelişme olamaz. Kürt özgürlüğü olmaz. Önder Apo çıkışla birlikte Kürt sorununun çözümü için ortaya koyduğu strateji budur. KDP stratejisi, Barzanî stratejisi neydi. 'Başûr'da çözebilirsin, Bakur ile bağı yoktur. Rojhilat'ta çözebilirsin, Bakur ile Başûr ile bağı yoktur' Rojava'da bile bu yönlü etkilemeye çalıştılar. Halbuki gerçeğin böyle olmadığı ortaya çıktı. Bunu görelim. Dolayısıyla Önder Apo'nun Kürt sorunu ve bunun çözümüne dönük geliştirdiği stratejik anlayışı doğru kavrayalım. Evet, Kürdistan parçalarının özgünlüğünü görelim, ama Kürdistan bütünlüğüne dayalı olarak bunu görelim. Özgürlükleri bütünden koparak ele almayalım. Kim alırsa düşmana hizmet eder ve Kürt özgürlüğüne zarar verir. Bütünlüklü bir şekilde Kürdistan'ın varlığına ve özgürlüğüne bakış olmalıdır. İdeolojik ve stratejik bakış Kürdistan'ın bütünlüğü temelinde olmalıdır.

Kürdistan'ı parçalayan ortak yönetim İran-Irak savaşında parçalandı

Şu da bilinmelidir: Bütün bunlardan kaynaklı evet Kürdistan'ı bölüp parçalamışlar, dünya sanki bundan habersizmiş, Kürtlerden yanaymış gibi kendini göstermeye çalışıyorlar. Bakur'da TC, Rojhilat'ta İran, diğer parçalarda Araplar egemen devlet olarak hükümranlık sürdürüyorlar, ama Kürdistan'ın bütünlüğünü onlar da kabul ediyorlar ve Kürdistan'ın bu tarzda parçalanıp böyle bir soykırım altında tutulmasına dönük ortak bir yönetimleri var. Kürdistan ortak yönetiliyor. Hiçbir devletin kendi başına Kürt sorununu çözme yetkisi yoktur, Kürtlere herhangi bir hak verme yetkisi yoktur. İran yapmaya kalksa hemen müdahale ederler. 1970'te Saddam Hüseyin yönetimi yapmaya kalktı hemen TC müdahale etti. 1992'de Hewlêr yönetimi kurulduysa bunu Türkiye'de kabul etti, İran kabul etti, Arap devletleri kabul ettiler öyle kuruldu. Herkes kendi çıkarına göre bazı anlaşmalarla kabul ettiler.

Bu ortak yönetim aslında İran-Irak savaşı ile parçalanmıştı. Önderlik, PKK ve gerillayı bu parçalanmışlığa dayanarak geliştirdi. Şah karşısındaki İran Devrimi'nin Kürdistan üzerinde böyle çok tarihi bir etkisi oldu. Kürdistan'ı ortak yöneten yönetimi parçaladı ve dağıttı. O süreçte duruma müdahale

Siyasal degerlendirme.qxp_Layout 1 26/12/2019 14:45 Page 6

eden PKK oldu ve mevcut gerillayı geliştirdi. Arkasından İran-Irak anlaşmasını, daha sonraki süreçlerin hepsini aslında PKK gerillasına dayalı olarak Kürt sorununun çözümünü gerçekleştirmeyi dayatan hareketi tasfiye etmek için geliştirdiler. En son da 2017 yazında İran-Türkiye görüşmeleri temelinde dört devlet; Türkiye, İran, Irak, Suriye devletlerin istihbaratları yeniden toplandılar ortak bir Kürt programı ve politikası oluşturdular, PKK öncülüğü şahsında Kürt varlığını ve özgürlüğünü tasfiye edecek, Kürt soykırımını sürdürecek ortak bir plan kabul ettiler. ABD ve Rusya da buna onay verdi. İki yıldır da uygulanan budur. Kerkûk'te de uygulanan buydu, Efrîn'de de uygulanan buydu, Xakurke'de de uygulanan buydu. Şimdi 9 Ekim işgal saldırısıyla Rojava'da uygulamaya çalışılan budur. Şengal'e dönük TC saldırılarının böyle rahat yapılabilmesinin arkasında da böyle bir durum var. Her gün PKK öncülüğüne, yönetimine dönük bu kadar vahşi saldırının hiçbir karşıtlık bulmadan herkes tarafından desteklenerek yürütülmesinin arkasında da bu anlaşma var. Bu anlaşma temelinde oluşturulan ortaklık var, destek var. Böyle bir saldırı yürütüyorlar.

Demek ki 'Başûr'da Kürt sorununu çözelim kalıcı olur, diğer parçalar bizi ilgilendirmez' yaklaşımı büyük bir yanılgıdır. Bu tamamen kendisini Kürt karşıtı sisteme teslim etmedir. Hiçbir sonuç vermez. Öyle bir şey yoktur. Ne bir Irak devleti var, ne Suriye, ne Türkiye, ne İran hiç birisi olamaz, çünkü hepsi birlikte varlar. O nedenle de bazı parçalarda çözüm yönünde gelişmeler olur, ama kalıcı olmaz. Kürt sorununun tümden ortadan kaldırılması ancak Kürdistan bütünlüğü ile gerçekleşir, ancak bu ortak yönetimi yıkmakla gerçekleşir. O halde Kürt birliği, dayanışması, ittifakı, ortak kurumlaşması, Kürdistan Ulusal Kongresi temelinde bir ortak Kürt varlık ve özgürlük duruşunun ortaya çıkartılması bu gerçekleri görmedir, bunlar esasına göre olmalıdır.

Sonuç olarak bu 42. yılda neler olabilir. Kürdistan'daki gelişmeleri, Ortadoğu ve dünyadaki gelişmelerden kopuk ele almamak lazım. Dünyadaki olayları da Kürdistan üzerinde etkisiz görmemek gerekiyor. Derinliğini ve kapsamını çeşitli güçler arasındaki ilişki ve çatışmaları, yine Kürdistan'a ve PKK'ye dönük saldırıları, Rojava'ya dönük saldırılarını yeterince açığa çıkartmış değiliz. Ama bazı şeyleri görüyoruz. Rusya biraz daha etkinlik kazanıyor, ABD-Rusya anlaşması öyleydi. Evet sistem içi çatışmalar var, ama ABD-Sovyet çatışması düzeyinde bir karşıtlık halinde değiller, tam tersine gizli ilişkiler var, ittifakları var. Aslında ABD, Rusya ile ilişkiler geliştiriyor. Bunun iki temel nedeni var. Bir; Rusya'nın Türkiye ve İran'a çok yaklaşmasını engellemeye çalışıyor. İki; Çin ile daha fazla ilişki kurmasını engellemeye çalışıyor. Çünkü her ikisi de ABD'ye zarar veriyor. Rusya ile biraz ilişki kurarak kendi karşısında bir Rus-Çin ittifakının ya da Rus-Türkiye-İran ittifakının güçlü biçimde oluşmasını engellemeye çalışıyor. Ondan korkuyor. Bu açık bir gerçektir.

TC, direnişle yenilgiye uğratılmazsa soykırım amacından vazgeçmeyecektir

Diğer yandan TC'yi Girê Spî ve Serêkaniyê'ye saldırttılar. ABD ve Rusya saldırttı. AKP-MHP yönetiminin aklında bile yoktu. TC yönetimi 2016 Ağustos ayında Cerablus ve Bab'a saldırırken, saldırının adını "Fırat Kalkanı" koydu. En son Girê Sipî'yi düşüren DAİŞ karşıtı devrimci yürüyüşün Fırat'ın batısına geçmesini engelliyordu. TC'nin politik hedefi o kadardı. Onun ötesinde Efrîn'i işgal etme gibi düşüncesi yoktu. Baktı ki ortam açılıyor, diğerleri destek veriyor, öyle Suriye politikalarında bilmem QSD'yi Kuzey-Doğu Suriye Özerk Yönetimi'ni destekleyen bir pozisyonları yoktur, çıkarları gereği ABD ve Rusya öyle davranıyorlar, ondan sonra da Efrîn'e işgal saldırısını yaptırdı, ortadan kaldırdı. İşgal etti ve bu işgal diğer güçlerin desteğiyle oldu. Bunlar Fırat'ın batısı hareketleriydi. Gördü ki orada da bir itiraz olmadı, şimdi Fırat'ın doğusuna saldırıyor. Girê Spî ve Serêkaniyê'yi alacam diyor. O eksende Kobanê ve Cizîrê'yi koparmaya çalışıyor. Önce Cerablus ve Bab'ı alarak Efrîn ile Kobanê'yi koparmak istedi. Sonra Efrîn'i yok etti. Şimdi orayı koparmak istiyor. Böyle durmaz, önlenmezse önümüzdeki süreçte Kobanê'yi de yok etmek ister. Onu yaparsa, Cizîrê'yi yok etmek ister. Sömürgeci-soykırımcı zihniyet ve siyaset fırsat bulduğu oranda saldırır ve durmaz. Ancak özgürlük ve demokrasi mücadelesi, direnişiyle darbelenmez, geriletilmez, yenilgiye uğratılmazsa TC soykırım amacından vaz geçmeyecektir. O halde her şeyi mücadeleyle kazanacağız.

Diğer yandan bu saldırıları AKP-MHP faşizmi kendi gücüyle yapmıyor. ABD ve Rusya saldırtıyor. ABD bir politika yürütüyor, Rusya'da destekliyor. Geri çekilme denilen şeylerin hepsi hiledir. Aslında Kuzey-Doğu Suriye Yönetimi destek vermezse ABD'nin Suriye'de kalmasını sağlayacak hiçbir güç yoktur. Hemen kovulacak. Baskı altındadır. 'Çekiliyorum' diye göstererek bu baskıları hafifletmeye yöneldi. Avrupa'dan Araplara kadar neredeyse 'çekilme' diyecek bir konuma getirdiler, böylelikle kendilerine meşruiyet kazandırmaya çalışıyor. Bir yönü budur.

Diğer yandan ABD'nin bazı amaçları var. 'ABD yeniliyor etkisi azalıyor, iç politikadan dolayı böyle yapıyor' dememek lazım. Belki onların da etkisi var ama birinci düzeyde olan o değildir, tam tersine Ortadoğu'da yürüttüğü savaşın gereklerine göre planlı bir askeri-siyasi hareket geliştiriyor. Kürtleri Rojava'dan çıkartıp güneye sürmek istiyorlar. Bu, Türkiye'nin soykırım politikalarının, Kürtleri yerlerinden sürme politikalarının ABD'nin de çıkarına geliyor gibi. Burada iki şey amaçlanıyor. Bir; Türkiye daha fazla ABD'nin yanına çekiliyor. Ne yapacak; böylelikle bir Türkiye-Rusya ittifakını önlemiş oluyor, iki, İran'a biraz daha karşı çıkaracak. Türkiye'yi bu temelde yanına çekiyor, İran ile gerginlikleri var kullanmak istiyor. Diğer yandan Kürtleri Rojava'dan, Kobanê'den, Efrîn'den, Cizîrê'den sürerse daha güneye İran-Irak ilişkisini sağlayan alana yerleştirerek petrol bekçiliği adı altında aslında oluşan Şii hilalini kırmaya çalışıyor. İran'a karşı bir ABD saldırısının parçasıdır. Böylece bunun etkileri çevrede görüldü. Lübnan'da sorunlar çıktı, Hizbullah'a karşıdır İran'a karşı bir hareket geliştiriyor. Irak'ta halk ayaklanması var, arkasında ABD var deniliyor. İsrail'de sorunlar var. İran'ın içerisinde ayaklanmalar var. Bunların hepsini ABD-İran çelişki ve çatışmasının sonuçları olarak görmek lazım.

Üçüncü Dünya Savaşı önümüzdeki yılda daha da derinleşip keskinleşecektir

ABD daha fazla bölgedeki çatışmaların yönünün İran'a dönmesini, İran üzerinde odaklanmasını sağlamak istiyor. Bu açık bir durumdur. Öyle geri çekilme değil, bölgedeki savaşın zayıflaması, yok olması, siyasi çözümün gelişmesi değil, artık çatışma alanını biraz İran'a kaydırıyor. Rojava'ya dönük saldırının da bu boyutu fazlasıyla var. Hem Türkiye'yi yanına çekip İran'a karşı kullanmak istiyor hem de İran'ın Suriye ve Lübnan ile kara bağlantısını koparmada Kürtleri kullanmak istiyor. Başarabilirse böyle bir politika izliyor. Bunu anlıyoruz.

Önümüzdeki süreçte bunu daha fazla geliştirecekler. Türkiye'yi böyle bir ortama çekecekler. Tayyip Erdoğan yönetiminin AKP-MHP faşizminin buna itiraz edecek, bunun dışında kalacak bir durumu yoktur. O da faşist diktatörlüktür ömrünü ancak kendini pazarlayarak destek alma temelinde uzatabiliyor, iktidarını ayakta tutabiliyor. Bu temelde işbirlikçidir, bağımlıdır. Bunun gereklerini yerine getirecektir.

Bu anlamda Üçüncü Dünya Savaşı önümüzdeki yılda daha da derinleşip yaygınlaşarak sürecek, daha çok keskinleşecektir. ABD, İran gerginliği ekonomik boyut kazanmıştı şimdi dış hatlarda bir düzey kazandı, içte kitlelerin eylemlendirilmesi haline getirildi. Belli ki mücadele daha fazla İran üzerinde yoğunlaşacak. Ortadoğu'daki Üçüncü Dünya Savaşı Arap Aleminden İran sahasına kayıyor gibi, en azından ABD bunu geçen seneden beri istiyor. İçinde bulunduğumuz süreçte bunu daha etkili hale getirdi. İran sınır hattında, İran üzerinde önümüzdeki yılda daha yoğun siyasi-askeri hareketlilik gelişebilir. Ekonomik, siyasi, kitlesel çatışmalı durum askeri boyutta bazı biçimlerde düzey kazanabilir. O konuda çok dikkatli davranıyorlar. Henüz öyle bir şey görünmüyor ama olmaz dememek lazım. Biz siyaseti değerlendirirken kesin ve keskin değerlendiriyoruz. İşte 'ABD, İran'a böyle yapmaz, şu şöyle olmaz' dediğimiz birçok şey oldu. Niye bu konularda yanılıyoruz, çünkü kendi düşüncemize göre dışımızdaki sisteme bakıp değerlendiriyoruz ondan öyle oluyor. 'Bize göre öyle olmaz' diyoruz, ama biz ayrıyız onlar ayrıdır, onların mantığına göre olur mu olmaz mı, öyle bakmamız lazım. Onların mantığından bakınca olur. Askeri boyut öne çıkabilir. ABD-İran, İsrail-İran vuruşması değişik düzeylerde gelişebilir. Suudi üzerinde, Yemen üzerinde zaten bir savaş var gibidir, yaygın yaşanıyor. Oradan da çıkarak şimdiye kadar Ürdün, Suudi, Irak, Suriye, Lübnan hattında savaş yaptılar. Şimdi bunu İran'ın kendi içinde odaklandırabilirler. Öyle bir şeyin gelişme ihtimali var.

2 Kasım Dünya Rojava Günü AKP-MHP faşizmine karşı ve onun arkasındaki ABD-Rusya ittifakına karşı tüm ezilen insanlığı başta kadınlar ve gençler olmak üzere etkileyip harekete geçiren tarihin en büyük özgürlük ve demokrasi hareketini küresel düzeyde ortaya çıkardı. Bu çok önemli ve tarihi bir gelişmeydi. Dikkat edilirse insanlar sokaklara çıktılar, Parti bayraklarımızı taşıdılar. "Her yer Rojava her gün direniş" dediler. Kürdistan'ı haykırdılar. İmralı'ya Önder Apo'ya bağlılıklarını ifade ettiler. Daha fazla Önderliği anlamak ve özümsemek için çalıştılar.

Bu anlamda Kürdistan'ın etrafında merkezi Kürdistan olan çatışmalı savaş durumu devam edecek. Yeni çatışmalı durum ortaya çıkacak. Özgürlük mücadelemiz için bu çok daha fazla gelişme imkanı ve fırsatı verecek. ABD, İran çatışmalarının bu tür sonuçlar verme boyutu vardır. Rojhilat'ta çatışmalı durum daha fazla gelişebilir, yeni durumlar ortaya çıkabilir. Bizim bunların hepsini görmemiz gereklidir.

42. yıla girerken ufkumuz böyle olmalıdır. Çatışmalı durum yayılıyor, derinleşiyor, bazı imkanlar azalırken bazı yerlerde Özgürlük Mücadelemiz için yeni imkan ve fırsatlar çıkıyor. Zaten giderek daha fazla mücadele Kürdistan bütünlüğüne yayılıyor. Kürdistan parçalarındaki özgürlük mücadelelerinin birbiriyle ilişkileri, ittifakları daha fazla gelişiyor. O halde bunları dikkate alan, tehlikeleri gören ama imkan ve fırsatları da gören, tehlikelere karşı tedbir geliştirirken imkan ve fırsatları özgürlük mücadelesini geliştirmede kullanan tutumumuz olursa 42. yılda çok daha etkili sonuç alıcı bir mücadeleyi ortaya çıkartabiliriz. Şimdiye kadar Bakur'da TC'ye karşı mücadele ettik, giderek bu Bakur, Başûr, Rojava bütünlüğü içerisinde baş düşman olarak TC faşizmine, soykırımcılığına karşı mücadele haline geldi. Bu süreçte, buna Rojhilat'ta eklenebilir. O sahada da yeni şeyler çıkabilir, dikkatli ve hazırlıklı olmamız gereklidir. İmkan ve fırsat konusunda bir azalma yoktur, eğer hatalı ve yanlış anlayış içerisinde olunmazsa bir daralma, büzülme olmayacak. Tersine dikkat edelim hep umut bağladıkları, kullandıkları güç AKP-MHP faşizmi oluyor. Biz de bütün Ortadoğu'da diğer parçalarda ortaya çıkan imkanları, fırsatları doğru anlar, iyi örgütler ve bütünlüklü olarak AKP-MHP faşizmine karşı mücadeleye sevk edersek 42. yılda bu doğrultuda daha önemli sonuçlar alabiliriz. Rojava'da da, Başûr'da da mücadele sürer. Rojhilat'ta yeni gelişmeler, imkanlar ortaya çıkabilir. Bu anlamda gelişme sağlayabiliriz, ama hedefimiz sadece gelişme sağlamak olmamalıdır. Erdoğan-Bahçeli faşist diktatörlüğünü yıkmayı, onu yıkıcı bir askeri-siyasi eylemi yaratıcı biçimlerde planlayıp hayata geçirmeyi hedeflemeliyiz, göze almalıyız, pratikleştirmeye çalışmalıyız. Bu konuda gerçekten de yaratıcı yaklaşıma ihtiyaç var. Yaratıcı eylem planları, toplumsal siyasi alanda, askeri alanda da ortaya çıkartabilmeliyiz. En önemlisi siyasi, toplumsal, askeri mücadeleyi birleştirebilmeliyiz, bütünlüklü kılabilmeliyiz. Tarz ve taktikte daha yaratıcı, üretken, daha vurucu olabilmeliyiz. Kendimizi yenilemeye, hedefimizi doğru tutturmaya, AKP-MHP faşizmini yıkma hedefini bütün hareketimizin önüne koymayı bilmeliyiz. Bir de bunu gerçekleştirecek bir bütünlük ve yaratıcılık, üretkenlik ortaya koyabilmeliyiz. Buna yol açmayan, dar, kendine göre, parçalı, tekrar ifade eden, anlayış ve tarzlardan kendimizi kesinlikle kurtarmalıyız.

■■■

Zelal Ark-Kadin yil degerlendirme.qxp_Layout 1 26/12/2019 14:46 Page 7

Kadın direnişi 2019 yılında toplumsal hareketlerin öncüsü oldu

Zelal Amed

2019 yılının son döneminde Rojava'daki kadınların ve halkların özgür, eşit, demokratik yaşam sistemi ve kazanımlarının savunulması yıla damgasını vurmuştur. Bu direnişe 'Onur Direnişi' adı verilmiştir. 'Ya onurlu bir yaşam ya da hiç' denilerek Kürt, Arap, Süryani, Ermeni, Türkmen ve diğer halklar direnişe geçmişlerdir. Bu saldırılarda en çok saldırıya maruz kalan kadın ve çocuklar olmuştur. Direniş hala devam etmektedir.

2000'li yılların ilk 19 yılını tamamlıyoruz. 2000'lerin 20'li yıllarına geçiş yaptık. 21. yüzyılın bu ilk 19 yılı, geride bıraktığımız 20. yüzyılda yaşanılan Birinci ve İkinci Dünya Paylaşım Savaşının, yine sonrasındaki soğuk ve derin devletli uygarlık içi savaşın tüm özelliklerini yansıtan bir tabloyu önümüze serdi. 2019 yılını tamamlayıp yeni bir mücadele ve özgürlük yılına girdiğimiz bu günlerde, geçen yılın mücadele karakterini ve olaylarını ele almak, ortaya çıkan pozitif-negatif sonuçlardan dersler çıkarmak, 2020 yılına doğru giriş yapmayı beraberinde getirecektir.

'Yeni müdahale, işgal ve dizayn' süreci

Açık ki, 2019 yılı halklar, ezilen sınıf ve kesimler açısından tarihi direnişlerle, tecrübelerle şekillenirken, insanlık, devletli-iktidarcı uygarlık güçlerine karşı 21. yüzyılın devrim sorumluluğunu omuzlayan kadın direniş cephesi açısından da çok tarihi gelişmelere tanıklık etmiştir. Geride bıraktığımız bu yılın kadın örgütlenmesi, direnişi ve ayağa kalkışı açısından ne anlam ifade ettiğini yorumlamamız, kadın özgürlük güçleri olarak da dersler çıkarmamız ve yeni mücadele yılına bu perspektif ışığında yürümemiz kaçınılmazdır.

Doğusu, batısıyla, devletli uygarlık güçleri, ataerkil-iktidarı sistemin yapısal kriz ve kaosunu çok yönlü ve derinliğine yaşarken, kendine yeni sömürü alanları yaratmak, küresel boyutta 'Yeni Dünya Düzeni' adı altında dünyanın yeniden işgal ve sömürü haritasını çıkarmak için 1990'lardan itibaren Ortadoğu merkezli, yeni bir 'müdahale, işgal ve dizayn' sürecini başlattılar. Temel alınan ortak politika, Ortadoğu'nun tüm maddi-manevi yapılarının hedeflenmesiydi. Geçen yüzyıla ait hangi hegemonik güç varsa, ya bu dizayn projelerini kabul edecek, teslim olacak ya da yıkılıp gidecekti. Kapitalist sistem güçlerine enerji kaynakları kadar, yeni köle kaynakları da gerektiği için, coğrafik işgaller kadar bu coğrafyalardaki demografik yapının değiştirilmesi tüm ekolojik-köysel-kentsel yaşam alanlarının talanı-gaspı-yıkımı amaçlandı. Aslında Türk devletinin Kürt halkına, yaşamına tüm insani ve toplumsal haklarına karşı ilan ettiği ve 2014 yılında, o güne dek en uzun süren MGK toplantısıyla kararlaştırdığı 'Savaş ve Çökertme Planı' bu anlamıyla ABD öncülüğündeki kapitalist güçlerin 'Büyük Ortadoğu Projesi'ne bağlı olarak devreye konulan yerel bir proje olmaktaydı.

Bu projede birçok hedef içiçe ele alınmaktadır. 1990'lı yıllardan bu yana yaşanan sürece neden Üçüncü Dünya Savaşı denildiğini, devletli uygarlık güçlerinin bu çok yönlü, yerel ve evrensel boyutta sürdürdükleri politikalara bakarsak tam olarak anlayabiliriz. Bu güçlerin kendi aralarında Ortadoğu merkezli hegemoya savaşları yürüttükleri açıktır. ABD-AB-Rusya-Çin öncülüğünde doğu ve batı kapitalist devletlerinin kendi aralarındaki hegemonya savaşları açık ya da gizli şekilde yürütülüyor. Yine Ortadoğu merkezli devam eden bu savaşlar; Suriye, Libya, Irak, İran, Türkiye etrafında da sürerken, Avrupa Birliği devletleri arasında, Asya'da, yine Güney Amerika ülkelerinde de derinleşerek sürmektedir.

Dünya kadınlarının devrim zamanı

20. yüzyılda insanlık çok büyük savaşlara, acılara tanıklık etti, bunları bizzat yaşadı. 'Acılar, eğer öldürmezse, çok büyük öğreticidir' denilir. İnsanlık, geçen yüzyılın acılarından ve kayıplarından, iktidar-devlet-ataerkil sistem dışında demokratik, ekolojik, kadın özgürlüğüne dayalı yeni yaşam sistem arayışı hem düşünsel hem pratiksel temelde gelişmeye başladı. 20. yüzyılın son çeyreğinde bu arayışa ve gelişmeye dahil olan yepyeni bir güç insanlık sahnesine çıktı. PKK Hareketi ve Rêber Apo'nun Kürdistan topraklarında gerçekleşen Üç Büyük Doğuşu ile Kürt halkının varoluşsal uyanışı, örgütlenmesi ve direnişi, kadının ve insanlığın özgürlük ve demokrasi mücadelesine çok büyük bir akıl, vicdan, ahlak ve politika gücü olarak dahil oldu. Kadının ve insanlığın 5 bin yıllık özgür yaşam arayışı, Kürt Özgürlük Mücadelesi ile yeni bir perspektife ve derin bir nefese kavuştu. Ortadoğu merkezli sürdürülmek istenen dünyanın egemen devletlerce yeniden paylaşım sürecine, kadınların ve halkların devrimci müdahalesi bu temelde Kürdistan merkezli olarak yeniden şekillenmeye başladı. İnsanlığın ve kadının kölelelikte en dip noktada tutularak kaybettirildiği bu coğrafyada yeni bir umut yolculuğuna başlandı. Kürt halkının yeni yaşam ideolojisi, örgütlülüğü ve direnişi temelinde halkların, yine Kürt kadınlarının Kadın Kurtuluş ve Özgürlük İdeolojisi, kararlılığı, inancı, yine yeni yaşam felsefesi temelinde de dünya kadınlarının devrim zamanı başladı.

"21. yüzyıl halkların ve kadınların devrim yüzyılı olacak" belirlemesi temelinde bu sürece giriş yapıldı. İşte 2000'li yılların ilk 20 yılına bu iddianın ve hedefin pratikleşme mücadelesi damgasını vurmaktadır. Kürt halkı şahsında, üçüncü bir güç olarak kendini var etme, maddi ve manevi uygarlık olarak kendini tarihsel toplum hakikatine dayanarak inşa etme sürecine giren kadınlar ve halklar tüm dünya hegemonik güçlerin dengelerini alt-üst etme gücü olarak evrensel düşünme-ortaklaşma, birbiriyle buluşma temelinde, devrimleri yerelde başarma ilkesine dayanarak hareket etmektedirler. Egemenlerin 'sömürünün küreselleşmesi' politikasının tersine Demokratik Uygarlık güçleri olarak 'demokratik komünal küreselleşme' hareketlerini geliştirmektedirler. Bu nedenle Kürdistan'da uyanan demokratik komünal politik toplumsal güç dalgası, binlerce kelebeğin kanat çırpmasının atmosferde yarattığı mikro dalgalar gibi bir başka coğrafyada kadın ve toplumsal ayağa kalkışı etkilemekte, sinerjik bir enerji dalgası olarak birbirine güç vermektedir. Bunun örneklerini özellikle 2010'lardan sonra sıkça görmeye başladık. 2019 yılında ortaya çıkan gelişmeler, toplumsal hareketlerin birikimlerinin ortaya çıkardığı sonuçlar olarak her coğrafyada kendini göstermiştir.

Alternatif sistem 'önce kadın özgürlüğü' demektedir

Devletli uygarlık güçlerinin Ortadoğu politikaları aynı zamanda dünya politikalarının merkezini de oluşturmaktadır. 19. yüzyıldan sonraki dönemde Ortadoğu'ya yabancı bir model olarak ihraç edilen ulus devlet sistemi, Ortadoğu'nun toplumsal yapısını bozmuş, çok kültürlü, çok dilli, çok inançlı, çok halklı yaşam sistemini parçalara ayırmıştır. Türk-Fars-Arap merkezli onlarca ulus-devlete bölünen Ortadoğu coğrafyası, milliyetçiliğin, cinsiyetçiliğin, dinciliğin, bilimciliğin en kanlı uygulamalarını yaşamıştır. Faşizmle, siyasal darbelerle, kadının ve farklı kültür, etnik kimlik, inanç yapılarının bastırıldığı bir kölelik sistemi hep canlı tutulmuştur. Devlet sistemi, demokrasinin, toplumun, kadının katliamı ve ezilişi üzerinden kendini var etmiştir. PKK öncülüklü Demokratik Uygarlık sistemi, uyanışı ve ayağa kalkışı, bu katliama, köleci sisteme, bunun zihniyetine, maddi ve manevi uygarlık yapılarına karşı gelişen yaşam direnişi olarak ortaya çıkmıştır.

Rêber Apo, böylesi bir coğrafik, siyasal, toplumsal zemin gerçeği üzerinden ve buna karşı yeni yaşam sistemini, alternatif modelini geliştirmiştir. Üçüncü Dünya Savaşı'nın temeli de devletli uygarlık güçleri ile yeniden doğuşunu gerçekleştiren bu demokratik uygarlık güçleri arasında yaşanmaktadır. Devletli Uygarlık güçleri her türlü yöntemle kendini tekrar egemen kılmak isterken, buna karşı Demokratik Uygarlık güçleri de her boyutta, her yöntemle ve ısrarla varlığını koruma ve özgürlüğünü sağlamaya kilitlenmiştir. Bu nedenle kaos ve kriz sürecinden çıkışı hangi gücün nasıl ve ne biçimde çıkacağını, bu dönemin faşizm saldırıları ile direniş çizgisi arasındaki savaş belirleyecektir.

Bu temelde 2019 yılını ele aldığımızda Demokratik Uygarlık güçlerinin direniş ve inşa çizgisinin en temel yürütücülerinden biri olan kadının da görkemli bir şekilde tarih sahnesine çıkışına tanıklık etmiştir. Faşist sistem güçleri bu dönemde kadının bilinçli, örgütlü, direnişçi duruşunun kirli oyun ve politikalarını nasıl bozduğuna bir kez daha tanıklık etmiştir. Bu güçler artık eskisi gibi sömürü ve köleleştirme politikalarını çok rahatlıkla uygulayamayacaklarını görmektedirler. Kapitalizm ve onun günümüzdeki yüzü olan faşizm, 'Önce kadını vurun' derken, alternatif sistem 'Önce kadın özgürlüğü' demektedir. 2019 yılı boyunca Kürdistan'ın ve Ortadoğu'nun yeniden işgal temelinde sömürgeleştirilmesinde toplumlar, halklar kadar, hatta daha da fazla kadına yönelik saldırılar vahşet düzeyine ulaştırılarak, Demokratik Uygarlık güçleri sindirilmeye, bastırılmaya, çökertilmeye çalışılmıştır. Buna karşılık kadın öncülüğünde yürüyen halk hareketleri mevcut sisteme darbe vurabilmekte, hak mücadelesinde ilerleme sağlayabilmektedir. Başta Kürdistan olmak üzere 2019 yılı bunun örneklerine dünyanın birçok yerinde tanıklık etmiştir.

Zindanlarda yer kalmadı, dışarısı da zindan haline getirildi

Kürt halkı 2018 yılının direniş hedefi temelinde 2019 yılına giriş yapmıştır. 2014 yılından bu yana Kürt sorununun demokratik siyaset ve barış müzakereleri temelinde çözülmesi şansını yıkan, Türkiye'nin demokratikleşmesi yerine Kürt halkına karşı kültürel-toplumsal-fiziki imha politikasını devreye koyan, yine sadece Bakurê Kurdîstan'da değil, Kürt halkının yaşadığı her yerde bu inkâr ve imha siyasetini devreye koyan Türk devleti, Erdoğan diktatör rejiminin faşizmi kurumsallaştırması ile Üçüncü Dünya Savaşı'na dahil olmuştur. Bunun ilk adımı da İmralı ada cezaevinde esir tutulan Rêber Apo üzerinde tecriti mutlaklaştırması olmuştur. Tecrit politikası, bir inkâr ve imha politikası olarak AKP-MHP-Ergenekon savaş rejimince Rêber Apo'dan başlayarak tüm topluma yayıldı. Demokratik siyasal mücadele döneminin tüm toplumsal dinamikleri, demokratik siyasetçilerden yerel yönetim temsillerine, akademisyenlerden mevcut sisteme eleştirisi olan herkese kadar yaygınlaşan bir tecrit ve izolasyon politikası hakim kılındı. Rêber Apo'nun düşünce ve projelerinin sadece Kürt halkını değil, tüm halkları nasıl etkilediği, nasıl güç verdiği, nasıl umutlu ve eylemli kıldığı görüldüğü için 15 Şubat Uluslararası Komplo'yu gerçekleştiren güçler Türk devleti ile ortaklaşarak Rêber Apo'dan başlayarak tüm farklılıkların sesinin duyulmamasını hedefledi. Yine

Zelal Ark-Kadin yil degerlendirme.qxp_Layout 1 26/12/2019 14:47 Page 8

kadın kırımı temelinde toplumsal kırımı uygulamaya başladılar. Onbinlerce insan tutuklandı, fişlendi, sürgün edildi.

Erkek egemenlikli sistem en vahşi yüzüyle sokağa salındı, evlere taşırıldı. Kadınlar evde, işyerinde, okulda, hastanede, sokakta katledildi. Sosyal medya üzerinden kadınların 'Ölmek istemiyorum' çığlıkları yükseldi, ancak çocuklarının gözleri önünde ya da sosyal medya yayınlarında canlı olarak toplumun gözleri önünde katledildiler. Faşizm her evi, her sokağı bir işkencehane ve karakol haline getirdi. Bilgi çağında cehalet, medya üzerinden alıklaştırma, tepkisizleştirme, korkuya teslim olma hakim kılınmak istendi. Kürt halkı soykırıma uğratılırken, Türkiye'de tüm toplum sivil-askeri tüm militarist erkek egemenlikli güçlerce esir alındı.

Türk devleti siyaseti, görsel bir yanılma ve yanıltma alanı olarak 'gösteri siyaseti' olarak kullandı. Temsili demokrasi sistemi bile fazla görülerek, halkın seçtiği parlamenterler, siyasetçiler tutuklandı, HDP, DBP örgütlenme çalışmalarına saldırıldı. Zindanlarda yer kalmadı, dışarısı da zindan haline getirildi. Binlerce hasta tutsak yavaş yavaş ölüme terk edildi. Topluma 'Ölümü gösterip, sıtmaya razı etme' dayatıldı. Kürdistan dağları karış karış bombalandı, ormanları yakıldı. Kürt halkının en değerli kutsallarına saldırıldı.

'Kadın direnişi özgürleştirir'

İşte 2018 yılı sonunda ve 2019 yılı başına damgasını vuran demokratik, insani bir duruş böylesi bir tablo içinde yeni bir direniş sürecini başlattı. Kürt halkı tarafıdan, 'Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim Direniş Hamlesi'nin startı verildi. Sûr, Cizîr, Nisêbîn, Şirnex özyönetim direnişçilerinin, 'Diz çökmeyeceğiz, teslim olmayacağız, boyun eğmeyeceğiz' duruşu toplumsal bir direnişin ateşini yaktı. Bu ateşi Kürt kadınları ve anaları tutuşturdu. 7 Kasım 2018 tarihinde DTK Eşbaşkanı ve HDP Colemêrg milletvekili Leyla Güven 'Yaşamı uğruna ölecek kadar seven' Kemal Pir'lerin yolunu yol eyledi. Rêber Apo'ya uygulanan tecrite ve tüm savaş politikalarına son verilmesi talebiyle Leyla Güven'in başlattığı açlık grevi eylemi, zindanlara, Avrupa'ya, dünyaya yayıldı. Kadının öncülük ettiği bu eyleme katılan binlerce erkek, yaşlı, genç bu eylem etrafında faşizme, soykırıma karşı direniş ateşini yükselttiler.

Yaklaşık 7 ay süren büyük açlık grevi eyleminde, Türkiye ve Kürdistan zindanlarında bulunan 30 tutsak ölüm orucu başlattılar. Bu eylemler etrafında Kürdistan'da, Ortadoğu'da ve dünyanın birçok yerinde eylemler gerçekleştirildi. Büyük açlık grevi eyleminde Zülküf Gezen, Ayten Beçet, Zehra Sağlam, Medya Çınar, Yonca Akici, Siraç Yüksek, Mahsum Pamay, Ümit Acar ve Uğur Şakar fedai eylem gerçekleştirdiler.

Bu tarihi direnişe cevap yine kadınlardan, analardan geldi. Devletin, polisin her türlü saldırılarını, vahşi yönelimlerini direnerek parçalayan analarımız, yıla damgasını vuran bir diğer kadın öncülük örneği olmuştur. Beyaz Tülbentliler Hareketi, Kürt kadınlarının, analarının direnişi temelinde yaratıldı. Adeta "Beyaz Tülbentli Analar Devrimi" insanlığa hediye edildi. Analar bu direnişleriyle ve eylemleriyle, sadece zindanlarda açlık grevi direnişinde olan evlatlarını desteklemediler, onların taleplerini duyurdular, sesleri oldular ve AKP'nin Bakurê Kurdîstan'da kısmaya çalıştığı kadının sesi olup, zulüm cenderesi altında sokaklara aktılar.

Büyük açlık grevi direnişi ve eylemleri, Ortadoğu'daki birçok egemen devletin planını da bozdu. 'Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim' direniş hamlesi, Rojava Devrimi'nin büyümesine güç vermiş, Mart 2019'da DAİŞ faşizminin yenilgisiyle taçlanmış, Türkiye'de 31 Mart seçimlerinde AKP-MHP faşizminin yenilgisini yaratmıştır. Yine 2 Mayıs 2019 tarihinde İmralı'nın kapısı aralanmış, Rêber Apo ile avukatlarının görüşmesi sağlanmıştır. Kadın öncülüğünde başlayan, analarımızın direnişiyle toplumsallaşan faşizme ve tecrite karşı duruş 2019 yılının temel mesajını vermiştir: 'Kadın direnişi özgürleştirir.'

8 Mart 2019 Kürdistan kadınları açısından bu temelde direnişle karşılandı. Kürt Kadın Hareketi KJK, 8 Mart'ta yayınladığı açıklamada; "DTK Eşbaşkanı Leyla Güven öncülüğünde onlarca kadın yoldaşımız Önder Apo etrafında kenetlenerek 'Tecridi kıracağız, faşizmi yıkacağız, Önder Apo'yla özgür yaşayacağız' diyerek hepimizi direnişi büyütmeye çağırmaktadır. Kadınlar Kürdistan, Ortadoğu ve dünyada bir araya gelerek ataerkilliğe, cinsiyetçiliğe, faşizme, işgale ve sömürgeciliğe karşı ortak mücadeleyi yükseltiyor. Kapitalist sistemin yarattığı kaosa karşı kadınlar; demokratik, ekolojik ve kadın özgürlükçü yaşamın inşasıyla halkların direnişine öncülük ediyor. Erkek-devlet zihniyeti, uyguladığı politikalar, yasalar, taciz, tecavüz, her türlü şiddet yöntemi ile kadın kırımını geliştirerek kadınların özgürlük mücadelesini geriletmek istemektedir. Her yerde kadınlar buna karşı direnmektedir. Kadınların bilinçlenme, örgütlenme, ortak mücadele etme düzeyi her dönemden daha fazla oluşmuştur. Bu örgütlenme ve mücadele düzeyimiz ile 21. yüzyılın kadın yüzyılı olmasını sağlayacak ve kadın direnişiyle özgürleşeceğiz. 8 Mart'ı 'Kadın direnişi özgürleştirir' sloganı ile alanlarda direnişi karşılamaya çağırıyoruz" diyerek 2019 yılının kadın direnişiyle kazanılması hedeflerini belirlemiştir.

8 Mart kutlamaları Kürdistan'da, Türkiye'de ve dünyada büyük kadın özgürlük kararlılığı temelinde gerçekleştirildi. İstanbul'daki kadın yürüyüşüne polisin saldırmasına rağmen kadınlar geri adım atmayarak direnişle cevap verdiler. Dünya çapında, özellikle de Almanya, İspanya, Afganistan, Latin Amerika'da kadınların eylemlere katılımında gözle görünür bir yoğunluk yaşandı. Kadınlar siyasal, sosyal, ekonomik eşitsizliklere, anti-demokratik yasalara ve uygulamalara karşı seslerini yükselttiler.

'Kadının yeri devrimdir'

Bu mücadele perspektifi Rojava Kurdîstan'ında, yine Kuzey ve Doğu Suriye'de bu yılın ilk yarısında tarihi bir gelişme temelinde pratikleştirildi. Yaklaşık 4 yıldır Kürt ve Ortadoğu halklarına soykırımı dayatan DAİŞ, 23 Mart 2019 tarihi itibariyle yenilgiye uğratıldı. Şengal'e saldırı temelinde binlerce kadın ve çocuğu katleden, kaçıran, köle yapan DAİŞ'e darbe üstüne darbe vurularak, en son Derazor'un Hecin ilçesine bağlı Baxoz kasabasında teslim alındı. Suriye topraklarındaki son DAİŞ hakimiyeti de bu temelde son buldu. Bir kadın devrimi olarak başlayan Rojava'daki Demokratik Ulus temelli konfederalizm sistem inşasının her alanında, özellikle özsavunma alanında, Ocak 2015'te DAİŞ'in Kobanê'de, yine 19 Ekim 2017 tarihinde Raqqa'da yenilgiye uğratılmasında, kaçırılan Êzidî Kürt kadınlarının özgürleştirilmesi mücadelesinde en ön saflarda ve cephelerde şehit ve yaralı veren Kürt, Arap, Süryani, Ermeni, Çeçen, Türkmen kadınları bu zaferi yarattılar ve kadın direnişinin özgürleştiriciliğini dünya kadınlarına ve insanlığa gösterdiler.

Erkek egemenlikli sistemin vahşi yüzü ve eli olan DAİŞ'in ve faşizmin yenilgisi, birçok coğrafyadaki kadınlara umut ve direniş gücünü verdi. Bu yerlerden biri Sudan'dı. Nisan 2019'da 30 yıllık El Beşir diktatörlüğüne karşı başlatılan eylemlerin öncülüğünü kadınlar yaptılar. 'Kadının yeri evidir' söylemleri yerine 'Kadının yeri devrimdir' sloganları eşliğinde binlerce Sudanlı kadın demokratik eylemlerde yerini aldı. Bu kadınların sembolü Hartum Üniversitesi'nde mühendislik okuyan 22 yaşındaki Alaa Salah oldu. Sudan'ın Nübye bölgesinde 4 bin yıl önce hüküm sürmüş olan antik hanedanlığın savaşçı kraliçesi için kullanılan 'Kandaka' ismi bu kadınlar için kullanılmaya başladı. Sudan'daki eylemcilerin yarısının kadınlardan oluştuğu söylenmektedir. Sudan'daki cinsiyetçi-ataerkil toplum ve devlet sistemine karşı kadınlar sokaklara çıktılar. Eylemler sonrasında 30 yıllık diktatörlüğe son verilirken, yürütülen mücadele sonunda Sudan'da birçok cinsiyetçi yasa değiştirildi. 30 yıl boyunca kadınlara yönelik devlet şiddeti ve vahşetinin gerekçesi sayılan 'Ahlak dışı ve edepsiz suçlar yasası'nın kaldırıldığı açıklandı. Aynı durum Cezayir'de Buteflika iktidarına karşı kadın öncülüğünde yapılan eylemlerde de yaşandı.

Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'nin temel bir özelliği olan Rêber Apo'nun 'Kadın özgürleşmeden toplum özgürleşmez' belirlemesinin doğruluğu, Ortadoğu demokrasi mücadelesinde kadın öncülüğünün toplumsal devrimlere ve demokratikleşmeye yol açmasıyla kanıtlanmış olmaktadır. Toplumsal hak ve eşitlik mücadelelerinde, devrimlerde kadın hak ve özgürlük mücadelesinin vazgeçilmezliği ve demokratikleşmenin güvencesi olduğu bir kez daha gözler önüne serilmiş oldu.

Kürdistan'dan başlayan ve Ortadoğu üzerinden evrenselleşen kadın ve halk devrimlerine karşı geliştirilen saldırılar bu yıl içinde de devam etmiştir. Türk faşist devletinin DAİŞ'in yenilgisi ardından DAİŞ'le alamadığı sonuçları bu kez bizzat kendisi devreye girerek almak istemiştir. Üçüncü Dünya Savaşı sürecinin velayet savaşları dönemi biterken, dünya ve bölge hegemonik devletlerinin kirli hesap ve işbirliği temelinde Rojava Devrimi'ne, Kürt varlığına ve Ortadoğu halklarına yönelik yeni ve kapsamlı bir saldırı konsepti 9 Ekim 2019 tarihinde devreye konulmuştur. Türk devleti ve çetelerinin Ezaz, Cerablus, Bab, Efrîn işgali ve ilhakı sonrasında, bu kez devreye ABD-Rusya işbirliği temelinde Girê Spî, Serêkaniyê işgal saldırıları başlatılmıştır.

Dünya çapında yapılan 25 Kasım eylemlerinde Rojava kadın devrimi sahiplenildi

2019 yılının son döneminde Rojava'daki kadınların ve halkların özgür, eşit, demokratik yaşam sistemi ve kazanımlarının savunulması direnişi damgasını vurmuştur. Bu direnişe 'Onur Direnişi' adı verilmiştir. 'Ya onurlu bir yaşam ya da hiç' denilerek Kürt, Arap, Süryani, Ermeni, Türkmen ve diğer halklar direnişe geçmişlerdir. Bu saldırılarda en çok saldırıya maruz kalan kadın ve çocuklar olmuştur. Direniş hala devam etmektedir. Bu saldırı konsepti bir NATO komplosu olarak değerlendirilmiştir. Açıkça ABD-Rusya-TC-İran-Suriye gibi devletler aktif, AB devletleri de açık ve gizli bir şekilde bu konsepte halkların ve kadınların özgür yaşam sistemine saldırmışlardır. Türk devleti ve Erdoğan açık açık DAİŞ'le olan ortaklığını ifade etmesine, bu ortaklığı gösteren birçok somut kanıt olmasına, yine Türk ordusunun ve çetelerinin kimyasal silahlarla kadın, çocuk demeden savaş suçu işlemesine rağmen BM vb örgütlerin sessizliği, kaçamak konuşmaları bu suça ortaklıklarını göstermektedir.

Bu saldırılar bizlere ve tüm insanlığa şunu da göstermiştir: Suriye Demokratik Gelecek Partisi Eşbaşkanı Hevrîn Xelef'in katledilmesi, Aqîde anamızın içinde bulunduğu sivillerin bombalanması, YPJ'li Amara'nın şehit düştükten sonra bedenine yapılmak istenen hakaretler ,Türk devleti ve çetelerinin kadın devriminden duydukları yenilgi korkusunun ve telaşın göstergesi olmuştur. Yine Til Rifat'ta bir sağlık ocağını bombalayarak 10 çocuğu katleden sömürgeciliğe karşı Kürt, Arap, Süryani, Ermeni, Türkmen kadınlarının ve halklarının ortak, eşit ve özgür yaşam sistemini inşasına dönük kararlılıklarını belirtmeleri, yine halk savunma güçlerine aktif katılımları, sömürgeci güçlerin hiç de istedikleri gibi politikalarını uygulayamayacaklarını göstermiştir.

Onur direnişi açısından en önemli düzey, Şengal ve Kobanê direnişi ile dünyanın tanıdığı Kürt halkı, onun özgürlük mücadelesi ve Rêber Apo'nun Demokratik Konfederalizm Projesi, Efrîn'le evrensel dayanışmayı, Serêkaniyê Onur Direnişi ile de tüm insanlığın 'Rojava Devrimi benim devrimim' diyerek sahiplendiği bir aşamayı yaratmıştır. Dünyada kadınların, halkların, aydınların, siyasetçilerın, filozofların, bilim insanlarının, emekçilerin, sanatçıların 'Kürtlerin dağlardan başka dostları da var, biz Kürtlerin dağıyız' sözü, Kürdistan devriminin savunduğu evrensel kimlikte buluşmayı ifade etmiştir. Bu buluşma, 21. yüzyılın demokratik devrim gerçekliği olmaktadır.

Yılın sonuna doğru 2019 yılının direniş duruşunu 2020'ye taşıma eylemleri, 25 Kasım Kadına Karşı Şiddetle Mücadele Günü vesilesiyle gerçekleştirildi. Kadın hareketleri bu gün vesilesiyle, erkek egemenlikli sistem zihniyeti ve güçleriyle çetin ve keskin bir mücade sürecini geride bırakırken, önümüzdeki mücadele dönemine daha örgütlü, özsavunmalı hazırlıklı olunması mesajları verildi. Doğa, toplum, kadın düşmanı olan erkek egemenlikli sistem aklı ve devlet güçleriyle uzun süreli bir mücadele sürecine girildiği, kadına yönelik taciz, tecavüz ve katliamların daha yoğun dayatıldığı, buna karşı en temel gücümüzün kadının örgütlü gücü olduğu dile getirilmiştir. Kürt Kadın Hareketi Mirabel kardeşlerden Saralara, Berta Cacereslerden Hevrîn Xeleflere uzanan direniş temelinde Rojava kadın devrimini sahiplenme ve savunma çağrısı yaptı. Dünya çapında yapılan 25 Kasım eylemlerinde Rojava kadın devrimi sahiplenildi. Yine bir bütün olarak kadın hareketleri evrensel boyutta şiddetin, yoksulluğun, savaşın, eşitsizliğin, sömürünün karşısında direnişte buluşma çağrısında ortaklaştılar.

Les Tesis dans eylemleri: Suçlu ben değilim, suçlu sensin…

Şili'de başlayan halk eylemlerine polisin saldırması ardından Les Tesis adlı kadın örgütü 25 Kasım etkinlikleri kapsamında erkeğin kadına yönelik şiddetine karşı "Asla yalnız yürümeyeceksin" marşı eşliğinde danslı eylemler düzenledi. Şili'de başlayan ve daha sonra dünyaya yayılan danslı protesto eylemleri erkek egemenlikli sistem güçlerinin ve toplumsal geriliklerin teşhiri açısından önemli bir etki yarattı. Bu eylem, dünyanın birçok yerinde yapıldı, ancak bir tek Erdoğan diktatörlüğünün olduğu Türkiye'de polis ve yargı saldırısına uğradı.

Şili'de Pinochet diktatörlüğü ardından ilk defa halkın demokratik talepleri olan eğitim, ulaşım, sağlık hakları için yapılan gösterilere saldırılar oldu. 6 Ekim'de başlayan gösterilere yapılan saldırılarda pandomim sanatçısı Daniela Carrasco, yine olayları görüntüleyen bir kadın gazeteci öldürüldü. Bu katliamlara karşı Şili Ulusal Oyuncular Sendikası (SIDARTE) ve #NiUnaMenos-Chile isimli kadın örgütü kampanyalar düzenlediler. Yine "Şilili bir kadın" imzasıyla bir mektup yayınlandı. Mektupta şunlar yazılıydı: *"Sizlere uzaklardan, Şili denilen bir ülkeden ve kaçırılan, işkence gören ve tecavüze uğrayan bir kadın adına yazıyorum. Size vücudumu sunuyorum ama atan Şilili kalbi bir yana ayırıyorum. Tüm kanun uygulayıcılar! Beni öldüremeyeceksiniz, tekrar yaşayacağım! İçimdeki kadın Santiago'nun zorbalarına, diktatörlerine teslim olmayacak. Pinochet'nin gölgesi ve sokaklarımızda dolaşan ölüm beni hayal kırıklığına uğratmayacak! Ölüler veya kelimeler… Herkesin kendi dili vardır. Ben bir sokak sanatçısıyım ve benim anadilim Devrim. Mücadele eden tüm kadınlara, gülümseyin…"*

2019 yılı kadın özgürlük mücadelesi öncülüğünde gelişen toplumsal ayağa kalkışlara tanıklık etti. 2020 yılına damgasını vuracak olan da yine kadın ve halklar devrimi olacaktır.

■■■

Duran Kalkan-2019 Degerlendirmesi+8.qxp_Layout 1 26/12/2019 14:59 Page 9

Hedefi büyük olanların çabası da büyük olur

“Yılın ilk yarısında, Leyla Güven'in 2018'in Kasım'ında başlattığı ve daha sonra yaygınlaşan açlık grevleri direnişe damgasını vurdu. Böyle bir açlık grevi etrafında "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim" hamlesi temelinde bir direniş yürütüldü. Açlık grevleri zindandan, dört parça Kürdistan'a ve dünyanın dört bir yanına yayıldı, binlerce insan katıldı. İki yüz gün devam etti. Bu direnişin özellikle zindanlarda şehitleri oldu. Onun etrafında kadın ve gençlik öncülüğünde serhildanlar, halk direnişleri oldu.”

PKK Yürütme Komitesi Üyesi Duran Kalkan ile 2019 yılı gelişmelerine ilişkin röportaj

Serxwebûn: *2019 yılı gelişen saldırılar ve verilen mücadele noktasında neleri ortaya çıkardı? Sonuçları göz önüne alındığında, mücadeledeki eksik ve yetmez yanları için neler söylenebilir?*

Duran Kalkan: 2019 yılı da önceki yıllar gibi Uluslararası Komplo düzeyinde topyekûn faşist-soykırımcı saldırıların bütün cephelerde yoğunca yaşandığı, buna karşı da hareket ve halk olarak topyekûn bir direnişi Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde geliştirmeye çalıştığımız bir yıl oldu. Dolu dolu geçen bir siyasi-askeri mücadele yılıdır. Topyekûn özel savaş saldırıları her cephede olduğu gibi her boyutta sürdü. Buna karşı da topyekûn devrimci-demokratik direnişi geliştirmeye çalıştık. Büyük bir mücadele yılı oldu. Zorluklarla geçti. Her cephede bedeller ödeyerek mücadele yürüttüğümüz ve kazanım sağladığımız bir yıl olarak gerçekleşti. Bu temelde öncelikle Helmet ve Çiçek yoldaşlar şahsında 2019 yılı Özgürlük Mücadelesi şehitlerimizi saygı ve minnetle anıyoruz. Anılarını 2020 yılı mücadelesinde yaşatacağımızı, amaçlarının başarılması için büyük mücadele verileceğimizi belirtelim.

Saldırıyı Uluslararası Komplo düzeyinde ele alırsak; 9 Ekim 1998'den itibaren Önder Apo'yu hedefleyen imha ve tasfiye saldırısının kimler tarafından kararlaştırıldığı, planlandığı ve nasıl yürütüldüğü biliniyor. Saldırı, komplocu bir saldırıydı, amacı Kürt soykırımını başarmaktı. Soykırımın önünde Kürt varlığını ve özgürlüğünü geliştiren, gerçekleştirme düzeyine getiren PKK mücadelesi vardı. PKK'nin gerilla ve halka dayalı yürüttüğü özgürlük mücadelesi vardı. Dolayısıyla Kürt soykırım zihniyet ve siyaseti PKK'nin tasfiyesini öngörüyordu. PKK'yi tasfiye edebilmek için de Önder Apo'nun imhasını öngördüler, kararlaştırdılar. Böylece strateji Önder Apo'nun imhasına dayanarak PKK'yi tasfiye etmek, PKK tasfiyesine dayanarak da Kürt soykırımını gerçekleştirmekti. Bu temelde 9 Ekim 1998'den 15 Şubat 1999'a kadar imha amaçlı komplocu yöntemleri içeren küresel düzeyde bir saldırı yürütüldü. 15 Şubat komplosuyla bu imhayı idamla gerçekleştirmek istediler. Hem idam hem de imha boşa çıkartılınca da 2000 Ocağından itibaren adına 'İmralı Çürütme Politikası' dedikleri sistemle Önderliği etkisiz kılıp, PKK'nin tasfiyesini sağlamayı öngördüler. Ecevit başkanlığındaki hükümetin yaptığı buydu. Bu da boşa çıkartılınca Tayyip Erdoğan ve arkadaşlarını başarısız kalan Uluslararası Komplo planını başarıya götürsün diye görevlendirdiler.

Bunların bir tarihsel dayanakları var, bu anlamda ideolojik-siyasi bir çerçeveden bahsedilebilir. İstanbul merkezli iktidarcı ve devletçi sistem geleneğinin son halkası oluyorlar. Bunlar doğru fakat Tayyip Erdoğan ve arkadaşlarının Uluslararası Komplo'yu başarı götürmek üzere, komployu kararlaştıran, planlayan güçler tarafından, yani küresel kapitalist modernite sistemi tarafından görevlendirildiği bir gerçek. Dolayısıyla öyle bir politikacı değil bu amaçla görevlendirilmiş bir kişi. Bu temelde de saldırı yürüttü.

Bir yandan içten 2002-2004 tasfiyeciliğini dayatarak örgütü parçalayıp tasfiye etmeyi hedefledi. Diğer yandan demokratik siyaset alanını, halkı çeşitli oyunlarla, özel savaş hileleriyle, İslam ümmeti ve propagandalarıyla Önderlikten ve örgütten koparmaya çalıştı. Bu plan da boşa çıkartılınca, özellikle paradigma değişimi temelinde kadın özgürlüğüne ve ekolojiye dayalı demokratik toplum paradigması temelinde Demokratik Konfederalizm çözümünü Önder Apo geliştirip bunu örgüte, halka, kamuoyuna ulaştırınca ve bu temelde örgüt, halk kendini yenileyince yeniden topyekûn-faşist özel savaşı 2005 Ağustosu'nda kararlaştırıp uygulamaya koydular. Bu, 23 Ağustos 2005 tarihli Milli Güvenlik Kurulu toplantısının kararıydı. Bu kararı Genelkurmay Başkanı kamuoyuna açıkladı. Başta AKP tam ikna değildi. Bundan dolayı Genelkurmayla hükümet arasında bir çatışma yaşandı. Daha sonra kendi aralarındaki sorunları da çözdüler. Bu süreç 2005 Ağustosundan itibaren başladı. Yani 2019'da ABD öncülüğündeki Uluslararası Komplo güçlerinin tüm cephelerde birden imha ve tasfiye amaçlı geliştirdiği saldırıların arkasında 23 Ağustos 2005 tarihli MGK toplantısının topyekûn-faşist özel savaş kararı vardır. Bir kez daha PKK'nin imha ve tasfiyesi için topyekûn saldırı kararına gidildi. Fakat kendi aralarında tam bir birlik ve mutabakat yoktu. Genelkurmayla hükümet arasında, yine dış güçlerle kendi aralarında buradan doğan çeşitli anlayış farklılıkları vardı. Bundan dolayı bir süre kendi aralarında muğlak, çatışmalı bir durumu yaşadılar.

Bu durum 2006 yılında Önder Apo'dan, Hareketimizden ateşkes ilan etme talebi olarak ortaya çıktı. 2007'de hem ABD cephesi hem Türkiye cephesi politik-askeri olarak tamamen topyekûn-faşist özel savaşa göre kendisini yeniden örgütledi, yapılandırdı; bu doğrultuda cumhurbaşkanlığı ve meclis seçimlerini yaparak yeni bir hükümet kurdular. Yine DTP dışındaki partileri birleştirerek tam bir topyekûn savaş sistemi ortaya çıkardılar. 5 Kasım 2007'de de ABD ile anlaşarak 1 Aralıktan itibaren böyle bir saldırıyı başlattılar. Biliniyor bu saldırı Bakur'da sürdüğü gibi Medya Savunma Alanlarında, Başûr'da da sürdü. ABD bizzat hava sahasını açarak, keşif bilgilerini Türkiye'ye vererek savaşa katıldı. 2008 yılı boyunca böyle bir çatışmalı durum yaşandı.

Türk devletinin 2019'daki saldırıları 23 Ağustos 2005 tarihli topyekûn-faşist özel savaş kararına dayanıyor

Zap operasyonundan, İmralı'daki baskılara, oradan 29 Mart 2009 tarihli yerel seçim sonuçlarına kadar giden süreçte yürüttükleri saldırılarla PKK'yi tasfiye noktasına getirmeyi hedeflediler. Fakat bütün bunlar başarılı olmayınca; Zap'ta askeri saldırıları kırılıp İmralı direnişiyle de yürüttükleri saldırı boşa çıkartılınca ve en son 29 Mart 2009 yerel seçimlerinde DTP Kürdistan'da yüzde yetmiş oranında oy alınca -ki ona referandum denmişti- tümüyle söz konusu imha ve tasfiye planlaması boşa çıktı, başarısız kılındı. Onun üzerine 14 Nisan 2009 siyasi soykırım operasyonları sürecinde yoğun bir taktik mücadele içerisine girildi. Sonunda o taktiklerde de amaçlarına ulaşamayınca Tayyip Erdoğan 'sil baştan yapıyoruz' dedi ve başa döndü.

Yani topyekûn-faşist özel savaşı tüm boyutlarda harekete geçirme noktasına geldi. Uluslararası Komplocu güçlerle, Kürt soykırımını yürüten yapılarla tümüyle anlaştılar, uzlaştılar. Darbe niteliğinde saldırılar geliştirdiler. 17 Kasım'da Önder Apo'nun yeri değiştirildi. Önder Apo, "Tabutluğa kondum" dedi. Bunu '17 Kasım Darbesi' olarak tanımladı. DTP kapatıldı. Eşbaşkanlarına siyaset yasağı getirildi. Demokratik siyaset için hiçbir imkan, fırsat bırakılmadı. Tam 12 Eylül faşist-askeri darbesi gibi bu sefer de sivil-faşist bir darbeyle AKP iç ve dış ortaklarıyla birlikte yönetimi gasp etmiş oldu. Önder Apo, "Bu durumda demokratik siyasi mücadele yürütülemez" diyerek geri çekildi.

Bunları niçin belirtik; çünkü 2019 yılında da ulusal, bölgesel ve küresel düzeyde yürütülen topyekûn-faşist-soykırımcı saldırıların altında işte bu süreç ve söz konusu kararlar vardı. 23 Ağustos 2005 tarihli topyekûn-faşist özel savaş kararı vardır. Bunun 2009 Ekiminden itibaren kasım-aralık aylarında tam bir faşist darbe temelinde uygulanmaya konması ve bu temelde Özgürlük Hareketimizi hedefleyen topyekûn-faşist-soykırımcı saldırıları yürütme kararı ve pratiği vardır. Dolayısıyla 2019 yılında geliştirilen saldırılar oraya dayanıyor.

Geçen 10 yıl boyunca Tayyip Erdoğan bu temelde dış küresel sermaye güçleriyle anlaşarak, ittifaklar yaparak, başta MHP olmak üzere her türlü faşist-soykırımcı-çete güçleriyle anlaşarak, daha da önemlisi El-Kaide, DAİŞ, İhvan-ı Müslimin gibi Ortadoğu'daki çete güçleriyle birlikte bu saldırıları yürütmeye çalıştı. 2019 yılında da bu saldırılar tüm boyutlarıyla en ileri düzeyde sürdü. Öncelikle Bakur'a dönük başlatılan bu saldırılar Önder Apo üzerindeki ağır tecrit ve soykırım biçiminde sürdü. Gerillaya dönük imha saldırıları her türlü teknik imkân kullanılarak yürütüldü. Halk üzerinde, kadınlar, gençler üzerinde baskılar yürütüldü. Gözaltı-tutuklamalar had safhaya çıkartıldı, belediyelerin gaspına, işgaline gidildi, en ufak bir ulusal demokratik eğilim gösteren herkes tutuklanıp zindanlara atıldı. Başûr üzerinde baskılar ileri düzeyde yürütüldü; Heftanîn'den Xakurkê'ye kadar işgal saldırıları, Şengal'e dönük işgalci saldırılar oldu. En son 9 Ekim'den itibaren Rojava'ya dönük soykırım amaçlı işgal saldırısı gündeme getirildi. Söz konusu saldırılar devam ediyor.

Saldırıları birinci planda AKP-MHP faşist yönetimi, TC devleti yürütüyor. Fakat Kürt sorunundan sorumlu olan küresel-bölgesel güçler de bu yönetimin arkasındadır, destek veriyorlar. Sıkıştığı zaman elinden tutuyorlar, kurtarıyorlar. Zayıf pozisyonda her türlü tavizi anlaşmalarla koparıyorlar, çıkar sağlıyorlar. Kürt soykırımını yürütmek üzere saldırtıyorlar. Bölgesel güçler de öyle. En karşıtı olan İran bile ileri düzeyde destek veriyor. Yerel işbirlikçilikten-ihanetten, ajan-ihbarcı yapıdan, bunları ileri düzeyde örgütleyerek destek alıyor. Gerçekten de topyekûn bir saldırıdır. Bütünlüklü bir saldırı, her türlü araç-yöntem kullanılıyor. Önderlik, Parti, gerilla, kadın, gençlik, dostlar, herkes hedefleniyor. Dört parça Kürdistan, yurtdışı böyle bir saldırının alanı durumunda. Yani sadece askeri değil, özel savaşın bütün boyutlarında saldırı var; askeri, ekonomik, kültürel, ideolojik, hukuki her yönden saldırı var. İşte böyle bir saldırıya karşı direndik. Tabii 2019 direnişi böyle topyekûn-faşist-soykırımcı saldırıya karşı bir direniş oldu. Dolayısıyla Devrimci Halk Savaşı Stratejisi temelinde topyekûn bir direniş ortaya çıktı.

Zaten 2019 yılına ABD'nin 6 Kasım'da Parti yönetimimize yönelik, tıpkı 9 Ekim 1998'de Önder Apo'ya dönük aldığı karara benzer bir saldırı kararıyla girmiştik. O kararla hem AKP-MHP faşizmi, hem KDP-YNK gibi işbirlikçi güçler daha fazla saldırıya teşvik edildiler, destek verir konuma getirildiler, daha yoğun saldırttılar. Buna karşı da bütün cephelerde hareket ve halk olarak bir direniş yürüttük. İmralı direnişi buna öncülük etti. Bu temelde Önderlik direndi, gerilla direndi, gerçekten de Bakur'da olduğu gibi, Medya Savunma Alanları'nda, Rojava'da, faşist-soykırımcı saldırının olduğu her yerde gerilla ağır bedeller de verse kahramanlık çizgisinde bir direnişin yürütücüsü oldu. Kadın ve gençlik hareketi direndi, demokratik siyaset cephesi direndi. Dört parça Kürdistan'da ve yurtdışında Kürt halkı ve dostları olarak direndik. Aslında tüm insanlık olarak böyle topyekûn saldırıya karşı direniş yürüttü.

Yılın ilk yarısında, Leyla Güven'in 2018'in Kasım'ında başlattığı ve daha sonra yaygınlaşan açlık grevleri direnişe

Duran Kalkan-2019 Degerlendirmesi+8.qxp_Layout 1 26/12/2019 15:00 Page 10

damgasını vurdu. Böyle bir açlık grevi etrafında "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim" hamlesi temelinde bir direniş yürütüldü. Açlık grevleri zindandan, dört parça Kürdistan'a ve dünyanın dört bir yanına yayıldı, binlerce insan katıldı. İki yüz gün devam etti. Bu direnişin özellikle zindanlarda şehitleri oldu. Onun etrafında kadın ve gençlik öncülüğünde serhildanlar, halk direnişleri oldu. Dünyanın dört bir yanında açlık grevlerini destekleyen eylemler gelişti. Gerilla böyle bir hamleyi sahiplenerek daha güçlü yürütmek üzere bahardan itibaren devreye girdi. Etkili eylemlerle faşist-soykırımcı düşmana ağır darbeler vurdu. Aslında bunların sonucunda 31 Mart ve 23 Haziran yerel seçimlerinde AKP-MHP faşizmi yenilgiye uğratıldı. Bir yerde hükümet olmaktan düşürüldü. Fakat onu böyle yıkıp atacak, siyasi yönetim değişikliği yaratacak bir irade, etkinlik ortaya çıkmadı. Bunu ne demokratik siyaset alanı, ne AKP-MHP faşist ittifakının dışında kalan muhalefet birleşerek yapabildi, ne de gerilla öncülüğündeki halk direnişimiz topyekûn bir serhildana kalkarak faşizmi yıkacak, tümden yok edecek bütünlüklü bir devrimci bir hamle haline geliştirebildi.

İki cephede de direniş oldu ama bu direnişler, yenilgiye uğratacak, faşizmi yıkıp atacak bir düzeye gelemedi. Yılın en önemli eksikliği olarak bu görülebilir. Neden gerilla ve halk direnişi bunu yapamadı? Tabii bu soruya da kendi içinde değerlendirmeler yaparak, eleştiri-özeleştiriyle cevap vermesi lazım. Bunun nedenleri var. Gerilla yapamazdı, "ancak bu kadar olurdu" da diyemeyiz. Daha doğru, etkili, kır-ova-şehir bütünlüğü içerisinde yaratıcı taktiklerle doğru bir tarz geliştirilebilseydi, kuşkusuz yenilmiş faşist bir diktatörlüğü yıkıp, tarihin çöp sepetine atabilirdi.

Yine böyle olmasa bile gerillanın savaştığı, halkın direndiği bir ortamda demokratik siyaset özellikle 23 Haziran İstanbul seçimlerinde ortaya çıkan sonuca dayanarak bütünlüklü bir siyasi tutum gösterip AKP-MHP faşist iktidarını çöküşe götürebilirdi. Fakat o da olmadı. Ne HDP o düzeyde politik bir esneklik ve yaratıcılık gösterebildi, ne de CHP-İYİ Parti gibi güçler böyle bir pozisyona girdiler. Onlar zaten seçimden çıkan sonuca razı oldular. Seçimde AKP-MHP faşizminin yenildiğini görünce, yıkılma tehlikesiyle yüz yüze gelince yıkmaktan korkup ayakta tutmaya çalıştılar. Yeniden koltuk değneği olmaya yöneldiler. Bir istifa bile istemediler. Erken seçim talebinde bile bulunmadılar. Büyük bir baskı sonucunda zorla HDP ile bir görüşme yaptırıldı.

CHP muhalefet değildir. CHP'nin başındaki Kılıçdaroğlu da Tayyip Erdoğan gibi görevlendirilmiş bir kişiliktir, siyasetçi değildir. Tayyip Erdoğan Uluslararası Komplo'yu yürütmek için iktidar partisinin başkanı olarak görevlendirildi, Kemal Kılıçdaroğlu da yürütülen Uluslararası Komplo'nun başarıya gitmesi için iktidara destek vermesi amacıyla muhalefet partisinin başında görevlendirildi. Bunları görevlendiren merkez ortaktır. Her fırsatta yönlendiriyor da, nerede karşı çıkacaklar, destek verecekler ayarlıyorlar. Dolayısıyla dikkat edilirse AKP-MHP faşizminin zorlandığı her yerde hemen arkasından CHP'nin desteği geliyor. Seçim sonrasında da böyle oldu. Muhalefeti birleştirip iktidara aday olmadı. Öyle bir politik irade ortaya çıksaydı AKP-MHP yenilgiye uğratılabilirdi. Sonuçta direnişin devam etmesi gerekti. Bu zayıflıklardan aldığı güçle AKP-MHP faşizmi, daha doğrusu Erdoğan-Bahçeli yönetimi kendisini yeniden toparlayıp faşist-soykırımcı saldırılarına devam etti; kayyum adı altında belediye işgalleri, Bakur'daki tutuklamalar, cezaevlerindeki baskılar, işkenceler, toplum üzerinde tam bir faşist terör, baskı ve sömürü uygulanmasını geliştirdi. Başûr'a dönük saldırılarını, tehditlerini daha çok artırdı. KDP-YNK'yi daha fazla kendisine hizmet eder noktaya getirdi. Biraz küresel güçlerdeki zayıflığı da görüp onlarla da uzlaşarak 9 Ekim Rojava saldırısını başlattı.

2019, son 10 yıllık büyük-topyekûn savaşı 2020 yılına devrediyor

2019 yılında bunların hiçbirisi olmayabilirdi. Özellikle 23 Haziran İstanbul seçiminden sonra politik ve askeri alanda yeterli bir aktivite olsaydı faşizm yıkılabilir, sonraki saldırılar olmayabilirdi, ama hem askeri cephede hem politik cephede yeterli, faşizmi yıkacak hamlenin yapılamaması AKP-MHP faşizminin ömrünün uzamasına, yeni işgalci saldırılar yapmasına fırsat ve imkân verdi.

> "CHP muhalefet değildir. CHP'nin başındaki Kılıçdaroğlu da Tayyip Erdoğan gibi görevlendirilmiş bir kişiliktir, siyasetçi değildir. Tayyip Erdoğan Uluslararası Komplo'yu yürütmek için iktidar partisinin başkanı olarak görevlendirildi, Kemal Kılıçdaroğlu da yürütülen Uluslararası Komplo'nun başarıya gitmesi için iktidara destek vermesi amacıyla muhalefet partisinin başında görevlendirildi. Bunları görevlendiren merkez ortaktır. Her fırsatta yönlendiriyor da, nerede karşı çıkacaklar, destek verecekler ayarlıyorlar."

9 Ekim'den bu yana da Rojava'ya dönük işgal saldırıları başlatılmış durumda. Girê Spî ve Serêkaniyê işgal edildi. Aslında Rojava Kurdîstan'ı ortasından parçalandı. Zaten 2018 Ocağından itibaren Efrîn'e yönelik saldırılarla Efrîn Kantonu işgal altına alınmıştı. Böylece Rojava Kurdîstan'ının bütünlüğünü yok eden, oradaki halkların ortak demokratik özerk yönetim iradesini ortadan kaldırmayı hedefleyen, demografyayı değiştiren, katliamlar yapan bir soykırımcı işgal saldırısı yürütüyor. Bunlar hala devam ediyor.

Yeni yıla Bakur'da, Başûr'da, Rojava'da, Şengal'de topyekûn faşist-soykırımcı saldırılar altında ve buna karşı da tüm cephelerde gerilla öncülüğünde topyekûn bir mücadele konumunda giriyoruz. 2019 yılı son 10 yıllık büyük, topyekûn savaşı 2020 yılına devrediyor. Mevcut durum budur. Bu durum 2020 yılında sürecek. Taraflar kendi taktiklerini, politikalarını daha çok geliştirerek sonuç almaya çalışacaklar. 2020 yılı daha fazla bir sonuç yılı olmaya da aday. Aslında 2019 yılı da adaydı. Özellikle 31 Mart yerel seçim sonuçları süreci siyasi-askeri mücadeleyi faşizmi yıkacak düzeyde geliştirmek için önemli bir dönemeçti. Başarılar elde edildi ama tam yıkıma gidilemedi.

Şimdi 2020 ise faşizmin tamamen çöktüğü, çözüldüğü, dıştan tecrit olduğu, kendi içinde dağıldığı, parçalandığı, AKP'nin de birkaç parçaya bölündüğü yeni partiler doğurduğu bir yıl oluyor. Dolayısıyla belki 31 Mart seçimleri gibi öyle bir seçim süreci yok ama faşist parçalanma, dağılma, çöküş ve çözülüş daha hızlı ve köklü bir biçimde gelişiyor. Umut ediyoruz, 2020 yılı faşizmin darbelendiği değil, yıkıma götürüldüğü, demokrasi mücadelesinin başarı kazandığı bir yıl olur.

Serxwebûn: *Kürt halkına yönelik yoğunlaşan soykırım saldırılarından sonra özellikle 2019 yılında 'Ulusal Birlik' çağrıları, arayışları gelişti. Kürdistan'daki siyasi yapılanma, mevcut partiler düşünüldüğünde bu ne kadar mümkün ve gerçekçi olmaktadır?*

Duran Kalkan: Şimdi 'Ulusal Birlik' konusu Kürtler açısından önemli bir konu. Çünkü tarihte de çeşitli devletler düzeyinde, yine aşiretler ve feodal beylikler düzeyinde yaşadığı bir parçalılık var. Özellikle Birinci Dünya Savaşı'yla birlikte oluşturulan kapitalist dünya sistemi altında dört parçaya bölünmüş olma durumu var. Bu parçalılık, birlik konusunu önemli ve yapıcı bir konu yapıyor. Neden? Çünkü parça parça olduğunda ulusal düzeyin gücü zayıf düşüyor. Dolayısıyla da saldırılar karşısında kendisini savunması zayıf oluyor. On dokuzuncu, yirminci yüzyıl pratiklerine bakalım, dört parçada sayısız direniş var. Ama Kürdistan ulusal düzeyi parçalı olduğu için, kendi içinde de bölgesel düzeyde geliştiği için söz konusu direnişler hep zayıf, parçalı kalmış. İşgalci, ilhakçı, sömürgeci saldırganlığı yıkacak bir güce ulaşamamış. Bundan dolayı bu husus önemli olmaktadır.

Diğer yandan ise böyle bir parçalılığa egemen iktidarcı ve devletçi sistem, çıkar siyaseti sokuyor. Bir alandaki direnişe karşı diğer alanlarda işbirlikçiliği geliştiriyor, onları kullanıyor. Kürtleri kendi içinde birbirine kırdırtıyor. TC devleti bunu 'iti ite kırdırtma politikası' diye formüle de ediyor. Dolayısıyla böyle bir durum Kürt işbirlikçiliğini, ihanetini geliştirmeye fazlasıyla zemin sunuyor. Bu da işgalciye, sömürgeciye, soykırımcıya hizmet ediyor, direnişi zayıf bırakıyor. Bundan dolayı da ulusal birlik önem arz ediyor. Tarihsel süreç değerlendirildiğinde birlik olamama söz konusu direnişlerin yenilip ezilmesinde çok temel bir etken olarak rol oynuyor. Şimdiki durumda da yine mevcut özgürlük direnişinin yenilmemesi, zafer kazanması için yenilgiye zemin sunan etkenlerin ortadan kaldırılması lazım. Bunlardan bir tanesi, hem de baştan gelenlerden birisi mevcut parçalanmışlığın ortadan kaldırılmasıdır, yani ulusal birlik konusu oluyor. Kürdistan'ın parçalara bölünmüşlüğünün ortadan kaldırılması, bölgesel bölünmüşlüklerin ortadan kaldırılması, aşiret-feodal ilişkilere bölünmüşlüğün aşılması, farklı partiler biçimindeki bölünmüşlüğün, parçalanmışlığın ortadan kaldırılması gerekiyor. 'Ulusal Birlik' bunların hepsini hedefliyor.

> "Özellikle bizim basına bakıldığında sanki ulusal birlik oldu-olacak gibi hava var. Toplum tabanında durum böyle ama partiler arasındaki ilişki düzeyinde böyle değildir. Herkesin bilmesinde fayda var; öncülük etsin denilen güçlerin arasında bu konuyu tartışan en küçük bir ilişki, tartışma şu ana kadar resmi ve fiili olarak gelişmiş bile değil. Bu bilinsin. Onun için de kimse yanlış hesap yapmasın, hatalı beklenti içinde olmasın. Özellikle bizim tabanımız yanlış beklentiye girmesin. Sanki gerçekleşiyormuş gibi görüyorlar. Hali hazırda öyle bir şey yok."

Üçüncü Dünya Savaşı koşullarında Kürtler için en güçlü direniş dayanağı ulusal birliktir

Öyle 'Ulusal Birlik' deyince bir merkezi devlet ya da yönetim kurma gibi anlaşılmamalı, öylesi mümkün de değil, fazla gerekli de değil. Ama ulusun demokratik gücünü birleştirerek işgalci-soykırımcı saldırılar karşısında kendisini savunacak duruma getirebilmek, bir de işbirlikçiliğin ve ihanetin zeminini kurutabilmek için varlık ve özgürlük mücadelesinde Kürt ulusal varlığı, özgür yaşam ve demokratik yaşam hakları temelinde bir birliğin-ittifakın hem siyasal güçler düzeyinde hem de toplum düzeyinde sağlanması gerekiyor. Birlik böyle ortaya çıkıyor. Mevcut durumda birlik isteminin bu kadar kitleselleşmesi, en yüksek düzeyde toplumsal istek haline gelmesi söz konusu mücadelenin, soykırımcı-işgal saldırılarıyla, buna karşı özgürlük direnişinin çok yönlü, her alanda çok derin bir şekilde sürmesinden, faşist-soykırımcı saldırıların özgürlük ve demokrasi değerlerini yıkma ve yok etme tehlikesini taşımasından kaynaklanmaktadır. Bir de mevcut Ortadoğu'da ve bölgede yaşanan Üçüncü Dünya Savaşı ortaya çıkarttığı çelişki ve çatışma ortamının Kürdistan özgürlük savaşının her alanda örgütleyip geliştirmek için her zamankinden fazla imkân ve fırsat sunmasından kaynaklanıyor. Bu imkân ve fırsatları en üst düzeyde değerlendirebilmek, tehlikeleri, imha ve tasfiyenin önüne geçmek, özgürlük mücadelesini zafere taşıyabilmek için kuşkusuz doğru yöntemlerle, stratejik ve taktik anlayışla direnmek, mücadele etmek, savaşmak gerekiyor. Ama böyle bir savaşın da en güçlü dayanağı 'Ulusal Birlik' oluyor. Ulusun bütün demokratik gücünü birleştirerek varlık ve özgürlük direnişine sevk etmek oluyor.

Şimdi toplum bunu gördü, görüyor. Nerede gördü? İşte PKK'ye dönük bu kadar saldırıda gördü, Bakur'da demokratik siyasete dönük imha ve tasfiye saldırılarında gördü. Başûr'a dönük; Heftanîn'e, Xakurkê'ye, Şengal'e dönük askeri saldırılarda, işgal saldırılarında gördü. En son ve en önemlisi Rojava Devrimi'ni ezmek ve tasfiye etmek için 2018 Ocakı'nda Efrîn'e yöneltilen işgal saldırısında, 9 Ekim 2019 Rojava Kurdîstan'a, Girê Spî ve Serêkaniyê hattına yöneltilen işgalci saldırılarda gördü. Toplum bu saldırılar karşısında önemli bir bilinçlenme yaşadı. Tepki verdi, refleks geliştirdi, duyarlılık gösterdi. Tehlikeyi de gördü, imkânı da, dolayısıyla direnilirse kazanılabileceğini, özellikle de PKK öncülüğünde yürütülen mücadelenin sağladığı başarılara bakarak gördü, bunun için her alanda direnişçi tutum gelişti. İşte Bakur'da bu kadar imha, katliam, zindana doldurmaya rağmen direnişte en ufak bir gerileme durumunu ortaya çıkartamıyor. Artık anaları, aileleri, herkesi devreye koydu ama bir gerillayı dağdan indiremiyor. Zindana koyduğu bir insanı çözemiyor. Sokaklarda gezmeye izin vermiyor. Bütün bunlara rağmen insanları Kürdistan'dan kaçırtamıyor. Hâlbuki kaçırtmayı da öngörüyordu. Seçim propagandası sürecinde Tayyip Erdoğan ne dedi? "Kürt'seniz bırakın gidin buraları, buralarda yaşayamazsınız, burası Kürdistan olamaz" dedi. Gücü yetse kovacak da, saldırılarının önemli bir amacı kovmayı, sürgün etmeyi hedefliyor. Bütün bunlara rağmen süremedi. Başûr'a dönük saldırılarda; Xakûrkê'ye, Zap'a Heftanîn'e dönük saldırılarda Başûr toplumundan ciddi bir duyarlılık ve tepki geldi. Şeladizê direnişi bunun zirvesiydi. Tabii o ruh, bilinç, düşmana duyulan öfke, TC'yi Kürt varlığı ve özgürlüğü önünde en büyük engel görme ve ona karşı her şeyi göze alma, direnme bilinci ve iradesi çok önemliydi.

Dikkat edilirse 9 Ekim Rojava'ya dönük işgal saldırısı olduğunda Başûr yine ayaklandı. Sadece Zap'a, Avaşîn'e, Başûr'un köylerine, kentlerine yöneltilen, Başûrlu halkı katleden hava saldırıları karşısında gösterilen bir tepki değil bu, her türlü Kürt varlığına, her alanda Kürdistan'a yöneltilen saldırılar karşısında gösterilen bir tepki olarak ortaya çıktı.

Rojava'da tepki gösteriyor, direniyor. İki aylık bir Efrîn direnişi var ki gerçekten Cizîr ve Sûr direnişleriyle birlikte tarihte her zaman yer edecek büyük direnişler konumunda. Bütün insanlığı etkiledi. Şimdi 9 Ekim'den bu yana da bütün Rojava direniş alanı, direniş cephesi konumunda. Kürtler başta olmak üzere bütün halklar, Kuzey Doğu Suriye halkları bu faşist-soykırımcı-işgal saldırısına karşı ortak direniyorlar. Aslında o saldırıyı yapanların umudu hesabı şuydu: 'Önce saldıracak' deriz, korkar, teslim olurlar. Böyle olmayınca dehşet verici, DAİŞ'vari bir saldırıyla üzerlerine gideriz, hemen kaçarlar, yalvar-yakar teslim olurlar. O da olmadı. Direniş iki buçuk aya yaklaşıyor. Her cephede direniş sürüyor. Aslında bütün hesapları bozan bir direniş var. Evet Serêkaniyê ve Girê Spî işgal edildi ama işgalcilerin ortak yaptıkları birçok plan da bozuldu. Şimdi direniş daha fazla bir sisteme oturmuş, daha sonuç alıcı tarz-taktik kazanmış durumda. Toplum olarak, direnme güçleri olarak daha örgütlü, daha sistemli bir direnme konumuna ulaşılmış durumda.

Kürt toplumunda devrim düzeyinde demokratik uluslaşma yaşanıyor

Şunu ifade etmek istiyoruz: Bütün bunlar toplumda yüksek bir direnme azmini, iradesini ortaya çıkardı. Direnerek ancak var olunabileceğini, direnilirse kazanılabileceğini gösterdi, topluma öğretti. Direniş için de tarihsel bir bilinç olarak tekrar ifade ediyoruz en önemli güç kaynaklarından birisi de 'Ulusal Birlik' oluyor. Söz konusu direnişte başarıya gidebilmek için ulusun tüm gücünü özgürlük mücadelesinde birleştirmek lazım. Bu bilinç oluştu ve toplumda yüksek düzeyde bir bilinç oluşumu, arzusu var. Bu gerçeği her fırsatta dile getiriyorlar. İşte sanatçılar, aydınlar, toplantılar yaparak ifade ediyorlar. Bu yönlü KNK'nin yoğun çabaları var. Parçalarda çeşitli aydın insiyatifleri, partiler, kadın ve gençlik hareketleri ulusal birliği yaratma yönünde toplantılar yapıyorlar ve 'Kürdistan Ulusal Kongresi toplansın' istemini, iradesini bir dayatma biçiminde ortaya koyuyorlar. Bu çok net bir durum. İnsanlar ancak bir ulusal kongre ile söz konusu saldırılar karşısında Kürt varlık ve özgürlük direnişinin yürütülebileceğini görüyor, inanıyor ve böyle bir birliğin gerçekleştirilmesini istiyorlar. Böyle bir istem ve dayatma var, bu çok açık.

Diğer yandan sadece istem ve dayatma değil, bununla Kürt toplumu bir uluslaşma yaşıyor. Demokratik uluslaşma böyle gelişiyor. Dikkat edilirse direniş ve birlik ilkeleri etrafında ortak ruh,

Duran Kalkan-2019 Degerlendirmesi+8.qxp_Layout 1 26/12/2019 15:00 Page 11

duygu, dayanışma, kardeşleşme oluşuyor. Ortak ulus bilinci gelişiyor. Özgürce bir arada ortak yaşam iradesi, anlayışı daha fazla ortaya çıkıyor. Toplumda devrim düzeyinde bir demokratik uluslaşma yaşanıyor. Birlik istemiyor, zaten o birliği kendi içinde gerçekleştirmiş durumda; Bakur'da, Başûr'da, Rojhilat'ta, Rojava'da, yurtdışında, her alanda var olan Kürt toplumu böyle bir demokratik uluslaşma yaşıyor. Ortak ruh, ortak duygu, ortak yaşam arzusu, birlik olma tutkusu, tutumu fazlasıyla gelişiyor. Bu çok önemli bir gelişme. Özellikle 2019 yılının ikinci yarısında en üst düzeyde ortaya çıkan, yaşanan bir gelişme. Önümüzdeki süreçte bunun çok önemli siyasi-askeri sonuçları olacak. Kürt varlık ve özgürlük mücadelesine Kürt toplumunun her türlü saldırı karşısında demokratik ulus birliği ve savunmasını geliştirmesi konusunda çok önemli gelişmelere kesinlikle yol açacak.

Bu temelde siyasetin birliği nasıl sağlanabilir? İstenilen, dayatılan siyasetin birleşmesidir. Diğer alanlarda önemli ölçüde birlik oluşmuş durumdadır. Ama bütün o birliklerin anlam bulabilmesi için tabii siyasetin de kendi arasında bu birliği yaratması gerekiyor. Böyle bir talep, dayatma, çabalama var. Bu konuda en son ikili bir çalışma düzeyi öngörüldü; **Bir;** parçalar düzeyinde ulusal birlik yaratma, **iki;** genel Kürdistan düzeyinde ulusal birlik yaratma. İkisi de tartışılıyor. Fakat giderek parçalar düzeyindeki 'Ulusal Birlik' çalışmaları daha fazla öne çıkmış durumda. Bakur'da toplantılar oldu, devam da ediyor. Çok az bir kesim dışında Kürt partilerinin, siyasetinin hemen tümü katılıyor. Bu önemli bir gelişmedir. Benzer toplantılar, tartışmalar Rojava'da yapılıyor. İşte Kobanê'de yapıldı, Qamişlo'da yapılıyor, ileriki süreçte de yapılması öngörülüyor. Avrupa'da KNK bir dizi toplantılar yaptı. Başûr, özellikle Rojava'ya dönük 9 Ekim saldırısı başlayınca ona paralel Irak'ta halk hareketlenmesi ve anayasa değişikliği, Kürlerin statüsü gibi konular yeniden tartışma gündemine gelince partiler yine bir araya geldiler. Avrupa'da Rojhilat'lı partilerin katıldığı bir birlik toplantısı KNK öncülüğünde yapıldı.

Ulusal birlik çalışmalarını Ulusal Kongre ile taçlandırmak gerekli

Şimdi bu yönlü çalışmalar, toplantılar var. Bunları ulusal düzeye çıkartmak gerekiyor. Tabii her ikisi de gerekli. Burada doğru olan anlayış ne? Elbette parçalarda ulusal demokratik birlik olmalı, siyaset demokratik ilkeler temelinde demokratik ittifakı yaratmalıdır. Tabi farklı ideolojiler, felsefeler olur, mücadele edilir ama varlık ve özgür yaşam çerçevesinde

> “Ulusal birlik isteyen güçler bunun ilkelerini de ortaya koymalılar. Bir de 'belli güçler öncülük etsin' diyorlar. Öncülük etsin denen güçlerin politik duruşları hakkında da görüş belirtsinler. PKK'de yanlışlıklar görüyorlarsa eleştirsinler, KCK'yi politika da yetersiz görüyorlarsa eleştirsinler. Biz bir şey demiyoruz. Ama 'KDP öncülük yapmalı, YNK öncülük yapmalı' diyorlar o halde KDP ve YNK'nin de politikalarını eleştirmeliler. PKK'yle kaç görüşme yapmışlar? Ne kadar ilişki kurmuşlar? Bunun karşılığında TC'yle, İran'la kaç görüşme yapmışlar? ”

Kürt demokrasisini yaratacak bir siyasi ittifakı-birliği parça düzeyinde ortaya çıkartmak gerekli. Bu bütün aydınların, partilerin, sanatçı-yazar kesimlerin, kadın ve gençlik hareketlerinin önemli bir görevi durumunda. Tabii bir de bunları dört parça Kürdistan ve yurtdışındaki Kürtlerin ortak demokratik siyasi iradesini oluşturacak ulusal ittifaka dönüştürmek lazım. Buna 'Ulusal Kongre' deniliyor. Ulusal Kongreyle taçlandırmak gerekli.

Açığa çıktı ki, 2013 yılında her şey Ulusal Kongre temelinde yürütülüyordu ama gelişmeler öğretti ve gösterdi ki sadece Ulusal Kongre düzeyinde olmuyor. Bütün partileri bir araya toplayalım da bir kongre oluşturalım demek sonuç vermiyor. Bunu parçalar düzeyinde yapmak lazım. Bunlar birbirlerini kösteklemiyor tam tersine destekliyor. Parçalar da böyle bir birlik geliştikçe tüm parçaların ortak demokratik ulusal iradesini oluşturacak siyasi ittifak Ulusal Kongre düzeyinde yaratılabilir. Bunun için her ikisini de birlikte yürütmek lazım. Bunu önce parçalarda geliştirmek gerekli, daha da ileriye götürmek lazım. Ama aynı şekilde bir de Ulusal Kongre düzeyinde dört parça Kürdistan ve yurtdışındaki Kürtlerin demokratik siyasi iradesini oluşturacak bir kurumlaşmayı kesinlikle geliştirmek gerekiyor. Parçalardaki birlik-ittifak direnişi geliştirmek için gerekiyor, büyük önem taşıyor. Bütün parçaları birleştirecek Ulusal Kongre ise tüm ulusun gücünü, iradesini aynı siyasette birleştirip her türlü işbirlikçi ve benzeri dayatmaları boşa çıkartmak açısından önem taşıyor. Bunu görmek lazım.

Şimdi Ulusal Kongre düzeyini Önder Apo savunmalarda çok net ve somut bir şekilde belirtti. O belirlemeler son derece açıktır, somuttur ve de uygulanabilirdir. Onları esas almak gerekiyor. Mevcut durumda bütün ulusun demokratik iradesini oluşturacak bir birlik olmazsa görüldüğü gibi işler yürümüyor. Tehlike ortaya çıkıyor. Ama böyle bir birliği de 'Merkezi bir ulus devlet' ya da bütün Kürdistan için 'merkezi bir yönetim' gibi düşünmemek lazım. Tam tersine tüm ulusun kaderini ilgilendirecek konularda karar alacak bir meclis, ulusal karar organı, irade gücü, tüm parçalardaki özgürlükçü-demokratik duruşu, mücadeleyi güçlendirecek düzeyde bir koordinasyon lazım, bir de savunmayı, dış temsili birlikte yapacak bir ortak kurumlaşma; dış ilişkilerde, savunma alanında gerekiyor. Bunlar yeterlidir. Daha öteye gitmemek lazım. Yani ayrıntılandırmamak gerekiyor. Ayrıntılandırmak siyasi realiteye pek uygun değil, Kürtlerin şuan ki duruşuyla demokratik de değil. Bizim mevcut realiteyi de bir yerde görüp kabul etmemiz, onun gereklerine göre hareket etmemiz lazım. Bu Kürdistan'ın parçalanmışlığı, birçok devletin egemenlik sürdürme çabasından ayrı olarak Kürtlerin örgütlenmeleri bakımından da böyle. Örneğin Başûrê Kurdistan'ın bir yönetimi var. Rojava'nın bir yönetimi var, Bakur'un bir de değil 40 yıldır PKK öncülüğünde oluşmuş, bu kadar saldırı karşısında ayakta kalmış, yıkılmamış bir toplumsal yönetim gerçekliği var. Dolayısıyla bütün bunları da dikkate almak lazım.

Ulusal Birlik ve ittifakın hem parçalar hem de Ulusal Kongre düzeyinde oluşması için hazırız

Aslında PKK'nin ilk programında Kürdistan'ın bütünlüğü için 4 maddelik bir ilke vardı. Daha sonra Ulusal Kongre tanımlamasında da o düzeye gelindi. İşte her parçanın kurtuluşu o parçadaki halkın özgür iradesi ve mücadelesiyle olacak. Hiçbir parça diğer parçanın aleyhine hareket etmeyecek. Mümkün olursa destek verecek biçiminde bir ilkesel yaklaşımdı. Şimdi bunu Ulusal Kongre düzeyine getirmek gerekiyor. Önder Apo diyor, 'Ulusal Kongre'nin esas işlevi KCK ile Başûrê Kurdistan arasındaki ilişkileri düzenleyebilmektir. Buna şimdi Kuzey Doğu Suriye Özerk Yönetimi de girdi. Aslında Ulusal Kongre Bakur, Başûr, Rojava'da oluşmuş Kürt yönetimleri arasındaki demokratik ilişkileri düzenleyen bir mekanizma olmak durumundadır. Ortak komutanlıkla, ortak dış ilişki komitesiyle, temsil ile stratejik konulardaki ortak karar alma durumuyla bunları sağlayabilmelidir. Rojhilat'ta, Avrupa'da, yurtdışında da benzer durumu yaratabilmek için tabii çalışmalı, mücadele etmelidir. Ama bu alanlarda böyle bir sonuç çıkmış.

Aslında Ulusal Kongreyi bu yönetimler arasındaki ilişki ve dayanışmanın düzenlenmesi çalışması olarak görmek gerekiyor. Tabii buna da bütün partilerin, siyasi grup, kişiliklerin, aydınların ortak karar vermesi lazım. Kürt toplumunun iradesi, vicdanı olabilecek, beyni olabilecek gücün karar vermesi gerekiyor. Partilerin rolü, işlevi burada budur. Böyle bir mekanizmayı yaratıp onun işlemesini esas almak, güç vermek ama esas olarak işleyecek mevcut yönetimler arasındaki ilişkilerdir. Daha üst bir genel yönetime bu parçalardaki yönetimi kavuşturmaktır. Önder Apo buna 'Kürt Demokratik Konfederalizmi' de dedi. Bu temelde bir Ulusal Kongre gerçekleşebilir.

Ama öyle olabilmesi için tabii KDP ve YNK'nin mevcut haliyle izledikleri politikaları değiştirmeleri lazım. Başta Türkiye olmak üzere çeşitli güçlerle ilişkilerini gerçekten de değişime uğratmaları, düzeltmeleri gerekli. Yoksa böyle bir sonuç gerçekleşemez. PKK karşıtlığı onları Bakur karşıtlığı, Rojava karşıtlığı gibi parça karşıtlığına bile götürüyor.

O nedenle engeller vardır. Toplumda bir talep, dayatma var, çeşitli partilerden çağrı var. Buna PKK olarak biz öncülük de ettik. Gelişmeler oldukça ilkeler, yöntemler bakımından ön açıcı olmaya, yol göstermeye de çalışıyoruz. Kesinlikle böyle bir 'Ulusal Birlik' ve ittifakın hem parçalar düzeyinde hem de Ulusal Kongre düzeyinde oluşması için hazırız. Üzerimize düşen bütün görevlerin, sorumlulukların gereğini yerine getirmeye de hazırız. Bunu sağlayabiliriz. Biraz geçmişe eleştirel-özeleştirel baktık, ders çıkartmaya çalıştık. Parçalı olmak neye yol açıyor? Ulusal Kongre temelindeki çalışmalarda sonuca neden gidilemedi? O nedenler ortadan nasıl kaldırılabilir? Bu tür soruları kendimize sorup kendi içimizde belli çözümler gerçekleştirdik.

Bu temelde hazır olduğumuzu ifade ediyoruz ama mevcut durumda bazı partilerin kendi politik duruşlarını, parçaları birbirine karşı çıkartan, başka örgütlerin karşıtı olarak hareket eden politik ilişkilerini düzeltmeleri, değiştirmeleri gerekli. Yoksa öyle bir şey gerçekleşmez. Yani toplumda çeşitli çağrılar var, istem, dayatma var, devrim düzeyinde gelişme de var ama bu partiler arası öyle çok üst düzeyde bir görüşme yok. Herkes PKK, KDP, YNK buna öncülük etmeli diyor. Basında da tartışılıyor; bazı güçler sorumluluk duymalılar, öncülük etmeliler şeklinde. Biz buna katılıyoruz, üzerimize düşenin gereğini yerine getirmeye hazırız. Bunu PKK olarak da ilan ettik. KCK'de gereklerini yapacak dedik. KCK yönetimi de bu yönlü ilişkilerini düzeltmekten yana olduğunu, yoğun bir çaba içerisinde olduğunu kamuoyuna duyurdu. Fakat her şey sadece bizimle olmuyor.

2019 yılı içerisinde KDP ve YNK'nin duruşu, politik ilişkileri bu konuda çok olumsuz bir sınav verdi. Nerdeyse hiçbir direnişe destek açıklaması yapamadılar. Kendi alanlarında bile TC'nin saldırılarına karşı, Başûrlu insanların katledilmesine karşı sesiz kaldılar, tam tersine Şeladizê de gelişen direnişi bastırmak için çaba harcadılar. İşgalciye, saldırgana karşı direnen halktan yana değil, adeta saldırganın, işgalcinin, katliamcının çıkarlarını savunan bir tutum, duruş gösterdiler. Bu göz önünde, açık bir durum. Şimdi Rojava'ya gitmiş, direnişe katılmış Başûrlu gençler tekrar Başûr'a dönünce tutukluyorlar, soruşturmaya alıyorlar. Niye gittin de destek verdin diye. Böyle olamaz. Her halde bu biçimde 'Ulusal Birlik' ve ittifak olamaz.

O bakımdan ulusal birlik isteyen güçler bunun ilkelerini de ortaya koymalılar. Bir de 'belli güçler öncülük etsin' diyorlar. Öncülük etsin denen güçlerin politik duruşları hakkında da görüş belirtsinler. PKK'de yanlışlıklar görüyorlarsa eleştirsinler, KCK'yi politika da yetersiz görüyorlarsa eleştirsinler. Biz bir şey demiyoruz. Ama 'KDP öncülük yapmalı, YNK öncülük yapmalı' diyorlar o halde KDP ve YNK'nin de politikalarını eleştirmeliler. PKK'yle kaç görüşme yapmışlar? Ne kadar ilişki kurmuşlar? Bunun karşılığında TC'yle, İran'la kaç görüşme yapmışlar? PKK karşıtı güçlerle ne kadar görüşme yapıp, ilişki-ittifak içinde olmuşlar? Bunların da görülmesi lazım. Bu konuda da bir tutumun gelişmesi gerekli ki düzeltme olsun dolayısıyla arzulanan, istenen sonuç ortaya çıksın.

Yoksa diğeri sadece talep olarak kalır. Mevcut durumuyla da böyledir. Özellikle bizim basına bakıldığında sanki ulusal birlik oldu, olacak gibi hava var. Toplum tabanında durum böyle ama partiler arasındaki ilişki düzeyinde böyle değildir. Herkesin bilmesinde fayda var; öncülük etsin denilen güçlerin arasında bu konuyu tartışan en küçük bir ilişki, tartışma şu ana kadar resmi ve fiili olarak gelişmiş bile değil. Bu bilinsin. Onun için de kimse yanlış hesap yapmasın, hatalı beklenti içinde olmasın. Özellikle bizim tabanımız yanlış beklentiye girmesin. Sanki gerçekleşiyormuş gibi görüyorlar. Hali hazırda öyle bir şey yok. Olmayınca da niye olmuyor diye yarın bizi sorumlu tutmasınlar. Ya da sanki oluyor da olmamış gibi bir kırılma yaşanmasın.

Bu durumda bu tabandan sağlanan bir gelişmedir. Bu tabanda, halk düzeyindedir. Aydınlar, sanatçılar, yazarlar düzeyindedir. Genel partiler düzeyindedir. Fakat yönetim olan, öncülük etmesi gereken güçler düzeyinde ve arasında böyle bir ilişki, tartışma, çalışma yoktur. 2013'tekinin hiçbiri yok. 2013'te gerçekleşmiş bir düzey vardı, şimdi nerdeyse 'Merhaba bile yok' diyecek bir durumdayız. İşin gerçeği bu.

AKP Uluslararası Komplo'yu başarıya götürmek için görevlendirilmiş bir harekettir

Serxwebûn: *Kapitalist modernitenin Birinci Dünya Savaşı'yla bölgede İttihat-Terakki zihniyetiyle halklara dönük soykırımlar gerçekleştirdiği ve bu temelde ulus devlet sistemini bölgede yapılandırdığı gerçeği düşünüldüğünde Üçüncü Dünya Savaşı'nın yaşandığı günümüzde AKP-MHP faşizmine bu bağlamda bir rol verilmiş midir, bunun TC'nin mevcut sınırları açısından sonuçları ne olur?*

Duran Kalkan: O görüş önemli. Öyle bir pozisyon da var. Tam ne kadar Mustafa Kemal gibi ya da CHP gibi denebilir bilemiyoruz. Ama Tayyip Erdoğan kişili-

ğine ve AKP'ye böyle bir rol ve görev verildiği doğrudur. Birinci soruda da oraya dikkat çektik. Bunlar siyasi hareket değil aslında görevlendirilmiş bir harekettir. Uluslararası Komplo'yu başarıya götürmek için görevlendirildiler. Uluslararası Komplo da aslında Üçüncü Dünya Savaşı çok önemli; planlı bir dönemeci oluyor. Şöyle denebilir: Uluslararası Komplo Üçüncü Dünya Savaşı başlangıcında temelleri atılan ikinci hamlesini ise başlatan bir saldırı oluyor. Uluslararası Komplo'yu böyle değerlendirmek lazım.

Kuşkusuz komployu başlatan 1990'ların başındaki gelişmelerledir. Yukarda biraz açmaya da çalıştık. 1990 başında Sovyetlerin çözülüşüyle, Körfez Savaşı temelinde Irak'ın üçe bölünmesiyle kapitalist modernite öncülüğü olarak ABD, 'Yeni Dünya Düzeni' adı altında bir stratejik hegemonya saldırısı başlattı. Bunun başlangıç planlaması şöyleydi: Körfez savaşıyla Irak'ı denetim altına almak, bunun sonucuna dayalı olarak bir yandan Filistin Barış Planı adı altında yürütülen çalışmalarla Filistin Kurtuluş Hareketini sınırlandırıp denetlemek. Diğer yandan ise 1991 yılında örgütlendirilen 'Çekiç Güç Operasyonuyla' PKK'nin Başûrê Kurdistan'a girmesinin önünü alma, Başûrê Kurdistan'ı TC saldırılarına açma, KDP ve YNK'ye Hewlêr'de bir yönetim kurdurtarak PKK'nin Bakurê Kurdistan'a girişini engelleyip Bakur ve Rojavayê Kurdistan'da sınırlandırma çerçevesinde saldırı yapıldı. 1992 Ekim-Kasım'ındaki Güney Savaşı'yla da böyle bir projeyi pratiğe koydular. Xakurkê'den Heftanîn'e kadar olan gerilla üs sahalarını etkisiz hale getirdiler. Başûrê Kurdistan'da PKK çizgisini uygulamak üzere örgütlendirilen PAK'ı ezdiler. Böylece Hewlêr'deki Başûrê Kurdistan yönetimini oluşturdular. PKK'nin, Başûrê Kurdistan'a yayılmasını ve Başûrê Kurdistan toplumuyla buluşup örgütlenmesini engellediler.

Uluslararası Komplo'nun başlangıcı 1991 Çekiç Güç Operasyonu ve 1992 Güney Savaşı oldu

On yıllık proje böyle oldu. ABD, Ortadoğu'yu bu biçimde denetim altına alarak Balkanlar'da, Kafkasya'da, Asya ve Amerika'da savaşlar yürüttü. 20. yüzyıl boyunca Sovyetler Birliği'ne dayalı olarak onun desteğinde ABD aleyhine, kapitalist modernite aleyhine ortaya çıkan gelişmeleri ezmeye, tasfiye etmeye, kendi denetimi altına almaya çalıştı. O sahalarda önemli sonuçlar da aldı. Ondan sonra belirttiğimiz dünyanın sorunlu bölgelerinde belli sonuç aldıktan sonra bu sefer Ortadoğu'da ikinci hamleyi başlattılar. Yani Üçüncü Dünya Savaşı'nın ikinci dış müdahale hamlesini, küresel kapitalist hamlesini başlattılar. Bu hamlenin başlangıç saldırısı 9 Ekim 1998 Önder Apo'ya yöneltilmiş Uluslararası Komplo saldırısıdır. Hamleyi onunla başlattılar. 15 Şubat Komplosu'ndaki anlaşmaları ABD'nin Irak'a, Saddam Hüseyin yönetimine saldırısına TC'nin destek vermesiydi. Nitekim Önder Apo'nun TC'ye teslim edilmesi Ecevit yönetiminin Saddam Hüseyin yönetimine ABD'nin yönelteceği saldırıya Türkiye'nin destek vereceğine dair güvence vermesi karşılığında oldu. Daha o zamandan ABD Bağdat'a saldırıyı ve ele geçirmeyi planlamıştı.

Uluslararası Komplo'nun başlangıcı 1991 Çekiç Güç Operasyonu ve 1992 Güney Savaşı oldu. Hazırlık başlangıcı buydu. Pratikleştirme başlangıcı 9 Ekim 1998 pratik saldırısı oldu ve komployla Önder Apo'nun imhası, PKK'nin tasfiye edilmesi, bu temelde Kürt soykırımının hayata geçirilmesi öngörülüyordu. Özgür Kürdistan'ın Birinci Dünya Savaşı'nın ortaya çıkardığı Ortadoğu ve dünya statükosunu değiştirmesini, yine NATO, BM ve benzeri örgütlenmeler çerçevesinde oluşturulan ağır kapitalist baskı ve sömürüye dayalı politik sistemlerin demokratik değişime, dönüşüme uğratılmasının önünü almak istediler.

Özü itibariyle sistemi korumayı öngördüler. Rahatsızlıkları bu ulus devlet sınırlarının sermayenin serbest dolaşımı önündeki aşırı engel oluşturması, dolayısıyla azami kârı biraz azaltmasıydı. Aslında onun önünü açacak kadar müdahale etmek istiyorlardı. Ama başta TC ve İran olmak üzere, Irak, Suriye gibi Ortadoğu'nun ulus devlet yapılarını değişime uğratmak isterken buradan özgür Kürdistan ve demokratik Ortadoğu'nun doğması, dolayısıyla kapitalist sistemi aşan yeni bir alternatif dünyanın gelişmesi ihtimalini gördüler, bunu kendileri için tehlike olarak bildiler ve önlemeye çalıştılar. Uluslararası Komplo böyle bir saldırıydı.

Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'ne karşı savaşmak üzere KDP ve YNK'nin kurduğu Hewlêr'deki yönetimi tanıyıp kendi sistemlerinin bir ucu olarak kullanıp bu temelde özgür Kürdistan gelişimini engellemek istediler. Kürdistan Özgürlük Mücadelesini ezmeyi ve tasfiye etmeyi öngördüler. Uluslararası Komplo tamamıyla bu esaslar üzerinden gerçekleşmiş bir saldırıdır.

> "Kuzey Doğu Suriye'ye dönük işgal saldırıları karşısında dünyanın izlediği politikalar bize şunu gösterdi: Sandığımız gibi ABD'nin, Avrupa'nın, Rusya'nın, yani küresel kapitalist sistemin DAİŞ diye, El-Kaide diye, Müslüman Kardeşler diye bizim kendimize sorun yaptığımız gibi bir sorunları yoktur. Bu tür güçleri istediklerinde yanlarına çekip kullandıkları gibi, istediklerinde karşıt yaparak da kullanıyorlar. Dolayısıyla bu güçler, hep birer provokasyon gücü olarak el altında tuttukları örgütler oluyorlar."

> "TC, İran, bazı Arap devletleri oldukça tutucu bir biçimde Birinci Dünya Savaşı'nın ortaya çıkardığı statükoyu devam ettirmek istiyorlar ama ABD ve küresel kapitalist modernite sisteminin Ortadoğu müdahalesi aynı hedefi gütmüyor. Tersine Ortadoğu'yu daha fazla bölüp parçalamayı, çelişki ve çatışmaları daha da büyütüp derinleştirmeyi, böylece Ortadoğu güçlerini kendi içlerinde daha çok çatıştırarak güçten düşürmeyi hedefliyorlar. Ortadoğu'yu denetimde tutmanın, kaynaklarını sömürmenin, İsrail ve küresel sermayenin güvenliğini sağlamanın yolu olarak bunu görüyorlar."

Uluslararası Komplo'yu ABD, İsrail, İngiltere kararlaştırdı, planladı, ABD yönetimi bizzat organize etti, yürüttü, yönetti. Fakat 15 Şubat Komplosu'ndan sonra pratikleştirmeyi TC'ye verdiler. İmralı soykırım sistemini ortaya çıkartılar ve bu sistemin bekçiliğini ya da gardiyanlığını TC'ye teslim ettiler. TC'nin İmralı soykırım sistemi temelinde Kürt soykırımını başarıya götürmesini öngördüler. Bunun gerçekleşebilmesi için de Önder Apo'nun etkisiz kılınması, PKK'nin tasfiye edilmesi, özgür Kürt varlığı ve bilincinin ortadan kaldırılması gerekiyordu. Bunu yürütecek, yönetecek yönetimler aradılar. ABD o zamanki mevcut Ecevit hükümetine güvenmedi. Birincisi zaten 2000-2002 arasındaki yönetimiyle Önder Apo'yu etkisizleştirme, İmralı çürütme politikasını başarıya götürme gücünü gösteremedi. Dolayısıyla Ecevit'in 'Avrupa'ya dayalı bireysel haklar temelinde Kürt sorununu çözdüm' diyerek Kürt Özgürlük Hareketi'ni tasfiye etme politikası ve planını Önder Apo savunmalarıyla boşa çıkardı, başarısız kılmış oldu. Diğer yandan ise Saddam Hüseyin'le dosttu. Saddam Hüseyin'e karşı ABD'nin yürüteceği mücadeleye Ecevit hükümetinin destek vermeyeceği endişesini taşıdıkları için 2002'nin güzünde Devlet Bahçeli eliyle müdahale edip hem Ecevit'in partisi DSP'yi parçaladılar, hem de koalisyon hükümetini düşürerek 3 Kasım 2002 erken seçimini gündeme getirdiler. O seçimde daha resmen parti olmamış, büyük kongresini gerçekleştirmemiş olan AKP'yi tek başına iktidara getirdiler. Bu biçimde Tayyip Erdoğan ve arkadaşlarını görevlendirdiler. ABD ve küresel kapitalist sistemin Türkiye ve Ortadoğu'daki çıkarlarını en etkili, en başarılı yürütsün diye AKP'ye bu tarzda rol biçtiler. Bunun için de Uluslararası Komplo'yu başarıya götürsün, Kürt Özgürlük Hareketi'ni ezip tasfiye etsin diye görev verdiler. Yeni sistemin şekillenmesinde rol biçtiler.

AKP'nin Türkiye'deki rolü, Arap aleminde El-Kaide, DAİŞ ve Müslüman Kardeşler'e oynatılan rolün aynısıdır

1950'lerden bu yana Sovyetler Birliği'ne karşı yürüttükleri mücadelede geliştirdikleri 'Ilımlı İslam Projesi'nin önemli bir örgütlenmesi Müslüman kardeşler denen İhvan-ı Müslimin örgütüydü. Mısır'da, Suriye'de oldukça etkiliydiler. Cemal Abdülnasır'ın, Hafız Esad'ın yönetimlerine karşı -ki bu yönetimler Sovyetler Birliği'ye dosttular- ABD, İhvan-ı Müslimin üzerinden mücadele yürüttü. Yeşil Kuşak Projesi'ni İran'a, Afganistan'a kadar yaydılar. El-Kaide ve Taliban onun içinden çıktı. İşte Türkiye'deki ucu da AKP oldu. Tayyip Erdoğan ve arkadaşlarına söz konusu 'Ilımlı İslam Projesi' denilen planlama içerisinde Ortadoğu'nun şekillenmesinde önemli rol biçtiler. Fakat gelişmeler planladıkları gibi olmadı. 'Ilımlı İslam' denilen kesimler radikal hareketler haline geldiler. Birçok provokasyonda rol aldılar, kullanıldılar. Yani ABD, küresel sistem bunların hepsini ret etmiyor.

El-Kaide, DAİŞ, İhvan-ı Müslimin Ortadoğu'da örgütleniyor ama, bir Ortadoğu gücü olarak ortaya çıkmıyor. Küresel kapitalist sistemin, beş bin yıllık iktidar ve devlet sisteminin artığı olarak, son ucu olarak ortaya çıkıyor ve kesinlikle onlar besliyor ve var ediyorlar. En son DAİŞ'i de böyle var etti, saldırıya geçirttiler. Aslında Ortadoğu'da kendi istedikleri gibi değişim-dönüşüm gerçekleştirmede bu tür örgütleri provokatif, saldırgan hareketler olarak kullanıp değerlendiriyorlar. Bunu Irak'ta da gördük, Suriye'deki son gelişmelerle net bir biçimde gördük. Kuzey Doğu Suriye'ye dönük işgal saldırıları karşısında dünyanın izlediği politikalar bize şunu gösterdi: Sandığımız gibi ABD'nin, Avrupa'nın, Rusya'nın, yani küresel kapitalist sistemin DAİŞ diye, El-Kaide diye, Müslüman Kardeşler diye bizim kendimize sorun yaptığımız gibi bir sorunları yoktur. Bu tür güçleri istediklerinde yanlarına çekip kullandıkları gibi, istediklerinde karşıt yaparak da kullanıyorlar. Dolayısıyla bu güçler hep birer provokasyon gücü olarak el altında tuttukları örgütler oluyorlar. Bunu Irak'ta da yaptılar, Suriye'de de yaptılar. Hala da yapmaya çalışıyorlar. Öyle her hangi bir sonuca götürme durumları yoktur.

AKP gerçeği de burada onlara benzer biçimde bir karakter taşıyor. Bir yanıyla o 'Yeşil Kuşak Projesinin' bir parçası oldu. ABD ve küresel sermaye güçleri AKP üzerinden İslam alemini biraz yönlendirmeye, denetim altına almaya çalıştı. Bunun kendileri açısından zararlı olduğunu, Türkiye'yi güçlendirdiğini, İsrail'i tehdit ettiğini, AKP'nin bir biçimde kendilerine kafa tutar hale geldiğini görünce bu sefer karşıt hale getirerek, çatışarak aynı rolü oynatmaya çalıştılar. Aslında AKP'nin Türkiye'de oynadığı rol, Arap aleminde El-Kaide'ye, DAİŞ'e, Müslüman Kardeşler'e oynatılan rolün aynısıdır, hiçbir farkı yok. Dolayısıyla bu temelde de onların bir birliği var.

Önce başlangıçta ABD ve diğer güçler Tayyip Erdoğan ve AKP'ye sanki çok fazla bir rol biçiyorlardı. Avrupa, Sosyalist Enternasyonal'e aldı, Türkiye'nin en gerçekçi yönetimi olarak gördü, ABD baştan itibaren arkalarında oldu. Fakat bir dönem sonra ancak DAİŞ, El-Kaide, Müslüman Kardeşler gibi olabileceğini, o temelde rol oynayabileceğini, onun ötesinde sistemin çıkarlarını tümüyle koruyabilecek bir konumda olamayacağını görüp rolünü değiştirdiler. Görünüşte olan Türkiye-İsrail çelişki ve çatışması da öyle ortaya çıktı. Bu temelde rol oynatmaya çalıştılar. Mevcut haliyle de oynatıyorlar. Yani bir taraftan sözde çatışma içerisindeler, diğer taraftan elde tutuyorlar, çöküşünü önlüyorlar. Böylece Ortadoğu'da ve Kürdistan'da yürüttükleri Üçüncü Dünya Savaşı'nda bir parça olarak kullanıyorlar. Bazen yanlarına çekerek, bazen karşılarına alarak rol oynatıyorlar. Öyle bölgenin küresel kapitalist sistemin istekleri temelinde yeniden inşasını gerçekleştirmede her hangi bir rol-misyon oynatmadılar. Zaten öyle bir sürece sistemin kendisi giremedi. Mevcut durumda hala çelişkili-çatışmalı durum var. Bu ne zaman aşılacak? Bu kaos ve krizden çıkılacak mı? Ne zaman ve nasıl çıkılacak? Bu sistem mevcut durumdan çıkabilecek mi? Belli değildir.

Dolayısıyla yeni bir sistem inşası olacak mı, nasıl olacak? Her hangi bir ipucu yok. O nedenle AKP ve Tayyip Erdoğan'ı yeniden inşa gücü olarak kullanmıyorlar. Başta buna benzer bir eğilim vardı ama sistem öyle bir çıkış yaratamadı. Ancak düşük yoğunluklu çatışmalarla, kriz ve kaos ortamında Ortadoğu'yu egemenlik altında tutuyorlar, yönetiyorlar, böyle bir kriz ve kaosu içindeki çelişki ve çatışmanın bir aktörü olarak AKP ve Tayyip Erdoğan'ı kullanıyorlar, böyle bir rol oynatıyorlar. Daha fazla da oynatmaya çalışıyorlar, çalışacaklar da. ABD Türkiye görüşmeleri, Rusya-Türkiye görüşmeleri, Putin-Tayyip dostluğu, Trump-Tayyip dostluğu öyle sadece bu güçlerin marifetiyle olan bir durum değil, öyle kişisel yakınlıklar değildir. Tamamen sistem içi çelişki ve çatışmaların böyle bir çelişki ve çatışmada Tayyip Erdoğan ve AKP gerçeğine oynatılmak istenen rolün bir gereği olarak sürüyor.

Yani 'şöyle dosttular,' şeklinde ele alınamaz. Obama ile de ilişkileri iyiydi. Bush ile de öyleydi. 5 Kasım 2007'de Tayyip Erdoğan, Bush ile anlaştı. Hala bugün Kürdistan'a dönük süren stratejik saldırıyı o anlaşmayla başlattılar. Demek ki sorun şu kişi, bu kişi filan değil. İç çelişki ve çatışmaları gereği sistem içi siyasi ilişki ve çatışmaların bir gereği olarak ortaya çıkıyor ve bu temelde bir rol oynatılıyor. Yani tamamen sistem tarafından görevlendirilen, Uluslararası Komplo'yu başarıya götürmek amacıyla görevlendirilmiş bulunan Tayyip Erdoğan ve AKP'nin bu temelde de sistem içi çatışmalarda rol oynatılan bir gerçekliği var.

Önderlik, 'bu kaos-kriz 30-50 yıl sürebilir' dedi

Ama yeni sistem inşasında rolü, yeri var mı? Sorusuna evet diyemeyiz. Çünkü ortada böyle bir inşa göremiyoruz. Nasıl olacağına dair bir ipucu da görülmüyor. Evet Önderlik 'bu kaos-kriz 30-50 yıl sürebilir' dedi. Mevcut haliyle 30 yılını dolduran bir çatışmalı süreç var. Fakat küresel kapitalist sistemin iç kriz ve kaosunu kendi gücüyle aşma doğrultusunda her hangi bir işaret ve ipucu ortada yok. Tam tersine bölgedeki çelişki ve çatışmaların daha da yayılması ve derinleşmesi gerçeği yaşanıyor. İnsan şunu da söyleyebilir: mevcut durumda bir yeniden yapılanmanın gerçekleşmesi için gerekli zemin oluşumundan çok uzak bir durum yaşanıyor. Öyle bir zemin kesinlikle yoktur.

TC, İran, bazı Arap devletleri oldukça tutucu bir biçimde Birinci Dünya Savaşı'nın ortaya çıkardığı statükoyu devam ettirmek, korumak istiyorlar ama ABD ve küresel kapitalist modernite sisteminin Ortadoğu müdahalesi aynı hedefi gütmüyor. Tersine Ortadoğu'yu daha fazla bölüp parçalamayı, Ortadoğu'daki çelişki ve çatışmaları daha da büyütüp derinleştirmeyi, böylece Ortadoğu güçlerini kendi içlerinde daha çok çeliştirip, çatıştırarak güçten düşürmeyi hedefliyorlar. Ortadoğu'yu denetimde tutmanın, Ortadoğu kaynaklarını sömürmenin, İsrail'in ve küresel sermayenin güvenliğini sağlamanın yolu olarak bunu görüyorlar. Bu güçlü bir ihtimaldir. Hiç yabana atılmaması gereken bir görüştür. Eğer bu görüş doğruysa o zaman mevcut haliyle daha Ortadoğu'da Üçüncü Dünya Savaşı başındayız. Tam 30 yıldır Irak'tan, Libya'ya, Yemen'e, Suriye'ye kadar bu denli yaygın bir savaş yaşanmış ama küresel sermeye daha çok bölüp-parçalayacaksa ve bu parçaları birbiriyle çatıştırma temelinde yeni bir Ortadoğu hâkimiyeti yaratmak istiyorsa henüz böyle bir duruma gelinmemiştir. Bundan çok uzak bir durum yaşanıyor. O zaman daha çok çatışma olacak, daha çok müdahale edecek, daha fazla provokasyon örgütleri kuracak, birbiriyle çeliştirecek, çatıştıracaktır.

Onun için Ortadoğu'da hiç kimsenin güvencesi yoktur. Hiç kimse geleceğinin nasıl olacağını bilecek durumda değil, böyle bir güvence yok. Ortadoğu halkları ve bölgenin kendisi için, yine Ortadoğu temelinde insanlık için çok tehlikeli bir durum yaşanıyor. Bu gerçeği görmek lazım. Bütün bunların gerçekten ciddi bir tehdit-tehlike olduğu, bu temelde halkların, özgürlük ve demokrasi hareketlerinin ezilmek istendiği, böyle bir kaos ve kriz içerisinde daha çok bölüp-parçalayarak, çeliştirip çatıştırarak halkların daha ağır baskı-sömürü-terör altında tutulmak istendiği görülüyor. Bütün bunlardan zarar görecek olan kesinlikle halklardır, kadınlardır, gençlerdir, işçiler, emekçilerdir.

Duran Kalkan-2019 Degerlendirmesi+8.qxp_Layout 1 26/12/2019 15:00 Page 13

Kürtler başta olmak üzere Araplardır, Türkler ve İrani halklardır. Ama en başta Kürtler ve Araplardır; çünkü Ortadoğu'yu değiştirmek isteyen temel halk konumunda olanlar Kürt ve Arap toplumlarıdır. Birinci Dünya Savaşı özellikle Arapları, Kürtleri böldü, parçaladı, zayıf düşürdü. Şimdi onu değiştirmek istiyorlar. Küresel sermayenin müdahalesi onu önlemek anlamına geliyor. Dolayısıyla Ortadoğu'nun daha çok bölünüp parçalanmasından da en çok zarar görecek olan en alttakiler, en çok ezilenler olacaktır.

Küresel sermaye güçleri Önder Apo'ya yeminli düşmandırlar

Önder Apo'nun bütün feryadı, çabası, düşüncesi, teorisi, felsefesi, ideolojik-politik çizgisi, geliştirmeye çalıştığı strateji ve taktiklerin hepsi böyle bir gidişi önlemek, onun önüne set çekmek, kapitalist modernite sisteminin içinden çıkamadığı kriz ve kaostan demokratik halk devrimleriyle Demokratik Özerkliğe dayalı Demokratik Konfederalizm sistemiyle çıkmayı öngörmektedir. Buna Kürdistan'dan başlamak üzere 'Demokratik Ortadoğu Konfederalizmi, Dünya Demokratik Uluslar Konfederasyonu' dedi. En yerelden; köy ve mahalleden başlamak üzere bütün dünyada farklılıkların özgürce örgütlenip katılım gösterdiği, herkesin özne olduğu Demokratik Konfederalizm sisteminini, ilişkilerini, ittifakı ve birliğini yaratma çabasıdır, düşüncesi de, politikası ve pratiği de bu temelde gelişiyor. Hepsi, bütün teorisi ve taktiği küresel sermayenin Ortadoğu şahsında halkları, insanlığı, ezilenleri, kadınlara yaşatılmak istenen felaketi önlemek, bu parçalanmayı demokratik birliğe, çelişki ve çatışmayı pozitif eylemciliğe, ittifaka-demokratik dayanışmaya çevirmedir. Bunu bildikleri için Önder Apo'ya yeminli düşmanlık yapıyorlar.

Dikkat edelim bu kadar ağır tecrit ve işkencenin İmralı'da uygulanması, bu kadar zaman geçmiş olmasına rağmen hiç yeniden yargılanmasının, çıkışının kapitalist sistem tarafından gündem yapılmaması, tartışılmaması buradan ileri geliyor. Öyle ki yeminli düşmandırlar. Bu gerçeği gördükten sonra Tayyip Erdoğan şunu söyledi: "Ben var oldukça İmralı sistemi yok olmaz" dedi. Bunu kendisi için böyle söylerken küresel kapitalist sistemin Önder Apo'ya yaklaşımının böyle olduğunu gördüğü için böyle bir ifadeye başvurdu. Yani kendi başına başvurmadı. Sistemin mantığı, duruşu bu çerçevededir. Önder Apo'yla karşıtlığı, düşmanlığı, çatışması da bu temelde yaşanıyor. İmralı'da da bu mücadele tüm yoğunluğuyla, kapsamıyla, derinliğiyle sürüyor.

Serxwebûn: *Özgürlük Hareketi'ne dönük 6 Kasım 2018'de güncellenen tasfiye kararına karşı bir yıl sonra 2 Kasım 2019'da Dünya Rojava günüyle küresel düzeyde halklar nezdinde bir cevap mı verilmiştir? Bu tutum nasıl ele alınmalıdır? Nasıl sürekli kılınabilir?*

Duran Kalkan: 6 Kasım'da tasfiye karar ve planlaması güncellendi, yenilendi. Yani aslında Uluslararası Komplo planı yenilendi, güncellendi. Şu görüldü: Mevcut haliyle Önder Apo'nun İmralı'da ağır tecrit altında tutulması bile PKK'nin imhası ve tasfiyesi için, dolayısıyla Kürt soykırımını başarmak için yeterli olmamaktadır. PKK kendisini Önderlik düşünceleri temelinde, hatası, eksikliği bile olsa önemli bir düzeyde yenilemiş, yeniden yapılandırmış, yeniden örgütlemiş bir yönetime, örgütsel sisteme, işleyişe kavuşturmuştur. Dolayısıyla Kürdistan Özgürlük Mücadelesi'ni yürütebilmektedir. O halde bu durumda sadece Önder Apo'yu İmralı işkence ve soykırım sistemi içerisinde tutarak PKK'yi tasfiye etmek, engellemek, dolayısıyla Kürt soykırımını başarıya götürmek mümkün değildir. O halde yeni saldırı hedefleri oluşturmak gereklidir. Bu da yeniden yapılanan PKK'nin koordine sisteminin bir kere daha tıpkı 9 Ekim 1998'de verilen karar gibi yeniden hedeflenmesidir. 9 Ekim 1998 saldırısı da bu temeldeydi. 15 Şubat Komplosu da bu temeldeydi. Önderlik şahsında Hareketin koordinasyonunu hedefliyordu. Koordinasyonu etkisiz kılarak örgütü tasfiye etmek istiyordu. Buna askeri sistemde 'Komuta kontrol mekanizmasını dağıtmak' diyorlar. Partide, örgütlerde koordinasyonu etkisiz kılmak, işlevsiz kılmak, dolayısıyla örgütsel işleyişi durdurup, örgütsel dağılmayı gerçekleştirmektir. 6 Kasım'dan itibaren bir kere daha Özgürlük Hareketimizin koordinasyonunu hedefleyip, işlemez hale getirerek, dağıtarak PKK'nin işlerliğini, çalışmalarını, mücadelesini önleyip tasfiyesinin önünü açmak istediler. Bu temelde saldırı yürütüyorlar. Açık, somut olan gerçeklik budur. Güncellenmiş bir Uluslararası Komplo planı ve saldırısı var. 1 yıldır bu temelde Hareketimize ve halkımıza dönük saldırılar gelişiyor.

KDP ve YNK'nin bu kadar açıktan PKK karşıtlığı ve düşmanlığı yapmasının altında da bu yatıyor. Böyle bir karar olmazsa sadece TC ve İran'ın yönlendirmesi ve istemi doğrultusunda KDP ve YNK böyle bir PKK karşıtlığına girişemezdi. PKK'ye dönük böyle açıktan saldırılar yapamazdı. TC'yle PKK'ye karşı, Rojava Devrimi'ne karşı bu kadar açık ittifakta bulunamazdı. Bunu ne KDP'nin kendi içi kabul ederdi, ne Kürt kamuoyu kabul ederdi. Hemen deşifre eder, üzerinde baskı yapar değiştirirlerdi. Ama dikkat edilirse kimse KDP'ye söz söyleyemiyor. Bu tutumu kimse değiştiremiyor. Niye? Çünkü herkes ABD'nin yönlendirdiğini görüyor, biliyor. KDP'nin, YNK'nin mevcut tutumları ABD kararı ve yönlendirmesi temelinde gelişti. En son ABD başkan yardımcısı KDP ve

> "Tüm ezilenler aslında kendi özgürlüklerini, kurtuluşlarını Kürdistan'ın özgürlüğünde gördüler. Dikkat edilirse en çok ezilenler daha fazla öyle gördüler. En çok kadınlar mücadeleye sahip çıktılar. 2 Kasım Dünya Rojava Günü'nün öncülüğünü her alanda kadınlar yaptılar. Daha çok ezilen baskı altına olan toplumlar daha bütünlüklü ve dirayetli eyleme kalktılar. Kürtlerle dayanışmayı, Kürdistan Özgürlük Hareketini sahiplenmeyi, desteklemeyi daha güçlü bir sesle, daha yüksek bir eylemlilikle geliştirdiler."

YNK'nin PKK'den etkilenme ihtimaline karşı politikalarında her hangi bir değişiklik olmaması için Hewlêr'e gelerek PKK'ye daha da azgın bir biçimde saldırmalarını istemiştir. Bağdat'a gitmeyip Hewlêr'e gitmesi boşuna değildir, bunun içindir. Doğru anlamamız gerekli. Dolayısıyla Kürt Özgürlük Hareketi'ne karşı saldırıyı en başta kim planlıyor, örgütlüyor, nereden yürütülüyor? En başta kesinlikle bunu görmemiz gerekli. Bu kesinlikle küresel bir saldırıdır. Uluslararası Komplo çerçevesinde gerçekleştirilen bir saldırıdır. Bunun çok iyi çok doğru anlaşılması lazım.

Tüm ezilenler kendi özgürlüklerini, kurtuluşlarını Kürdistan'ın özgürlüğünde gördüler

2 Kasım Dünya Rojava Günü buna karşı bir çıkış mıdır? Evet öyle denebilir. Böyle bir çıkışın 9 Ekim'de başlatılan Rojava'ya dönük işgal saldırısıyla böyle bir saldırının haksızlığıyla, katliamcılığıyla, sömürgeciliğiyle, işgalciliğiyle bağı var. Fakat bu saldırı da mevcut durumda ABD-PKK arasındaki çatışmanın bir parçası olarak gelişiyor, ortaya çıkıyor. İnsan bunu rahatlıkla böyle tanımlayabilir. Diğer yandan sadece o da değil; Rojava'ya işgal saldırısı daha görünür, anlaşılır kıldı ama dünyanın aydınları, sanatçıları, siyasetçileri, bütün duyarlı insanları, kadın ve gençlik hareketleri 6 Kasım 2018 ABD kararını bizzat Trump tarafından açıklanan PKK'ye, PKK yönetimine karşı alınan kararı anladılar, değerlendirdiler, onun ne anlama geldiğini gördüler. Böylece ABD'nin nasıl PKK düşmanlığı yaptığını, dolayısıyla PKK'ye karşı saldırıları organize ettiğini, Kürt soykırımının arkasında olduğunu gördüler. Bu da küresel sermaye karşıtlarını, ABD karşıtlarını daha çok uyardı. Kürt gerçekliğini, PKK gerçeğini daha yakından görmeye, daha doğru anlamaya yöneltti. Bütün bunlar ABD'nin planlı kurduğu tuzak sonucunda başlayan 9 Ekim Rojava işgal saldırısıyla birleşince tabii insanlıkta büyük bir tepki ortaya çıktı. Dünyanın dört bir yanında halklarda, kadınlarda, gençlerde, emekçilerde, devrimci-demokratik güçlerde ABD'ye karşı, küresel sermaye sistemine karşı büyük bir tepkisel çıkış gelişti. Dolayısıyla Kürt gerçeğini, PKK gerçeğini daha yakından görme, anlama, sahiplenme, bu temelde Rojava işgaline karşı yürütülen direniş içinde yer alma, böyle bir direnişi küresel bir direniş haline getirmeye götürdü.

Kürt varlık ve özgürlük mücadelesine karşı uluslararası komplo düzeyinde ortaya çıkan yönelimler küresel bir saldırı olurken beş bin yıllık iktidarcı-devletçi sistemin son modernitesi olan kapitalist modenite sistemine karşı özgürlük ve demokrasi direnişi de Kürdistan Özgürlük Mücadelesi öncülüğünde küresel bir özgürlük ve demokrasi direnişi haline geldi. Ezilenlerin, işçilerin, emekçilerin, kadınların, gençlerin ortak direnişi, eylemi oldu. Öyle bir bütünlük oluşturdu. Gerçekten de Önder Apo'nun öngördüğü Dünya Demokratik Ulusal Konfederasyonu'nun önü açıldı denebilir. Temelleri atıldı, ilk nüveleri oluşturuldu. En azından Rojava işgaline karşı direniş temelinde 2 Kasım ve sonrasında dünyanın dört bir yanında milyonlarca insanın aynı ruh ve amaç doğrultusunda, aynı duyguyla, aynı taleple eylemi, ortak direnişi gerçekleşti. Bu önemli bir gelişme, yeni bir durum. Ezilenlerin, ezilen halkların, işçi ve emekçilerin, kadınların özgürlük mücadelesinin ulusal ve bölgesel düzeyi aşarak küreselleşmesi, bütün insanlığı birleştirmesi, tüm ezilenlerin ortak bir mücadele, direniş cephesinde birliğinin yaratılması anlamına geliyor. Öyle anlaşılıyor ki bu daha da büyüyecek, gelişecek. Mücadele böyle bir bütünlük de kazanacak. Çünkü dünyanın dört bir yanında tüm ezilenler aslında kendi özgürlüklerini, kurtuluşlarını Kürdistan'ın özgürlüğünde gördüler.

Dikkat edilirse en çok ezilenler daha fazla öyle gördüler. En çok kadınlar mücadeleye sahip çıktılar. 2 Kasım Dünya Rojava Günü'nün öncülüğünü her alanda kadınlar yaptılar. Daha çok ezilen baskı altına olan toplumlar daha bütünlüklü ve dirayetli eyleme kalktılar. Kürtlerle dayanışmayı, Kürdistan Özgürlük Hareketini sahiplenmeyi, desteklemeyi daha güçlü bir sesle, daha yüksek bir eylemlilikle geliştirdiler. Görüldü ki mücadele daha fazla bu yöne doğru evrilecek. Artık ulusal ve bölgesel durum aşılıyor. Zaten dünya bir köy haline gelmiş, sermaye sistemi tam bir küresel hegemonya kazanmış. Buna karşı mücadelenin de küresel düzeyde, bütün dünyayı içine alacak şekilde gelişmesi, Dünya Demokratik Hareketi olarak örgütlenip, yürütülmesi, Dünya Demokratik Konfederalizmi'ni hedeflemesi çok doğal, olağan bir durum. Açıkça görülüyor ki gelişmenin yönü bu temeldedir. Kuşkusuz bu iyi bir durumdur.

Aslında sermaye sisteminin, küresel hegemonik bir yapı kazandığı andan itibaren dünya devrimcilerinin, sosyalistlerinin değerlendirmesi bu temelde oldu. Lenin ve arkadaşlarının emperyalizm tanımlaması buna göreydi. Emperyalizme karşı devrim tanımlamaları bu çerçevedeydi. Fakat daha sonra Ekim Devrimi biraz yarım bir devrim olarak kaldı. Sonuca gitmeyen bir devrim oldu. Dünya devrimi iddiasıyla ortaya çıkıp tek ülkede sosyalizme fit olan, onunla kendisini sınırlandırıp ebediyete kadar kendisini yaşatacağını sanması yanılgısı çok geçmeden çöküşü getirdi. Pratik kazanımların kaybedilmesini de beraberinde getirdi. Bu da gayet açık ve anlaşılır bir durum. Buradan baktığımızda görüyoruz ki düz, aynı boyutta bir gelişme yok. Gelişme inişli-çıkışlı, dalgalı, bazı zamanlarda öne ilerliyor, bazı zamanlarda geriye düşülüyor, bazı yerlerde ilerleniyor bazı yerlerde geriye düşülüyor ama bir 'Dünya devrim gerçeği' de vardır.

Küreselleşen sermayeye karşı özgürlük ve demokrasi mücadelesi de küreselleşiyor

Sermayenin küreselleşmesi karşısında ezilenlerin özgürlük ve demokrasi hareketlerinin de küresel düzeyde gelişmesi ve başarıya gitmesi de bir gerçek. Bazı yerler daha güçlü gelişir, öncülük eder, mücadeleye daha aktif katılabilir. Bazı yerler bazı dönemlerde geride kalır, bazı dönemlerde ileri gider. Ama reel sosyalizmin iddia ettiği gibi tek ülkede sosyalizm-komünizm olmaz. Dünyanın bir tarafı faşist baskı-terör-sömürü altında olurken bir tarafında sosyalizm yaşanmaz. Dünya ve insanlık böyle bölünemez, parçalanamaz. Bu mümkün değildir. Toplumsal gerçekliğe ters olduğu kadar iktidar ve devlet sisteminin merkezi hegemonik gerçeğine de ters. O düşüncenin kabul edilir, benimsenir, doğru görülür hiçbir yanı yoktur. O düşüncenin etkisinden kendimizi tümden kurtarmamız, dolayısıyla da tüm ezilenlerin, kadınlar ve gençler öncülüğündeki özgürlük ve demokrasi mücadelelerini, Dünya Demokratik Konfederalizmi perspektifi etrafında geliştirmeyi öngörmemiz en doğru ve başarı getirecek olandır.

Serxwebûn: *2019 yılında Ortadoğu, Latin Amerika, Asya, hatta Avrupa ülkelerinde farklı düzeylerde de olsa açığa çıkan siyasi krizler ve toplumların tepki, protestolarını nasıl değerlendirmek lazım?*

Duran Kalkan: Bu araştırma-inceleme gerektiriyor. Yakından tanımayı da istiyor. Öyle çeşitli hareketlere dair yeterince bilmeden görüş belirtmek doğru da olmuyor, zaten ahlaki de değil. Hele hele eleştirmek hiç gerçekçi olmuyor. Fakat genelde şu görülüyor: İktidarcı-devletçi sistem aslında kriz ve kaos içerisinde. Sadece kapitalist modernite düzeyi değil, kapitalist modernite sisteminin güncel yaşadığı kriz ve kaos onun uygarlık temellerinin kriz ve kaosu, çöküşü ve çürüyüşü olarak ortaya çıkıyor. Bu da herkesi etkiliyor. Bütün insanlığa, doğaya zarar veriyor. Rahatsızlık yaratıyor, öfkeler, tepkiler biriktiriyor. Bu temelde dünyanın dört bir yanında gelişen tepkiler var, eylemler, mücadeleler var. Bir boyutu budur. Mevcut durumu insan böyle değerlendirebilir. Bu gayet normal, anlaşılır bir durum. Gerçekten de çöken sadece kapitalist modernite sistemi değil, üzerinde yükseldiği iktidarcı sistemdir de. Erkek egemen zihniyet ve siyaset çöküyor. Bütün alanlarda bu çöküş yaşanıyor. Merkezlerde de, çevrelerde de

Duran Kalkan-2019 Degerlendirmesi+8.qxp_Layout 1 26/12/2019 15:01 Page 14

bu durum görülüyor. Avrupa'da da, Amerika'da da var, Afrika'da, Asya'da, Ortadoğu'da, Latin Amerika'da da var. Dolayısıyla kriz ve kaos daha derin, bunalım daha köklü, çelişkiler daha boyutlu. Bu anlamda iktidar ve devlet sisteminin ezdiği-sömürdüğü kesimler bu gerçeği daha çok görüp tepki gösteriyorlar, karşı çıkıyorlar. Meydanlara çıkıp mücadele ediyorlar. Çünkü rahatsızdırlar. Ağır baskı ve sömürü altındalar.

Sümer'de doğan beş bin yıllık devletçi-iktidarcı sistem çözülme aşamasına gelmiştir

Çöken ve çürüyen iktidar ve devlet sistemi, duygu, ruh, düşünce, zihniyet, ideoloji, politika olarak toplumları da çürütüyor, çökertiyor. Ahlaki-politik toplum gerçeğini daha fazla tüketiyor. Doğayı bitiriyor. Dünyayı yaşanmaz hale getiriyor. İnsanları birçok tehlikeyle, doğal afetle karşı karşıya bırakıyor. Bütün bunları insanlar bir biçimde görüyor, anlıyorlar. Rahatsızlık duyuyorlar, etkileniyorlar, tepki gösteriyorlar. İşin bir boyutu kesinlikle budur, dolayısıyla bu oldukça önemli olmaktadır.

İnsan, "Sümer'de doğan beş bin yıllık devletçi-iktidarcı sistem için çözülme-aşılma aşamasına gelmiştir" diyebilir. Öyle görmek ve anlamak lazım. Diğer yandan bazı alanlarda kriz ve bunalımın daha çok yoğunlaştığı, odaklandığı da görülüyor, anlaşılıyor. Baskı ve sömürü daha fazla, dünya savaşı o alanlara daha çok yansıyor. Faşist-askeri diktatörlükler ortaya çıkıyor. Devlet adı altında zorba rejimler, kişilikler var. İnsanları ağır baskı ve sömürü altında tutuyorlar. Bu tür alanlarda da daha bilinçli, biraz daha örgütlü mücadeleler var. Direniş hareketleri var. Bu düşünceler çeşitli akımlar biçiminde somutlaşıyor. Hepsi aynı değil. Reel sosyalizmin kalıntılarının etkileri var. Çevre hareketleri gelişiyor. Şimdi ekolojik hareketler, yeşiller hareketi etkili, kadın özgürlük hareketleri, feminist hareketleri her tarafta daha çok gelişip yayılıyor.

Kadın bilinçlenmesi önemli. Daha fazla yayılıyor, örgüte ve eyleme dönüşüyor. Kadın dayanışması ortaya çıkıyor. Erkek egemen zihniyet ve siyasetin bölüp parçaladığı, bireycileştirdiği, eve hapsedip en ağır kölelik statüsü altına aldığı kadın bu durumdan kurtularak, bu zincirleri kırarak sokağa çıkıyor, hemcinslerini buluyor, düşünce geliştiriyor. Onlarla ortak amaçlar doğrultusunda örgüte, eyleme kalkıyor. İşte bunu çeşitli protestolardan, tartışmalara, panellere kadar, siyasi örgütlenmelerden özsavunma direnişlerine kadar götürüyor. Kürdistan'da, benzer bazı alanlarda en gözü pek cesur ve fedakâr gerilla direnişleri, özsavunma eylemlerine kadar vardı.

Bunlar daha bilinçli, örgütlü, amaçlı, planlı hareketler, gittikçe gelişme kaydediyorlar, büyüyorlar. Gittikçe büyüyen, gelişen bu tür hareketler de var. Şimdi burada bilinç düzeyini, teorik, ideolojik düzeyi, politik duruşu, eylem çizgisini dikkate alarak bu tür hareketleri de değerlendirmek gerekiyor. Aslında önemli bir bilinçlenme var. Yeni çıkan hareketlerde böyle bir kopuş eğilimi de var. Fakat bu tür gelişmelere kapitalist modernitenin bin bir suratlı ideolojisi denen liberalizmin çok tehlikeli saldırıları yaşanıyor. Sistem karşıtlığını engellemeye çalışıyor. Alternatif sistem olmasını engelliyor. Sistem karşıtlığını zayıflatıyor. Tüm gücüyle sistem içine çekmeye çalışıyor. Dolayısıyla bunları birer tepki hareketine, rahatsızlık hareketine, bazı haklar hareketine dönüştürüyor. Kadın hakları, çevre hakları, işçi hakları ile sınırlandırmaya dolayısıyla zihniyet ve ideolojik-politik çizgi olarak sistem dışı, sistem karşıtı, sistem alternatifi haline gelmesini engellemeye çalışıyor. Gerçekten bu konuda da usta. Mesela halkların ulusal kurtuluş hareketleri, 20. yüzyılın ortalarında çok üst düzeydeydi, onları devletçi paradigmayla, ulus devlet ideolojisiyle kendi içine çekti, en aza indirdi. Çevre hareketleri, yeşil hareketler bir dönem çok öne çıktılar, her yere yayıldılar, partiler kuruldu, kitleleri çok etkilediler. Bu düşünsel zihniyet ve ideolojik müdahale sonucunda daraltıldılar, şimdi kontrol altına alınan hareketlere dönüştürüldüler.

Sistemi zihniyette, ideolojik-politik çizgide aşamadan, alternatifini yaratmak mümkün değildir

Şimdi kadın hareketi de gelişiyor. Geçmişte de belli bir etkinliği vardı. Fakat onu da denetim altına alabilmek için çok yoğun bir zihniyet ve ideolojik saldırı içinde olunduğu tartışmasız. Özellikle o alanda tehlikeyi daha fazla görüyor. Zihniyet ve siyaset olarak sistem karşıtlığının en derin biçimde gelişeceğini hissediyor ve onu da böyle sisteme alternatif, özgürlüğü hedefleyen hareket olmaktan çıkarıp haklarla sınırlandırılmış bir hareket dönüştürülmek isteniyor. Her yerde daha çok kadın devrimini, kadın özgürlüğünü öngören düşünceler, örgütlenmeler, eylemler yerine kadın hakları için mücadele eden eylemlere dönüştürme çabası var. Bunu görmek lazım, bu ciddi bir durum ve tehlikedir. Aslında kapitalist modernite sisteminin temel kurnazlığı burada ortaya çıkıyor. Liberalizm çok kötü, tehlikeli bir biçimde rolünü burada oynuyor. Bunu aşabilmek lazım.

Önder Apo bunları iyi değerlendirdi. Yani 'milliyetçilik, dincilik, cinsiyetçilik, bilimcilik' dedi. Liberalizmin bin bir suratını ortaya koydu. 'Kapitalizmin gücü buradan kaynaklanıyor' dedi. Yoksa parasından ve silahından değil. Her türlü sistem karşıtlığını kendi içerisinde eriterek sisteme yedekleme ustalığını gösteren liberalizminden kaynaklanıyor. 'Bu liberal saldırı çok fazladır' dedi. Mevcut hareketleri değerlendirirken tabi sadece ne kadar insan çıkmış, nereyi, ne kadar yakıp-yıkmışlar diye bakamayız. Onlar da bir boyutu ama neyi amaçlıyorlar? Felsefeleri ne? İdeolojik-politik çizgileri ne? Örgütlülükleri ne kadar? Dolayısıyla ne kadar başarı kazanacaklar? Hangi sonucu ortaya çıkartacaklar? O çerçevede bakmak lazım. Buradan baktığımızda ciddi tehlikeler var. Kesinlikle bu tehlikeleri tüm ezilenlere göstermek, liberalizme karşı her cephede etkili, bütünlüklü bir mücadeleyi öne çıkartmak gerekiyor. Yoksa pratik hareketler çok yükselebilirdi de, ortalığı yakıp-yıkabilir de, fakat oradan bir sonuç çıkmaz. Tam tersine egemen sistem onları fırsat bilerek kendisini daha çok örgütleyip, hâkim kılabilir. Egemenliğini, baskı ve sömürüsünü daha çok artırabilir. El-Kaide de Amerika'yı vurdu. Sonuçta sistem ona göre daha fazla tedbir geliştirdi. Oradan her hangi bir sonuç çıkmadı. O bakımdan da kuşkusuz kitlelerin hareketini önemsemek lazım. Dikkatle değerlendirmek gerekli. İktidar ve devlet sisteminin çöken ve çürüyen gerçeğine karşı bir tepki olarak ortaya çıktığını bilmek ve sahiplenmek de lazım. Ama diğer yandan bunların nasıl hareketler olduklarına, ne kadar bilinçli, örgütlü, planlı olduklarına, erkek egemen zihniyet ve siyaseti, beş bin yıllık iktidar ve devlet sistemini, kapitalist modernite düzenini ne kadar yeterli eleştirip her bakımdan aşma gücüne sahip olup-olmadıklarına bakmak lazım. Çünkü son tahlilde başarıları buna bağlı. Sistemi zihniyette, ideolojik-politik çizgide, strateji ve taktikte, örgütlenmede aşamadıktan sonra pratik olarak ne kadar etkili, büyük, yakıp-yıkıcı olsalar da, kalıcı, sonuç getirici, alternatif yaratıcı, ezilenleri kurtarıcı sonuç vermeleri, başarı elde etmeleri mümkün değildir. Böyle bir sonuç ve başarı ancak doğru bir düşünce ve örgütlenme temelinde planlı, programlı gelişip pratikleşmeleriyle mümkün olur. Böyle olup olmadıklarına bakmak, böyle bir hale getirmek için çalışmak gerekiyor.

> "Kuşkusuz kitlelerin hareketini önemsemek lazım. Dikkatle değerlendirmek gerekli. İktidar ve devlet sisteminin çöken ve çürüyen gerçeğine karşı bir tepki olarak ortaya çıktığını bilmek ve sahiplenmek de lazım. Ama diğer yandan bunların nasıl hareketler olduklarına, ne kadar bilinçli, örgütlü, planlı olduklarına, erkek egemen zihniyet ve siyaseti, beş bin yıllık iktidar ve devlet sistemini, kapitalist modernite düzenini ne kadar yeterli eleştirip her bakımdan aşma gücüne sahip olup-olmadıklarına bakmak lazım. Çünkü son tahlilde başarıları buna bağlı."

> "AKP-MHP iktidarı en zayıf halka durumunda. Aşılmış aslında silah zoruyla ayakta kalıyor. O zorun karşısına onu çözecek bir devrimci şiddeti çıkarttığımız an yıkılacağı açık. Bizim de bu konuda bir tecrübemiz, gücümüz var. Bu kadar alana yayılmış savaş cephelerimiz var. Direnişi silahlı eylem halinde geliştirebildiğimiz gibi bu silahlı direnişi Türkiye'ye yayma, cepheyi daha çok geliştirme şansımız var. Kentlere daha fazla yayma, bizzat 'kendimi koruyorum' dediği yerde AKP-MHP faşizmine vurma şansımız var."

Üçüncü Dünya Savaşı bir ABD saldırganlığıdır

Serxwebûn: *2019 yılındaki gelişmelere bakıldığında mevcut hegemon güç olarak zorlanan bir ABD gerçeğinden söz edilebilir mi? Bu bağlamda merkezi hegemon güç yapısında nasıl bir değişimden bahsedilebilir?*

Duran Kalkan: İktidar ve devlet yapısı, sistem çürüyor, çöküyor. Kapitalist modernite ciddi kriz, kaos içerisinde, tabii bu gerçeklik öncü konumunda olan güçlerde daha iyi görülüyor. Bu ABD'de, İngiltere'de, Avrupa'da çeşitli krizler biçiminde ortaya çıkıyor. Trump biraz daha fazla oy alabilmek için içe hitap etti. İşte 'ABD niye bu kadar para dağıtıyor, her sorunla uğraşıyor. Biz buna karşıyız, önce Amerika diyoruz' dedi. Bu Amerika toplumunda tuttu. Buna dayanarak da oy aldı, Başkan seçildi. Bu gerçeği biliyor. Amerika toplumu içerisinde desteğini artırabilmek için sıkıştığında her zaman bunu söylüyor. Fakat öyle Trump'ın o söyledikleri ABD'nin bir stratejisi haline geliyor, pratiğe geçiyor demek de çok zordur. Çok fazla istediği gibi konuşuyor. Zaten kriz-kaos çok fazla, herkes belli bir bilinçlenme yaşamış, bilimsel-teknik gelişme yüksek düzeyde, insanlar görüp anlıyorlar. Öyle bir durumda psikolojik savaş en etkili olandır ve siyaset de bu psikolojik silahı çok iyi kullanıyor. Özel psikolojik savaş siyasetin en etkili silahı haline gelmiş. Bu şekilde psikolojik savaşı en etkili kullanan insanlar tabii toplumları etkileyip oy alıyorlar. Trump öyle bir başkan. Şimdi İngiltere'de benzer bir tanesini seçtiler. Kendisinden önceki Teresa May bu kişi hakkında ' Başbakan olarak bir toplumu yönetmeye ehil değildir, ne söyleyeceği ve ne yapacağı belli olmaz, çünkü söylediği iki şey birbirini tutmaz, tutmuyor' demiş. Kendi parti üyesidir, birlikte çalıştığı arkadaşı öyle söylüyor. Şimdi İngiltere'de en büyük seçim zaferini kazandı. Birçok alanda benzer şeyler var. Her halde toplumu oyalamanın, kriz ve kaosun yarattığı etkiyi-tepkiyi azaltmanın bir yöntemi olarak kullanılıyor. Bu özel yetiştirilmiş bir savaş ustalığıdır. Öyle deli-dolu insanların ortaya çıkıp seçim kazanmaları gibi durum yoktur. Kesinlikle öyle görmemek lazım. Çok planlı, programlı, sistemin durumuyla bağlantılı.

Şimdi böyle bir durumda ABD'nin öyle geri çekilmek gibi bir durumu yoktur. Tam tersine doksanların başında 'Yeni Dünya Düzeni' diye bir strateji oluşturdu. Büyük bir satranç tahtasıyla Amerikan'ın yenilmez gücünü ilan etti ve saldırıya geçti. Üçüncü Dünya Savaşı bir ABD saldırganlığıdır. Bugüne kadar da sürüyor. Her yerde de devam ediyor. İkide bir 'Rojava'dan çekileceğiz' diyor, herkesi kandırıyor. Herkes de ABD çekiliyor, her halde Ortadoğu'dan da Amerika çekilecek sanıyor. Bunların hepsi politik oyunlar. Öyle bir çekilme yoktur ve bunlar öyle Trump'ın kararıyla da yürümüyor. Hepsini bir psikolojik savaş etkeni, bir politik oyun olarak geliştiriyorlar. Daha fazla etkinliklerini geliştirmek, daha farklı alanlarda daha yeni saldırı hamleleri yapabilmek için kullanıyorlar, öyle anlamak lazım. Böyle bilmeyenler de 'Vay! Amerika çekiliyor' diyorlar. Bazıları sevindiler. Geçen sene 'Aralıkta gideceğim' dediğinde basın-televizyon yoğun propaganda yaptılar. Bazıları, 'Vay! Amerika niye gidiyor!' diye üzüldüler. Bu yanlış propagandadır. Biz arkadaşlarlaydık, ben oturdum gazeteye bir tane uzun yazı yazdım. On gün yayınlamadılar. 'Gerçekle bir alakası yok, sizi kandırıyorlar, Amerika bir yere gitmeyecek' dedik. Bizim basın da 'bu görüş de ne biçim görüştür diye bizim yazıyı yayınlamadı. Benim olduğunu bile bile yayınlamadılar. Müdahale ettik de yayınlattık. Tabii 10 gün geçmişti, etkisi azalmıştı. Yani bu kadar etkiledi. Bu son seferde yine öyledir.

Şimdi tabii merkez değişebilir, sistemin o yapısı var. Şimdiye kadar bu yönlü değişimler oldu. İktidarcı ve devletçi sistemde merkez Ortadoğu'dan Avrupa'ya kaydı, Avrupa'dan Amerika'ya kaydı, Amerika'dan başka yere kayacak mı? Biz onunla değil de, sistemin çöküşü ve çözülüşüyle uğraşıyoruz. Yani başka bir yere kaysın orada yeni bir merkez olsun, o merkez sistemi yeniden kursundan ziyade, 'Bu sistem artık çöksün' diyoruz. Çözülsün, gitsin. Onunla uğraşıyoruz. İstemimiz bu, düşüncemiz bu yönlü, çabamız bu doğrultuda. Böyle olması gerekli. Rusya kendisini toparlamaya çalışıyor ama öyle merkez olacak bir noktada değildir. Çin ekonomik olarak gelişme kaydetti. Onu ileride siyasete dönüştürür mü? Asya'dan öyle bir güç çıkar mı? Bilemeyiz. Ama şimdilik sadece ekonomik güç olarak tutuyor. Gerçekten de adına 'komünizm' dediği sistemle yeni bir ekonomik merkez haline gelmeyi başardı. Oralara kayabilir mi? Yani şimdi bir şey diyemeyiz. İfade ettiğim gibi oralara kayması, yeni merkezlerin ortaya çıkıp sistemi yenilemesinden ziyade, bu sistemin aşılması, çözülmesi, alternatif olarak Demokratik Modernite sisteminin gelişmesini düşünmek, aramak, öngörmek daha doğru, daha gerçekçi, daha anlamlı, o yönlü daha çok mücadele etmeliyiz. Şu an öyle bir durum yoktur. Çünkü sistem mevcut kaos ve krizi aşma gücünü gösteremiyor. 'Dönemsel krizler' dendi. İşte 'Bu dönem ağırdır, uzun vadeli oluyor' deniliyor ama gerçekten öyle midir? Yoksa kapitalizm demek sürekli kaos ve kriz mi demektir? Bunu önümüzdeki yakın süreçte daha iyi görüp anlayacağız. Gerçeğin böyle olma ihtimali daha fazla var.

Sistemin krizden çıkma iradesini gösterip gösteremeyeceği ciddi bir tartışma konusu

Zaten emperyalizm değerlendirmelerinin altında bu vardı. 1960'tan sonra kapitalist modernite sisteminin içine girdiği sürece uzun vadeli bunalım ve kriz dönemi dendi. Dönemsel değil de sürekli kriz ve kaos dönemi dendi. Şimdi de öyle bir değerlendirme altında bugüne geldik. Dolayısıyla kendi içinde çıkış arar mı? Böyle bir arayışta yeni merkezleri devreye sokmak ister mi? Eğer çıkış arayabilirse sokmak isteyebilir. ABD, sistemi İkinci Dünya Savaşı'ndan çıkardı ama Üçüncü Dünya Savaşı'ndan çıkaramayabilir. Sistem Üçüncü Dünya Savaşı'ndan çıkacaksa, çıkma iradesine, gücünü gösterebilecekse yeni merkez gündeme getirebilir. Daha fazla paylaşım da yaratabilirler. Mesela Tayyip Erdoğan gibiler onu savunuyorlar. Almanya'dan da o tür görüşler ileri sürülüyor. BM Güvenlik Konseyi'nin eleştirisi, sayısının artırılması yönündeki sözlerin bir anlamı aslında budur. Fakat şimdilik öyle bir durum gözükmüyor. Sistemin kriz ve kaostan çıkma gücünü, iradesini gösterip, gösteremeyeceği ciddi bir tartışma konusu. Belirttiğim gibi kriz ve kaos içerisinde düşük yoğunluklu savaşla iktidar ömrünü uzatmaya çalışabilir. Mevcut durumda ABD öncülüğünün Ortadoğu'da yapmaya çalıştığının, dünyada yapmaya çalıştığının bu olduğu gözleniyor. Böyle bir durumda alternatifin gelişimini öngörmek, önemsemek lazım. Mevcut kriz ve kaostan sistem yeni bir merkez çıkartarak, örgütleyerek çıkması öngörmek değil de, aslında alternatif olarak Demokratik Modernite inşasının kesin başarısıyla çıkılmayı öngörmek daha doğru.

Bir de geçmiş süreç için 'bunalım dönemini aştı, kendini kısmen yeniledi' deniliyor ama bunlar kapitalizmin kendi iç yapısıyla olmadı. Birinci Dünya Savaşı'ndan Ekim Devrimi çıktı. Bir sosyalist hareketiydi, iddiası oydu. İkinci Dünya Savaşı'ndan Çin Devrimi'nden, Doğu Avrupa'ya kadar 'dünyanın üçte biri sosyalist sistem çıktı' dendi, sistemin krizi, bunalımı geçici olarak biraz azaldı. Tümden aşılmadı, geçici bir dönem aşıldı. Ama dikkat edilirse Ekim Devrimi aştırdı, Sovyetler Birliği'nin yürüttüğü mücadele, Çin Devrimi aştırdı. Şimdi

Duran Kalkan-2019 Degerlendirmesi+8.qxp_Layout 1 26/12/2019 15:01 Page 15

de sistemin içinden bir merkez onu aştıramıyor. Yine de olursa belli bir alandaki Demokratik Halk Devrimi bu kriz ve kaostan çıkışı sağlayabilir. Sistemin kendi gücüyle kriz ve kaostan kısmen de olsa çıkma karakteri yok. Tersine geçmişte alternatif oluyoruz diyenler çıkartılar. Şimdi de Üçüncü Dünya Savaşı'nı var eden kriz ve kaostan böyle yeni bir merkez oluşacak ve o sistemi çıkartacak diye düşünmek yanlış. Ancak sistem karşıtı, alternatif bir demokratik devrim hareketi bu kriz ve kaosu aştırtabilir. Ama bu da Ekim Devrimi ve Çin Devrimi gibi mi olacak? Yoksa gerçekten bir Dünya Devrimi mi olacak? Dünya Demokratik Konfederalizmini ortaya çıkartan küresel bir devrim mi gerçekleşecek? Soruyu böyle sormak, sistemden çıkışı bu temelde tartışmak, Birinci ve İkinci Dünya Savaşlarından, Ekim Devrimi ve Çin Devrimlerinden ders çıkartarak daha geniş bölgesel ve küresel bir devrimi düşünmek lazım. Başarılı olabilmek, kalıcı olabilmek, kanserleşmiş kapitalist modernite sisteminin insanlığı ve toplumları yok edici ve yıkıcı etkisinden kurtulabilmek için böyle alternatif bölgesel-küresel demokratik bir devrim öngörmek daha doğrudur. Bu temelde Demokratik Ortadoğu Devrim'i baştan beri tartışılan, öngörülen bir devrim.

Şöyle yanlış anlaşılmamalı; işte Ortadoğu Devrimi de bir bölgesel devrim mi olur, Çin Devrimi gibi bir bölgesel karakter taşımıyor mu? Şeklinde sorulabilir. Tabii dar kalırsa o duruma düşer. Ama darlığı aşarsa Ortadoğu Devrimi Dünya Devrimi olarak gerçekleşebilir. Çünkü toplumsallığın da merkezi, devletçi uygarlığın merkezi, doğup geliştiği alan, hem toplumlar için hem devletçi sistem için tarihsel olarak merkez olma özelliği taşıyor. Dolayısıyla burada gelişecek yeni bir demokratik devrimin bir dünya devrimi, küresel devrim olması, öyle gelişmesi, sonuca gitmesi en mantıklı, anlaşılır bir durumdur. Öyle öngörmek, Ortadoğu Devrimi derken onu bir küresel devrim, dünya devrimi olarak öngörmek, değerlendirmek ve yürütmek gerekiyor. Böyle olursa tabii doğru yaklaşılmış olur ve başarılı sonuç alınabilir.

Serxwebûn: *Özgürlük Hareketi, kadrosu, sempatizanı, bir bütün Kürt halkı 2020 yılını nasıl karşılamalı? Yeni mücadele yılı hangi esaslar üzerinden yürütülmeli ya da yürütülecek?*

Duran Kalkan: Önder Apo, Üçüncü Kongre'de şunu söyledi; "Hedefi büyük olanın çabası da büyük olur." Tabii 2020 yılını değerlendirirken, yıllık hedef oluştururken ulusal ve bölgesel düzeyi de aşarak küresel düzeyde etki yapan, mücadele eden bir hareketin hedeflemesi gereken düzeyi önümüze gerçekleştirilmesi gereken görevler olarak koyabilmeliyiz. Yoksa diğeri doğru olmaz. Geri çeken, dar, tutucu bir yaklaşım olur. Arkadaşlar bazen böyle de yapıyorlar. İşin içinde ne kadar kurnazlık var tam bilemeyiz, bir şey de diyemeyiz ama bilmeden safça yapanlar da çok. 'İşte çok fazla, aşırı abartılı, somuttan uzak' diyorlar, 'Hayalci olmuş, yanılgılar var' diyorlar. Dolayısıyla düzeltelim diyerek hedef programımızı, çalışma planımızı yeniden değerlendiriyorlar. Birçoğunu kesiyor, yontuyor, biçiyorlar. Önlerine hedef olarak daracık bazı şeyleri koyuyorlar, o temelde çalışıyorlar. Sonuçta da 'Önümüze koyduğumuz görevleri yerine getirdik' diyorlar. Rapor veriyorlar. Parti eleştirince niye eleştiriliyor? 'Ben programlayıp, planladığımı yaptım' deniliyor. 'Peki nasıl bir plan-program yaptın?' Diyorsun, bakıyorsun ki değiştirmiş, çizginin gerekleri olanı, Önderliğin önümüze koyduğunu, kongre, konferansların, yönetim toplantılarının karar ve planları değiştirmiş. Kesmiş, biçmiş, daraltmış, yeniden oluşturmuş, onu yapmış. Aslında daha baştan örgütü bir tarafa koymuş, kendini örgütün yerine koymuş. Tabii bu yanlış, böyle olmaz.

Kuşkusuz böyle çok aşırı sübjektivizm ifade eden, hayal görülebilecek hedefler de koymamak gerekli ama öyle dar, sınırlı, kendi gücünü, somut koşulların sunduğu imkân ve fırsatları yeterince görmeyen yaklaşımlar da kesinlikle doğru değildir, her şeyden önce devrimci değildir. Daraltıcı, geri çekici, baştan başarısızlığı, tasfiye olmayı getiricidir. Ondan kurtulmak lazım.

Bütün Kürtlerin baş düşmanı faşist-soykırımcı-sömürgeci TC'dir

O nedenle 2019 yılında hem düşman saldırılarını hem de buna karşı Hareketimizin, halkımızın, tüm ezilenlerin nasıl bir direniş mücadelesi içinde olduklarını ifade ettik. 2019 yılı 2020 yılına böyle bir mücadeleyi devrediyor. Küresel kapitalist modernite sisteminin bütün cephelerde ve boyutlarda saldırısıyla buna karşı dört parça Kürdistan ve yurtdışında topyekûn Devrimci Halk Savaşı temelinde yürüttüğümüz direniş gerçeği sürüyor. 2020 yılı bunu devralıyor ve bu yıl içerisinde de sürecek. Böyle anlaşılıyor. Belli iç çatışmaları, daralmaları gözükse de, kapitalist modernite sistemi değişik düzeylerde saldıracak. TC'yi, İran'ı, başka güçleri, DAİŞ'i, El-Nusra, El-Kaide gibi çete güçlerini saldırtacak. Bunu Rojava'da yaptığı gibi Bakur'da da, Başûr'da da, Rojhilat'ta da yapmaya çalışacak. Ajan-işbirlikçi-ihbarcı yapıyı geliştirmeye, bu temelde toplum üzerinde baskı, zulüm uygulamaya çalışacak. Bunlar açık, gözle görülen gerçekler.

Bu noktada bizim mücadeleyi büyük bir iddiayla, iradeyle, inançla, yüksek bir başarı umuduyla zafere kilitlenmiş bir biçimde yürütmemiz lazım. Bunun gerisindeki bir duruşu ve tutumu kesinlikle kabul edemeyiz. Bu bakımdan Devrimci Halk Savaşı Stratejisi'nde topyekûn direnişi her yerde yaratıcı ve zengin eylem biçimleriyle geliştirmemiz, yürütmemiz, sonuçlarını birleştirmemiz gerekli. 2020 yılı bu temelde daha güçlü bir direniş ve kazanma yılı olacak. Devrimci Halk Savaşı direnişini her yerde örgütleyip geliştireceğiz. O yerin somut koşullarına göre yürüteceğiz. Bu noktada hedeflerimiz ne olmalı? Bu soruyu doğru cevaplamak gerekli. Bu soruyu cevaplarken de iki yönden bakmamız lazım. Bir, gerçekten 'baş düşman' denen halka neresi, bu eskiden çok kullanılıyordu. Çin devrimcileri bunu çok kullandılar. Aslında önemli bir tanımlamaydı. Çok fazla diğer şeylerden koparıp, kestirip, atmamak kaydıyla pratik mücadelede, savaşta biz de kullanabiliriz. Baş düşman kim, sorusuna doğru cevap vermek önemli. Bir de 'zayıf halka' diye bir deyim vardı. Kürdistan Özgürlük Mücadelesini gerçekleştirebilmek için önümüzdeki zayıf halka neresi? Bunları doğru tespit etmemiz önemli. Bu bakış açısıyla ele aldığımızda 2020 yılı için baş düşmanın Kürt düşmanı, faşist-soykırımcı-sömürgeci TC gerçeği olduğu açık. Bütün Kürtlüğün baş düşmanıdır.

Biz bunu 2019 yılında da geliştirmeye çalıştık. Tam anlaşılmadı, dolayısıyla tedbirler geliştiremedik ama pratik gelişmeler, askeri gelişmeler gerçeğin böyle olduğunu ortaya çıkardı. ABD bu rotayı kaydırmak istiyor. Suriye'de, Türkiye'de, Rojava ve Bakur'da bir sonuca gidilmeden Rojhilata, İran'a, diğer yerlere kaydırmak istiyor. Tamamen kendi çıkarına göre Ortadoğu'da çatışmalı bir durumun yaşanmasını istiyor. Buna fırsat vermemek lazım. Faşist-sömürgeci-soykırımcı sistemi koruma, Ortadoğu'da kapitalist modernite hâkimiyetini, ulus devlet gerçeğini ayakta tutma yaklaşımıdır. Buna izin vermemek gerekli. O nedenle tabii her alanda Kürt varlığına ve özgürlüğüne en önde saldıran güç olarak bizim de Kürdistan Özgürlük Hareketi ve Kürt halkı olarak faşist-soykırımcı TC gerçeğini hedeflememiz, baş düşman olarak ele almamız, direnişin merkezine bu güce karşı mücadeleyi koymamız en doğru ve en gerçekçi olandır. Böyle bir düşman içinde en zayıf halka AKP-MHP iktidarıdır. Gerçekten çok zayıfladı. 29 Mart ve 23 Haziran seçimleriyle yenilgi yaşadı, aslında iktidardan düştü. İttifak içinde de bir karışıklık, karşılıklı güvensizlik oluştu. Çünkü MHP çok oy aldı, AKP'nin oyları düştü. Aslında AKP kendi içinde Cumhur İttifakını sonuçlandıralım diye tartışma da yürüttü ama bazıları eğer öyle olursa tümden çökeceğiz diye karşı çıktılar. Çökmemek için, bile bile MHP'ye sarılmış olarak ayakta kalmaya çalışıyorlar. MHP ile birlikte olması artık Tayyip Erdoğan yönetimine, AKP'ye artı getirmiyor tam tersine teşhir olmuş sicilli bir faşist parti haline getirmiş durumda. Hem Türkiye'de hem dünyada Tayyip Erdoğan ve AKP-MHP gerçeğinin faşist karakterini daha fazla öne çıkartıyor.

Tayyip Erdoğan'ın savaşsız iktidarda kalma şansı yoktur

Diğer yandan AKP kendi içinden de parçalanıyor. Bu parçalanma derinleşecek, büyüyecek, dolayısıyla artık AKP'nin iktidarda kalma şansı azalıyor. Bunu MHP ittifakıyla yürütemez. Başka güçlerle ittifak yapma şansı yoktur. Geriye kalan şiddet oluyor. Şiddetle ayakta kalmaya çalışacak. Savaşı daha çok derinleştirecek, tırmandıracak, yayacak. Savaşsız Tayyip Erdoğan'ın iktidarda kalma şansı yoktur. Savaşı durdurduğu an düştüğü andır da. Bunu böyle bilelim. Bir defa hem Bakur, hem Rojava, hem Başûr'daki durumu buna göre değerlendirelim. Karşımızdaki gücün ancak savaşla ömrünü uzatabileceğini bilelim ve böyle bir savaşı yayarak, tırmandırarak sürdürmek isteyeceğini, gücü bitene kadar bu temelde hareket edeceğini görelim. Ona göre biz de Devrimci Halk Savaşı temelindeki direnişimizi daha örgütlü, daha etkili bir şekilde, saldırıları kıracak, faşizmi kıracak bir tarzda, taktikle böyle bir düzeyde daha örgütlü-planlı olarak yürütelim. Böyle yürütürsek askeri olarak AKP-MHP faşizmini yenme ve Tayyip Erdoğan yönetimini yıkma şansımız var.

Çünkü gerçekten kullanabileceği her şeyi kullandı. Türkiye'nin tüm imkânlarını kullandı. Teknik olarak biraz yeniledi, bu tekniği kullanabileceği kadar kullandı. Böyle hızlı bir teknik yenileme imkânı artık yoktur. Toplumu savaşa sürme şansı yok, Türkiye toplumu daha uzun vadeli savaşı kaldırmıyor. TC'nin dış ilişkileri kaldırmıyor. Bakın ailelerden, gerilla annelerinden medet umar hale gelmiş. Gerillaya karşı mücadeleyi aileleri üzerinden yürüterek başarılı olmak istiyor ki bu ne kadar çaresiz, çözümsüz kaldığının açık bir işareti.

Yani gerillayı durduramadı, ezemedi. Diğer yandan savaşa sürecek daha fazla gücü yok. Hızlı teknik, taktik yenileme gücü yok. Dahası her tarafı cephe haline getirdi. Geçen yıllardan farklı şimdi Başûr, Bakur, Rojava'nın her yerini cephe haline getirmiş. Tüm cephelerden faşizme karşı Devrimci Halk Savaşı direnişini etkili geliştirirsek boğarız, ömrü çok uzun olmaz. Kesinlikle yıkabiliriz.

Bu anlamda AKP-MHP iktidarı en zayıf halka durumunda. Aşılmış aslında silah zoruyla ayakta kalıyor. O zorun karşısına onu çözecek bir devrimci şiddeti çıkarttığımız an yıkılacağı açık. Bizim de bu konuda bir tecrübemiz, gücümüz var. Bu kadar alana yayılmış savaş cephelerimiz var. Direnişi silahlı eylem halinde geliştirebildiğimiz gibi bu silahlı direnişi Türkiye'ye yayma, cepheyi daha çok geliştirme şansımız var. Kentlere daha fazla yayma, bizzat 'kendimi koruyorum' dediği yerde AKP-MHP faşizmine vurma şansımız var. Tabii silahlı direnişin ötesinde de serhildanları geliştirme, kadın ve gençlik öncülüğünde kitle eylemlerini geliştirme, demokratik siyasetin direnişini, mücadelesini daha ısrarlı, inatçı kılma, daha etkili hale getirme gibi şanslarımız var. Bölge halklarının ve insanlığın desteğini daha fazla arkamıza alma imkânımız, şansızımız var. Son gelişmeler böyle bir gücü de ortaya çıkardı.

Dolayısıyla 2020 yılı AKP-MHP faşizminin yıkıldığı, Demokratik Türkiye ve Özgür Kürdistan yönünde kalıcı-devrimci adımların atıldığı, değişimlerin yaşandığı bir yıl olacak. Önümüze kesinlikle bu hedefleri koymalıyız. Aslında bunu 2019'da yapabilirdik. Bazı eksiklikler, yetersizlikler bunu önledi. Onlardan da ders çıkartıyoruz. Diğer yandan faşist diktatörlük daha fazla yıpranmış, çözülmüş, parçalanmış, dağılmış bulunuyor. O derslere dayanarak AKP-MHP faşizmini 2020 yılında kesinlikle yıkıp, tarihin çöp sepetine atmak temel hedefimiz olmalı. Bu en önemli, en yakın gelişme olacak. Böyle bir durumun sadece Bakurê Kurdistan ve Türkiye'de değil dört parça Kürdistan'da, Irak'ta, Suriye'de, İran'da, tüm dünyada etkisi çok fazla olacak. Aslında büyük dünya demokratik devrim hareketinin fiilen başladığını ilan edebiliriz.

Statükoyu yıkma mücadelesi Kürt-Arap ittifakıyla gelişti

Şunu gördük: Kürdistan'da ve Arabistan'da Kürt-Arap ittifakına dayanarak Birinci Dünya Savaşı'nın ortaya çıkarttığı bu ulus devlet statüsüne karşı Ortadoğu'da mücadele edilebiliyor. 40 yıldır PKK olarak biz bu mücadeleyi yürüttük, yürüyoruz. Kürt-Arap ittifakı temelinde yürütüyoruz. 1979'dan itibaren Önder Apo'nun yurtdışına, Ortadoğu'ya açılışı; Lübnan, Filistin, Suriye sahasında hareket edişiyle birlikte böyle bir Kürt-Arap devrimci ittifakını oluşturmaya başladık. Şimdi Kuzey Doğu Suriye'de bu büyük bir birliğe ve ortak devrimci eyleme dönüştü. Statükoyu kıracak, TC sistemini parçalayacak, onun son umudu olan AKP-MHP faşizmini yenecek, yıkacak bir direniş gücünü ortaya çıkardı. Bundan önceki sorularda tartıştığımız Üçüncü Dünya Savaşı kriz ve kaosundan nasıl çıkılacak, nerden çıkılacak, Ortadoğu bu konuda nasıl rol oynayacak, sorusuna cevabı, AKP-MHP faşizmini yıkıp, Türkiye'de demokratik başarıya götürmekle vereceğiz. Türkiye'deki demokratik devrim Kürdistan'ın özgürlüğü olacak, Kürdistan'ın özgürlüğü ve Türkiye'nin demokrasisi de tüm Ortadoğu'nun; Arabistan'ın ve İran'ın hızla demokratikleşmesine, Demokratik Ortadoğu Konfederalizmi'ni ortaya çıkartacak, devrimci değişimin gelişmesine ve bunun bütün dünyaya yayılmasına yol açacak.

Statükoyu yıkma mücadelesi Kürdistan'da ve Arabistan'da gelişti. Kürt-Arap ittifakıyla gelişti. Demokratik konfederal inşa, yeniden yapılanma süreci de demokratikleşen Türkiye ve Özgür Kürdistan üzerinden Ortadoğu'ya, dünyaya yayılacak. Yeniden yapılanma, Üçüncü Dünya Savaşı kaos ve krizinden çıkış, Demokratik Modernitenin zafere yürüyüşü bu temelde gerçekleşecek. Hedefimiz bu. Bu hedef temelinde bir bütün hareket olarak tüm gücümüzle mücadele edeceğiz. İnanıyoruz ki kazanacağız.

Bu temelde de bütün Partiyi, yoldaşları, tüm gençlik ve kadın hareketlerimizi, en başta gerilla güçlerimizi, komuta ve savaşçı gücünü bu gerçekleri iyi görmeye, doğru anlamaya, Apocu çizgi temelinde bunlara anlam vermeye ve böyle bir başarıyı ortaya çıkartmaya çağırıyoruz, davet ediyoruz. Miladi 2020 yıllarını da bu esas üzerinden kutluyoruz.

■■■

onderlik cozumleme.qxp_Layout 1 26/12/2019 14:51 Page 16

Rêber Apo'nun 11 Ağustos 1994 tarihli çözümlemesi

Devrim aynı zamanda, insanın kendi içini netleştirme, kendi içindekinin sağlamlılığını geliştirme hareketidir. Düşmanın en üst komutasına bakıyorum; tarzımıza bakarak kendilerine çekidüzen veriyorlar. Adeta yeniden bir Türk esinlenmesi var. İslamiyet'ten esinlenirlerdi, onu taklit ederlerdi. Avrupa'ya, Amerika'ya özenirlerdi, onların ağzıyla kendilerine biçim verirlerdi. Böyle komutanlar şimdi de biraz bizden esinlenerek yeni arayışlar içine girmek istiyorlar. O düşman işidir, uyarlar, ama biz de yetenekli bir biçimde biraz kendimizi özgürce şekillendirebiliriz. Bütün bunları anlayabilecek misiniz?

Devrim, kendi içini netleştirme hareketidir

Kürt ulusal kurtuluş çabalarını dini, felsefi yönlerinden tutalım bir bütün olarak ruhi, ahlaki, moral yönlerine kadar ve çözümlü bir partinin öncülüğü biçiminde yürütmek, onları iç içe bağlantılı götürmek, hatta birkaç kişinin ilişki düzeyine kadar indirgeyerek genelden tekile, tekilden tüme doğru yaklaşım yöntemleriyle ilgilenmek, gözettiğimiz hususlardan oluyor. Bu yöntemle eğitmeye, dönüştürmeye büyük çaba gösteriyoruz. Ulusal hareketin herhangi bir dönemine, herhangi bir çalışmasına katılan herkes için geçerli değerlendirmelerde bulunuyorum.

Çok değişik koşullarda katılım sağlamış durumundasınız. Sadece katılım anlamında değil, herkes mücadele içinde kendi yerini doğru belirlemeli. Ben neyim, kimim, neyle uğraşmalıyım? Gerçek gücüm nedir, gücümü nereden alıyorum, güce nasıl güç katabilirim, sorularını değerlendirmeye ve doğru cevaplar vermeye büyük ihtiyaç var. Eğer Kürt kesinlikle düzeltilmek isteniyorsa, asrın yüz karası, son derece utanç verici durumdan biraz kurtarılmak isteniyorsa, soruna yaklaşım temeli böyle ele alınmak ve geliştirilmek durumundadır.

İnsanlarımız kendine eski Kürt kafasıyla, yüzyılların belki de birikmiş, içinde ağırlıklı olarak her türlü istilacıya, işgalciye uşaklık temelinde, yine kendi insanlarını ve kendini inkar temelinde ne varsa onu yakıştırmıştır. Karşımıza sorun diye çıkartılan günlük yaşama, örgüt olayına çok anormal derecede, delice, anlamsızca kendini dayatma sıkça görülen bir durumdur. Parti tarihimizde görülen ilkel isyancılıkla, başını sağa sola vurma ve savaşta her şeyinden olma kesinlikle bu kişilik yapısı nedeniyledir. Bu arada bunu da mutlaka çözümlemek zorunda kalıyoruz. Eğer çözemezsek Kürt hareketi denilen bu olay sert bir kayaya çarpar ve sağlam bir şekilde hayatta kalamaz. Durumlarınıza bakıyorum; hemen her düzeyde büyük dönüştürücü çabalarımıza rağmen bilinen tarihi ve içinden çıkılmaz toplumsal kaos ısrarla şu veya bu düzeyde yaşatılmak isteniyor. Bunu anormal bulmuyorum, fakat böyledir diye de kişilerin kendilerini temel devrim kurallarına, geliştirilmek istenen nizama, otoriteye uyarlayamamaları bu kişilerin bitimidir. Bunu en az sancıyla götürmek istiyoruz. Kendimizi övmüyoruz, fakat aynı otorite düzeyini temsil eden başka birisi olsaydı, çoktan katırı ürkütüp bütün fincanları kırması işten bile olmayan yaklaşımlarla sağı solu karıştırırdı. Zaten bunu sürekli içimizde bir çingene celladı gibi yapanlar az değil. Aynı zamanda değme bir ajana taş çıkartan işbirlikçi tarzın sahipleri de az değil. Bunları hak ettikleri biçimde amansız cezalandırma yerine, biraz daha değişik ele almak istiyoruz. Bu konuda tecrübeliyiz. Gerektiğinde sorunları bir psikolog gibi ele almaktan tutalım en ince siyaseti esas almaya kadar, gerektiğinde bir terbiyeci, iyi bir savaşçı gibi yaklaşım yöntemleriyle bir adım daha çözüme doğru ilerletmek istiyoruz. Bütün bunları size de biraz yansıtmak istedik.

Anlaşılan o ki, eski, yeni, şu veya bu düzeydeki katılımlarda anlayış düzeyi halen hem çelişkili hem de düşmana hizmet eder tarzdadır. Neden böylesiniz? Hiç şüphesiz çoktan ölmüş kişilikler, ihanet vardır, umutsuzluk, sapkınlık, kariyerizm vardır; gözlerini hırs, tutku, bireycilik bürümüş ve bu çok etkilidir. Yüzyılların düşürülmüş kişiliği biraz kalkma imkanı görünce de, doğal olarak kendisini yitiriyor. Bazıları da o kadar çok ölü, o kadar çok edilgen ki, diğeri ne kadar tehlikeliyse, bu gözü karalar ondan daha beter bir durumda. En büyük sorunlarımızdan birisi budur. Bunu görmemek, ona karşı tarzı, tempoyu doğru ayarlamamak daha tehlikeli sonuçlara da yol açabilir.

İş, bir insanda bitebilecek bütün olumlu yaklaşımları sergilemekse; Kürt gerçeğini veya onun bireylerini belki de son olabilecek yenilgilerinden, düşmanın çokça almak istediği sonuçtan alıkoymak ve bütün bunların içinde dengeyi bulmak için halen büyük özen gösteriyorum. Yoksa, çok sınırlı bir yaşam umudunuz olsa dahi, o da siyasi ve örgütsel açıdan, şuradan, buradan, ama mutlaka bir yerlerden elden gider. Bunu bilmeniz gerekir. Fakat Kürt inatçıdır, bu konuda hayale kapılmamak gerekir. Zaten genel anlamda geri toplumsal zeminden çıkan kişilikler fazla anlayışa gelmezler ve bu durum bizde daha sancılıdır.

Kürt kişiliği toplumsal kavgayı bilmez

Gerek parti içinde yaşanan durumları, gerekse de sizlerin yaşadığınız durumu fazla abartmak istemiyorum. Ne bunun o kadar anlamı var, ne de çok gereklidir. Durumları biraz daha ulusal düzeyde ele alma gereğini duyuyoruz. Kişiliksizleştirme, kişisel tahrik, kişisel kapışma Kürtlerin eski bir yöntemidir. Aslında bu oyuna düşmemeye oldukça bağışıklık kazandım. Kaldı ki kişiselliğe çağrışım yapan her şeyle ve bunu gerçekleştirenlerle de uğraşma yöntemlerimiz var. Bu konuda kesin ilerleme kaydetmiş durumdayız. Kürt kişiliği toplumsal kavgayı bilmez. Kavgası, kolay kolay toplumsallığın ideolojik ve örgütsel ifadesini bulamaz. Hep bilinen bireyciliğiyle yapacağı ilk şey, eline biraz olanak geçtiğinde onu kaldırıp önündekini vurmaktır, hem de hiç bakmadan, görmeden. Asabidir, sıkışmıştır, belki de gırtlağına kadar gelmiştir. Bunun örgütsel ifadesini ve düşmana yöneltim tarzını bulamamıştır. Burada yenilmiştir. En iğrenç bir duruma düşürülmüştür, fakat bu durumdan kurtulmayı bir türlü başaramamıştır. Bunun acısını da mutlaka örgütten ya da yanındakilerden çıkarmaya çalışır. Kısaca doğru gelişme yollarına sarılıp, bu iğrenç durumdan çıkmaya güç getiremez. "Ben bunaldım, sıkıştım" diyerek kendini dayatır. Bu çok yaygın bir anlayıştır.

Savaşımımızın onuncu yılını bir de bu anlamda dolduruyoruz. Kürt neyi ifade eder desek, durumu böyle olan bir Kürt kördüğümüne açılım şansını nasıl vereceksiniz? Tabii bu işle dünya da biraz ilgileniyor, üstelik çok yakıcı sorularla. Onlara da anlaşılır bir dille bir şeyler ifade etmek istiyoruz, ama yabancılardan daha fazla kendi mensuplarımıza bir şeyler sunmak istiyoruz. Böyle olmazsa, Kürt kördüğümü çözülemez. Zaten her gelen bir düğüm atmış. Dikkat edilirse, çok tehlikeli ve insanlık adına herkesin kabul ettiği çözümün en zor, en içinden çıkılamaz gerçeğiyle karşı karşıyayız. Bu bir vaka, bunu ben icat etmiyorum. Fakat şimdi çözüm konusunda PKK iddiası, bizim iddiamız hayli büyük önem taşıyor. Eskiden ciddiye alınmayan bu iddiamız şimdi hem halk içinde, hem de uluslararası alanda en büyük devletler de dahil, bir yerlerde dikkate alınmaya çalışılıyor. Giderek muhatap da oluyor, fakat bu da sorun oldukça çözülmüş demek değildir. Hayır, her an daha da beter durumlara düşülebilir.

Mümkünse biraz daha düşmanı görerek kendinize çekidüzen verin

Dışımızdaki güçleri asla önemli bir engel olarak görmek bile istemem veya onlara öyle bir önem atfetmiyorum. Fakat bizim içimizde bitmiş Kürt'ü, çözümsüz Kürt'ü, tehlikeli Kürt'ü devrim sürecinde betimlemek gerekiyor. Kışkırtılmış, bütünüyle kendi kendini boğan marazi, veremli, kanserli bir yapıya sahip. Bilinen bütün hastalıkların mikroplarını taşır. Yani asırlık bir hasta, hatta daha fazla. Tabii teşhisler çok yapıldı. Bu hastalıklara karşı tedavi geliştirmek istiyoruz. Bununla şunu söylemek istiyorum; içinde bulunduğumuz

onderlik cozumleme.qxp_Layout 1 26/12/2019 14:51 Page 17

durumları anlamıyor ve sizi tanımıyor değilim. Gerektiğinde en ala bir asker, gerektiğinde ince siyasetçi, gerektiğinde psikolog, gerektiğinde örgüt düzenleyicisi, gerektiğinde ruhen en hassas, gerektiğinde de çok acımasız olabilecek bütün özelliklerle size yönelme esnekliğini az çok biliyoruz. Ama çağrımız hep şudur: Mümkünse bir adım daha ileri atın, mümkünse kendinizi biraz daha yaşama çekin, mümkünse biraz daha düşmanı görerek kendinize çekidüzen verin. Mümkünse kendi toplumunuza biraz daha saygı gösterin, varsa devrim gibi bir iddianız onu biraz daha anlamaya çalışın. Bu konuda hiç olmazsa kendinizi biraz toparlama imkanınız olsun ve mutlaka kendinizi ölçüp biçin. Benim her gün bütün partililere hatta Ulusal Hareketin saflarındaki güçlere çağrım budur.

Gelişme de var, ben öyle çok karamsar değilim, ama sorunların da ne kadar kapsamlı olduğunu biliyorum. Astırıp-kestirme durumumuz yok, fakat herkesin yaptığını da yanına kar olarak bırakacak değiliz. Devrim kanlı bir süreçtir, onun karşısında lafazan kesilmek doğru bir yöntem değildir. Bu, ancak aptallığını dile getiren bir özellik olabilir. Her gün etrafımızdaki kişiliklerden yürüttükleri çalışmalara ilişkin rahatlatıcı haberler almak yerine, en iyi militanların bile sadece ucuz ölüm haberlerini alıyorum. En umut bağlananlardan bu karşılığı buluyoruz. Böyle ucuz kaybetmek bu eğilimlerin bir sonucudur. Buna rağmen, bugüne kadar getirdiğimiz gibi, bundan sonra da iddialı olacağız.

Bunlardan çıkarılacak sonuç; karşınızda kolay kolay boyun eğecek ve sizi istediğiniz durumda tutacak, bu ülkede, bu halk içinde, hatta insanlık içinde size bunun fırsatını verecek bir önderlik yoktur. Önderlik varsa, bir ulus için ona göz kulak olacaktır, onu gözetecektir. Onun özgürlük iradesine mutlak bağlı olmayı bilecektir. Ona, bilerek, bilmeyerek, şu veya bu yönde saldıran, onu şu veya bu konumda köstekleyen her şeyle mücadele etmeyi bilen ve eğer başardıysa hesabını yerinde kesen bir olaydır, bir güçtür. Bunu anlamanız gerekir. Bunu anlamadan Kürdistan ulusal iradesi anlaşılamamıştır demektir; bu halkın onay verdiği gerçeklik dikkate alınmamıştır demektir ve dikkate almayanların kendileri kaybeder. Yine bir parti kendini bu kadar kanıtlayabilmişse, onun iradesini anlayamamak, buna rağmen kendini dayatmak, kesinlikle kara cahillikle ilgili bir olaydır. Onun ölçülerini dikkate almadan yaklaşmak, onu gittikçe zorlamak, ancak bu kişinin aptallığından başka hiçbir şeyi göstermez.

Bütün bunları niçin söylüyorum? Devrim aynı zamanda, insanın kendi içini netleştirme, kendi içindekinin sağlamlılığını geliştirme hareketidir. Düşmanın en üst komutasına bakıyorum; tarzımıza bakarak kendilerine çekidüzen veriyorlar. Adeta yeniden bir Türk esinlenmesi var. İslamiyet'ten esinlenirlerdi, onu taklit ederlerdi. Avrupa'ya, Amerika'ya özenirlerdi, onların ağzıyla kendilerine biçim verirlerdi. Böyle komutanlar şimdi de biraz bizden esinlenerek yeni arayışlar içine girmek istiyorlar. O düşman işidir, uyarlar, ama biz de yetenekli bir biçimde biraz kendimizi özgürce şekillendirebiliriz. Bütün bunları anlayabilecek misiniz?

Eğitimlerimizin en temel görevlerinden birisi de anlayabilme sorununa çözüm bulmaktır. Başta Önderlik bilimi olmak üzere, Önderlik kurumunu, disiplinini anlama yeridir. Önderlik; bir disiplindir, bir kurumdur, ulusal irade, ulusal düşünce, ulusal duygu, ulusal örgütlülük, ulusal şiddet, ulusal uyumdur. Ulusallıkla ilgili ne varsa Önderlik odur. Acaba biraz anlayabilecek misiniz? Gerek yok diyemezsiniz. Ulusal sorunun en baş problemi, ulusal irade sorunudur. Ulusal irade sorununu kavramadan hiç biriniz politika ve örgütçülük yapamazsınız. Artık bu cehaleti ortadan kaldırmamız gerekiyor. Madem bu şeylere heveslenmişsiniz veya bir alaboranın içine kazara atılmışsınız, bundan sağlam çıkmak için mutlaka doğru anlamak gerekiyor. Hiç olmazsa şimdi anlamak mümkündür diye düşünüyorum. Birçok konuda şoke oldunuz. Düşünme gücünüz belki elinizden alındı, ama bence bu ortam özgür düşünmeye imkan veriyor. Kendinizi biraz toparlayarak ulusal düşünceyi, ulusal iradeyi yakalayın. Yakalayamazsanız var olan ulusal irade, ulusal otorite, Önderlik bir şekilde sizden bunun hesabını sorar. Kürt olayındaki bir gelişme de budur. Bu süreçte, bu daha da fazla gelişmiştir. Akıllı olan bunu görür ve olumlu temelde buna katılmayı becerir.

İktidar, oldukça baştan çıkarıcı bir gelişmedir

Bir gün sizi bıraksam, en yakınımızdakiler de dahil olmak üzere, inanılmaz ölçülerde, belki de geleneksel toplumun birçok özelliğinden daha geri oluşumlara yol açacaktır. Biraz da yorulup sıkılmışlar, patlayıp eski Kürt'ün ne kadar kokuşmuş yanı varsa, onu her tarafa yayacaklar. Son yıllarda bunu önlemeye çalıştık. Sınırlı da olsa, bu konuda biraz gelişme sağlandı. İç kolektif çalışmaya gelememe, yeterlilik, duyarlılık, sınırlarını yakalayamama, üzerine düşenin hangi yönlü olduğunu görememe, partiye dayanarak aslında çok ölçüsüz yaşama veya hamal gibi partinin bütün yükü altına girme durumlarınız var. Yani ulusal hareketlerde, birisi çok hırsızca bir şeyler koparmak peşindeyken, birisi de her şeyini verir, fakat diğerinden hesap sormasını bilmez. Kendine, "ne yapıyorum, kimin için yapıyorum", sorusunu bile sormaz. Sorduğu zaman da çok sakıncalı sorar. Bütün bunlar Kürt sorunun ayrılmaz parçalarıdır. Sanırım bunları da bu kadar açık söylememe rağmen, fazla anlamaya yanaşmıyorsunuz veya az anlıyorsunuz.

Yükselen bir iktidar var ve bu çok önemlidir. İktidar, oldukça baştan çıkarıcı bir gelişmedir. İnsanı asar, keser duruma da getirebilir, bir çırpıda kahraman düzeyine de çıkarabilir. Şunu düşünün; bir aile veya bir birey çıkarı için ömür boyu çalışır. Para buldu mu, zenginlik ve güç buldu mu, "Ben zengin oldum, ağa oldum, şöyle güçlü oldum" der ve kendini yitirmeye başlar. Etrafını dağıtır, evde çocuklarını, kadını köle gibi kullanır, köylüsünü bastırır, yani kısaca bey olur ve gittikçe daha da acımasız olur. Kürt tarihindeki bu tip örnekler bilinmektedir; astığı astık ne kadar bey ya da beylik vardır, kavga, dövüşleri halen dillere destandır. Şimdi bu gerçeklerin farkındayız. Bazılarınız o kadar iktidar cazibesine kapılmış ve onun etkisine girmiş ki, adeta kendini yitirmiş.

Osmanlı geleneği fazla çağdaş değil, çok ilkel. Aşiret durumundan çıkıp Bizans'ın mirasına konuyor. Roma-Bizans mirası, çok büyük, cezbedici ve baştan çıkartıcı bir miras. Osmanoğulları da güçlü bir aşiret kültürüne sahip. Bu iki güç karşılaştığında, en ufak bir karşı kıpırtı bile "Asalım" şeklinde bir karşılık bulur. Çelebi Mehmet, kardeşi Musa Çelebi'yi nasıl idam etti? Daha da ötesi var; Fatih Sultan iktidara gelir gelmez ilk yaptığı iş, bunu hemen bir kanunname haline getirmektir. Fatih Sultan, "Devletin selameti ve bekası için, bütün kardeşlerin katli vaciptir" biçiminde bir fetva hazırlar. Neden buna yöneldi, özellikle neden bir kanunname haline getirdi? Fatih, Bizans'ı en son zapt eden ve başkentini alan kişidir. İstanbul son derece büyük bir uygarlık merkezidir, çok cezbedicidir ve Fatih'in gözlerini kamaştırır. Ama diğer yandan da baş veziri Çandarlı Halil vardır. Çok tecrübeli bir vezir ve Osmanlıların güç kazanmasında oldukça etkilidir. Fakat kendisi de biraz iktidar kazanmış, oldukça söz sahibi biridir. Fatih İstanbul'u alır almaz, iktidarını biraz pekiştirir pekiştirmez, derhal onun kellesini vurdurtur. Bu bir iktidar olayıdır. Osmanlı ailesinden değil, ama ikinci büyük aileyi temsil ediyor. Dolayısıyla Fatih, onun soyunu sopunu ortadan kaldırır. Bir iktidar alternatifi kalmasın diye o aileden hiç kimseyi sağ bırakmaz. Bu sefer kendi ailesine yönelir. Ufak bebeler olan kardeşlerini kendisi için tehlike olarak görür. Onların da hepsini ortadan kaldırır. İktidar için altı aylık bebekleri bile vurdurabiliyor, böylece alternatif belirtilerini bile ortadan kaldırıyor. Daha sonra da bunu bir kanunname haline getiriyor.

Mustafa Kemal'de de bu devam eder, en son Güreş Paşa'ya kadar da gelir. Biraz saygılı olup bunları anlayacaksınız, eğer anlayamazsanız içimizde bir dakika bile kalamazsınız. Size iktidarın can alıcı noktalarını öğretiyorum, çünkü sizi anı anına koruyan benim. Eğer sen güçlü çıkarsan sen onu boğarsın, o güçlü çıkarsa o seni boğar. Fakat zayıf olduğunuz için, düşman hepinizi boğar. Bu tip çok çağ dışı, geri ve kuralsız durumlara düşmemeniz için bunları belirtiyorum. Deliyseniz kaçıp gidin, ama akıllıysanız iktidar sürecini biraz kavrayacaksınız. Söylediğiniz her şey, attığınız her adım bilinçli gelişmek, yeterli ve cevap verici olmak zorundadır.

Türklerin merkeziyetçi iktidarı halen dünyadaki en merkeziyetçi iktidardır

Türklerde bu tamamen bir gelenek haline gelmiş ve halen de işliyor. Peki biz niye böyle yapıyoruz? Veya benim başıma gelen nedir? Onu biraz iyi anlamanız gerekir. Kürdistan'da yükselen otoriteye bayılıyorsunuz, onun karşısında gözleriniz kamaşıyor. Hepinizi de, kendimi de iyi tanıyorum. Kendimi bu kadar boş yere ortaya koymuyorum. Ne kadar Allah'ın fukarası bir kişiydim, ama kendimi nasıl geliştirdim? Etkili ve yetkiliyim, fakat bunun emekle, üslupla bağlantısını çok iyi kurdum. Örgütlülükle bir kişiyi ilişkiye çekmek için ne kadar dil döktüm? Bir teori sahibi olmak için, yıllarca nasıl kütüphaneleri aşındırdım? Bunları size anlattım, çünkü yükselen iradenin, otoritenin neye dayanarak böyle olduğunu anlamanızı istedim. Bunu bilemezseniz PKK'yi anlayamazsınız, ulusal otoriteyi anlayamazsınız.

"Babadan kalma yöntemlerimiz" diyorsunuz. Babadan kalma neyiniz var? Osmanlı da, TC de hepinize yapabileceği bütün kötülükleri yapmış. Bir hayvana verdiği değer kadar bile değer vermemiş. Türklerin merkeziyetçilik fikrinin çok güçlü olduğunu da biliyorsunuz. Halen dünyadaki en merkeziyetçi iktidardır. Bu, bir kişi dışında veya merkezi irade dışında, hiç kimseye şans vermemek demektir. Kürt söz konusu olduğunda bir mezar bile vermemektir, nefes bile alamayacak uygulama altında tutması demektir. Tüm bunlar temel gerçekliklerdir. Bunları anlamadan güç gösterisinde bulunamaz, ucuz laf sarf edemezsiniz. Ben iktidarın ruhunu, kanunlarını size anlatıyorum. Fransız Devrimi'ndeki, kanunların ruhunu biliyor musunuz? "Hükümdar", "Siyasetname" gibi onlarca kitabın neden yazıldığını bilmelisiniz. Bu kitapları yazanlar akıllı insanlar ya da iktidar sürecini kan pahasına yaşayanlardır. Bunları okumanız gerekiyor. Madem iktidarla uğraşıyorsunuz, ilk yapacağınız bu klasikleri biraz gözden geçirmek olmalıdır. Eğer anlama kabiliyetiniz sınırlıysa veya bizden anlamak istemiyorsanız, başka şeylerden anlayın.

Kürtlere iktidar olma, güç olma, siyaset yapma, belirli adımlar attırma durumunu biraz sağladık. Siyaset yapmada belli adımlar attırma yaşandı ve bunu belli bir aşamaya kadar getirdik. Hepinizde iktidar çatışmasını görüyorum, siz de bunu söylüyorsunuz. Yeni yönetimlerle eski yaklaşımlar arasında küçük iktidar çatışmaları her yerde var ve bu doğaldır da. Ama doğal olmayan yönleri de var. Çılgınca iktidar heveslerine kapılıyorsunuz. Keşke Çandarlı Halil gibi veya Osmanlı şehzadeleri

Kürdistan'da yükselen otoriteye bayılıyorsunuz, onun karşısında gözleriniz kamaşıyor. Hepinizi de, kendimi de iyi tanıyorum. Kendimi bu kadar boş yere ortaya koymuyorum. Ne kadar Allah'ın fukarası bir kişiydim, ama kendimi nasıl geliştirdim? Etkili ve yetkiliyim, fakat bunun emekle, üslupla bağlantısını çok iyi kurdum. Örgütlülükle bir kişiyi ilişkiye çekmek için ne kadar dil döktüm? Bir teori sahibi olmak için, yıllarca nasıl kütüphaneleri aşındırdım? Bunları size anlattım, çünkü yükselen iradenin, otoritenin neye dayanarak böyle olduğunu anlamanızı istedim. Bunu bilemezseniz PKK'yi anlayamazsınız, ulusal otoriteyi anlayamazsınız.

onderlik cozumleme.qxp_Layout 1 26/12/2019 14:51 Page 18

gibi çarpışarak iktidar olabilseydiniz gam yemezdim. Teslim olarak iktidar olmaya çalışıyorsunuz. Fırsat bulsanız gözü kara bir biçimde düşmana gidebilirsiniz, ama biraz da çekiniyorsunuz. Çünkü giderseniz "acaba öldürürler mi" diye kaygılanıyorsunuz. Bunu düşünecek kadar birer zavallısınız. Parti içinde yaşayamıyorsunuz, kaldı ki dışarıya gitseniz hiç yaşayamazsınız. Ortalıkta yığılıp kalırsınız. Bunun ne anlama geldiğini iyi bilince çıkarmak gerekiyor. Lafla, "Ben öyle değildim, aslında ruhi dengem bozulmuştu, aslında önümde diktatörlük vardı" demek ucuz kelimelerdir. Dikta bile olsak, acımasız bile olsak, önce tanıyacaksın. Kaldı ki böyle bir dikta da yok. Kaldı ki, kimse ricayla, minnetle "gelin, ulusal harekete katılın" demedi. Kendilerine bilmem kaç yıllık savaşçıyız diyorlar. Madem ki bu kadar yıl düşmana karşı savaşmışsın o zaman bu savaşımı bir günde nasıl durdurabilirsin? Bu, acaba geriye nasıl döneriz, işbirlikçilerle nasıl şöyle şöyle siyaset yaparız anlamına gelmektedir. Osmanlı'da altı aylık bebeğin bir suçu da yoktu, Çandarlı Halil veya başka bir şehzadenin direkt devlete yönelmesi de yoktu. Sadece payını biraz büyük istedi. Benim için pay da önemli değil, eğer yemesini, kullanmasını bilirseniz alın size bu kadar yetki, hatta alın bu kadar para, imkan, ne isterseniz. Ama bir Osmanlı şehzadesinden, paşasından daha tehlikeli kullanırsanız, bir halkın umutlarını bir çırpıda sağa yatırırsanız, ben de sizden hesap sormak zorundayım. Siz beni çok mu geri buluyorsunuz? Bu halk bana bu kadar umut bağlayacak, benim de sizden hesap sormayacağımı mı sanıyorsunuz?

PKK Önderliğinin klasik önderliklerle, otorite anlayışıyla uzaktan yakından ilgisi yoktur

Kürt feodalitesi, Kürt ailesi çok namussuzdur, çok fanatiktir. Kürt isyanlarına bakın; hemen hepsinde başlangıçta akrabalık esas alınır, ama ikinci gün en tehlikeli şekilde, en can alıcı yerinden ihanet etme gerçekleşir. Aslında bu bir Kürt kanunu, Kürt gerçekliğidir! "Ağacın kurdu ağaçtan olur" atasözü tam da bunu anlatıyor. Öyle bir kemirme noktası var ki, halen çok etkili. Hastalıklı bünye devam ettikçe, bu böyle olacaktır. Kurt kemiriyor, hem de için için, ama bunları da ilaçla yok ederler. Bağımsızlık ağacını kurutmak istersen, o zaman onun için çalıştığını söyleyemezsin, çünkü sen ağacın içini oyuyorsun. Örgüt birliğinin içini oymak, ağacın kurdu olmak demektir; örgütü geliştirmemek demektir. Örgütün genel normlarına gübre ol, su ol, hava ol, ama kurdu olup kemirme! Her gün bir damarı kesebiliriz, ilaç varsa ilaçla, ilaç yoksa kurdu çekip atabiliriz. Bağımsızlık ağacı, soy ağacı eğer doğruysa, onun kurdu değil, bir yönüyle ona hizmet eden, onu geliştiren bir özelliğini esas almak gerekir. Bunlar önemlidir.

Sizi çok iyi tanıyorum. Osmanlı oğullarının suçlarının bu kadar büyük olduğunu sanmıyorum. Hatta Türk olayına bakıyorum; M. Kemal'in hikayesini de size boşuna anlatmadım, çevresindekilerin hepsi cephe savaşı kazanmış adamlardır. Örneğin, Kazım Karabekir olmazsa, Mustafa Kemal adım atamaz. Ali Fuat Cebesoy olmazsa, otoritesi sıfırdır. Rauf Orbay olmazsa, onu kimse ciddiye almaz. Ama hepsine idam verildi, sanıyorum bazılarını zorla, o da denge hesapları nedeniyle bıraktı. Bunlar başarıda katkısı olan kişilerdi, ama sonları bu oldu. Şimdi kendinize bakın; herhangi ciddi bir katkınız olmadığı halde talepleriniz beni bile aşıyor. Kürt olayı! Talepleriniz deveyi havuduyla yutmaktır veya hiç oralı olmamaktır.

PKK Önderliğinin klasik önderliklerle, otorite anlayışıyla ve eski yöntemlerle uzaktan yakından bir ilgisi yoktur. Yöneten olsun, yönetilen olsun kendinizi bu gerçeğe katmazsanız, eskiyi tekrarlamış olursunuz. Çok küçük örneklerden sonuç çıkartabiliriz. Yapmanız gereken; son derece büyük bir hassasiyetle kendini eğitime vermek, varsa gücün veya bazı yeteneklerin, bazı başarılarla mutlaka bunu kanıtlamaktır. Bunu kanıtlamadıktan sonra, içine girdiğiniz tutum; kendi yenilmiş durumunu partiye dayatmak, eğer bu kabul görmezse olay çıkarmaktır. Bu da kesin bozgunculuktur. Oldukça yenilmiş, sonuç alamayan birçok şeyinizin hesabını vermek yerine, bizim iyi niyetimizi, yoldaşça yaklaşımlarımızı fırsat bilip PKK yoldaşlık tarzının son derece uzağında, altında feodalizm yatan bir yaklaşım sergiliyorsunuz. Gözü kara Kürt beyliği, gözü kara küçük burjuva yaklaşımının canlanması söz konusudur. Bunlarla atağa geçmeniz sizi ilk günde bitirir. PKK'de sınıf mücadelesi yok mudur? Elbette ki var. Tanıyanlar bizi tanır ve büyük mücadele verdiğimizi bilir. Barzanilere karşı yirmi beş yıl, Talabani'ye karşı bir o kadar süredir mücadele veriyoruz. Bunların birisi küçük burjuvazinin, birisi feodalizmin temsilcisidir. Siz küçük beyninizle tüm bunları göremeyeceksiniz ve onların bile karikatürü olamayacak birtakım yaklaşımlar içine gireceksiniz; bu mümkün değildir. Tabii tam böylesinin demiyorum, ama buna zemin ve fırsat bulsanız böyle yaklaşımlara girebilirsiniz. Neredeyse bu tip önderlikleri bizim önümüze örnek diye koyup, bizi de diktatör ilan edecek olanlar var. Hepinizin durumu da ortadadır. Bu duruma nasıl adapte oldunuz? Beni ne kadar esas aldınız? Bizim temsil ettiğimiz bir otorite, bir hareket var. Buna ne kadar güç getirdiğiniz ortada.

Benim TC'nin amansızlığı karşısında nefes alış verişimi sürdürmem bile başarıdır

Ben halen büyük bir sabırla öğrenmeye, ne yaptığımı, içinde bulunduğum durumu kavramaya çalışıyorum. Yanı başımızda Saddam ölçüleri var, Türkiye'de M. Kemal ölçüleri, Osmanlı ölçüleri var, hatta Sovyetlerde Stalin ölçüleri var. Ama bu demek değildir ki en yaramaz çocuklar gibi her bildiğinizi yapacaksınız, bütün yaramaz, yetmez yanlarınızı fırsat buldunuz mu dayatacaksınız. Bu olmaz, fakat yeni Kürt de adam olmasını bilecek. Hepiniz yeterliliği az çok yakalayacaksınız, yoksa çatışırız, ki savaşa hiç gerek yok. Sizi denerim, sınarım, kaldı ki, yirmi yıldır sizi kontrol ediyorum, bundan sonra da ederim. Bunu anlayacaksınız. Eğer deli olmasaydınız, kesin birbirinize daha anlamlı yaklaşım gösterebilirdiniz. Eleştirmeyin demiyorum, daha fazla acımasız eleştirin, ama eleştiri tarzında, hiçbir emek vermeden "Bizim çabalarımız var" denilemez. Ben de eğitiyorum, bu insanlara hemen her gün bin bir türlü iş veriyorum. Hatta dikkat edin, benim TC'nin amansızlığı karşısında nefes alış verişimi sürdürmem bile başarıdır. Halk bana "Sen sağ kal yeterdir" diyor. Sağ kalmadan da öte ben, günlük olarak siyasi, askeri anlamda son derece yeterlilik sınırlarını zorlayan bir çalışma temposu içindeyim. Düşmanın kendisi bile bunu görüyor ve söylüyor.

Eğer kendinizi sıradan bir kişi olarak bile eğitemezseniz, birer miras yedici konumuna düşersiniz. Evde büyük ağabey çalışır, mirası biriktirir, günü gelince küçük kardeş alır, hatta çoğununun aklından bunun geçtiğini biliyorum. Geçmişte bir çoğu benim burada tıkandığımı, felçli olduğumu düşünüyordu. Bu, "Mirasa konalım, sen orada kal, biz bu işi götürürüz" demektir. Bunlar yanlış hesaplardır. Böyle güç kazanamazsınız. Ben olmayabilirdim de, hatta felçli de olabilirim. Akıllı olan bir seviye edinir ve Hareketin, otoritenin bütün yönlerini alarak ona göre pay alır. Ama ortada kaynağımız olan, anamız olan, hazinemiz olan bir otorite varsa, onun esenliğini koruyalım. Çünkü o giderse, kaynak kesilir. Bu arkadaşların hepsi, "Sen olmasan biz yaşamayız" diyorlar. Beni en çok tüketen tipler bile "Sen orada yaşa, bize ölüm yoktur" diyorlar. Bu da genel bir tavırdır. Çünkü benim olduğum yerde ağırlık vardır, itibar vardır, imkan vardır. "Sen ne kazandırıyorsun" diyorum, o ise hiç oralı bile olmuyor. "Ben tüketiciyim, ben kurutuyorum, ama sen alttan bana para yolla, kadro yolla, cesaret yolla, savaşçı yolla. Sen bize lazımsın" demenin altında yatan gerçeklik budur. Kendilerinin yaptığı ise; kötü hesap yapma, çıkar için ayarlama yapmadır; fakat "Ben hazineyi büyüteyim, kaynağa yol açayım" hesabı yok, işler o noktaya geldi mi ölü gibidir. Fırsat kollar, PKK'nin nerede itibarı var, nerede olanağı varsa onu kullanmak ister. Kendisi hiç çalışmaz veya çalışsa bile kendine ayarlama biçiminde bir çalışma olur. Tüm bunlar örgüt çalışması değil, bireyin kendi kendisini büyütme ve etkin kılma çalışmasıdır.

Bizim geliştirmek istediğimiz hareket, aileciliği, memurluğu aşan bir harekettir

İçimizde inanılmaz ölçüde bir hastalık var. Geri önderlik hastalığı veya Osmanlı aile hastalığı, buna aşiret hastalığı da diyebiliriz. "Biz böyle oynamak istiyoruz, böyle oynamak hoşumuza gidiyor" diyorsunuz. Tabii bu hoşunuza gider! Çünkü biraz miras biriktirildi mi, onun üzerinde hesap yapmak bir Kürt geleneğidir. Bir tanesi çalışır çabalar, on tanesi de onu miras edinir. O olmasa bile, madem biriktirilmiş "Gelin paylaşalım" derler. Diğer bir yönüyle bu, ailecilik mantığıdır. Hepsi çalışabilir, hepsi iyi niyetli olabilir, değer de biriktirebilirler, ama biz iktidarı aile veya kardeşlik tarzıyla paylaşamayız. "Eski arkadaşız" demek de ahbap çavuşluğa girer, öyle de paylaşamayız. Veya birkaç eylem yaptınız diye, "Ben etkili oldum, kudretli oldum" da diyemezsiniz ve öyle de paylaşamayız. Çünkü binlerce şehidin, bir halkın emeği var, içimizde yoğun bir miras birikimi var. Sen bunların hesabını didik didik etmezsen, nasıl PKK'nin adaletçisi olabilirsin? Nasıl PKK'nin güç dağıtıcısı, yetki dağıtıcısı olabilirsin? Bunu hiç biriniz anlamıyorsunuz? Ailedeki yetişme tarzı veya memur tarzıyla yaklaşamazsınız. Memura bir yetki verilir, onunla sopa sallar. Sizde de otorite anlamında bundan fazla bir şey yok. Diğeri de aile içinde "Kardeş çalışmış, paylaşalım" anlayışıdır. Çünkü diğer değerler belli bir aşamaya geldikten sonra miras olarak paylaşılmak durumundadır ki, siz bunun ötesine geçemiyorsunuz.

Yiğitlik, başarılı pratik düşmana karşı sergilenmek durumundadır

Ben de iddia ediyorum ki, bizim geliştirmek istediğimiz hareket, aileciliği, memurluğu aşan bir harekettir, bir ulusal harekettir; ailecilik, aşiretçilik değerlerini paramparça eden bir ulusal hareket. Memurluk ve jandarma yöntemlerini paramparça eden bir harekettir. "Sen böyleysen, ben de böyleyim, ben de ulusal orduyum, haydi gelin birbirimize savaşı dayatalım" demek ne demektir? O zaman gelin dayatalım, el mi yaman, bey mi yaman; aşiret oğlu mu yaman, ulusun oğlu mu yaman? "Ben partiyi tanımıyorum" diyor; sen partiyi tanımıyorsan, parti kendini sana tanıtır. Karşı savaşı çok şiddetlendirirsen ben de, "Alın bunu atın bir köşeye" derim. Bunun dışında başka bir şey bekleyemezsiniz. Devrimci hareketin kanunları vardır, onları çiğnedin mi, çok zorlarsan, savaşı daha da içinden çıkılamaz hale getirirsen kaçınılmaz bir sonun olur. Bütün eğitici çabalara rağmen bir şey veremezsen kaybedersin. "Ben hem rahat yaptım, hem hiç çalışmadığı halde, belki de bir koyup bin, on bin, hatta yüz bin alma yöntemiyle kendine mal etme yaklaşımını gösterdiler. Beni de "Çulsuz, fakir fukara, amele", hatta "hamal" gibi kullanmaya kalkıştılar. Kaldı ki ben kendim, halen bir kuru ekmeğe her zaman razı olurum, isterlerse hamal olmaya da varım, ama ortada fakir fukara bir halk, bu kadar kan-ter dökenler var, peki onlara ne olacak? Onların adı bile söz konusu edilmiyor. Zaten burjuvazinin, feodalizmin egemenlik sistemi böyledir. Senin yaptığın ise bunun daha silik bir biçimidir, fakat bunu anlamıyorlar. Ama ben biraz iktidar sanatında yol aldığım için iyi biliyorum. Demokrasi, örgütlerin eşit temsili tabii güzel laflar. Peki emekle, savaşla bağlantısı nerede kalıyor? "Oralar kötü, savaş ve terör gibi şeyler zaten sancılı, siz de, devlet de zarar görüyorsunuz" deniliyor. O kadar ucuz kahramanlık, bu kadar keskin akıllılık olur mu? Bırakalım onları, içimizde dahi iktidar savaşçıları var. Geliyorsunuz, ilk günden çoğunuz çok fedakâr, ölümüne hayatınızı ortaya koyuyorsunuz. Bana göre bu büyük bir fedakârlıktır. Fakat ikinci gün bakıyorsun, "Acaba emeğimin karşılığı ne olmalı"diyerek ya bire sıfır ya da bire bin istiyor. Burada dengesiz bir karşılık isteme var. Ne adalet yeterli, ne değer göreni dayatabiliyor, ne de alabiliyor. Aslında her şeyini veriyor, ama hiçbir şey almıyor. Veya çok az şeyini ortaya koymuş, ama çok şey istiyor. Oldukça dengesizlik söz konusu. Örgütün ölçüleri; emeğe göre değer vermedir.

Aslında bu bir Kürt kanunu, Kürt gerçekliğidir! "Ağacın kurdu ağaçtan olur" atasözü tam da bunu anlatıyor. Öyle bir kemirme noktası var ki, halen çok etkili. Hastalıklı bünye devam ettikçe, bu böyle olacaktır. Kurt kemiriyor, hem de için için, ama bunları da ilaçla yok ederler. Bağımsızlık ağacını kurutmak istersen, o zaman onun için çalıştığını söyleyemezsin, çünkü sen ağacın içini oyuyorsun. Örgüt birliğinin içini oymak, ağacın kurdu olmak demektir; örgütü geliştirmemek demektir. Örgütün genel normlarına gübre ol, su ol, hava ol, ama kurdu olup kemirme!

kelleyi koltuğa almışım" dersen o zaman sana yazık olur. Kendi canınızı bunun için ortaya koymamanız gerekiyor. Yüce dediğiniz bazı değerler var, her gün bunlar üzerinden söz veriyorsunuz. O değerlere karşı böyle yaklaşılamaz ve bu da bir cesaret gösterisi değildir. Yiğitlik, düşmana karşı gösterilmek durumunda, başarılı pratik düşmana karşı sergilenmek durumundadır. İşiniz gücünüz aile içi ilişkileri çekiştirmektir. Bu iyi bir politikacılık değil. Barzani ve Talabani'yi yorumlasam, bütün yaptıkları ulusal hareketin içinde hiç çalışmadan pay arttırmaktır. Zaten Barzani hükümdar sıfatını bırakmak istemiyor. Talabani, "Veliaht benim, kesin sıra bana geldi" diyor. Onların altında daha alt düzeyde ağalık ve beylikler var. Gel de halkı bunların elinden kurtarmaya, bunları önlemeye çalış!

Yeni yetme birçok küçük burjuva oluşum var, bunlar da bir siyaset diye ortaya çıkıyor. Düşman karşısında bitmişler, vurdukları tek bir darbe yok, tek bir kuruş parası yok, ama benimle karşı karşıya geldiler mi, bizi bile bastırmaya çalışıyorlar. Ben çok mütevazı bir insanım. Geçen yıllarda on üç Kürt örgütü yanımıza geldi. Onlara doğru kararlar çıkartalım, doğru iş bölümü yapalım dedik. Kendi görevinizi de kendiniz tayin edin, ama ulusal harekete çalışalım, bunun protokolünü siz yazın, iş bölümünü de yapın dedik. Sonunda nereye getirdiler? TC'nin yol açtığı bir eğilim var; bu, devrimci hareketin geçmişini suçlama eğilimidir. Aslında düşmandan değer koparmayı bilen yöntemleri kötüleme, bunun yanında devrimci hareketin yol açtığı siyasi kazanımları bir hırsızdan da beter bir tarzda, Sosyalizm de herkese emeğine göre bir şeyler verme bilimidir. Bu da örgüte ve siyasete çaba kadar yetki, yetki kadar görev biçiminde yansır. Zaten bir proleter örgütten, "Bu kadar mal istiyorum, bu kadar despotizm istiyorum" diye bir beklentiniz olamaz. Benim sosyalist örgütlenmeden anladığım, kendini karşılıksız adamadır. Burjuva ve feodal, yarı feodal örgütlerde bastırma, o oranda da gasp etme olayı yaşanır. Proleter örgütlerde veya sosyalist örgütlenmelerde tam tersine, mütevazı bir yaşam karşılığında bütün yeteneklerini halkın hizmetine sunma vardır. Katılım kanunu budur, böyle başlar, böyle işler.

Acaba bu hususları kendi kişiliğinizde işletebiliyor musunuz? İşletemezseniz çok akıllı olduğunuzu mu söyleyeceksiniz? Hepsi aynı; sıkılacaksınız, "Ben gittim" diyeceksiniz. Küseceksiniz, ki çoğu kendini bu şekilde yere atıyor, "ben hastayım" diyor. Nitekim toplumumuz bu tiplerle dolu. Bütün bunlar çözüm değildir. Bir önder orta yerdedir, muğlak, hasta ya da psikolojik hasta diyelim, böyle bir tip en fazla ne yapar? Başkaları daha iyisini sunarsa oraya kaçar veya ölür, intihar eder. Bunlar "Bu işte iddialıyım" diyenlerin içine gireceği durumlar değildir. İktidar savaşı böyle çözümlenemez.

Siyaset sanatı amansız bir sanattır

İktidar savaşı, çok zor bir bilimsel çabayı ve uğruna mücadele etmeyi gerektirir. Bir de yeterlilik çok önemlidir. Bir yerde yeterliliği gördünüz, hepinizin yetersizliğini ben de görüyorum. Ne kadar büyük yetersizliklerinizin olduğunu görüyorsunuz. Ama ben size nasıl hiz-

onderlik cozumleme.qxp_Layout 1 26/12/2019 14:51 Page 19

met sunuyorum. Kendiliğinizden mi bu bilinci kazandınız, kendiliğinizden mi az çok iktidar oldunuz? Hayır! Kendinize birtakım sıfatlar yakıştırıyorsunuz, ama amansız bir çabanın ürünü olduğunuzu da unutmayın. Tam da burada miras yedicilik değil de, kadir, kıymet bilme şeklinde bir kavramdan bahsetmek gerekir. Bu konularda henüz toysunuz demeyeceğim. Bazıları çok toy, bazıları çok bilinçsiz, bazılarının da kavrayışları sınırlı. Bazıları yeni yeni kavrıyor. Bazı yerlerde de miras yedici, şımarık, ailenin şımarık çocuğu yaklaşımı ve bunun beklentisi içindedirler. Bazısı da keyfi davranıyor, yeni oluşan ulusal hareketi, gerçek doğruları ve onu değerlendirmesini bilmiyor. İşlerden fazla anlamayan bir biçimde sallanıp duruyorsunuz. Bütün bu özellikler şu veya bu oranda var, yönetimlerimizde de var. Yönetenin ve yönetilenin bu kavramın fazla farkında olduğunu sanmıyorum. Buna rağmen sizi, yine de ilerletmek gerekiyor. Sizi daha da çözümleyebilirim, ama siz kendi gerçeğinizi dile getiremiyorsunuz. Siyaset sanatı amansız bir sanattır. Bu sürece kendiniz katıldınız, zorla katılmanız istenmedi. Ben de son derece gönüllü gelişinize hizmet ediyorum. Kanunları var, ortamı var, dikkat edin dedim. İlgi duymanıza karşı da çıkabilirdim; yapma, etme, tehlikelidir, uzaklaş sana göre değil diyebilirdim. Bu da bir yöntem olabilirdi. Ama katılıyorsanız düşmana dikkat edin, bize dikkat edin, bu adımın kendine has özellikleri var. Bu bir hizmettir, sana düşen de bunu kavrayabilmek, bunun hakkını verebilmektir. Bazıları da bunun üzerinde ucuz hesaplar yapıyor. Emeğini götürüp şu, bu partiye satıp karşılığında bakanlık alıyor. Salih Sümer bunun en son örneğidir.

Düşünün, onun bakanlığı neye bağlı? HEP-DEP olayının veya genelde halkımızın ilgisinin bir sonucudur, yoksa milletvekili olamazdı. Çok iyi bilindiği gibi kesin o sürecin bir ürünüdür. Kaldı ki onu özel olarak bakan yapmalarının nedeni DEP'lileri idamla yargılamalarının bir sonucudur. DEP'lilere idam; Sümer de onların kanununa uyduğu için, ona da bakanlık. Bu adam yarın halk mahkemesine çıkarılırsa, nasıl hesap verecek? Veya süreç sana Kürt halkının bazı talepleri temelinde yol açtı, sen bu temelde söz verdin konuşmaların var, ne yaptın denilmeyecek mi? Bazıları idam altına alınırken, o vezirliğe yükseldi. Bunun hiçbir ayrımı olmayacak mı? Bunun hiçbir hesap alıp vermesi olamayacak mı? Bir halk bunun hesabını bile sormazsa, o halk ölmüştür. Ya o çok kurnazdır ya çok büyük ağa, beydir ya da hesap verecek. Halk varsa, iradesi varsa, kendine ihanet edeni en azından sorgulayacaktır.

Bu doğru bir iktidar yükselişi midir? Tamamen özel savaşın emrindedir. Bütün köyler boşaltırken, herkes kıyımdan geçirilirken o da vezirdir. Vezir, nezaret etmekten gelir, Kürt halkının katliamı onun gözetimi altında gelişiyor. Bu, doğru bir iktidar yükselişi değildir. Birileri katledilirken onun yükselmesi ihanet temelindedir ve bir gün mutlaka hesap soracak duruma geleceğiz. Halk, "Bunu bize sen niye yaptın?" Biz seni seçtik, hiçbir şey yapmadan evinde otursaydın, idamımızı seyretmeseydin, katliamımıza göz yummasaydın, ama sen onun bir numaralı veziri oluyorsun" diyecek.

İçinizden çıkan hainleri doğru değerlendiremezseniz, halk yarın size de hesap soracaktır

Ben size şunu söyleyeyim, bunları unutmayın; sizin de içinizden çıkan ihanetler var. İçinizden çıkan hainleri doğru değerlendiremezseniz, halk yarın size de hesap soracaktır. Onları savunamazsınız, tutamazsınız. Bu halk eğer bir halksa, bir gün birileri onun adına hesap sormasını bilecektir. Her ihanet, yapanın yanında kar kalsa, o zaman o mücadeleyi ne diye veriyoruz? Herkes gelsin, bizi istediği gibi kullansın, götürsün. O zaman bir kocakarıdan farkımız kalmaz. Karşı koyacağız ve buna mecburuz. İyi bir iktidar mücadelesini vermiyor ve kendini de akıllı sanıyor. Yani şunu demeye getirir; "Ben nasıl sivrildim? Ben dışarı kaçtım, kimisi içeri girdi, işte ben de buyum" der. Peki bu sağlıklı bir büyüme midir? Elbette ki değildir. Ama o, öyle sanıyor. Bu, haince bir yükseliştir, umarım bir gün bunun hesabı sorulur. Bu örneği bunun için verdim.

Aynı şekilde içimizdeki sivrilmeler de iyi bir iktidarlaşma yöntemi değildir. Kürt gerçeği ortada, büyük bir kısmı böyledir. İçimizde öyle bir mevkicilik, şan, şöhret sahibi olma söz konusu bile değildir. Kendini öyle sananlardan desteğimizi çeksek acaba onlara kim bir merhaba verir? Madem bu kadar "güçlüsünüz", "şerefiniz", "onurunuz" var, madem bu kadar "akıllısınız", "otoritersiniz" o zaman haydi Barzani'nin yanına gidin; eğer size kahyası yerine bile koyarsa sizi alkışlarım. Size paspasçı görevini versin, yine sizi alkışlarım. Ama bütün gücünüzü, otoritenizi benden alacaksınız, ondan sonra böbürleneceksiniz, "Biz ne kadar etkiliyiz" diyeceksiniz! Yapmayın, bu köylü kurnazlığını bırakın. Bu, Salih Sümer'in yükselişine, Hikmet Çetin'in otoritesine benzer.

Bana bağlı olan otorite demek, gerçekten benden gücünü alan demek bana biraz saygılı olmasını bilmek demektir. Ben sana nasıl hizmet ettiysem, şunu da sana sormaya hakkım var; sen hizmete layık mısın, sana niçin hizmet edildiğini biliyor musun? Yükselen bir hareket var, sen onun içindesin ve onun bir sözcüsü olacaksın. Eğer bunu yapmazsan başına geleceklerden ben sorumlu değilim. Kanun, ulusal hareketin kesin dikkat edilmesi gereken bazı esaslarıdır. Bu da PKK'dir.

Osmanlı geleneğindeki gibi kardeş kardeşi idam eder mi? Kardeş kardeşi idam etmemeli, ama sen de bir halkın iradesiyle bu kadar oynamamalısın. Kaldı ki siyasette, ulusal harekette ailecilik, ahbap çavuşluk, kardeşlik anlayışlarının hiçbir anlamı yoktur. Sadece yoldaşlığın anlamı vardır, siyasi görev içinde olmanın anlamı vardır. Kardeşliği kullanıyor, kocakarılığı kullanıyor, özel ilişkiyi kullanıyor, ahbap çavuşluğu kullanıyor, eski-yeni ayrımı yapıyor, şunu, bunu yapıyor. Bunlar eski hikaye. Kürt'ün eski oyunlarını oynamaya çalışıyor, ondan sonra da "İktidarda gelişme var, benim kişiliğimde epey büyük bir gelişme var" diyor. İktidar olayı bize gerekli ve iktidar olmayı bilmeliyiz, ama nasıl? Bu, çingene misali olamaz. Çingene paşası gibi, bindiği dalı kesmek biçiminde olmaz. Başında olduğu kaynağı kurutmak da iyi bir iktidar sanatı olarak değerlendirilemez. Tek doğru dürüst kadro yetiştirmeyeceksin, örgütü geliştirmeyeceksin, bir ordu birimini oluşturamayacaksın, ama adın çok tanınsın, çok çıksın isteyeceksin. Bu mümkün değildir ve artık bunların modası geçti.

Size doğru örgütsel iktidar işleyiş esaslarını sunamıyorsam, anlaşılır değilse söyleyin. Kendi doğrularınız, kanunlarınız kaç para ediyor, kendi kişiliğiniz kaç para ediyor? Ölçün, biçin ve göreceksiniz ki, düşman bile sizin kadar bize ağırlık teşkil etmiyor. Öyleyse bana istediğinizi yapabilirsiniz. Benden daha güçlü otoriteyseniz bunu kanıtlayın, işte düşman karşınızda. Düşman karşısında yöntemlerinizle, taktiklerinizle örgüt içinde bir hiçsiniz, ama örgüt değerlerine konmaya gelince onlara gözü kara bir şekilde konuyorsunuz veya bir hamal gibi yaklaşıyorsunuz. Bunları asla kabul etmiyoruz. Bunu, özellikle kendisini bir türlü geliştiremeyenlere söylüyoruz. Bir çoğunuz ağır, hantal, sağına vursan solunu gösterir tiplersiniz. Böyle de olmaz. İktidar olayında bu tip tutumlara yer yoktur.

Biz ulusal hareketin iktidarını geliştirmek istiyoruz. Bunun için bir ölüm kalım sürecindeyiz. Bu süreç, hem felsefik hem de siyasi anlam verdiğim bir ölüm kalım sürecidir. Ruhsal açıdan da moral bulma sürecidir. Sen bunları hiçe sayacaksın, ondan sonra da "Kafamı şöyle vururum" diyeceksin. Bu ne demektir? Sende biraz saygı varsa, bu kişiliği dayatabilir misin? Bu bencilliğin, bu ölçüsüzlüğün, bu hamallığın nedir? Bunları halen aşmadınız mı? Dürüstsünüz, söz vermiştiniz, o zaman doğruyu biraz kavrayın. Kimseye sille tokat girişmiyorum, kötü yaklaşmıyorum diye mi böyle yapıyorsunuz?

Düşmana karşı kendini ayaklandırmayan kişi yaşamayı bilir mi?

Yeni bir Çeçen başkanı çıkmış, suçlu, suçsuz herkese karşı ilginç bir cinayet yöntemi var. Bir mahzene kellesi kopuk leşleri, bir yere de kelleleri topluyor. Birkaç yıldır öyle idare ediyormuş. Üç, dört yıllık iktidar deneyimi de var. Bu bir eski aşiret, kabile usulüdür. Siz de geri tarzda savaştırdınız, birçok gerilla bu geri tarzınızdan dolayı imha oldu. Bunun ardından gerillayı geliştirdiniz mi, üstün gerilla birliklerini oluşturdunuz mu, onlara moral verdiniz mi, yeni adaylar bulup çıkarabildiniz mi? Yok. Benim gönderdiklerimi, bana umut bağlayanları imhaya gönderdiniz. Bunun dışında sizin ciddi bir eyleminiz yok. Bunu tek tek kanıtlayabilirim, fakat bunlardan çıkaracağınız sonuç nedir? "Bizi anlamadı, ben kendimi iyi ayarladım, suçum aslında anlaşılmadı" diyenler var. Her gün bir tanesini bir yerden çıkartıyorum. Şunu demek istiyorum; ben dolaylı eleştirdim, senin üzerine açık gelmedim. Ama ben, git beterin beterini başımıza getir demedim. Devrimciler onurludur, başkalarının itibarlarını kırmamak için, çok zorunlu olmadıkça tek acı bir söz bile söylemezler. Ben de size bu temelde yaklaştım, ama siz geriliğinizi konuşturdunuz, hem de oldukça alçakça bir biçimde. Bu durumda seni niye görmek isteyeyim, nereye istiyorsan oraya git. Örgüte saldırdığın zaman asla seni kabul etmem, içimizde bir dakika bile tutmam. O zaman af dileme, biraz saygılı ol.

Biz yaşam hareketiyiz

Ben daha ölmedim, ben öldükten sonra arkamdan her türlü numarayı çevirebilirsiniz. Ama henüz kolum bazı yerlere ulaşıyor ve herhalde biraz etkinliğimiz de var. Bu etkinliği hesaplayın ve adımınızı ona göre atın. "Çocukluk yapacağız, psikolojik hastalık dayatacağız, kendimizi ölü gibi, yarı ölü gibi yapacağız" dersen, ben de sana bu yöntemini git anana dayat derim. Bunları yutmam, bu yaramazlıklarınıza boyun eğmem asla söz konusu olamaz. Emin im ki, ezici bir kesiminiz böyle yapıyordur; ölü gibi kişiliklerini dayatıp, çalışmıyor, kendilerini bile eğitmiyorlar. Bu, bir intihar yaklaşımıdır. Bunun yaşamla hiçbir ilgisi yoktur. Sadece dilediği gibi bir yaşam istiyormuş. Dilediğin gibi yaşam ne yaşamıdır? Düşmana karşı kendini ayaklandırmayan kişi yaşamayı bilir mi? Size yaşamın tanımını yaptım, yaşamın felsefesini ortaya koydum. Bunlar çok önemlidir. Ama siz yine kendinizi bildiğimiz veya gördüğümüz tarzınızla yaşatın. Fakat o yaşamı da düşman bitiriyor, onu da kanıtlamışım. Senin bildiğin tarzda yaşamak, düşmana hizmet temelinde yaşamaktır. İktidar bilimi, özgürlük bilimi, bunu kabul etmiyor. "Bildiğimiz gibi olsun, bir gün paşa gibi yaşayalım da, düşman gelsin, ölürüz" demeniz için sizi dağa çıkartmadım. Benim tarzım apayrıdır. Sen silahı benden aldın, sözünü de bana verdin, öyleyse bunlara bağlı olmayı bileceksin. Sizde keyfiyet, kendini konuşturma değim olaylar müthiş gelişmiş. "İstediğim gibi savaşır ölürüm, bu can benim değil mi, nerede neyi patlatırsam patlatırım sana ne" diyemezsiniz. Sen bu canı bu temelde adamadın. Örgüt normları var, örgütün kural ve kaideleri var, taktiği var, bunları esas alacaksın. Yani canını öyle kolay vermek bile akıllı bir şey değil. Biz yaşam hareketiyiz, sanırım şimdiye kadar bundan bir şey anlamamışsınız.

O halde böyle ölü gibi yaşamak, yaşamak mıdır? Dağda yaşamak biraz örgütsel, eğitsel olmayı gerektirmiyor mu? Orada en eski arkadaşlarımız var, fakat insanlar o kadar eğitimsiz bırakılmış. Hiç eğitmeden yaşanılabilir mi? Nasıl yaşayacaksınız? Sizi neden öyle yaşatalım ki? Git düşmanın bir bekçisi ol, bu daha değerlidir. Düşmanın bekçisi olmanın kıymetini bilirim, ama dağda eğitimsiz, örgütsüz bir bela gibi yaşamaya yaşam demem. Siz daha yaşamın ne olduğunu bilmiyorsunuz, hiç biriniz bunu anlamadı. Düşman sana o kadar zorbalık da yapabilir. Peki sen düşmana etkili bir darbe vurabildin mi? Ben sana silah verdim, bu silahla intikamını aldın mı? Senin emrine parti verdik sen bu partiyi düşmana karşı savaştırdın mı? Yok, o halde insan kendini biraz doğru tanımlamalıdır.

Bazılarınız uzun süre zindanda kalmış ve sıkılmış, bunun için biz de diyoruz ki, amansız vurun. Kaldı ki bırakalım arkadaşları, gerekli olan her şeyi ben her gün veriyorum. Bunları bütün yönleriyle kavramaya, varsa çelişkileriniz onları çözmeye çalışmalısınız. Ben size zindana girin demedim ve zindandaki uygulamaları size ben dayatmadım. Bana kalsaydı, kolay kolay zindana girmezdim. Zindana giren birisi de direnmesini iyi bilir. Özellikle özgürlük silahına bir kez daha kavuştu mu, en iyi savaşan kadro o olur. Bana göre zindan kadrosu eğer tutarlıysa, kendini bela yapmak istemiyorsa, PKK'de en amansız kişilik olması gerekir. Ben bunun dışında zindan tanımı yapamam. Bunu ilk günde de söyledim. Ben de altı ay zindanda yattım, bir dakikalık tokat yedim. Aldığım bir sonuç var; asla bir daha zindana girmemek ve bunun intikamını almak. Bir dakikalık tokat ve altı ayda zindanda tutuldum ve bir daha girmemeliyim dedim. En önemlisi de kendi kendime, intikam almanın hesabını yap dedim Doğru olan bu değil mi?

Düşman bu kadar vuracak, siz geleceksiniz, "Ben partileşemem" deyip partiyi boşa çıkaracaksınız; bu düşmanın rehabilitesine ses vermedir. Tam düşmanın istediği gibi birisi olup çıkmadır. Yani böylelikle düşmanın politikası tamamen uygulanmış oluyor. Örgütlenmemek, partileşememek demek; düşmanın kişilikte kazandığı zafer demektir. Çünkü en fazla savaşan örgüt PKK'dir. Sen bu silahla savaşamıyorsan, düşman sana her şeyi kabul ettirmiş demektir. Belki de bir ajansın. Örgütlenemiyorsan, savaşamıyorsan, ikide bir örgütlenmeye gelemiyorsan, tüm bu işlere en küçük bir ilgi duymuyorsan, o zaman sen zindanda kurulan, "önderliği" bile olan farklı bir "PKK" örgütündensin! Bunun böyle olmadığını ancak amansız partileşmekle kanıtlayabilirsiniz. Bana göre bir dakika bile küfür yemek, dayak yemek amansız intikam için yeterlidir, artar bile. Benim hayat felsefesinden çıkarttığım tek sonuç bu ve doğrusu da budur!

Madem düşman bu kadar sana çek-

onderlik cozumleme.qxp_Layout 1 26/12/2019 14:52 Page 20

tirdi, senin de örgütten isteyeceğin şudur; “Ben daha iyi ve daha etkili savaşmak istiyorum, daha etkili hesaplarım kitaplarım var, buna göre parti olanak sunsun.” Doğru yaklaşım budur. Düşman size dayatmış, vurmuş, siz de partiye dayatıyorsunuz. Anlamakta gerçekten güçlük çekiyorum. Kaldı ki ben günlük olarak hepinizi eğitiyorum. Bütün taktik incelikleri her gün size sunuyorum. Eğer çelişkileriniz varsa birlikte yoldaşça çözelim. Mücadeleden de vazgeçebilirsiniz, ama bu da yoldaşça olmalıdır. Bana ne entrika, ne şantaj, ne provokasyon yapın; yüreğinizde dua edin, bu da yeter. “Biz Kürt yaramazlığını konuşturacağız” derseniz, ben de size söylüyorum; ben öyle bir Kürt'üm ki, asla buna cesaret etmeseniz iyi olur. Anamın örneğini hatırlayın, hiç kimse bana “Ben dökülmüş bir haldeyim, lümpenim, serseriyim, kabadayıyım, delirmişim, bilmem neyin oğlu, neyin kızıyım” diye kendisini dayatmasın. Ben sapasağlam ayaktayım. Anama daha on yaşındayken, anlamlı bir şey yaptım, hesabını verdim ve çıktım. Herkesle hemen hemen böyleyim. Biraz bizi anlayacaksınız. “Zindandan çıkmışız, bize dokunmayın” şeklindeki bebeklikleri bırakalım. En zorlu görevi biz yürütüyoruz ve bin defa şükredin ki, size bu özgürlük ortamını sunmuşuz. Bana kimse emrediyor mu, bana kimse bir kuruş verdi mi? Bunu emekle yapmadım mı? Bu diyarlarda tek bir olanak var mıydı? Hepsini böyle tırnakla söküp almadık mı? Bu yoldaşlık değil de nedir? Bu halkın güvenini size sunmadık mı? Bu halkın güvenini, bu örgütlenmeyi yaratarak size yaşam imkanını açmadık mı? Size, yemenizden, içmenizden tutalım silahınıza kadar, hepsini bulmakla düşmanınıza karşı koyma olanağını sunmadık mı? Bütün bunlar yalan mı, bunları hiçe mi sayacaksınız, bütün bunların gökten indiğini mi sanıyorsunuz? İnsan biraz hesabını kitabını iyi yapmalıdır.

Ölçüyü kaçırıyorsunuz, ailecilik yapıyorsunuz, Kürt aymazlığını, kafa karışıklığını yaşıyorsunuz, bir de kendinizi kurnaz sanıyorsunuz. Bizi çok daraltıyorsunuz, anlamazlıktan geliyorsunuz. Kendi bildiğinize veya zavallılığınıza çok sevdalıca bağlanıyorsunuz. Artık bunlar aşılmalıdır. Yaşadığımız tarihi süreç bu yönüyle sizin için de bir çözümleme, kendini yeniden yapılandırma imkanıdır. 15 Ağustos Atılımı'nın onuncu yıldönümünü yaşıyoruz. Bu kadar şehit var, bu kadar acı var, bu kadar korkunç çabamız var, hepiniz bundan sorumlusunuz. Tekrar sizi böyle bir imkana kavuşturmamıza şükredin ve bu sefer kendinizde en anlamlısını yapma kararlılığını geliştirin. Bu en doğrusudur ve son derece gereklidir. Başka türlü iflah olunmaz, başka türlü Türkiye için de en küçük namuslu bir pratik adım atılamaz. Türkiye devrimcilerinin anısına da bunu yaptık, bütün Kürdistan şehitlerinin anısına da yaptık ve doğrusu buydu. Saygı gören, desteklenen bu oldu. Bunları, sizin durumunuzu fazla abartarak söylemiyorum. Bunları genel bir yaklaşım temelinde belirtiyoruz. Bunları, özellikle ulusal hareket içinde, Parti içinde, doğru mücadele, doğru iktidarlaşma, eskinin, yeninin doğru katılımının nasıl olması gerektiği ve bu özellikleri kazandırmak için belirttik. Umarım bir şeyler öğrenirsiniz. Öğrenmek için de kendinizi yetkin kılın. Özellikle böylesine önemli dönemeçlerde kendinizi yanılgılarınızdan kurtarın. Bizi güç duruma düşüren birçok hususlarınız var. Bunların üzerine cesaretle gidin.

Yenilikler başlangıçta insana zor gelir, ama insan ancak bu yeniliklerle büyüyebilir, ulusal hareket kesinlikle bununla mesafe alabilir. Sizi ancak partileşmek güçlendirebilir. Bunun dışında yol, yöntem görmüyorum. Olsaydı, ben size sunardım. İmkanımız, çaremiz budur, buna layık olmayı bileceksiniz.

Verdiklerimiz aynı zamanda partileşmenin esaslarıdır. Benim partileşmeden anlayabildiğim budur. Fakat siz halen işin ciddiyetinin farkında değilsiniz. Kürt insanı ayrı bir kişiliğe sahip. Ruanda'da da Tutsi aşireti önce vurdu, sonra vuruluyor. Onlar için de o bir çözüm. Bizimkiler Ruanda'daki Tutsi aşireti kadar bile kaçamıyorlar, vuramıyorlar, vurulamıyorlar. Bizimki daha sancılı. Bunlar benim hayret ettiğim noktalardır. Sizdeki duygular, tutkular yanlış mı? Duygularınız, düşünceleriniz niye böyle? Bunu kavrayamıyorum. Yaşam eğilimleriniz niye böyle? Hangi yaşamın esirisiniz? İnsan bazen bunun karşısında ürküyor.

Parti bir özgürlük aynı zamanda bir mücadele alanıdır

Yanımıza gelen biri, ilk adımı attıktan sonra, ajan bile olsa kurallara dört dörtlük uymak zorundadır. Hepiniz gönüllü geliyorsunuz. Gönüllülük, disiplini baştan kabul etmeyi gerektirir. Yaklaşımlarınız yetersiz olabilir, birisi çılgın olmadıkça kurallara uymayı kesinlikle bilecektir. Zaten çılgın olana da çılgınca karşılık verilir. Kaldı ki anlamayan ve kavramayanlar da değilsiniz.

Kızlarda görebildiğim; madem biz onları eşitliğe ve özgürlüğe layık biçiminde ele alıyoruz, onların da bu şansı iyi değerlendirmesi gerektiğidir. Yani kadın eğitim ve örgütlenmesinin ne kadar önemli olduğu, ilk defa böyle bir şansın, fırsatın tanınmış olduğu açık. Bunu bileceksiniz. Bunun dışında başka bir şey peşinde koşulamaz. Ben hemen her konuşmamda, hemen her açılımda kadına yer verdim. Sizin çok ciddi özgürleşme sorunlarınız var, çok ciddi kişilik sorunlarınız var. Kendini süs gibi görerek şu tarafa, bu tarafa atarak işin altından çıkamazsınız. İşinize gelirse, yoksa nereye kaçarsanız kaçın. Parti bir özgürlük alanı, ama aynı zamanda bir mücadele alanıdır. Duygusallıkla dayattığınız, yansıttığınız geri özellikleriniz var. Onlarla bir yere varamazsınız. Parti böyle ciddi bir ortamdır. Kendinizi doğru eğitmeyi bilmedikçe sürecin altından çıkamazsınız.

Belirttiğim diğer hususlara ilaveten, kadın özgürlük problemlerinize daha gerçekçi yaklaşmak zorundasınız. Bu, bir fırsattır. Kadına hiçbir yerde kendini yetiştirme fırsatı sunmazlar. Kadının ezikliğini kabul edemeyiz. Kadının özgürlüğünü anlamlı buluruz, ama siz kendi ellerinizle bunu bile değerlendiremezseniz çok kötü bir konuma düşersiniz. Kadının asırlık sorunları var. Bu sorunların düşüncesini bile sağlayamazsanız, şansınızı oldukça kötü değerlendirmiş olursunuz. Unutmayın ki, yeni yeni kendinize geliyorsunuz, ağzınız yeni yeni laf yapıyor, düşünce gücüne yeni yeni kavuşuyorsunuz. Bu önemli bir gelişmedir. Fakat bir meta gibi “Kendimi kime ayarlayayım” demeye alıştırılmışsınız. Basit bir cinsel meta olarak, kendini şuraya, buraya pazarlama olmamalıdır. Bu konuda birçok ilkeyi belirledim; kesinlikle geleneksel yaklaşım ilkesine göre yaşamayacaksınız, bir alım satım konusu olmaktan çıkacaksınız, cinselliğe dayalı hayallerle kendinizi avutmayacaksınız. Cinselliğin doğru yolu, doğru yaşanmasından tutalım, doğru toplumsal, siyasi yaşama katılmaya kadar her şeyin bazı ölçüleri var ve ortaya çıkarılmıştır. Bunları bileceksiniz. Bunun fırsatını bulmayınca “Küstüm, darıldım” derseniz bunu asla kabul edemeyiz, bunu söyleyeni içimizde tutamayız. “Benim de kendi ölçüm var” veya “Buluruz bir ahmak yöneticiyi, onu kandırırız” diyemezsiniz. Bu parti içinde böyle ahmak yöneticiyi de bırakmam, sizi de bırakmam. Size çok yönlü anlattım; bir Kürt oyunu, bir Kürt kapanı olduğunu size defalarca söyledim. Bu kapanı kırdık, en azından içimizde kırdık ve bunun anlaşılmayan hiçbir yönü de yok. Ben özgürlüğe inanıyorum, özgürleşmeniz gerektiğine çok yüksek değer biçiyorum. Ama gelmiş daha yeni yetme, erkek var gözü kadında; kadın var, gözü basit kadınlığıyla etki kazanmakta, doğru dürüst yaşama katılmayı öğrenmemiş, bilmiyor, kaba kadın ölçüleriyle etkilemek istiyor veya erkek, yönetici olmuş diye onunla kadın kazanmak, kadını etki altına almak istiyor. Ne olursa olsun bunları asla içimizde barındıramayız. Karınız da olsa, kocanız da olsa bunu kabul etmeyiz.

Özgürlük kanunlarının amansız takipçisiyim

Parti içinde böyle yaşamak mümkün değildir. Bunu biraz beyninize kazıyın. Kaldı ki özgürlük değerlidir, hem de en değerli olgudur. Biz size Kürt bu noktada ölmüştür diyoruz. Yiğitseniz, çok güzel yaşamak istiyorsanız; cinsellikten tutalım en büyük aşka kadar özgürlük istiyorsanız, bunun doğru yolu vardır, o doğru yolu bulacaksınız. Kaldı ki ben özgürlük istiyorum. Kadında da ölü kişilik varsa biz kabul etmiyoruz. Kadın, askerlik de dahil, yaşamın bütün yönlerine çok faal bir biçimde katılacak. Buna güç getiremeyip, “Kendimi şöyle atarım, böyle atarım” dedi mi bizim de ona karşı tedbirlerimiz var. İşinize gelmiyorsa, yanımızda ne geziyorsunuz? Adam mı veya kadın mı ayarlamaya geldiniz? Erkek bunu yaparsa onu kadından daha beter edeceğimi çok önceden söyledim. Siz sanıyorsunuz ki Önderlik bir şey yapamaz. Bunları laf olsun diye söylemiyorum. Bunlar birer kanundur, bu kanunları iyi bileceksiniz. Özgürlük kanunlarının amansız takipçisiyim. Bunlar uygulanmadığı takdirde kimin perişan olacağı açıktır. Özgürleşmenize, tutkularınızın yücelmesine, büyümenize karşı değilim, tam tersine, bunun için büyük hizmet sunuyorum. İkide bir “Geçimsiziz, çekemiyoruz, şöyle yaklaşım istiyoruz” demek ne anlama gelir? Ne bu keyfiyet, ne bu düşkünlük? Bu konuda PKK'nin büyük bir olay olduğunu, büyük bir ilke olduğunu daha PKK'ye ilk adımı atar atmaz beyninize, yüreğinize kazımalısınız. Kadın dediğin en aşağılık durumu yaşayan varlıktır. En şerefsiz, en olumsuz yaşamın girdabında yüzen köledir. Bizim için şerefin, onurun yolu açılmışsa, tabii ki buna yüksek ilgi göstereceğiz. Ben ağırlığımı ortaya koyuyorsam, erkeklerden hiçbirisi gözünün üstünde kaşın var diyemiyorsa, buna saygılı olmayı bileceksiniz. Bazıları da “Biz egemen erkek istiyoruz” diyorsa, nereye isterse oraya gitsin, umurumuzda bile değil. Bu konuda nasıl olduğumuzu bilmelisiniz.

Biz insanı tanırız ve terbiye etmesini de biliriz. Size söyledim; sizin ömrünüzün iki katı kadar yaşamın temsilini yapıyoruz, bu kadar işin peşinde koşuyoruz. Sen bir ay bile doğru yaşama dayanmayacaksın, disiplinli olmayı bilmeyeceksin, “Duygularım, yaşam alışkanlığım, hayallerim” diyeceksin. O zaman sen aşağılığın tekisin, kendini kırk defa satmışsın, beş paralık duruma sokmuşsun demektir. Kaldı ki biz burada erkeklerin bin yıllık egemenliğine karşı duruyoruz. Bir erkek bile, hepinizi bir günde yerle bir edebilir. Önderlik, kararını ortaya koymuştur, bin yıllık egemenlik biçimlerini altüst ediyor, bunu göreceksiniz. Eşitliği, özgürlüğü yakalıyorsunuz. Gerçekten bu, kolay bir gelişme değildir. Birbirini ayarlama gibi şeyleri düşünmek bile istemiyorum. Böyle ayarlama olmayacak.

Kadın da, erkek de kendini yetiştirecek

Kürt aşk çözümlemesi yaptık. Duygu çözümlemesi de yaptık. Hepsi size fantezi gibi geliyor. Bu, bin yıllık ölüm hikayemizin tersine çevrilmesidir. Basit kadınlık yapmayı biliyorsunuz da, arkadaşlık yapmayı bilmiyor musunuz? Benim karşımda konuşmayı biliyor musunuz, saygılı olmayı biliyor musunuz? Sevgiden bir şey anlıyor musunuz? “Anlamıyoruz” demek ne demektir? “Kendimizi yere atarız” diyenler var, atarsanız atın, onları içimizde tutmayız.

Kadın da, erkek de kendini yetiştirecek. “Anlayamadık, edemedik” demeyi kabul etmiyorum. Bu partiden olmayı bilenler, asgari ölçülerde temsil gücünü gösterir. Bilmiyorsanız size söyleyeyim, bu konularda durumlarınız fazla gelişkin değildir. Kendinizi geliştirin. Ben kendimi de ortaya koydum. Anamın bana ne yaptığını da defalarca tekrarladım. Kendimi ahım şahım biri yerine de koymuyorum. Kırk beş yaşımı buldum, kendimi kabul edilebilir bir erkek sınırında tutmak için halen yetiştiriyorum. Ayıp değil, ayıp olan kendini yetiştirmemektir. Halen Kürt kadınının gerçeği için anlamlı ve namuslu bir erkek olmaya çalışıyorum. Ben bunu kendime yakıştırdıktan sonra, sen bu halinle neden kendini yetiştirmeyeceksin?

Erkeklerimizin çoğunun kadından farkı yok, kendinizi neden doğru yetiştirmiyorsunuz? Kürt erkeği, Türk jandarması karşısında yüzde yüz karıdır. Kendinizi bu karılıktan kurtarmadıktan sonra, nasıl erkek geçineceksiniz? Bunlar kanıtlanmıştır ve ortadadır. Ben bunları laf olsun diye de söylemiyorum. Bunlar Önderlik gerçekleridir. Ulusal düşünmeden aileci düşünürseniz, dar düşünürseniz böyle olur ve o düşüncenin de karşıtı bir hiçtir. Ortak düşünce gelişirse, alın birbirinizi kaçın. “Bir tanesi bir bayanı aldı kaçtı; iki bin mark, bir telsiz, bir silahla gitti” şeklinde haber geldi. İsterseniz, siz de böyle bir imkanı buldunuz mu kaçın. Kaçın, ama nereye?

Ben kadın için de gelişmeme diye bir şeyi tanımıyorum. Özellikle büyük bir kutsallıkla, kendi gelişmelerini sağlamaları gerekir. Çünkü bu, tarihte oldukça yeni bir fırsattır ve önemlidir. Laf olsun diye biz sizi bir arada tutmuyoruz, eğitmiyoruz. Derdimiz var, bunu çözmek zorundayız. Kadın, erkek ilişkilerinde tanınmaz hale gelmişiz, bunu düzeltmek istiyoruz. Bir Kürt-Türk ilişkisini düzeltmek için, bu savaş ne kadar önemliyse; kadın, erkek ilişkisini düzeltmek de bundan daha fazla önemlidir. Bu çabaya saygı gösterin. Küçük olan, doğru dürüst konuşmayı beceremeyen sizsiniz. Doğru dürüst birbirinize merhaba diyemeyecek durumdasınız. Yine ikinci gün birbirini bulup kaçan sizsiniz. Vatanında sağlam duramayan, örgüt içinde sağlam duramayan sizsiniz. Bunları inkar mı edeceğim, görmezlikten mi geleceğim? Kürt işi deyip bir kadını mı kandıracağım? Veya bir kadın mı beni kandırsın? Kürt namusu veya namussuzluğu bu mudur? Bu böyle mi kalsın, artık aşılmasın mı? Bunlar önemli sorunlar ve bu konuda da mutlaka dönüşüm bekliyorum. Zaten onur sahibi birinin başka ölçütü de olamaz.

Gelişmeniz gerektiği çok açık. Sizler için sağlam bir düşünce gücü, sağlam bir örgüt gücü, sağlam bir üslup, hitap çok önemlidir. Partimiz ona imkan hazırlayan yerdir, işinize gelmiyorsa sizi uğurlarız. Evine gitmek istiyorsa gitsin, ama önce anlamaya çalışırım. Belki bir ajandır, onu ölçüp biçerim. Buraya gelen hepsi gönüllü geldi. Gönüllü gelen niçin geldiğini, nereye geldiğini anlamak zorundadır. Burada kimseye bozgunculuk yaptırmayız. Çocuktur, gençtir, yenidir, eskidir demeyiz. Kadın ordulaşmasına inanıyoruz, bu konuda kararlılığımız da var. Kadınlar buraya koşa koşa geliyorlar, biz de bunun gereklerini yerine getireceğiz. Madem kadına her şeyi layık görüyoruz, o da çalışmasını bilecektir. Bu tartışmasızdır. Varsa eksikliği, noksanlığı tartışırız. Zaten tartışma herkese açık, eksikliği, noksanlığı gidermek için aynı haklara herkes sahiptir. Aynı yemeği yiyorsunuz, aynı eğitimleri görüyorsunuz, aynı platformları paylaşıyorsunuz. Gerisi gelişmektir. Eşitlik dediğin budur ve çok çarpıcıdır. Eşit görüşlerimize inanıyoruz ve bu doğrudur diyoruz. Bu olmalıdır. Bunun dışında, “dinlemiyorlar, birbirilerini çekmiyorlar” gibi sözler artık benim için birer laf olmaktan öteye geçmez. Bunu söyleyen yönetim de beş paralıktır. Hiçbir yönetim bu tip değerlendirmeleri, durumları kabul edemez. Yapamıyorsan, yerine otur. “Yönetim kabul görmüyor” bilmem “ne istiyorlarmış” diyorsan ve bunları da görev biliyorsan ya bir günde görevi başarırsın ya da oturursun ve onları benimle karşı karşıya bırakırsın. Ama kendinizi de yönetici diye dayatmayın. Onların karşılarında ben varım, benimle hesaplaşsınlar. Bizi doğru tanısınlar. Kimin ne derdi varsa, ne hesabı varsa, her türlü yöntemle gelebilir. Biz kendimizi savunur, kendimizi konuşturmasını biliriz.

Kaldı ki bayanlar da kendini tanıyacak. Sanki birbirilerinden sıkılıyor, sanki birbirilerine verecekleri hiçbir şey yok-

Sizin de içinizden çıkan ihanetler var. İçinizden çıkan hainleri doğru değerlendiremezseniz, halk yarın size de hesap soracaktır. Onları savunamazsınız, tutamazsınız. Bu halk eğer bir halksa, bir gün birileri onun adına hesap sormasını bilecektir. Her ihanet, yapanın yanında kar kalsa, o zaman o mücadeleyi ne diye veriyoruz? Herkes gelsin, bizi istediği gibi kullansın, götürsün. O zaman bir kocakarıdan farkımız kalmaz. Karşı koyacağız ve buna mecburuz.

onderlik cozumleme.qxp_Layout 1 26/12/2019 14:52 Page 21

muş gibi, “Erkek yönetimini istiyoruz” demesinler. Bunlar rezalet veya aşağılık, eski, köhnemiş köle yaklaşımlarıdır. Önce kendi kendinizi bir güç haline getireceksiniz. Kendinizi önce örgüt, yönetim ve pırıl pırıl bir kadın gücü haline getireceksiniz. Hak böyle koparılır. Daha doğrusu kendini tanımayan kadın, erkeklerin veya kocanın gücüne sığınır. Bunları size asla vermeyeceğiz. Hiç düşünme, yaşamı eşit ve özgürce paylaşma, “Bize erkek ver” de; bu eski köleliktir. Kaldı ki, Kürt erkeğinin vereceği hiçbir şey yoktur. Kürt erkeğinin kendisi kadından beterdir; bitmiştir, ne işi var, ne okuması var, ne parası var. O eski “bey” dediğiniz erkek artık ortada yok, hepsi iflas etmiş. Zor bela şimdi kendilerini toparlıyorlar, ayıp bir şey değil, güçleri bu kadar. Erkeğe yanlış yaklaşımlarınız, onlardan yanlış beklentileriniz var. Bu açıdan sizi yiğitleştirmek, özgürleştirmek, yaratmak zorundayız. Ne yapalım, başka türlü de olmuyor. Kaldı ki doğrusu da budur. Kadın hep başkasına mı dayansın? Başkasının dört duvar arasındaki kölesi mi olsun? Burjuvaların, feodallerin, köle sahiplerinin yaptıkları var. Biz de size öyle mi yapalım? Kendinizi ona layık görüyorsanız, size saltanat kuralım, haremlik selamlık kuralım. Peki size yazık olmaz mı? Bu, özgürlük şansının çiğnenmesi anlamına gelmiyor mu? Peki biz öyle bir yolu seçebilir miyiz?

Dış cephedeki savaşım kadar, iç cephedeki savaşım da zorunluluk içerir

Tarihi sorunlarınızı, özgürlük mücadelesiyle omuz omuza birlikte çözmek, kendi özgücünüzü ortaya çıkartmak, kendi ruhunuzdan tutalım bilinç, örgüt, siyasi güce kadar hepsini açığa çıkartmak çok gereklidir. Partimiz de buna büyük açıklık kazandırmıştır. En başta değer vermeniz gereken şey bu partidir ve bence bunun anlaşılmayan hiçbir yönü de yoktur. Eğer bunlar doğruysa, halen neden buna layık bir pratik gerçekleşmiyor? Bu kadar açıklıktan sonra bunlar üzerinden yanlış hesap yapılır mı? Neden yanlış hesap yapıyorsun? Anlaşılmayan yön neresidir? Benim söylediklerim son derece çarpıcı ve anlaşılır. Eşit, özgür, siyasi güç olmak istemiyor musunuz, militan olmak istemiyor musunuz? Biraz daha özgüce dayalı kişilikler haline gelmek istemiyor musunuz? Gayet açık söyledim, illa bozmak, illa “Biz kendimize güvenemeyiz”, illa “Biz başkalarının himayesine muhtacız” demek kölelik değil mi? Bu kabul görmez. “Zordur” diyorsunuz. Tabii ki özgürlük mücadelesi de zordur.

En az dış cephedeki savaşım kadar, iç cephedeki savaşım da zorunluluk içerir. Bin yıldır döküntü, paspas haline getirilmişsiniz. Kendinizi ne sanıyorsunuz? Toplumun en geri, en zorda bırakılan kesimisiniz. Zorluk buradan ileri geliyor, yoksa zorluğu size ben dayatmıyorum. Ben kolaylık sağlıyorum, önünüzü açıyorum. Benden binlerce yıllık köleliği bir çırpıda yıkmamı isteyemezsiniz. Biraz vicdan sahibi olun! Her şeyi bir çırpıda kazanamazsınız. Bu durumu büyük bir minnettarlıkla karşılamalısınız. Bakın toplumumuza, çok büyük ölçüsüzlükler var. Benden bir gün içinde dört dörtlük özgürlük istiyorlar. Ben kendim bile bunu yaşamıyorum, siz nasıl yaşayacaksınız? Biraz vicdan sahibi, ölçü sahibi olun!

Ehmedê Xanê bile kitabında “Kürt için sağlıklı, başarılı bir yaşam tıkanmıştır” diyor. Biz onu aşmaya çalışıyoruz ve bizzat tarihi olarak da bunu gerçekleştiriyoruz. Kadın da, duygu ve düşüncesini buna göre çalıştırmayacak, eski Kürt'e göre eski aileciliği, eski evciliği oynayacak; bunun da kadını nereye götürdüğü bellidir. Karnınızı bile doyurmazsınız, kimse size bir merhaba bile vermez. Henüz otuzunda bitmiş tükenmiş bir hale getiriliyorsunuz. Cinsel olarak da bir hiçsiniz, ikinci, üçüncü kategoride şeylerle aldatılır gidersiniz. Durum bu. Bu savaş bunun için çok yakıcı ve en zor savaşımlardan birisidir.

Gerçekleri gözlerinizin önüne seriyorum, fakat bundan kaçarak basit şeylerle kendinizi tatmin etmek istiyorsunuz. Olmaz. Yalancı mı olacaksınız? Gerçekleri bir tarafa iterek mi politika yapacaksınız? Bunu Kürtler içinde bize dayattılar. Kürt sorununa yönelik geliştirilen politikalar var, onların da Kürtleri ne hale getirdiği ortada. Bunları bile tekrarlamam gereksiz, çünkü ciltler dolusu değerlendirme sunduk. Varsa gücünüz okuyun, tartışın, büyük gelişme edinin, yaşam sizin olsun, iktidar sizin olsun. Kendiniz her şeye karar verin, bundan daha iyisi var mı. Parti içinde yemeğinizi, güvenliğinizi sağlıyoruz, işinize geliyorsa “Ne mutlu bize” deyin. İşinize gelmiyorsa bize gelmeyin, ailenizin yanında kalın. Biz kesinlikle kimseyi içimizde zorla tutmayız. Bu doğru bir esastır ve siz de sonuna kadar bu esaslar temelinde kalmayı bileceksiniz. Mücadeledir, yenildiyseniz kaçın, ama “Varım” diyorsanız devam edin. Zorlansanız da inatla direnin. Direnme, ortaya çıkan engelleri, her türlü zorlukları aşma gücünde olmak demektir. Bunlar da savaşımın abecesidir.

Bazıları halen bunları anlayabilmiş değildir. Anlamasınlar bakalım, Kürt işi böyledir. Ben herkes için son derece anlaşılır konuşuyorum. Yiğitlik, biraz namusluca kavramak, üzerine düşünmek ve mümkünse bir görevi paylaşmaktan geçer. Gerçekleri şöyle böyle saptırarak, şöyle böyle kendini ucuz dayatarak yiğitlik yapılamaz. Tecrübelerden ders çıkarılır, biz de başka herhangi bir şey anlamına gelmeyiz. Bugün de, yarın da kıymeti harbiyemiz budur. Ne yapalım, gerçeklerimizin savaşçısıyız; mesleğimiz bu. Bizi başka türlü değerlendirmeyin. “Yönetim dar çıktı, yetersiz çıktı” demeyin, ben varım görmüyor musunuz? Ben nasıl eğitiyorum? İnsan bunun karşısında biraz vicdan sahibi olur. İnsan inkarcı olur da sizin kadar inkarcı olmaz. Düşman uçan kuştan nem kapıyor, öğreniyor. Biz karşınızda çatlıyoruz, halen öğrenmiyorlarmış. İnsaf, Kürt işte. Karşınızda bir Türk subayı olsaydı tir tir titrerdiniz veya bir ahbap çavuşunuz yanınızda olsaydı, kahkahadan kendinizden geçerdiniz. Yaşam diye belledikleriniz bunlardan ibaret. “Biz niye böyle oluyoruz” diye kendinize sormalısınız. Her ortaya çıkardığınız duruma bir karşılık verilecektir. Her yetersizliğiniz bizde bir cevabını bulacaktır. Ben kendimi bu işe korkunç vermişim. İsteseniz de beni çatlatabilir misiniz, bu yetersizliklerinizle acaba beni ne hale sokabilirsiniz? Sanıyorum yine de siz benden daha fazla zorlanırsınız. Ben size kendimi bu kadar kaptırıyorsam bunun yoğun bir anlamının olması gerekir. Kimse sizi köle gibi savaştırmak istemiyor. Kimse sizi bilinçsiz götürmek istemiyor. Dört dörtlük militanlar olmanız için her şey ortaya konulmuştur. Bu kadar bilinçlendirme, bu kadar çözümlenme, bu kadar irade keskinliği çok açık bir biçimde ortaya konulmuştur. Tüm bunları anlayamaz ve başka türlü yaparsanız elbette ki zorlanırsınız.

Sorun çıkmaz demiyorum, çıkar. Bu noktada amansız yaklaşımlar da sergileyebilmişiz, çözümler ortaya koymuşuz. Sadece dar bir alan için değil, genel için de artık bir çözüm gücü olmuşuz. Sadece sorunu açığa çıkaran değil, amansız ve yerinde çözümünü de dayatma konumunu işgal etmişiz. Ama bazıları bunu anlamayıp bazı şeyleri sırtımızdan kurtarmak isteyecekse, uyarıyorum yapmasınlar. Kimse kendi kişiliğini dayatarak yaşamaya çalışmasın. Bu, Kürt kavgasında tehlikeli bir tercihtir. Yalvarma, yakarma, rica, minnetle de bu iş halledilmez.

“Ben Avrupa'da kalmak istiyorum, ben şurada burada olmak istiyorum” demek yapay tavırlara girmektir. Hatta bazıları Ankara'daydılar, şunu çok açıkça söyledim; Ankara'da kalınabilirdi de, Avrupa'da da kalınabilirdi, ama mücadele bir bütündür. Fizikteki birleşik kaplar meselesi gibidir; bir taraf bastırılırsa, diğer taraf da o seviyeye doğru gelir. Kürt ulusal hareketi de birleşiktir. En son Talabani bir mektup yazmış; “Bizim karargahı da bombaladılar, düşman amansız üzerimize geliyor” diyor. Gafil olmasaydın, kendini daha iyi savunmaya alabilirdin. Tekrar söylüyorum; Kürt hareketi birleşik kaplar kanunu gibidir, birbirini etkiler. Kendini ayrı kaplar konumunda tutma, belki geçici olarak olabilir, ama er geç aynı düzeye gelir, nitekim geliniyor da. Bunları erkenden anlamak herkesin çıkarınadır.

En yakınımda olanlardan tek istediğim şey ciddi ve anlayışlı olmalarıdır

En uzağımızda olanlar bile, bu hareketin genel yasalarının etkisi altındadır. En iyisi, kanunları, kuralları, yaşamı zorlamadan uyum gücü gösterebilmektir. Ben bunu icat etmiyorum. Ulusal hareketin dinamikleri, kanunları var. Bu kanunlar yüzünden, hiç ayrılmak istemeyenler dahi ayrıldı. On yedi yıldır mülteci olanlar var. Kimse tek başına Avrupa'ya, Ankara'ya gidemez. Birleşik kaplar meselesi, Kürt hareketinin bütünlüğü artık sağlanmıştır. Tek başına kimse TC'yle oturup çözüme gidemez. Çünkü, hareketin kanunu az çok geçerlidir. Bu, parti için daha da böyledir. Bunu niye anlamıyorsunuz diye size soruyorum. Bir gerçeklik var, realite var. Buna bakıp adımınızı atarsanız, bu sizin için daha kazasız belasız olur. Bunlar ulusal hareketin yeni yeni ortaya çıkan durumlarıdır. Ben de bu kanunlara uyuyorum. Kendini bu kadar çatlatan bir kişi bu kanunlara uymazlık edebilir mi? Hem de en derinden, en erkenden kavrayan bir kişi, adımlarını bütünüyle ona göre uyarlayan bir kişi. Harekettir, ona uyacağız; ulusal iradedir, ulusal otoritedir bağlı kalacağız. Bu, benim, babamın malı, mülkü için olmuyor. Ulusal iradenin, bir halkın kaderinin ilk defa tamamen çözümlenmesidir. Buna uyacağız. Ailecilik yapamayız, ahbap çavuşluk yapamayız. Çünkü bunlar, hareketin kanunlarına ters düşer.

Bütün bunları söylerken, tartışmalarınızdan, yaşamlarınızdan çıkardığım sonuç; yüzde beş ya anlamış ya da anlamamış olduğunuzdur. Bu durum bizi düşündürüyor. Anlamayanlar da kesin ya düşman tarafından vurulur ya da bizden kaçarlar. Önümüzde engel olurlar, düşerler, sağ veya sol sapmayı yaşarlar. Bu kadar çocukçasınız. Bazıları “biz artık kemikleşmişiz” diyor, ne kemiği? Senin kemiğini un ederler, hareketin kanunları bu kadar acımasızdır. Bunun karşısında bireysel inadınız nedir ki, düşman karşısında bile dayanamıyor. Ben bile bu kanunların karşısında erim erim eriyorum, sen kim oluyorsun? Kendinizi bu örgütün içinde bebek gibi tutuyorsunuz. Bunun hikayesini defalarca size anlattım, çok kötü durumlara düştüğünüzü gördünüz. Son derece açık konuşuyorum, daha açık nasıl konuşayım? Sadece bu değerlendirmeden bile yeni katılan birisi her şeyi anlar; dostlar da anlar, en eskiler de anlar. Çok somuttur.

Bir konuşmam bile bir yılınıza yeter. O zaman neden onu saptırıyorsunuz? Mücadelenin tüm alanları için bunu söylüyorum. Hem bizi bu kadar doğaüstü, ulaşılmaz, eleştirilemez görürsünüz -sorsan herkes “Senin hakkında en ufak bir eleştiri yok” derler- ama buna rağmen çok tuhaf bir Kürt tarzı Önderlik eleştirisi yaparsınız. Bu tarz bir eleştiri ne anlama gelir? Kendinizin farkında bile değilsiniz. Mümkünse bana yönelin, ben dayanıklıyım. Sizi dünyanın neresinden çekip getirdim. En yakınımda olanlardan tek istediğim şey ciddi ve anlayışlı olmaları, benimle sonuna kadar gerçekçi tartışmalarıdır. Yeter ki hain, münafık olmayın. Kadın, erkek, ne olursanız olun, özlü olun. Beni amansız eleştirin, taleplerinizi amansız sıralayın. Ama ben de size bazı gerçekleri aktaracağım. Daha sonra, sen burada, ben burada birlikte şu veya bu görevleri yapabiliriz diye anlaşacağız.

Onlarca yoldaş var, örgüt var, platform var. En ufak bir zorlama yapmayacağım, zaten yapmıyorum da. Arkadan konuşmaya, kendini gizlemeye, fırsat bulduğunda da kendini başka türlü kusturmaya gerek yok. Yoldaşça en iyisini, en uygarcısını esas alıyoruz. Gözünüzü hemen açın! Son derece özgür bir hareketiz, dünyada açıklık ilkesine en çok yer veren bir hareketiz. Her şeyimiz açıkça cereyan ediyor. Kadın sorununda da son derece açığız. Hatta en güzel açıklığı kadın sorununda uyguladık. Daha ne istiyorsunuz? Bunun hakkını vereceksiniz. Yok, “Biz insandan değiliz, hainiz, ağacın kurduyuz, sadece kemiririz. Objektif ajanız, işimiz gücümüz hır gür çıkarmak, bozgunculuk yapmaktır” derseniz o zaman ben size bu dönemi sona erdirelim derim. Düşman yapacağı kadar bize yapıyor. Kendi elimizle birbirimizi bu kadar bozamayız. Buna hiçbir yürek dayanmaz, hiçbir düşünce kitabında buna yer yoktur. Bu, özgürlük de değildir; ancak bu bir fitne fesatlıktır, bozgunculuk hareketi, büyük münafıklık hareketidir.

Herkesin gerçek yeteneklerine göre bir çabası ve bir karşılığı olmalıdır

İslamiyet, münafıklığı kafirlikten daha suçlu sayar. Bu, siyasi mücadelede de oportünizm diye değerlendirilir. Eğer aşılmazsa en tehlikelisidir. Bizim içimizde münafıklık yapmaya gerek yoktur. Karşımızda bir kafir gibi savaşın, bunun bir anlamı vardır, bir oportünist olmaya gerek yok. Öyle olacağınıza gidin yerinize oturun. Onun da bir anlamı vardır. Doğrusunu tercih edin. Ben de onu tartışıyorum ve bütün yönleriyle, açıklığıyla önünüze koyuyoruz. İstediğiniz gibi sindirin, hazmedin, kendinize yakıştırın ve beraber yürüyelim. Büyük, küçük ne iş elinizden geliyorsa, nerede ve nasılını birlikte kararlaştıralım. Ama mutlaka gönüllü bir kararlaştırma olsun. Ardından disiplini uygulayacağız. Çünkü disipline uymazsak, hiçbir adım atamayız. Gönüllülük esastır, ama sonra disiplin vazgeçilmezdir. Bu, Kürt'ün kendini nizama ve otoriteye kavuşturmasının da en vazgeçilmez gereğidir. Tüm dünya halkları da bunu biraz böyle yapmıştır. Bunu bozamayız. İlk adımları atıyoruz, bireyciliğiniz, ağalığınız, keyfiyetiniz -ki, bunlara çok anlam biçiyorsunuz- için bununla oynayamazsınız. Tarih elden gidecek, zor bela bir yerinden tutmuşuz. Ben dahil, hiçbirimiz bireysel keyfi, hırsı, öfkesi için özellikle disiplin değerleriyle, uyum değerleriyle, yüce savaşım veya siyasi örgüt değerleriyle oynayamazsınız. Birden bire ölçüleri zorlayarak kendimizi egemen veya etkin kılamayız. Doğru işleyiş esasları vardır, bunları öğrenin. Zeminleri var, kullanın ve başka türlü beklentilerinizin de olamayacağını bilin. Bunu mücadeleyi tercih edenler için söylüyorum. O zaman herkesin gerçek yeteneklerine göre bir çabası ve bir karşılığı olmalıdır.

Partiyi anlamaya çalışıyorsunuz, en temel parti dersi budur. Ulusal hareketin içinde hareket etmek istiyorsunuz. Ulusal hareketin en temel işleyiş esasları böyle icra edilir. Aynı zamanda bu fırsatı yakalamak güzel bir şeydir. Bu, Kürt olayında ilk defa bir çözüme doğru gitmektir; iktidarlaşmanın, mekanizmanın gelişimidir. Zor da gelse, kendimizi buna alıştıralım. Varsa bir andınız, kararlılığınız bu temelde gelişim gösterin. Sorunlarınız çıkarsa, birbirinize danışın ve birbirinizle tartışın. Bir yandan kendimizi eğitelim, bir yandan da kesinlikle sorunlarımızı tartışmayla halledelim. “Ben her şeye hazırım” diyorsanız, her sahaya ulaşalım ve bu işi yürütelim. Ulusal hareket herkese savaşabileceği, mücadele edebileceği bir imkan sunuyor. Sınırlı da olsa herkesin yapabileceği işler var. Bunları görelim. Ulusal hareketin genel ifadesi adına söyleyebileceğimiz doğrular bunlardır. Eksik kalan yanları varsa onları tartışalım. Kendimi de bunun dışında tutmuyorum. Zorluklarımız çok fazla olmasına rağmen gelişmeniz için açık bir zemin sunuyoruz. Bunu mutlaka kullanmayı bilmelisiniz. En gerçek ölçülere göre, imkan ve olanaklara göre, yetki, görev, sorumluluk anlayışına göre kendini biçimlendirmek sizin görevinizdir. Tarihin bu döneminde en istenebilecek, istenilip de tutkuyla başarılması gereken görev budur.

■■■

Kadın da, erkek de kendini yetiştirecek. “Anlayamadık, edemedik” demeyi kabul etmiyorum. Bu partiden olmayı bilenler, asgari ölçülerde temsil gücünü gösterir. Bilmiyorsanız size söyleyeyim, bu konularda durumlarınız fazla gelişkin değildir. Kendinizi geliştirin. Ben kendimi de ortaya koydum. Anamın bana ne yaptığını da defalarca tekrarladım. Kendimi ahım şahım biri yerine de koymuyorum. Kırk beş yaşımı buldum, kendimi kabul edilebilir bir erkek sınırında tutmak için halen yetiştiriyorum. Ayıp değil, ayıp olan kendini yetiştirmemektir. Halen Kürt kadınının gerçeği için anlamlı ve namuslu bir erkek olmaya çalışıyorum.

Medet Serhed-İrandaki gelişmeler.qxp_Layout 1 26/12/2019 14:52 Page 22

İran'ın teolojik ideolojisinde politik kırılma hatları ve politik esneme olasılıkları

Medet Serhad

♦ Genel olarak şimdiye kadar gelişen diğer eylemlerde teokratik rejimi doğrudan hedef alan ideolojik ve politik saldırılar bu kadar aleni gerçekleştirilmemişti. Diğer önemli bir noktada halklar şimdiye kadar böylesi bir cesaretle ölüm ordusu olarak tanımlanan Sipah-i Pasdarana karşı sokaklarda direnmemişti. Eylemciler sokaklara indikleri her yerde Sipah-i Pasdarana ait mağazalar zincirini hedefleyerek, mağazaları yakıp, yıktılar. Sipah-i Pasdaran veya ona yakın olan tüm bankalar, benzin istasyonları ateşe verildi. Daha da önemlisi sokaklara inen halkın kendilerine kurşun sıkan Sipah-i Pasdaran güçlerine silahla karşılık vermesidir. Sokak başlarında doğrudan Sipah-i Pasdaran güçlerine silah sıkıldı. Sıkılan kurşunlar aslında halk tarafından gerçek anlamda teokratik rejime sıkılan ilk kurşunlardır denilebilir.

Ekim ayının 18'de İran'ın yaklaşık 20 büyük şehir merkezi ile bunlara bağlı ilçe ve kasabalarda İranlı halklar, teokratik rejimin benzine yüzde 30 zam yapması sonucunda sokaklara inerek protesto gösterilerine başladı. Zam karşıtı olarak başlayan gösteriler kısa sürede rejim karşıtı eylemlere dönüştü. Teokratik rejimin sembolleri, siyasal ve ruhani figürlerinin resimleri sokak ortalarında yakılıp, yerlere atıldı.

İran İslam iktidarının 40 yıllık dönemi boyunca sayısız kez halk, rejime karşı rahatsızlığını sokaklara inerek, protestolarla ifade etti. Fakat hiçbir ayaklanmada bu son olaylarda olduğu kadar toplumun tüm kesimlerinin katıldığı geniş bir eyleme dönüşmemişti. Her kesimin katıldığı bu eylemler ciddi anlamda teokratik rejim karşıtlığına dönüştü ve doğrudan teokratik rejimin varlık ve devamlılık sağlayan kurumlarının sembollerini hedef alındı. Genel olarak şimdiye kadar gelişen diğer eylemlerde teokratik rejimi doğrudan hedef alan ideolojik ve politik saldırılar bu kadar aleni gerçekleştirilmemişti. Diğer önemli bir noktada halklar şimdiye kadar böylesi bir cesaretle ölüm ordusu olarak tanımlanan Sipah-i Pasdaran'a karşı sokaklarda direnmemişti. Eylemciler sokaklara indikleri her yerde Sipah-i Pasdarana ait mağazalar zincirini hedefleyerek, mağazaları yakıp, yıktılar. Sipah-i Pasdaran veya ona yakın olan tüm bankalar, benzin istasyonları ateşe verildi. Daha da önemlisi sokaklara inen halkın kendilerine kurşun sıkan Sipah-i Pasdaran güçlerine silahla karşılık vermesidir. Sokak başlarında doğrudan Sipah-i Pasdaran güçlerine silah sıkıldı. Sıkılan kurşunlar aslında halk tarafından gerçek anlamda teokratik rejime sıkılan ilk kurşunlardır denilebilir.

İran rejimini yönetenler de dahil, hiç kimse böylesi bir serhildanı öngöremiyordu

Tüm bu olanlar niye oldu? Kimler önayak oldu? Ya da neden şimdi? Veya benzin zammı bir ekonomik sorunken neden toplumsal öfke, ideolojik, politik ve askeri kurumları hedef aldı? Bu sorular, eylemlerin başladığı günden beri İran'ı yönetenleri ve karşıtlarının kafalarını meşgul ediyor. Politik analizciler, dünyayı yönettiğini sanan büyük güçlerin devlet başkanlarının açıklamalarına bakıldığında, kimse ne olduğunu tam olarak söyleyemiyor veya durum karşısındaki şaşkınlığını gizleyemiyor. Net olarak gözüken; 'Hiç kimsenin böylesi bir ayaklanmayı beklemediğidir.' Buna uluslararası güçler, İran'da devrimci mücadele yürüten güçler ve İran rejimini yönetenler de dahil, hiç kimse böylesi bir serhildanı öngöremiyordu. Çünkü var olan duruma hiç bir güç müdahil olmadı, serhildanın organik, politik öncüsü yoktu. Herkes "Bekleyelim, olayın rengi anlaşılsın daha sonra tarafımızı netleştiririz" tutumuna girdi. İran halkları başkalarının isteğine göre hareket etmektense, kendi tarihsel mücadele kültür geleneğinden aldığı bilgi ve birikimle hareket etti. Yani kendi gündemini kendisi belirledi ve zamanlamasını da kendisi tayin etti. Fakat bu ayaklanmada açığa çıkan önemli bir eksik; eylemlerin öncüsüz olarak gelişi-güzel bir şekilde gelişmesiydi. "Öncüyüm" diyenler, İran toprakları dışından internet-sanal dünya üzerinden eylemlere yön vermek (halka akıl vermek) istediler ama, İran teokratik rejimi internet bağlantılarını kesince, sanal cam kutular sahiplerinin ellerinde kaldı ve halklar kendi yollarına devam etti. Bu yola devam ediş kendini toplum mühendisi sananlara da önemli bir ders verdi. Çünkü doğrudan organik bağ olmadan, eylemlerin gidişatına yerelden yön vermeden sürece öncülük yapılamaz. Marksist tanımla ancak; "halk kuyrukçuluğu" yapılır.

İrani halklar, 1925 serhildanıyla anayasal düzeni getirdi

Tüm bu olanların 40 yıllık pratik uygulamalarının nedenleri vardır. Ancak İran politik geçmişinin Ortadoğu tarihinde, 'Şah' tanrının yeryüzündeki gölgesidir. 1925'ten sonra anayasa bu kavramı hâlihazırda medenileştirmişti. Egemenlik halk tarafından Şah'a verilmiş bir görevdir. Pehlevi rejimi sırasında buna karşılık gelen metot: 'Allah, Şah ve Vatan' olarak değişti. Bu tanımda Şah gücü hala tanrı gücü üzerinden tanımlanıyordu. İran Devrimi'nin İslamileşmesine yol açan anlayış, krala karşı tanrıya başvurma yaklaşımıdır. Ayetullah Humeyni Şia hiyerarşisinde kendine has şeyler geliştirdi. Kendini kayıp imamın yokluğunda Şii topluluğundan sorumlu kayıp İmam vekili, 'Nabi amin' olarak değil de, tanrının huzurunda bulunmuş ve onun doğrudan vekilli olmuş 'Naibi has' yani onun doğrudan vekili olarak görüyordu. İran teokratik rejimi kendini tanrının vekili olarak ilan ederek, buna göre de İran'da yapısal ve anlamsal dünyayı inşa etmeye çalıştı. Bu anlayışa göre Şia teolojisi yeniden yorumlandı. Wilayete Feqih denen kurum Şia mezhebinde olmamasına karşın inşa edildi. Oysa Şia inancına göre söylem ve uygulamaların bir dini liderlikte yani bir kişide cisimleşmesi yasaktır.

Bu inancın iki kanadı Humeyni ile birlikte belirginlik kazandı. Bunlarda birinci kanat Necef kanadıdır. İkincisi ise Kum kanadıdır. Necef kanadı bireyin cisimleşmesi olarak şekillenen Wilayete Feqih (Gayipten gelecek İmam adına yetkili kişi rolünde olan ve kayıp imam gelinceye kadar yerine vekillik edecek kişi) sistemini kabul görmüyor. Kum kanadı ise; Ayetullah Humeyni öncülüğünde Wilayete Feqih kurumlaşmasına giderek yetkileri tekleştirdi. Mevcut durumda İran'ın dini lideri olan Ali Hameney 30 yıldır kayıp imamı bekliyor. Tanrı adına tek yetkili kişi Ali Hameney'dir.

Tüm bunları neden belirtiyoruz? Çünkü bütün toplumsal sorunların temelinde yatan esas neden; gerek Şah, gerekse de Şah'ı deviren Mollalar tanrı adına konuşuyor, tanrı adına toplumun geleceğini belirliyorlar. M.Ö 522 Med Konfederasyonu'ndan Şahlığa-Tiranlığa geçişinden günümüze kadar İrani halkları, yukarıda Allah, yeryüzünde ise tanrının temsilcisi Şah-Molalar yönetiyor.

İrani halklar, 1925 serhildanıyla anayasal düzeni getirdi. Ancak hem iç hem de dış egemen güçler bu gelişmeyi tekrar halklar lehine Şahlığa çevirdiler. 1979'da yine İrani halklar bir devrim dalgası geliştirdiler, halkın her kesiminden devrime katılım gerçekleşti. Ama demokratik devrimci güçlerin İran siyasal tarih bilincinden yoksunluğu, toplumu pozitif olgucu ele almaları sonucu Mollalar, toplumsal öncülüğü ele geçirerek halkların demokratik devrimine kondular. Bu devrimsel gelişme yeterince sahiplenilmedi ve yeniden toplumsal iradenin yerine, bu sefer kendini doğrudan Tanrı yerine koyan Ayetullah Humeyni geçti. Bunların sonucunda İrani halklar özelikle son yüz yıldır modern gelişmeler, demokratik kriterler ile geleneksel iktidar odaklarının tanrı adına oluşturdukları mitsel düşüncelerin cenderesi ile bir zihinsel girdap yaşıyor.

Teokratik rejim, oluşturduğu anayasa ile rejimin tüm iplerini eline almış bulunmaktadır

İran teokratik rejimi, 1979 yılında gelişen halkların devrimsel gelişmesini kendi lehine çevirmeyi başarır başarmaz toplumsal tüm muhalefeti dıştalamaya ve fiziki imha dahil tüm yöntemlerle İran dışına atmaya başladı. Bunda da önemli oranda başarılı oldu. Irak savaşıyla gerekçelendirerek içerideki her karşıt sesi gayri meşru çetelerle sokak infazları ile ortadan kaldırdı ve 1990 yıllarına gelindiğinde içeride tek muhalif güç kalmamıştı. Bu durum günümüze kadar da devam ediyor. Halen de Wilayete Feqih dışında faklı bir görüş belirten insanlara ağır cezalar veriliyor, zindanlara atılıp, idam ediliyor. Teokratik rejimlerde çoğunlukla Allah adına din adamları yönetimi ya bir elit grubun ya da tek bir kişinin insafına bıraktıklarından toplumsal söz hakkı, insanların ellerinden alınarak baskıya maruz bırakılırlar.

Teokratik rejim, oluşturduğu anayasa ile rejimin tüm iplerini eline almış bulunmaktadır. Örneğin mevcut durumda Cumhurbaşkanı olan Hasan Ruhani kendisini reform yanlısı olarak gösterse de özünde hiçbir reform yapamaz. Çünkü ülkede tüm yetkiler Wilayeti Feqi makamında oturan kişinin elindedir. Ancak o makamda oturan kişi onay verirse değişimler yaşanabilir. Aksi takdirde ona bağlı kurumlarda tek bir yaprak kıpırdayamaz haldedir. Örneğin onların onayı olmadan hiç bir parti kurulamaz, hiç bir dernek (hangi konuda olursa olsun) kurulamaz, onların onay vermediği hiç bir kişi cumhurbaşkanı, parlamenter, belediye başkanı adayı olamaz. Wilayeti Feqih'in onayı olmadan hiç bir dış ülke ile hiç bir anlaşma yapılamaz, savaş ve barış kararını Wilayeti Feqih verir. Ordunun başkomutanı cumhurbaşkanı değil Wilayete Feqih kurumunda olan kişidir. İran'da tüm ideolojik kurumlar Wilayete Feqih'e bağlıdır. (eğitim, basın- yayın, bilim kurumları vb)

Ali Hamaney'in 30 yıllık iktidarında resmi ordu ve polis dışında doğrudan dini lidere, yani Wilayete Feqih'e bağlı paralel ordular kurulmuştur. Örneğin Sipah-i Pasdaran, Kudüs Gücü (Sepâh-e Qods) ve İstihbarat İtlaat doğrudan talimatlarını "Mehdiye Zemane'yi" bekleyen Ali Hamaney'den alırlar. Özellikle bu üç kurum İran'daki tüm ekonomik yatırımları kendi kontrollerinde tutuyor. Bütün İnşaat sektörü Sipah-i Pastaranın kontrolündedir. Bankacılık İtlaat'ın, örtülü ödenek ise Kudüs Gücü'nün denetimindedir. Ülkenin ticareti ve ekonomisi bu üç kurumun izin verdiği ölçüde, belirlediği iş çevreleri ülkede çalışabilirler.

Politik alanda, İtlaat'ın onay vermediği, denetimine girmeyen birinin muhtar olma şansı dahi yoktur. Olsa dahi bir şekilde ya teslim alınır ya da tasfiye edilir. Kuracağınız bir çevreyi koruma derneği veya bir kültürel çalışma grubu sistem dışına çıkarsa en hafifinden ülke çıkarlarına muhalefetten İtlaat'ın hakim olduğu zindanlarda ağır cezalara maruz kalırsınız. Daha ileriye gitme durumunda ise ya sokak ortasında kim vurduya gider ya da kendinizi idam sehpasında bulursunuz. Çıkaracağınız bir gazete ya da derginin her cümlesi İtlaat'ın onayından geçmeden yayınlayamazsınız, farz edelim yayınladınız ve bu yayında yanlışlıkla Wilayete Feqih'i eleştirdiniz; "Allah karşıtlığı" iddiası ile önce göz altına alınırsınız. (Bu göz altı süresi ebedi de olabilir, altı ay da olabilir.) Çabuk bırakılmanız durumunda ise toplumda, "Bu ajanlaştı" yargısını oluşur. Çünkü genel yaklaşımları ya teslimiyet ya da çürütmedir.

İran, toprakları dışında savaş yaratarak kendisini korumaktır

Dış dünya ile ilişkilerinde teokratik İran rejimi kuruluşundan hemen sonra stratejisini İslam devrimini Ortadoğu ve dünyaya ihraç üzerine kurdu. 40 yıldır da devam ediyor. Bu İslam devrimini ihraç stratejisini Irak'ın, İran'a saldırması kısmen sekteye uğrattı. Ama Saddam'ın 2003'te devrilmesinden sonra İran'ın kendini yayma zemini önemli oranda açıldı. Irak'ta Saddam'ı deviren ABD ve ortakları oldu. Lakin iktidarı yönlendiren, İran'ın fikirleri oldu. İran Heşdi Şabi askeri gücüyle toplumda militarist baskı aygıtı kurarak, sınır ticareti adına kurduğu paravan şirketlerle Irak'ın önemli kentlerinde ekonomik denetimi elinde tutarak, Şia eksenli partiler kurarak ve bir kısım Kürt partilerle işbirliği içinde olarak ülkenin siyasetinde belirleyici olmaktadır.

Medet Serhed-İrandaki gelişmeler.qxp_Layout 1 26/12/2019 14:52 Page 23

Diğer yandan Lübnan, Yemen, Suriye vb. Ortadoğu ekseninden Afrika içlerine kadar bir yayılma sahası geliştirmiş durumdadır. Bu yayılmalarda hiçbir uluslararası kural, kaide hukuk tanımamaktadır. Adeta kendi ülkesini savaş dışında tutmak için tüm Ortadoğu'dan Afrika kıtasına kadar, "sürekli savaş" hali yaratmaktadır. İran'ın kendisini savunma stratejisi; ülke savunmasını yapabilmek için ülke toprakları dışında savaş yaratarak kendisini korumaya almaktır. Temel amaç bölgede savaş ve kargaşa yaratarak ülkede milliyetçi duyguları öne çıkararak toplumu denetimde tutmaya çalışmaktır.

Şimdi gelinen aşamada yaşanan halk serhildanlarını bu genel bakış açısıyla ele alacak olursak; serhildanların 2000 yılından şimdiye kadar bir gelişim seyri var. Bunların ayrıntılarına girmeyeceğiz ancak İran teokratik rejimin ideolojik çimentosu o dönemden sorgulanmaya başlandı. Toplumsal çelişkilere sistem artık cevap veremez duruma gelmişti ve bunun yanı sıra, ulusal çelişkileri, ekonomik çelişkileri, sınıfsal çelişkileri, cins çelişkisini ve uluslararası çelişkileri giderme gücü yoktu. İdeolojik politik olarak da bunları çözmekten uzak bir zihniyet yapısına sahip olduğundan sorunlar giderek girift sorunlar halini aldı. Bundan dolayı teokratik rejim, içerideki çelişkileri bastırmak ya da görünmez kılmak için hep ülke dışına sorunlarını taşırdı. Rejim, bu sorunların üzerini görünmez kılmak, hasıraltı etmek için her türlü ideolojik, politik propaganda silahını kullandı. Ancak toplum sistemin bu argümanlarına artık inanmıyor. Çünkü, somutta yaşamında değişen bir şey görmüyor. Toplum, rejim tarafından kendi inkârının farkına varmış durumda. İşçi, emekçi kesimleri ile sistemi yönetenlerin yaşamlarındaki ayrım, aralarındaki uçurum giderek derinleşmektedir. Kadınlar cins kimliklerinden dolayı her geçen gün daha fazla şiddete maruz kalmakta ve sistemin kölesi haline getirilmek istenmektedir. Analar devrim ihracı adına bilinmeyen diyarda öldürülen oğullarının cesetlerini dahi göremezken, sistem tarafından çocuk doğurma makinası haline getirilmek istendiklerini görüyor ve buna karşı tepkilerini açıkça ortaya koyuyorlar. İçte yaşanan krizlere dış krizler de eklenince İran'da toplumsal patlama kaçınılmaz bir hal aldı.

İran'a karşı komşu ülkelerde gelişen muhalif sesler giderek gösterilere dönüşmeye başladı

İran, yaşadığı krizleri derin devlet tecrübesine dayanarak sürekli atlatmaya çalışsa da sorunları köklü olarak çözmekten uzaktır. ABD öncülüğündeki Ortadoğu'yu dizayn hareketleri ile statükocu güçlerin arasındaki çelişkilerden yararlanan İran'ın, bölgede Sünni İslam çizgisine karşı Şia çizgisini hakim kılmaya çalışması, özellikle Suriye, Lübnan ve Yemen'e kadar uzanan bu çizgiyi giderek derinleştirmesi hem uluslararası güçleri hem de bölgesel güçleri rahatsız etmeye başladı. İran'ı etkisiz kılmak için ABD'nin başını çektiği ve bölge devletlerinin de katıldığı bir ambargo başlatıldı. Ambargo sonrası İran ve bazı uluslararası güçlerin çelişki ve çatışması derinleşmeye başladı.

Son çelişki noktasından ele alınırsa, İran'ın aşırı derecede bölge ülkelerinin iradeleri dışında onlar adına hareket etmesi o ülkelerin halkları tarafından toplumsal bir tepkiye dönüştü. İran'a karşı komşu ülkelerde gelişen muhalif sesler giderek gösterilere dönüşmeye başladı. Lübnan'da son bir aydır halk İran ve Hizbullah karşıtı gösterilere başladı. Bu gösteriler Yemen'e sıçradı ve en sonunda Irak'ta halk ayaklanmaları oldu. Irak'taki ayaklanma İran karşıtı bir ideolojik duruşa dönüştü. İran konsolosluğuna saldırılar gelişti. Ali Hamaney'in resimlerinin Şia kitleleri tarafından yakılması ve en son Ayetullah Sistani'nin resimlerinin Humeyni karşıtı olarak kaldırılması, özünde Necef Şia çizgisi ile Kum Şia çizgisinin kopuş noktası olarak görülmelidir. Bu ciddi anlamda İran Molla rejiminin kırılma noktası olmaktadır. Çünkü, Şiacılığın oluşum ve gelişim bekası Kerbela ve Necef'tir.

Bu kırılmanın önemli diğer bir noktası ise; Irak ile başlayan Suriye, Lübnan ile devam edip Yemen'e uzanan Şia hilalinde İran Şialığı, Şia inancına mensup olan insanlarda bir kırılmaya yol açmıştır. Mezhepsel yaklaşım kadar milliyetçi yaklaşımlar da bölgede hakim olduğu için mevcut durumda Arap ve Fars Şialığı bir iç çatışmayı yaşamaktadır. Mezhepçilik ve milliyetçilik çatışmasının bir sonucu olarak İran artık Şialığın bağlayıcı unsuru olarak görülmemektedir. Bunu Necef ve Kum çatışmasında açıkça görebiliriz.

İran'daki serhildanlar, büyüyen çelişkilerin patlaması sonucudur

Uluslararası güçler de artık İran'ın daha fazla bölgesel hegemonyasını geliştirmesine izin vermeyeceklerdir. Bu durum dış güçlerin İran halklarını sevip sevmemeleriyle alakalı olmadığı gibi, halkın da tepkilerini kullanarak kendi çıkarları dışında hareket eden rejime had bildirme ve hizaya çekme yaklaşımıdır. İran'ın kendi makul sınırlarına çekilmesi konusunda hem ABD hem de bölgesel güçler anlaşmış gibi gözüküyor. ABD hem bölgesel de hem de uluslararası güçleri arkasına alarak İran'a yüklenmektedir. İran'ı her anlamda kuşatmaya alan dış güçler, İran'ın güçlü devlet imajını yıkmak için bir kırılma noktası yaratma çabası içerisindedirler. İran kendi siyasal devlet geleneğine güvenerek İrani halkları her ne olursa olsun kendi denetiminde tutabileceğini zannederken, aslında halkların baskılanan iradesinin açığa çıkması sonucunda nelerle karşılaşa bileceğini tam olarak hesaplaya bilmiş değildir. Evdeki hesabın çarşıya uymaması misali İran da kendi yaklaşımlarının sunucu olarak artık sonun başlangıcını yaşamaktadır. İçerde yaşadığı bu kaos durumundan kurtulmak için tüm egemen devletlerin yaptığı gibi dış mihraklara yönelerek tepkileri başka yöne çekmeye çalışacaktır.

İran dışarıda açıktan savaşabilir mi? Olmaz dememek lazım, politika biliminde 'olmaz' diye bir şey yok. Ancak İran kendi sınırları dışında gayri resmi olarak kurmuş olduğu paravan örgütler aracılığıyla Ortadoğu'da yaşanan kargaşandan yararlanıp savaşabilir durumdadır. Zaten halihazırda Lübnan'da Hizbullah, Yemen'deki Şia örgütleri, Suriye'de Suriye ordusu adına Kudüs Gücü ve Irakta Heşdi Şabi oluşumları ile filen savaşın içerisinde yer almaktadır. Ortadoğu'da hakimiyetini geliştirmek için bu durumu devam ettirmek isteyecektir. Ancak gerek dışarıda gerekse içerideki İran rejimi karşıtı son eylemlerde gösteriyor ki, artık hiç bir şey İran rejimi için iki ay öncesi gibi olmayacaktır.

Son dönemde İran'da başlayan halk serhildanları dışarıdaki kırılmaların içeride büyüyen çelişkilerin patlaması sonucudur. Çünkü içerideki eylemler doğrudan rejimin ideolojik kurum ve kuruluşlarını hedeflediler. Doğrudan halk rejimle artık yürüyemeyeceğini söyledi. Bunun için de rejimi temsil eden anlamsal ve yapısal kurumlara saldırdılar. Bundan dolayı Ali Hameney açıklamasında; "Bu kalkışma bir 4. Kerbela idi, biz düşmanlarımızın kafasını ezdik" dedi. Bu açıklamadan şunu açıkça görebiliriz; yaşanan bu ayaklanma ile halk ve rejim arasında ciddi bir uçurumun yaşandığını ve gelinen nokta, halkın artık rejimin yürütmüş olduğu politikalara karşı rahatsızlık düzeyini çoktan aşıp, ciddi bir şekilde ayaklanmaya başladığının ifadesidir. Rejimin bunu görüp kabul ettiğinin diğer bir kanıtı da yetkililerin yapmış olduğu açıklamalarda, "biz ve onlar" ayrımının sıkça kullanılmasıdır. Bir ülkede devlet yetkilileri bu tür literatürleri toplumda ötekileştirme yaratarak ve düşman algısını milliyetçi çevrelerde oluşturmak için kullanırlar. Tabii bu durum bir taraftan toplumda ciddi bir ayrışmayı beraberinde getirdiği gibi diğer yanda da rejimin de artık topluma cevap verecek güçte olmadığını ve çöküşü yaşamaya başladığının bir göstergesi olmaktadır. Böylesi durumlarda toplum ve devlet ayrışması başlar ve her fırsatta toplumsal ayaklanma kaçınılmaz olarak gelişir. Tüm bu olanlarda bundan sonra toplumsal mücadelenin daha da keskinleşeceğinin ibarelerini göstermektedir.

İran halkları kendi iradesiyle kendi kararlarını alan bir yapıya sahiptir

Yaşanan halk serhildanlarını ele alıp değerlendirdiğimizde ise; görebildiğimiz kadarıyla toplumsal öncülükten yoksun bir ayaklanma gelişmiştir. Öncülük olsa da çok cılız ve yerel düzeydedir. Henüz İrani halkların tümüne öncülük edecek bir siyasi oluşum açığa çıkmış değildir. Ancak medyaya yansıdığı kadarıyla ülke topraklarından uzak Avrupa sokaklarında birçok örgüt boy göstermiş durumda. Toplumda hiçbir karşılığı olmayan bu örgütlerin doğal olarak yapmış oldukları açıklamalar da halkta karşılık bulmamaktadır. Sömürgeci İran rejimine karşı halk kendi doğal haklarını kurmak için direniş eylemlerine devam etmekte kararlı gözüküyor. Toplum bu direnişlerinde toplumsal gerçeklikten uzak, sadece halka uzaktan talimat vererek yönlendirmek isteyen partilerin çağrılarına kulak asmayarak kendi eylemlerini sürdürdüler. Buradan da anlaşılan İran halkları birilerinin güdümünde değil, kendi iradesiyle kendi kararlarını alan bir yapıya sahiptir. Rejimin hak gasplarına, yasakçı zihniyetine, cinsiyetçi anlayışlarına, açlıkla terbiye etme politikalarına karşı gelişen direnişlerin bundan sonrada devam edeceği görülüyor. Buna karşın rejimin baskılarını artıracağı ve gelişen direnişi bastırmak için her türlü yol ve yönteme başvuracağı da açıktır. Aksini beklemek pek gerçekçi olmaz. Devletçi zihniyetlerde toplumsal tepkilere kulak verilmez. Toplum çıkarlarından çok devletin devamlılığını sağlamak için iktidar çıkarları esas alınır. İran mevcut rejimi de kuruluş felsefesini bu ideolojik anlayış çerçevesinde yürütmektedir.

Rejim, yaşanan olaylardan direk Kürtleri sorumlu tutmuştur

Örneğin Humeyni, İran devlet oluşum felsefesini Mehdi inancına göre şekillendirmiş. Bu inanca göre Mehdi gelinceye kadar onun yerine iktidarı Wilayete Feqih elinde tutacak. Bu durum anayasada şöyle tarif ediliyor; Mehdi gelinceye kadar, Wilayete Feqih onun vekili olarak şeriatı uygulamaktan sorumludur. Mehdi de; toplumda sorunlar çığ gibi büyüdüğünde, ahlaki yaşamda yozlaşmalar yaşandığında, insanlar hak yolundan ayrıldığında, gelip toplumu kurtaracak. O gün gelinceye kadar vekili olan kişi toplumu idare etmekten sorumlu olacak. Bu tanımlamaya göre Mehdi'nin gelişini bekleyen İran rejimi kendi kurumlarını Mehdi'nin gelişine göre ayarlamış durumda. Bu kaderci anlayışa göre yaklaşıldığında bile mevcut rejimin değişmesi gerekiyor. Çünkü toplumsal sorunlar zirveye çıkmadan kurtarıcı gelmeyecek. Beklenen kurtarıcı gelirse de Wileyete Feqih sisteminin ortadan kalkması gerekiyor. Şu anda rejimden çok kurtarıcı bekleyen halkın kendisidir. Halk rejimin değişmesi ve sistemin yeniden inşasını talep etmektedir. Bu da mevcut rejim anayasalarına göre pek mümkün değildir. Anayasanın değişmesi rejimin reforma uğraması değil, yıkılması anlamına gelir. Onun için İran rejiminden reform beklemek çok gerçekçi olmaz. Özellikle de ABD'nin, "İran'ı reforma etme" söylemi bu temel gerçekler üzerinden ele alındığında karşılıksız kalmaktadır. İran rejiminde bu gerçekliğin farkında olduğu için kendisini korumak için çok güçlü argümanlar oluşturmuş durumda. Rejim yanlılarını tepeden tırnağa militaristleştirerek topluma gözdağı vermektedir. Örneğin net alınan bir bilgiye göre; Rejim, 70.000 bin kişiden oluşan bir özel militarist gücü sırf halk ayaklanmalarını bastırmak için eğitip hazırlamış. Bu ayaklanmalarda da bu gücün devreye girmiş olduğunu gördük. Sokak ortasında kadın, çocuk, yaşlı demeden, herkese devlet hukukunca belirlenen 'orantılı güç' durumunun çok ötesinde olan saldırı ve işkenceler, faili meçhul cinayetler, yargısız infazlar gerçekleştirildi. Bu da İran rejiminin aslında toplumsal sorunları çözmek yerine kendisini toplumsal olayları zor ve şiddetle bastırmak için çok yönlü hazırlamış olduğunu göstermektedir.

Bu serhildanlarda açığa çıkan diğer bir gerçeklik ise ülkede her ne olursa olsun rejimin, yaşanan olaylardan direk Kürtleri sorumlu tutuğudur. Bu serhildanlarda rejim direk Kürtleri suçlayarak Kürdistan'a yöneldi. Sipah-i Pasdaran'ın genel ordu komutanı serhiladanlar başlar başlamaz direk Kürdistan'a geçti ve bu ayaklanmalarda en fazla katliam Kürdistan'da gerçekleştirildi. Kirmanşah eyaletinde 40 civarında, Merivan'da 10, Urmiye ve diğer Kürt şehirlerinde ise onlarca şehit ve bin civarında gözaltılar yaşandı. Tahran'da sokak ortasında o kadar insan arasında bir Seqizlı Kürt kadını hedef gösterilerek şehit edildi. Özelikle ABD'nin, İran üzerine yaptırımlarını devreye koymasından sonra rejim bütün Rojhilatê Kurdistan'ı yeniden işgal etti. Askeri tatbikatlar, yeni karakollar, askeri ve polisiye sayısında haddinden fazla artışlar ve idari kurumlarda da önemli değişiklikler giderek, Kürdistan'ı ilan edilmemiş olağanüstü hal ile yönetmeye başladı.

Egemen ulus ideolojisi öyle bir hastalık ki, kendi çıkmazının, kendi düştüğü bataklığın sorumluluğunu her zaman ezilen uluslarda aramaktadır. İran rejimi de, 'Ülkeyi neden bu hale getirdik' demek yerine her koşul altında kurban edilmeye hazır olarak bakılan Kürt halkını sorumlu göstererek, toplumun milliyetçi ve mezhepçi duygularına hitap etmeye çalışmaktadır.

Rojava Devrimi de bu kazanımla Ortadoğu ve İrani halklara ilham olabilecek somut bir kaynaktır

Ancak Kürtler de artık 20. yüzyıl Kürt'ü değildir. Eskiden olduğu gibi; "Kardeşiz, birlikte savaşalım" sözlerine de kanacak kadar saf, örgütsüz ve politikasız değiller. Serhildanlarda da açığa çıktığı gibi Rojhilatê Kurdistan'da yaşayan Kürtler kendisini İrani halkların bir parçası olarak görmekte ve Arap, Acem ve Farslarla omuz omuza vererek kendi renkleri ile, kendi öz iradeleri ile rejime karşı tepkilerini ortaya koymaktadır.

Sonuç olarak; İran genelinde ve özelde Azeriler, Araplar, Beluciler ve Kürtler, Fars egemen ulus ideolojisinden bir doğal boşanma sürecine girmişlerdir. Şialık adına son 40 yılda olanlar Şiacılığın manevi ağırlığını da ciddi oranda zedelemiş durumdadır. İran teokratik rejiminin kendi içinden yeni bir alternatif, çözüm beklemek çok objektif değildir. Geriye kalan Mücahidin, Tudeh veya Şah'ın oğlunun başını çektiği eğilimin de güncelde İran halkları nezdinde çok fazla karşılık bulduğunu söyleyemeyiz. Toplumun tüm kesimlerine hitap edecek rejime alternatif olacak potansiyelleri yoktur. 40 yıldır toplumdan kopmuş, toplum gerçekliğinden uzak yapılanmaların alternatif olmaları beklenemez. Bundan dolayı İran'ın somut şartlarını bilen yeni örgütsel dinamiklere ihtiyaç vardır. Bu serhildanlarda asıl önemli olan bu dinamiklerin şekillenmeye başlamasıdır.

Burada en dinamik halk Kürtlerdir, İran rejimi bundan dolayı Kürdistan'ı yeniden işgal etti. Kürtler genel Ortadoğu'daki alt-üst oluştan en çok etkilenen ve en çok etkileyen halk durumundadır. Kürtler, Kürdistan'ın diğer üç parçasında tüm eksikliklerine rağmen canlıdır, önemli kazanımlar da elde etmişlerdir. Diğer yandan Rojhilatê Kurdistan'da Kürtlerin siyasi parti ve oluşumları ile gerillaları vardır. Tüm bunların yanında Kürtlerin, halkların kendi özlerini koruyarak karşılıklı bağımlılık ilkesi temelinde, farklılıkların eşitliğine dayanan, kadın özgülüğü ekseninde demokratik ekolojik bir toplum modelleri vardır. Bu model Rojava Devrimi'nde sekiz yıldır somutluk kazandı. Unutmayalım ki, Paris Komünü deneyimi toplamda üç ay sürmedi ama tüm insanlığa ilham oldu. Rojava Devrimi de bu kazanımla Ortadoğu ve İrani halklara ilham olabilecek somut bir kaynaktır. Şu anda asıl olan, sağa-sola sapmadan halkla birlikte olmayı bilmek ve öncülük misyonunu oynamaktır. Yani, "Gelecekte bir gün gelecek" sloganı ile değil de geleceği şimdiki çalışma ile inşa etmeyi bilerek, özgür, eşit, demokratik yaşamı hayata geçirmeyi bilmektir. Şimdi egemenlerin değil, tam anlamıyla özgürlüğe yürümek isteyen halkaların zamanıdır.

■■■

♦ **Sömürgeci İran rejimine karşı halk kendi doğal haklarını kurmak için direniş eylemlerine devam etmekte kararlı gözüküyor. Toplum bu direnişlerinde toplumsal gerçeklikten uzak, sadece halka uzaktan talimat vererek yönlendirmek isteyen partilerin çağrılarına kulak asmayarak kendi eylemlerini sürdürdüler. Buradan da anlaşılan İran halkları birilerinin güdümünde değil, kendi iradesiyle kendi kararlarını alan bir yapıya sahiptir. Rejimin hak gasplarına, yasakçı zihniyetine, cinsiyetçi anlayışlarına, açlıkla terbiye etme politikalarına karşı gelişen direnişlerin bundan sonrada devam edeceği görülüyor. Buna karşın rejimin baskılarını artıracağı ve gelişen direnişi bastırmak için her türlü yol ve yönteme başvuracağı da açıktır. Aksini beklemek pek gerçekçi olmaz.**

Cemal Amed-Ortadoguda halk isyanlari.qxp_Layout 1 26/12/2019 14:53 Page 24

Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da gelişen halk isyanları
Ortadoğu Demokratik Devrimi için büyük ve tarihi fırsatları açığa çıkarmıştır

Cemal Amed

18 Aralık 2010 tarihinde Tunus'ta başlayıp bütün Arap dünyasına hızla yayılan halk ayaklanmaları ve hareketleri 9 yılı geride bırakıp 10. yılına girmek üzeredir. Bu halk hareketlerinin geçen 9 yıllık süreçte Ortadoğu ve Kuzey Afrika başta olmak üzere, küresel düzeyde önemli etki ve sonuçları açığa çıkmış olsa da, kimi ülkelerde farklı biçimler alan bu halk isyanları ve devrimsel gelişmeler, bazı dönem ve yerlerde kesintilere uğramasına rağmen, bölge genelinde derinleşerek devam ediyor.

17 Aralık 2010 tarihinde Tunus'ta Muhammed Buazizi adlı bir seyyar satıcının, kendisini yakmasıyla başlayan halk isyanı Mısır, Libya, Suriye, Bahreyn, Cezayir, Ürdün, Yemen, Moritanya, Suudi Arabistan, Sudan, Umman, Irak, Lübnan ve Fas başta olmak üzere tüm Arap dünyasına hızla yayılmış, Arap olmayan İran, Arnavutluk, Ermenistan gibi ülkeleri de etkisine alarak, değişik boyutlarda halk hareketliliğinin yaşanmasına yol açmıştır. 28 Mayıs-30 Ağustos 2013 tarihleri arasında İstanbul Gezi Parkı direnişi olarak tarihe geçen, AKP faşizmine karşı isyanın da Ortadoğu genelinde yaşanan bu tarihsel süreçten etkilendiğini de belirtmek gerekir.

Ortadoğu'nun özgünlükleri ve özellikleri doğru anlaşılmadan, Ortadoğulu halkların, toplumların, kültürlerin, ülkelerin özgünlükleri ve özellikleri anlaşılamaz. Ortadoğu'nun tarihsel-toplumsal gerçekliğinden kopuk, yerellerin dar, tutucu, milliyetçi yaklaşımlarıyla sorunlara çözüm üretmek bir yana, tarihsel-toplumsal sorunları daha da ağırlaştırdığı görülmek durumundadır. Hem dogmatik, oryantalist yaklaşımların, hem de dar, tutucu, milliyetçi yaklaşımların aşılması, devrimci-demokratik gelişmelerin kalıcılaşması ve başarısı için zorunlu olmaktadır.

Ortadoğu'nun özgünlükleri ve özellikleri doğru anlaşılmalı

Bu halk isyanları sonucu devrim ve devrim niteliğindeki gelişmelerle, darbeler, karşı devrimler, dış müdahaleler, iç savaşlar ve halk ayaklanmaları gibi birçok gelişme çok yoğun şekilde yaşanmış ve bu süreç tüm Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da kimi yer ve zamanda küçük, kimi yerlerde büyük çapta günümüzde de sürmektedir. Tunus, Mısır ve Yemen'de yıllardır iktidarda olan Hüsnü Mübarek, Zeynel Abidin Bin Ali gibi diktatörlükler devrilmiş, birçok Arap ülkesinde hükümetler değişmiş, Rojava Devrimi'yle birlikte Libya, Yemen, Suriye gibi ülkelerde de küresel hegemonik güçlerle, bölge gericiliğinin müdahaleleri ile iç savaşlar ve devrimci gelişmeler iç içe yaşanmaya devam etmektedir.

2019 yılı ile birlikte "İkinci Arap Baharı" olarak da nitelenen ve İran'daki halk hareketliliğini de etkileyen Sudan, Cezayir, Mısır, Irak ve Lübnan'da halk direnişleri ve eylemsellikleri 2010 yılından beri devam eden halk mücadelelerinin bir devamı olmakla birlikte, yeni bir aşamayı da ifade etmektedir.

Gençler, kadınlar, işsizler, farklı etnik ve kültürel gruplar, aydınlar öncülüğünde gelişen ve temelinde kadınlar, halklar, kültürler ve emekçiler üzerindeki baskıya, zulme, adaletsizliğe, işsizliğe, yolsuzluğa karşı gelişen halk ayaklanmaları, tüm Arap dünyasında, Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da hatta küresel çapta önemli değişimlere yol açmıştır. Ancak tümden sonuca gidememiş olmaları, elde edilen devrimci ve demokratik kazanımların ya darbe ve karşı devrimlerle ya kimi tavizlerle ya da küresel kapitalist hegemonyanın, sisteme entegrasyona yöneltme politikalarıyla amaçlarından saptırılmaya çalışılmaları tüm devrimci-demokrat güçlerin, yaşanan bu dokuz yıllık sürecin açığa çıkardığı sonuçları, doğru değerlendirmesini zorunlu kılmaktadır. Halkların bu büyük devrimsel çıkışına, isyanına, eylemine öncülük etmesi gerekenlerin, onuncu yılına giren bu tarihsel sürecin derslerini doğru değerlendirip, görevlerine sahip çıkması sadece Arap halkının değil, tüm Ortadoğu'nun demokratik devrimi olarak, insanlığın kaderini belirleyecek düzeyde önemlidir.

Tüm Ortadoğu ve Kuzey Afrika'yı etkisine alan bu halk ayaklanmalarının ve devrimsel gelişmelerin öncelikle temel nedenlerini doğru değerlendirmek gerekiyor.

Her ülkenin ve toplumsal gerçekliğin özgünlüğü, sorun ve bunalımın yerelliği ve açığa çıkan toplumsal direnişin, ayaklanmanın nedenleri, örgütlülük düzeyi, içeriği ve açığa çıkardığı sonuçlar hiç kuşkusuz ki farklılıklar içermektedir. Bu yerel özgünlükleri görmeden toptancı ve genellemeci bir yaklaşım sergilemek, elbette ki, dogmatizm gibi ciddi yanılgılar ve sapmalara yol açar. Her bölgenin, ülkenin, yerelin, kültürün, halkın ve toplumun özgünlüğünü gözeterek bunun bütünle yani Ortadoğu'nun tarihsel-toplumsal gerçekliğiyle diyalektik ilişkisini doğru oluşturmak son derece önemlidir. Ortadoğu'nun özgünlükleri ve özellikleri doğru anlaşılmadan, Ortadoğulu halkların, toplumların, kültürlerin, ülkelerin özgünlükleri ve özellikleri anlaşılamaz. Ortadoğu'nun tarihsel-toplumsal gerçekliğinden kopuk, yerellerin dar, tutucu, milliyetçi yaklaşımlarıyla sorunlara çözüm üretmek bir yana, tarihsel-toplumsal sorunları daha da ağırlaştırdığı görülmek durumundadır. Hem dogmatik-oryantalist yaklaşımların, hem de dar, tutucu, milliyetçi yaklaşımların aşılması, devrimci-demokratik gelişmelerin kalıcılaşması ve başarısı için zorunlu olmaktadır.

Bu nedenle her ülkede yaşanan halk hareketlerini ayrı ayrı ele alıp incelemek ve doğru sonuçlara ulaşmak bu yazının sınırlarını aşacağından, bunun kadar önemli olan her yerde yaşananın Ortadoğu'nun geneliyle bağlantılı temel kimi hususları belirtmekle yetineceğiz.

Ortadoğu halklarının büyük devrimsel çıkışı, 5000 yıllık iki çizgi mücadelesinin devamıdır

Üzerinde durulması gereken birinci husus; insanın Afrika'da başlayan yürüyüşünün Ortadoğu'da toplumsallaşarak kültürleşmesi ve tüm dünyaya yayılışı bugün herkesin kabul ettiği temel görüştür. Tarihsel ve toplumsal olarak insanın, yaşamın ve kültürel gelişmenin kök hücresi, ana ocağı bulunduğumuz alandır, Ortadoğu'dur. İnsanın toplumsallaşarak kültürleşmesi ve insan olması, özgür yaşamın tüm zenginliğiyle kültürel çeşitlenmesinin, farklılaşarak çoğalmasının da evrensel temel varoluş ilkesi olarak, hayat bulması demektir. İnsan ve toplumun kültürel olarak gelişmesinin neden Ortadoğu'da yaşandığı onun iklim koşulları, jeostratejik konumu ve tarihsel gerçekliğiyle ilgilidir. Bu nedenle, toplumsal kültürün ve özgür yaşamanın tüm tarihselliğiyle gelişimi Ortadoğu gerçekliğinin en temel esası, özelliği ve özgünlüğüdür. Ortadoğu halklarının, kültürlerinin ve toplumlarının kendi özgünlükleri kadar, bu özgünlüklerin beslendiği ve içinde geliştiği ana kaynağın, tarihsel-toplumsal ve jeostratejik gerçekliğinin doğru bilinci, oryantalist ve pozitivist tarih-toplum anlayışlarının aşılması açısından, öncelikli temel husus olmaktadır.

Bu en temel esas, özgünlük ve özelliği yanında aynı derecede evrensel tarih açısından ilk olması itibarıyla diğer en temel esas, özgünlük ve özelliği ise, özgürce yaşamdan bir sapma olarak gelişen iktidar, devlet ve merkezi devlet uygarlığının da bu coğrafyadan gelişerek tüm dünyaya yayılmış olmasıdır. İktidar ve devletin, başta kadın olmak üzere tüm kültürlere, toplumlara ve doğaya karşı baskı, sömürü, katliam, asimilasyon, soykırım politikalarıyla savaş hali içinde olması ve buna karşı direniş Ortadoğu'nun son 5000 yıllık tarihinin temel özelliğidir.

Önder Apo, Ortadoğu'da 5000 yıldır yaşanan bu mücadeleyi iki çizgi mücadelesi, demokratik toplumla veya toplumsal kültürle devlet uygarlığı arasındaki mücadele olarak tanımlayarak, kapsamlıca çözümlemiş, güncelde Ortadoğu'da yaşanan bunalım ve sorunların nedenleriyle bundan çıkışın devrimci anlayışını, yolunu ve yöntemini de tüm ezilen toplum ve halklara sunmuştur.

Önder Apo, Ortadoğu toplumunda bunalım ve sorunları sekiz başlık altında kapsamlıca değerlendirmiştir. Bunlar;

-Ortadoğu toplumunda kadın sorunu

-Kabile, etnisite ve kavim sorunları;

-din ve mezhep sorunları;

-kent ve çevre sorunu

-sınıf, hiyerarşi, aile, iktidar ve devlet sorunu

-Ortadoğu toplumunun ahlak, politika ve demokrasi sorunu

-Ortadoğu toplumunda ekonomik ve ideolojik sorunu

-Ortadoğu toplumunun devrim sorunu

2010 yılında başlayan halk isyanlarının ve direnişlerinin özgünlükleriyle birlikte genelinin Önder Apo'nun yukarıda belirtmiş olduğumuz, sekiz başlık altında çözümlemiş olduğu sorunlardan kaynaklandığı çok net olarak açığa çıkmıştır. Halk direnişi ve ayaklanmasında kimi sorunların öncelikleri değişmiş olsa da özünde, Ortadoğu genelinde yaşanan ortak toplumsal bunalım ve sorunlardan kaynaklandığı ve buna karşı 5000 yıldır farklı biçimlerde ve koşullarda sürdürülen direnişlerin bir devamı olması özelliğini taşıması, değerlendirilmesi gereken en temel husus oluyor.

Batı merkezli gelişen ulus devlet milliyetçiliğinin Ortadoğu'ya dayatılması

Ortadoğu tarihsel-toplumunun, kültürünün 5000 yıllık, erkek egemenlikli iktidar ve devlet uygarlığına karşı, sürdürülen direnişlerden beslenmeyen ve onların özgüven ve gücünü güncel siyasete, örgüte, strateji ve taktiğe dönüştürmeden büyük çıkışlara, mücadelelere ve emeğe rağmen devrimsel gelişmeleri sonuca götürmenin, mümkün olmadığı çok net olarak görülmüştür.

İkinci olarak; yaşanan gelişmelerin kapitalist modernite ile merkezi kapitalist sistemin, son 200 yıldır Ortadoğu toplumu ve kültürü üzerinde yürütmüş olduğu hegemonya savaşıyla bağını iyi değerlendirmek ve görmek gerekiyor.

Bölge ulus devlet diktatörlüklerine ve yönetimlerine karşı gelişen halk hareketlerinin ve devrimci mücadelelerin, kendi ülkelerindeki faşist milliyetçi yönetimleri ve diktatörlükleri sadece devirmekle sonuca ulaşamayacakları gerçeğidir. Bu ajan-işbirlikçi iktidarları var eden ve besleyen esas kaynağın, kapitalist modernite sistemi ve hegemonyasının olduğu görülmelidir. Buna karşı Demokratik Modernite anlayışına dayalı Demokratik Ulus, Demokratik Özyönetim-Özerklik ve Konfederalizme dayalı doğru bir örgütsel yapılanmaya ve öncülüğe ulaşmak gerektiği, onuncu yılına giren tarihsel devrimsel sürecin açığa çıkardığı diğer en önemli temel husus olmaktadır.

Batı merkezli gelişen kapitalist modernitenin son iki yüzyıldır Ortadoğu kültürünü hegemonyasına alma saldırıları savaşlara, katliamlara rağmen, halkların ve kültürlerin büyük direnişiyle

istenilen sonuca ulaşamamıştır. Fakat bununla birlikte bu saldırı, katliam, asimilasyon ve sömürgecilik uygulamaları tüm Ortadoğu toplumunu, yaşamını kötürüm ederek, binlerce yıllık tarihsel sorunları çok daha derinleştirerek ağırlaştırmıştır.

Batı merkezli gelişen ulus devlet milliyetçiliğinin Ortadoğu'ya dayatılması, Ortadoğu'nun yukarıda kısaca belirtilen tarihsel-toplumsal gerçekliğinin parçalanıp Batı kapitalist hegemonyasına alınarak, sömürgeleştirilmesinin temel nedenidir. Arap halkının yirmi iki ulus devletçiğe, Kürdistan'ın dörde parçalanması, Ortadoğu tarihsel-toplumsal gerçekliğinin parçalanarak, Batı merkezli kapitalist hegemonyaya bağlanması, sömürgeleştirilmesinin temel nedenidir. Batı kapitalist modernitesinin temel ideolojik hegemonya araçları olan; ulus devlet milliyetçiliği, bilimciliği, cinsiyetçiliği ve dinciliğiyle Ortadoğu'nun binlerce yıllık toplumsal-kültürel yapısının parçalanarak asimile edilmesi ve kültürel soykırımla kendi gerçekliğine ihanet eder hale getirilmesi her türlü işbirlikçi ajan devletçiklerin, diktatörlüklerin, aydın görüntülü misyonerlerin, kurumların ve çete örgütlenmelerinin eliyle gerçekleştirilmeye çalışılmıştır. Bu nedenle Ortadoğu ulus devletçiklerinin ve ajan yapılanmalarının, dönem dönem dile getirdikleri anti-Batıcılık ve anti-emperyalist söylemleri, Batı kapitalist modernitesine daha fazla uşaklık etmek için kendilerini pazarlamalarından öteye bir anlam ifade etmediği çok açıktır.

Bölgemizin tarihsel-toplumsal kültürünü, bölüp-parçalama ve yönetmede emperyalizmin son iki yüzyıllık temel ideolojik hegemonya silahı olan ulus-devlet milliyetçiliğine, cinsiyetçiliğine, bilimciliğine ve dinciliğine karşı etkili bir ideolojik mücadele yürütülmeden, verili ideolojik hegemonya kırılıp zihniyet devrimi gerçekleştirilmeden, bölge faşist ulus devletçiklerine ve iktidarlarına karşı geliştirilen devrimsel gelişmelerin tek başına yetmediği geçen 9 yıllık sürecin kanıtladığı temel gerçektir. Faşist-sömürgeci devlet ve iktidar uygulamaları, son iki yüzyıllık Batı modernitesinin küresel ve bölgesel politikalarının sonuçlarıdır. Tarihsel nedenleri üzerinde doğru bir aydınlanma ve ideolojik yapılanma başarılmadan, sadece güncel sonuçlarıyla mücadele etmek, büyük devrimsel çıkışların ve direnişlerin başarıya ulaşamamalarının en önemli nedenlerindendir.

Üçüncü temel husus olarak da; gelişen halk devrimleri ve direnişlerinin Ortadoğu'nun tarihsel-toplumsal gerçekliğiyle ilişkisi kadar, son 30 yıldır bölge merkezli yürüyen ve güncelde daha da derinleşerek gelişen Üçüncü Dünya Savaşı'yla da ilişkisini doğru değerlendirmek ve buna göre devrimci program, strateji, siyaset ve taktik geliştirmenin tarihsel görev ve zorunluluğudur.

Ortadoğu'dan başlayıp Kuzey Afrika başta olmak üzere, giderek tüm dünyayı etkisine alan, halk direnişleri ve isyanlarının, Ortadoğu merkezli 5000 yıllık erkek egemenliğine dayalı devletçi, iktidarcı merkezi uygarlığın, yapısal krizi ve çözülüşü kadar, son 500 yıllık Batı kapitalist modernitesinin de bunalımından ve yapısal krizinden kaynaklanıyor olması, Üçüncü Dünya Savaşı'nın gelmiş olduğu aşamanın güncelde kanıtladığı en büyük hakikat oluyor.

Üçüncü Dünya Savaşı, başını ABD'nin çektiği küresel emperyalist güçlerin bu merkezi devlet uygarlığının bunalım ve krizini, Ortadoğu'dan başlamak üzere küresel düzeyde 'Yeni Dünya Düzeni' projesiyle aşma anlayışı ve yaklaşımının sonucunda açığa çıkmıştır. 30 yılın sonunda bunu gerçekleştirmek bir yana, dünyanın dört bir yanında günlük olarak yaşanan büyük baskı, katliam, soykırım uygulama ve tehditleri kadar buna karşı büyük devrimsel çıkışların, halk ayaklanmalarının, isyanların gelişmesiyle merkezi devlet uygarlık sistemi daha derin bir bunalım, çözümsüzlük ve çözülüşü yaşar duruma gelmiştir.

Üçüncü Dünya Savaşı özünde Birinci ve İkinci Dünya Savaşları'nın devamı olarak başta Ortadoğu olmak üzere tüm dünyanın küresel hegemonik sistemin ihtiyaçlarına göre düzenlenmesi ve denetlenmesi amacıyla başlatılmıştır.

Birinci ve İkinci Dünya savaşları'yla tam olarak başarılamayan, yarım kalan ve sonuca götürülemeyen Ortadoğu'nun Batı kapitalist sisteminin tam sömürgesi haline getirilmesi Üçüncü Dünya Savaşı ile sonuca götürülmek istenmiştir. 1990'da reel sosyalizmin dağılışıyla birlikte İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra oluşan iki kutuplu dünya ve soğuk savaş sürecinin sona ermesini fırsat bilen, ABD öncülüğündeki emperyalist sistem, 1991 yılında Irak'a müdahaleyle birlikte 1998 yılında da Önder Apo'ya yönelik Uluslararası Komplo'yla Kürdistan merkezli Ortadoğu'daki Üçüncü Dünya Savaşı'nın fitilini ateşlemiştir.

Üçüncü Dünya Savaşı'nın karakteri ve açığa çıkan yeni gelişmeler

Merkezi kapitalist hegemonya, Birinci ve İkinci Dünya savaşları'yla oluşturduğu bölge faşist ulus devletçikleriyle Ortadoğu kültürünü tam denetim altına alamamıştır. Ve bölge ulus devletçiklerin Saddam örneğinde olduğu gibi küresel sermayenin güncel çıkarlarıyla çelişen yaklaşımlarını aşmak ve bunları restorasyonla yeni Ortadoğu düzenini yaratmaya yönelmesi, Üçüncü Dünya Savaşı'nın gelişmesinin temel nedenidir. Ancak bununla bağlantılı diğer temel bir neden de, başta Kürdistan Devrimi olmak üzere Ortadoğu'da gelişen devrimsel gelişmeleri bastırmak, gelişecekleri de denetim altına alma yaklaşımıdır. Bu nedenle Önder Apo'ya yönelik Uluslararası Komplo sadece Kürdistan halkına ve devrimsel gelişmesine yönelik bir komplo değil, bölge halklarına ve devrimsel gelişmesine yönelik de komplodur. Bu komplonun büyük bedel ve mücadelelerle Kürdistan genelinde olduğu kadar Rojava Devrimi'yle boşa çıkarılması, 2018 yılında ABD'nin PKK yönetimindeki 3 arkadaşa yönelik kararı ve soykırımcı, sömürgeci, faşist Türk devletini de Rojava'yı işgale yöneltmesi, onay vermesi boşa çıkan Uluslararası Komplo'yu yenileme amaçlıdır. Ve Kürdistan Devrimi'nin bölgesel etkisini kırmaya, Kürdistan Devrimi'yle Arap halkı başta olmak üzere gelişen bölge halklarının isyanları ve devrimlerinin birleşmesini yani Kürt-Arap ittifakını, dolayısıyla Ortadoğu Devrimi'ni engellemeye yönelik olarak gelişmiştir.

ABD öncülüğündeki emperyalizmin geliştirdiği savaşla 30 yıldır istediği sonuca ulaşamayarak büyük bir yenilgi alması, Irak'ta yaşananlar kadar, Rojava Devrimi ve bölge geneline yayılan halk direnişleriyle günümüzde net olarak açığa çıkmıştır.

2010 yılından itibaren gelişen bölge halklarının ayaklanışı ve devrimci yürüyüşü, bölgemizdeki Üçüncü Dünya Savaşı'na karşı Arap halkı başta olmak üzere bölge halklarının büyük bir devrimci ayaklanmayla tarih sahnesine çıkışıdır. Ortadoğu toplumsal tarihinin, direniş mirasının, kültürünün canlanmasıdır. Tüm eksik ve yetersizliklerine rağmen, emperyalizmin Ortadoğu'ya yönelik müdahalesinin sonuçsuz kalmasında ve Kürdistan Devrimi ile tarihi ilişki ve ittifak geliştirerek, Rojava ve Kuzey-Doğu Suriye'de Demokratik yönetiminin oluşması gibi büyük gelişmelere yol açmıştır.

Tüm bu tarihi gelişmeler kadar, yaşanan ciddi yetersizliklerin, yanılgıların ve zayıflıkların görülüp aşılması, açığa çıkmış devrimsel kazanımların geliştirilerek kalıcılaştırılması için kaçınılmaz olmaktadır.

Üçüncü Dünya Savaşı'nı Birinci ve İkinci Dünya savaşları'ndan farklı kılan en temel özgünlüklerin başında hegemonik iktidarla bölgesel iktidarlar ve bölgesel iktidarların kendi aralarındaki tüm çatışma ve çelişkilere karşın, Üçüncü Dünya Savaşı'nın devletler arası bir savaşa dönüşmemesi stratejik düzeyde kararlaştırılan husus olmaktadır. Ve ağırlıklı olarak vekalet savaşları öngörülmüştür. Bu durum iktidarcı güçlerin hem geçmiş hem de Birinci ve İkinci Dünya savaşı'ndan çıkarmış oldukları temel ders oluyor. Silahlanma olarak dünyanın gelmiş olduğu aşamada devletler arası bir savaşın kendi uygarlıklarının da sonunu getirecek düzeye gelmiş olması tüm devletlerin ilkesel ve stratejik düzeyde kendi aralarında doğrudan bir savaşa girmemelerine yönelik temel kararlaşmalarının nedeni oluyor. Belli düzeylerde, kısa süreli ve kontrollü savaşlar olsa da bunun gelişmemesi ve yaygınlaşmamasının her türlü tedbirlerini günlük olarak geliştirmeye çalıştıkları çok net olarak görülüyor. Bu nedenle devletler arası çelişki ve hatta çatışmalı durumlara bakarak bunlarla stratejik ilişki ve ittifak geliştirme yaklaşımı içinde olmak, büyük yanılgıyı ifade ediyor.

> ***5000 yıldır Ortadoğu'da yürüyen demokratik toplumla, devlet uygarlığı arasındaki iki çizgi mücadelesi, günümüzde Demokratik Modernite ile kapitalist modernite arasındaki mücadele ve savaş olarak Kürdistan, Ortadoğu ve dünya genelinde yürüyen temel savaş aşamasına gelmiş, Ortadoğu devrimci demokratik güçleri kadar tüm dünyadaki demokrasi, özgürlükçü ve devrimci güçlerine ilham vermeye başlamıştır.***

Küresel hegemonik güçler gelişen devrimleri denetime almak, saptırmak istemişlerdir

Küresel güçlerle bölge ulus devletleri arasındaki ve kendi içlerindeki çelişkilerden, devrimci tarzda yararlanmak, devrimci siyaset ve diplomasi yürütmek gerekli olduğu kadar bu çelişki ve çatışmalardan ezilen halklar ve toplumlar adına çözüm beklemek, stratejik sonuçlar elde etmeye çalışmak da bir o kadar yanılgılı ve zarar verici yaklaşımlar olmaktadır.

Bu nedenle halkın özgücüne dayanarak toplumun özsavunma ve özyönetim tarzında örgütlenerek, halklar arası siyasi ve askeri konfederal birliklerin geliştirilmesinin, temel strateji olarak belirlenerek büyük bir yaratıcılıkla hayata geçirilmesi halk direnişleri ve isyanlarının açığa çıkardığı en temel ihtiyaçtır.

Ortadoğu devrimci halk hareketlerinin kimi diktatörlükleri devirmesi ve kimilerinde de yönetim değişikliklerinin gerçekleştirilmesine yol açmasına karşılık, başta ABD ve Rusya olmak üzere küresel hegemonik güçlerin, gelişen devrimleri denetime almak, saptırmak ve karşı devrimlerle bastırmaya yönelik ne türden politika ve uygulamalar geliştirdiklerini de çok iyi görmek gerekiyor. Mısır'da 30 yıllık diktatör Hüsnü Mübarek'in devrilmesinden hemen sonra bir karşı devrimle önce Mursi'nin sonra da Sisi'nin yönetime getirilmeleri, Libya'yı NATO müdahalesiyle sistemlerine bağlama ve bu nedenle iç savaşı geliştirme yaklaşımları gibi birçok örnek verilebilir. En önemlisi de Kürdistan ve Rojava Devrimi'yle birlikte Arap halkının tarihi devrimsel çıkışına karşı DAİŞ başta olmak üzere Müslüman Kardeşler, El Nusra, ÖSO gibi onlarca ajan çete yapılanmalarını faaliyete geçirip devreye koydular. AKP-MHP soykırımcı, sömürgeci, faşizmiyle özel ve kirli ilişki ve ittifak içine girmeleri, Batı kapitalist hegemonyasının, 200 yıllık Ortadoğu'ya yönelik kirli politikalarının devamıdır. Bu nedenle küresel hegemonik güçlerin bu savaşı sonlandırmaları bir yana, Ortadoğu'daki bölünme ve parçalanmayı daha da derinleştirerek, kontrollü bir savaşla çıkarlarını sürdürme ve sistemlerini yaşatma dışında bir strateji ve politikalarının olmadığının iyi görülüp anlaşılması gerekiyor.

Ortadoğu Demokratik Devrimi'ni geliştirme dışında bir yol yok

Liberalizmin en büyük başarısı kendisine en karşıt olan muhalefeti bile kendisine eklemleme, asimile etme gücüdür. Bu nedenle liberalizmin içi boş ve saptırıcı barış ve demokrasi söylemine karşılık, radikal demokrasi ve devrimci mücadeleyi geliştirmek zorunludur. Devrimci ve demokratik güçlerin yaşanan Üçüncü Dünya Savaşı'na yaklaşımları barışı, siyasi çözümü ya da kimi reformlarla ulus devlet faşizminin, gericiliğinin, sömürgeciliğinin kendisini restore etmesini istemek ve talep etmek değildir. Ortadoğu halklarına, kültürlerine karşı yürütülen katliam, baskı, asimilasyon ve sömürüye karşı, devrimci savaş ve mücadele anlayışıyla hareket etmek ve her alanda devrimci gelişmelere öncülük etmek oluyor. Ortadoğu'da ve dünyada barışı, eşitliği, adaleti ve özgürce yaşamı getirecek olanın, Üçüncü Dünya Savaşı içinden, Ortadoğu Demokratik Devrimi'ni geliştirme dışında bir yol ve yöntemin olmadığının artık iyice anlaşılması gerekiyor. Birinci Dünya Savaşı'na son veren asıl gelişmenin, büyük 17 Ekim Devrimi olduğu, İkinci Dünya Savaşı'nı sonlandıranın ise, Doğu Avrupa'daki halk devrimleriyle Afrika ve Asya'daki halkların ulusal kurtuluş mücadeleleri ve devrimleri olduğu bilinmektedir. İkinci Dünya Savaşı'ndan 90'lara kadar geçen süreçte görünüşteki dünya barışının, devletler arası bir barış olduğu ve başta Ortadoğu olmak üzere tüm dünya ezilen halklarına yönelik büyük bir baskı, katliam, sömürgecilik, soykırım ve asimilasyonla dünyayı yaşanmaz, insanlığı tanınmaz hale getiren süreç olduğu günümüzde tüm yönleriyle açığa çıkmış gerçekler oluyor.

Partimiz PKK'nin 41. kuruluş yıldönümünü kutladığımız bu günlerde, Ortadoğu devrimci halk hareketlerinin 10. yılını da kutluyor, her iki tarihsel sürecin açığa çıkardığı büyük sonuçları doğru anlayarak, özümsemeye, görev ve sorumluluklarımızı doğru belirlemeye çalışıyoruz.

Önder Apo'nun yarım asıra varan ve üç kişiyle başlayan tarihsel özgürlük yürüyüşü, 2 Kasım Dünya Rojava Gününün de gösterdiği gibi Küresel düzeyde demokratik insanlığın, özgürlük yürüyüşüne dönüşmüştür. 2010 yılında Tunus'ta başlayan ve tüm Ortadoğu'ya yayılan halkların direnişi de küresel düzeyde etkiler ve sonuçlar açığa çıkarmıştır.

5000 yıldır Ortadoğu'da yürüyen demokratik toplumla, devlet uygarlığı arasındaki iki çizgi mücadelesi, günümüzde Demokratik Modernite ile kapitalist modernite arasındaki mücadele ve savaş olarak Kürdistan, Ortadoğu ve dünya genelinde yürüyen temel savaş aşamasına gelmiş, Ortadoğu devrimci demokratik güçleri kadar tüm dünyadaki demokrasi, özgürlükçü ve devrimci güçlerine ilham vermeye başlamıştır. Kürdistan Devrimi ve Ortadoğu halklar direnişi, 68 Devrimci Hareketi gibi küreselleşerek, şimdiden dünya siyasetinde ve dengelerinde önemli etkilere ve değişimlere yol açmıştır.

Ortadoğu halklarının büyük tarihsel direnişine ve açığa çıkardığı önemli devrimsel gelişmeye karşın yeterli düzeyde örgütlü olmayışı ve öncülüğün zayıflığı, yanılgılı ve yetersizlikleri tarihteki tüm büyük devrimsel gelişmelerin başına gelenlerin yaşanması tehlikesini de içinde taşımaktadır.

Bunun için öncelikle Önder Apo'nun belirtmiş olduğu, Ortadoğu toplumunun devrim sorunu üzerinde doğru yoğunlaşmak ve gereken devrim öncülüğünü geliştirmek her zamankinden daha acil güncel görev oluyor. Reel sosyalizmin, milliyetçiliğin ve İslamiyetin geliştirmiş olduğu devrim anlayışından farklı olarak Önder Apo; "Devrim ise ahlaki, politik ve demokratik alandaki uygulamalarında mesafe aldıkça kapitalist moderniteden uzaklaşmaya ve Demokratik Moderniteyi somutlaştırmaya başlar, gelişir. Devrim sorununa ilişkin bir farklılığı da yaşam ve eylem tarzında belirlemek önemlidir" diyerek, çok kapsamlı çözümleyerek, yaşam, mücadele ve önderliğiyle devrimciliğin büyük değişim-dönüşüm gücünü, iradesini, tarzını ve uslubunu açığa çıkarmıştır.

Bu nedenle Önder Apo'nun geliştirdiği ve Üçüncü Dünya Savaşı'ndan çıkışın tek yolu olan Demokratik Modernite çizgisine dayalı devrim anlayışına göre, Ortadoğu çapında örgütlenmek, Ortadoğu halklarının büyük devrimsel yürüyüşüne bu tarzda öncülük yapabilecek yerel, bölgesel ve küresel örgütlülüğe ulaşmaktır. Tüm Ortadoğulu devrimci-demokrat-özgürlükçü ve sistem karşıtı güçlerin, hareketlerin, aydınların en öncelikli görevi oluyor.

Bu konudaki her yönlü çabanın, Kürdistan Devrimi ile Ortadoğu halklarının 10. yılına giren ve farklı biçimler alsa da daha da gelişeceği açığa çıkan, büyük isyan ve devrimsel çıkışların daha güçlü buluşması ve kaynaşması gerekir. Kürt, Arap, Fars, Türk, Türkmen, Asuri-Süryani, Ermeni halkları başta olmak üzere tüm halklar ve kültürler arasındaki birlik ve ittifakların gelişerek, Ortadoğu Demokratik Devrimi'nin tüm görkemiyle yaşanmasında ve ezilen insanlığın kaderini değiştirmesinde belirleyici rolü olacaktır.

■■■

Sakine Cansiz-Kurulus Kongresi.qxp_Layout 1 26/12/2019 14:54 Page 26

PKK'nin Kuruluş Kongresi

Şehit Sara (Sakine Cansız) Yoldaşın Hep Kavgaydı Yaşamım kitabının I. cildinden alınmıştır

Başkan bir arkadaşın toplantıyı yönetmesinin daha uygun olacağını söyledi. "Hayri arkadaş olabilir" dedi. Bu öneri kabul görence, Hayri arkadaşın yönetiminde Kuruluş Kongresi başlamış oldu. İlk sözü Başkan aldı ve açılış konuşmasını yaptı. Önce gerçekleşen toplantının tarihi önemi ve gerekliliği üzerinde durdu. Ulusal kurtuluş mücadelemizin ortaya çıkış koşullarını, ideolojik politik öncülüğünü, örgütsel yapımızı, mücadelemizin dayanaklarını, içinde bulunduğu düzeyi, kadro durumunu, yine düşmanın içinde bulunduğu durumu, yönelimlerini anlattı.

Parti, partileşme üzerine yoğunlaşma, tartışma ve çalışmalarımız kendi içinde sürüyordu. Çıkardığımız notlara Cemil arkadaş da göz atıyor, bazı noktalarda tartışma açıyordu. Özellikle demokratik merkeziyetçilik noktasını tartışıyordu. Genelde klasik komünist partilerde demokratik merkeziyetçiliğin nasıl işlediği, bizde nasıl olması gerektiği vb konularını daha iyi anlamak istiyordu. Ona göre merkeziyetçilik daha ağır basmalıydı.

Kürdistan koşullarının farklı olduğu, genel ölçülerin ve işleyiş biçimlerinin, bizde ihtiyacı karşılamayacağını bu tartışmayla birlikte belli ölçüde bilince çıkartıyorduk. Cemil arkadaş, mücadelemizin geldiği düzeyi, toplumda yarattığı gelişmenin niteliğini değerlendiriyordu. Çeşitli sorular soruyor, yine kendi cevaplıyordu. Bu aslında bir hazırlıktı. Ama neyin hazırlığıdır tam kestiremiyorduk. Sadece örgütlenme biçiminde bazı değişikliklere gidileceğini tahmin ediyorduk. Bu yönlü herhangi bir soru da sormuyorduk. Devrimci gizlilik ve disiplin gereği bu tür konular kurcalanmazdı.

Bana son gün "Hazırlan, bir yere gidiyoruz" dedi Cemil arkadaş. Hüseyin Topgüder de bizimle geliyordu. Ali Gündüz ayrı bir grupla yola çıkmıştı. Kasım'ın sonlarıydı. Hava soğuktu. Öyle giyilebilecek doğru dürüst kıyafet de yoktu. Uzun süredir Elazığ'da giyilen kıyafetlerle çıkmak doğru olmazdı. Bunu daha çok güvenlik açısından düşünüyordum. Yol da uzaktı. Bu ima edilmişti. Hemen Cemile'nin yanına gittim. O öğretmendi, yedekleri vardı. Ceket ve ayakkabıyı ondan, pantolon ve kazağı da Semra'dan aldım. Sonra yola çıktık.

Otobüs ilk molayı Maden'de verdi. Maden evlerinin mimarisi ilginçti. Bir kayanın yamacındaydı ve sanki evler üst üste bindirilmişti. Hemen alt kısmında bir dere yatağı vardı. Yol bu yakadaydı. Lokantadan Maden'in her tarafını görebiliyorduk. Avuç içi kadar yerdi zaten, fazla büyük değildi. Akşama doğru Amed'e ulaştık. Daha önce randevu verilmiş, oraya gittik. Hüseyin orada bizden ayrıldı. Cemil arkadaşla Bağlar'a bir apartmana gittik.

O ana kadar hala nereye, kime, niçin gideceğimi bilmiyordum. Hiç sormadım da. Kapıyı Saime Aşkın açtı. Başkan da buradaydı. Tokalaştık. Oturduğu yerde birkaç kitap vardı. RSDİP tarihi, Lenin'in, Bir Adım İleri İki Adım Geri ve Örgütlenme Üzerine. Hepsini elime alıp baktım.

Başkan; "Nasıl araştırma-inceleme çalışması yapabildiniz mi? Belli bir yoğunlaşma sağlayabildiniz mi?" dedi. Bazı noktalara dikkat çekerek yoğunlaşmaya devam ediyordu Başkan. Arada farklı sorular soruyor ya da değişik konulara değiniyordu. Ama esas yoğunlaştığı nokta başkaydı. Başkan'ın o durumu karşısında biz de her davranışımıza dikkat ediyor, onun dikkatini dağıtmamaya özen gösteriyorduk. Elimizdeki kitabın sayfalarını daha sessiz açıyor, okuyorduk.

Saime de kitap okuyordu. Sadece "Hoş geldiniz" demiş, tokalaşmıştık. Onun dışında konuşmamıştık. Yalnız hemen yanında divanın üzerindeki radyoda hafif bir müzik çalıyordu. Saime, TİKKO ile ilişkiliydi. Öğretmen okulunda okuyordu. En son Dersim'de görmüştüm onu. Çok yakından tanımıyordum. Kendisi öğretmen okulunda okuyordu. Teorik birikim düzeyi hepimizden gelişkindi. Okuma-araştırma gücü iyiydi. Bu yönüyle bilinirdi. Kadınlarda teorik ideoloji gelişkinlik önemliydi. Politik bir kadın etkileyiciydi, ilgi çekiciydi. Sonraki süreçte Urfa'ya geçmişti. Hem öğretmenlik yapıyor hem de örgütsel faaliyet yürütüyordu. Kaldığı evde Kemal Pirler yakalanınca o alanda kalmayarak bu tarafa kaydırılmıştı.

Kesire ile Başkan iki ayrı dünyada gibiydiler

Peki, Kesire neredeydi? Aslında meraktan ziyade, orada olabileceğini tahmin ettiğimden arıyordum. Sonra yemek geldi. Sofra yeşillikle zenginleştirilmişti. Yemek iki çeşitti. Cemil arkadaş "Bu ziyafet bize midir yoksa?" diye hafif bir ses tonuyla espri yaptı. Saime, "Yok, bizim soframız her zaman böyle. Burada bu yönlü fazla sorun yok" dedi.

Böylece Cemil arkadaş bizim bulgur pilavı ve makarnamızı deşifre etti. Elazığ'da imkanlar daha sınırlıydı. Ama biraz da harcamalara 'aşırı' dikkat ettiğimizdendi. Bu nedenle adımız 'cimri'ye çıkmıştı. Fakat Numan arkadaşın bodrum katta Başkan'la birlikte yediği patlıcan, biber kızartmasının tadını unutamadığı gerçeği de vardı. Sarımsak, maydanoz tadıydı herhalde damağında kalan!

Başkan, her zamanki gibi çok seri yiyordu. Yiyişi de kendine özgüydü. İlk kez Elazığ'dayken beyaz evden çıkıp lokantada yemek yerken izlemiştim. Yürüyüşü de başkaydı. Çok sert ve hakimdi. Biz tam yemek yerken, içeriye Kesire girdi ve "merhaba" dedi sadece.

Ben tokalaşacağını düşünerek hafifçe yerimden doğruldum. Ama o geçip divana oturdu. Biraz bozulmuş olarak kendisine baktım. Banyodan çıkmıştı. Bizimle yemek yemedi. Tekrar başka odaya geçti. Başkan, "Yemekten hemen sonra çıkacağız" dedi.

Bu, başka bir yere gideceğiz anlamına geliyordu. 'Acaba başka bir eve mi gideceğiz güvenlik sebebiyle', diye düşünüyordum. Evde bir soğukluk vardı. Bunu önce Saime'yi görünce hissettim, ardından Kesire'yi görünce netleştim. Ortamdaki sessizlik Başkan olduğu ve sessizlik gerektiği için değildi. İzliyordum, bazı davranışları kendimce yorumlasam bile, her şeyi anlamak, anlamlandırmak zordu. O noktada da fazla düşünmek istemedim. Başkan yemek yerken bile arada kitaplara göz atıyordu. Soru soruyor, bazı konularda değerlendirme yapıyordu. Yani birçok işi bir arada hallediyordu. O sırada kapının zili çaldı. "Araba geldi, hazır" denildi. Başkan ani bir hareketle kalktı: "Haydi gidelim!" dedi.

Başkan, Cemil arkadaş, Kesire ve ben bir taksiye bindik. Cemil arkadaş önde, arka tarafta Başkan, ortada Kesire ve sol tarafında da ben oturdum. Şoför bazı yerlerde arabanın iç lambasını söndürüyor ve arabayı çok dikkatli sürüyordu. Başkan zaman zaman geçilen yerleşim yerlerinin adını soruyor, konuşuyordu ama Kesire hiç konuşmuyordu.

Kesire ile Başkan iki ayrı dünyada gibiydiler. Sezgilerimde yanılıyor olabilir miydim? Başkan'la Kesire birbirleriyle neden konuşmuyorlardı? Ben hep 'Demek ki öyle gerekiyor' diyordum evdeki davranışları için. Yani 'Resmi olmak gerekli! Çok yoğunluktan dolayı mı öyle davranılıyor?' gibi şeylerle durumu açıklamaya çalışıyordum. Ama hisslerim aralarında bir şeylerin olduğunu söylüyordu. Bunları hiçbir ortamda dile getirmedim tabii ki. Dile getirmek günah işlemek gibiydi. Bir anlık aklımdan geçirmede bile zorlanıyor, mahcup oluyordum. 'Bir şey var!' Bu da nereden çıkmıştı? Kesire zaten fazla konuşan biri değildi ki. Yanıldığıma kendimi inandırmaya çalışıyordum ama olmuyordu.

Sonunda Licê'nin Fîs köyüne geldik. Dört yolun hemen yan kısmında, ana caddenin sağında, bol bahçeli bir köydü. Gittiğimiz ev dıştan büyük görünüyordu. Zengin ya da varlıklı birinin konağını andırıyordu. Çok dikkatli gidiyorduk.

Etraf son kez kontrol edildi. Bir sorun yoktu. Ev tenha bir yerdeydi. Diğer köylüler fazla fark etmezdi gelip gidenleri. Havanın karanlık oluşu da avantaj sağlıyordu. Hep birlikte toprak eve girdik. Bir salon, iki odası olan bir evdi. Salonda kuzine yanıyordu. Ev gayet sıcaktı. Ev sahipleri evi boşaltmış, geçici olarak başka evlerde kalıyorlardı. Sadece yemek getiriyorlardı. Babaları uzun boylu, kırlaşmış saçlarıyla herkese tebessüm ediyordu. Ana daha ufak boylu, biraz da dolgundu. Tülbentini derli toplu bağlamıştı. Arada ufak çocuklar gelip gidiyordu fakat ayakta ve sürekli dışarıya gidip gelen Seyfettin arkadaş onları hemen geri gönderiyordu. Misafirleri rahatsız etmemelerini tembihliyordu. Eve bizden önce gelenler de vardı.

Bizden önce ve hemen sonra gelenlerle de tokalaştık. Belli aralıklarla bu gelişler devam etti. Müthiş heyecan verici bir olaydı.Tüm tanınmış kadrolar, deyim yerindeyse hareketin beyin takımı buradaydı. "Herhalde önemli bir toplantı olacak, bu kadar arkadaş toplanmazdı yoksa" diyerek seviniyordum.

Gelenlerin birçoğu tanıdık, daha önce gördüğüm arkadaşlardı. M. Hayri Durmuş, Mazlum Doğan, Duran Kalkan, Ali Haydar Kaytan, Baki Karer, Resul Altınok, Şahin Dönmez, Ali Gündüz ve daha birçok tanıdık vardı. Bazılarını ise tanımıyordum. Karasungur yoktu. Onun neden gelmediğini sordum arkadaşlara. Resul; "Güvenlik açısından gelmedi, dikkat çekmesin diye kaldı" dedi.

O gece henüz ulaşmayanlar vardı. Gece yarısına doğru gelenler olmuştu. Genelde yol yorgunluğu hissediliyordu. Toplantı ertesi güne bırakılmıştı. "Yarın sabah başlar" deniliyordu. Ayrıca 'dışarıya fazla gidip gelinmeyecek' uyarısı yapılmıştı. Ve dışarıya ihtiyaç için arkadaşlar gece karanlığında gitmişlerdi. Ben ve Kesire köyde hiç görünmeyecektik. Bu nedenle çıkmadık. Saatler epeyce ilerlemişti, birkaç saatliğine de olsa uyumak gerekiyordu. Bir odayı benle Kesire almıştık. İç kısıma düşen odaydı, salonda kuzinenin yanması oraya da ısı veriyordu. Ayrıca bitişiğinde ahır vardı, bu nedenle biraz daha sıcaktı. Fakat diğer oda buz gibiydi, altı da beton olduğundan daha soğuk oluyordu. Salon ve diğer odaya da erkek arkadaşlar yerleşti. Bir ara Resul:

"Bu oda tek başına size fazladır, hiç olmazsa Abdullah arkadaş gelsin, kalsın!" dedi.

Kesire:

"Hayır! Buraya kimse gelmeyecek!" diyerek azarlar bir ses tonuyla yanıtladı.

İlk anda şaşırmıştım. Aslında olabilirdi tabii, iki kişiye çoktu oda. Başkan kalabilirdi, 'neden reddetti ki' diye düşündüm. Acaba Resul'e karşı mı öyle yapmıştı, çünkü çok lakayt bir şekilde söylemişti. Kesire ona bozulmuş olabilir miydi? Sonra ben de hak verdim, böyle daha iyi, ev sahibi açısından da böylesi daha iyi diyerek kendimi ikna ettim. Ama bir ara Amed'deki ev, yolculuğumuz aklıma geldi. Kesire sanki küskün, kızgın gibiydi. Eskiden de az konuşurdu fakat bu kadar değildi. Yüz ifadesi, genel olarak ruh hali rahat olmadığını gösteriyordu. İkimiz aynı sedirde yattık. Boydan boya, tahtadan sedirdi. Kesire:

"Sıcak olur, birlikte yatalım'' dedi ve odada başka kimsenin olmayışının daha iyi olduğunu tekrar söyledi.

İlk sözü Başkan aldı ve açılış konuşmasına yaptı

Sabah Kuruluş Kongresi resmi olarak başladı. Odanın dört tarafı tahta sedirdendi. Yerleştiği kadar arkadaşlar oturmuş, kalanlar da yerde oturmuşlardı. Hayri arkadaş ve Başkan'ın oturduğu yere küçük bir masa da konulmuştu. Daha önce kaldığımız alanlarda okuduğumuz program taslağı olan "Doğru Yolu Kavrayalım" ile bazı notlar ve kağıtlar vardı. Yine küçük bir teyp ve kaset vardı. Konuşulanlar banda kaydedilecekti. Fakat daha sonra güvenlik acısından kasete her şey alınmadı ve ayrıntılı not tutmalar olmadı. Buna dikkat ediliyordu. Başkan bir arkadaşın toplantıyı yönetmesinin daha uygun olacağını söyledi. "Hayri arkadaş olabilir" dedi. Bu öneri kabul görence, Hayri arkadaşın yönetiminde Kuruluş Kongresi başlamış oldu.

İlk sözü Başkan aldı ve açılış konuşmasını yaptı. Önce gerçekleşen toplantının tarihi önemi ve gerekliliği üzerinde durdu. Ulusal kurtuluş mücadelemizin ortaya çıkış koşullarını, ideolojik politik öncülüğünü, örgütsel yapımızı, mücadelemizin dayanaklarını, içinde bulunduğu düzeyi, kadro durumunu, yine düşmanın içinde bulunduğu duru-

mu, yönelimlerini anlattı. Bölge ve uluslararası durumu, sistemlerin içinde bulundukları durumu, hepsini çok net, çok anlaşılır ve kesin bir dille, arada duraksayarak, zaman zaman başını kaldırıp tavanda bir noktaya gözlerini dikerek anlatıyordu.

Çoğunlukla da, işaret parmağıyla sık sık kayan gözlüklerini yerine yerleştiriyordu. Daha önce de sinüzit rahatsızlığı vardı. Elazığ'da da dikkatimi çekmişti. Sürekli burun akıntısı ve hapşırma rahatsızlık veriyor, baş ağrısı yapıyordu. Belli ki hava koşulları etkilemişti ve sinüsler tıkanmıştı. Nefes alış verişi, burun çekişi dikkat çekiyordu. Ama resmi toplantıydı, konsantrasyonunu bozucu şeyler olmuyordu. Kendisi de bu konuda duyarlı ve dikkatli, normal zamanlarda yaptığı gibi burun silme ve benzer olmuyordu.

Kavratıcı, ufuk açıcı, rahatlatıcı konuşmalar, değerlendirmeler toplantıya çok daha ciddi hava veriyordu. Başkan önceki toplantılarında, Kürdistan seferi sürecindeki toplantılarda da siyasal gelişmeleri anlatırdı. Ama buradaki anlatımlar hepsinin toplamını ifade eden bir derinliğe sahipti. Örgütlemede nitelik değişikliğine, kadroları, görev ve sorumluluklarını daha güçlü bir şekilde yerine getirmeye, döneme denk bir çalışmanın yoğunluğu içine girmeye motive edecek bir özelliğe sahipti.

Kürdistan koşullarında Leninist örgütlenmeyi yaratmak, sağlamlaştırmak ve onu tüm diğer araçlarla tamamlamak önemliydi, hayatiydi. Örgüt birliği her şeyiyle bilimsel, net ve kesin ideolojik belirlemeler temeline oturtulmaktaydı. Ortak irade, somut mücadele gerçekliği içinde, onun gereklilikleri yerine getirilerek bileniyordu. Önderlik gerçeği, özellikleri, yaşamın her alanına yansıyan yanları daha iyi görülebiliyordu. Öncüye, örgütlülüğe, kadroya, halka, bir bütün olarak mücadeleye yaklaşım ölçüleri somutluk kazanıyordu. İçte bunu yaşamsallaştıran koşullar ve olumsuzluklara zemin sunan yanlar bu şekilde açığa çıkıyordu.

Başkan oldukça duyarlı, herkesi ilgi ile izliyor, konuşulan her şeyi büyük bir ciddiyetle dinliyordu. Böyle önemli, tarihi bir çalışma, tarihi bir eylem, tarihi bir karar ortamının ağırlığını bilmek ve tüm davranışlarını ona göre ayarlamak yoldaşlık gereğiydi, devrimcilik gereğiydi, yurtseverlik gereğiydi.

Kemal Pir arkadaş zindanda olması nedeniyle toplantının fahri delegesi olarak kabul edildi

Toplantının ilerleyen saatlerinde Hayri arkadaş program taslağını okudu. Belli maddeleri içeren tüzük de okundu. Önerilerle bazı küçük değişiklikler oldu. Bu konuyu en dikkatli izleyen Mazlum arkadaştı. Program ve tüzük bu değişikliklerle birlikte kabul edildikten sonra oturuma ara verildi. Toplantıya saygı duruşu ile başlamamıştık. Unutulmuştu. Bunu bazı arkadaşlar eleştiriyordu. Aradan sonra toplantı kaldığı yerden devam etti. Zaman önemliydi. Güvenlik açısından bu kadar arkadaşın bir arada olması riskli olabilirdi. Bu nedenle gündem maddeleri hızla ele alınıp tartışılıyordu. Hayri arkadaş bazı arkadaşların gelmediğini, gelemeyecek durumda olduğunu belirtti konuşmasında. Kemal Pir ve Karasungur arkadaşların adlarını verdi. Kemal Pir arkadaş zindanda olması nedeniyle toplantının fahri delegesi olarak kabul edildi, manevi varlığının önemi belirtildi.

Gündem maddeleri sırasıyla tartışmaya sunuldu. En çok ilgimi çeken bölge raporları oldu. Bölgeleri temsilen gelen temsilciler ve diğer delege arkadaşlar bölge raporlarını sözlü olarak aktardı. Eksik kalan yanları da aynı bölgede çalışma yürüten diğer arkadaşlar tamamladı. Söz alan arkadaşlar hem gündeme ilişkin hem de değerlendirme yapanların değerlendirmelerine ilişkin konuşuyordu aynı zamanda. Bazı konuşmalara katılırken bazılarını da eleştiriyorlardı. Şahin hemen her gündemde konuşuyor, uzun uzun değerlendirmeler yapıyordu. Çok tekrara giriyordu. Başkan'dan daha çok o konuşuyordu. Artık öyle bir noktaya geliyordu ki bıktırıcı oluyordu. O söz hakkı istediğinde herkesin rahatsızlığı gözlerinden fark ediliyordu. Bazı bölgelerin raporlarında çalışma biçiminden de söz edilmişti. Bunun üzerine ben de Elazığ'daki çalışmalarımıza ilişkin bazı sınırlı düşüncelerimi belirttim. Bununla birlikte kadına yaklaşımdaki yetersizliğe dikkat çektim. Arkadaşların en yakınlarını, eşlerini, kardeşlerini bile devrimcileştirmede gerekli çabayı göstermediklerini, illahi bir kadın yoldaşın gelip onları örgütlemesini beklediklerini ve özellikle bunun öncü kadro arkadaşlarda yaşanmasının şaşırtıcı ve yanlış olduğunu vurguladım.

Resul benim konuşmalarıma gülüyordu. Buna anlam veremiyordum. Ya hoşuna gitmişti ya da alay ediyordu. Ben o haline bozulmuştum tabii. Acaba yanlış bir şey mi söylemiştim? Zaten öyle önceden planladığım, tasarladığım bir konuşma değildi. Ben hep Kesire'yi bekliyordum aslında. O, düzey olarak, birikim, bilinç olarak benden daha ileriydi. Benden önce o konuşmalıydı ama hiç konuşmadı. Ona duyduğum saygıdan dolayı bekledikçe konular tartışılıp gidiyordu. Onun bu hali benim cesaretimi de kırıyordu. Kendimle tartışıyordum.

İlk kez Başkan'ın bu şekilde kızdığını görüyorduk

Gelen arkadaşların çoğu önder, öncü kadrolardı. Tartışmalara daha hakimlerdi. Kendimi onlarla kıyaslamıyorum ama her defasında, 'o arkadaşlar önemli sorumluluklar almışlar, genel sorunların hepsini biliyorlar, değerlendirmeleri de ona göre geniş ve boyutlu olur. Benim söyleyeceklerim belirleyici olmaz, o halde konuşmanın gereği yok' diyordum. Fakat burada anlatılan her şey hepimizi ilgilendiriyordu. Bu yüzden 'Resul ister gülsün ister alay etsin, aldırmayacağım' diyerek konuşma kararı aldım.

Gelen arkadaşların çoğu önder, öncü kadrolardı. Tartışmalara daha hakimlerdi. Kendimi onlarla kıyaslamıyorum ama her defasında, 'o arkadaşlar önemli sorumluluklar almışlar, genel sorunların hepsini biliyorlar, değerlendirmeleri de ona göre geniş ve boyutlu olur. Benim söyleyeceklerim belirleyici olmaz, o halde konuşmanın gereği yok' diyordum. Fakat burada anlatılan her şey hepimizi ilgilendiriyordu.

Aslında yolda üşütmüştüm. Kafam zonkluyor, kulaklarım uğulduyordu. Hava değişikliği de etkilemişti tabii. Bu da düşüncelerimi toparlamamı, her şeyi çok dikkatli izlememi etkiliyordu. Buna bir de toplantının yoğunluğu eklenmişti.

Toplantının ilerleyen saatlerinde Başkan'ın gözleri aniden, oturduğu yerde uyuklayan, hatta horlayan Resul Altınok'a takıldı. Şimşek gibi bir bakış fırlatmıştı Başkan. Bir anda hepimizin bakışları o tarafa kaymıştı. Rahatsızlık yaratan, öfke uyandıran bir durumdu. Başkan konuşmasını kesip, bakışlarını birkaç sözle dillendirdi.

"Böyle önemli bir platformda bu kadar gayri ciddilik olmaz. Bu kadar önemli şeyler tartışılırken serseri gibi uyumak kabul edilmez! Kendine gel ve ciddi ol!" dedi.

Belki de ilk kez Başkan'ın bu şekilde kızdığını görüyorduk. Sorun 'basit bir uyuklama' olarak ele alınamazdı. Bir yaklaşımdı kuşkusuz. Ama yine de "Keşke Başkan o 'serseri' sözcüğünü kullanmasaydı" dedim içimden. Tabii bir anda olmuştu bunlar. Ve kısa bir sessizlik, suskunluk olmuştu. Başkan konuşmasına başlamadan Mazlum arkadaş söz istedi. Herkes şaşkın ve merakla bakıyordu. Mazlum: "Toplantıya sorumlulukla, ciddiyetle katılmak tabii çok önemli, hepimizin buna çok dikkat etmesi gerekir. Bu anlamda uyarı yerindedir yalnız Abdullah arkadaşı da üslubuna ilişkin eleştiriyorum. O bazı sözcükleri kullanmasaydı iyi olurdu" dedi.

Bu da şaşırtıcıydı. Mazlum arkadaşınki de bir duyarlılıktı. Sorumluluk gereği ve Başkan'a saygı gereği bunu yapmıştı. Yine de bir tuhaf olmuştum. Tam olarak rahat değildim. "Tamam, gerekliydi" ama bu Başkan'a yöneltilen bir eleştiriydi. Bunları daha sonra Elazığ'a dönüşte Cemil arkadaşa açtım. Uzun uzun konuştuk meseleyi. Çelişki gibi görünen ama aslında Mazlum arkadaşın nerede olursa olsun, kim olursa olsun, devrimci sorumluluk çerçevesinde yoldaşça yaptığı eleştiri önemliydi. Bu onun bir özelliğiydi aynı zamanda. Bu özgünlükler onu, onları Başkan'la çok daha sıkı kopmaz bağlar içine koyuyordu. Başkan'ın özgünlüğüyle uyuşan, birbirini çeken, bütünleyen yanlardı.

Başkan dikkatle, olgunlukla dinlemişti Mazlum'u. Sonra da mütevazice: "Tamam, uyarı yerindedir, dikkat edilir" dedi ve esas konuya geçti.

Kadının ulusal kurtuluş mücadelesindeki yeri ve önemi' başlıklı bir yazı da yazmıştık

Daha Elazığ'dayken bir toplantı olasılığını da düşünerek bazı düşüncelerimi not almıştım. Biraz da Vietnam deneyiminden esinlenmiştim. Orada kadın birliklerinden söz ediliyordu. Yine Bulgaristan'da kadın birlikleri oluşturulmuştu. Meral'le de çoğu zaman genelde kadın hareketi üzerine tartışıyorduk. "Kadın birlikleri bizde daha çabuk oluşur, katılım düzeyi daha fazladır" diyorduk. Hatta bu konuda 'Kadının ulusal kurtuluş mücadelesindeki yeri ve önemi' başlıklı bir yazı da yazmıştık. Bu konudaki tartışmalar bizi bir taslak hazırlamaya kadar götürmüştü. Bunun içinde tepkisellik de vardı.

Meral'in günlük yaşam ve ilişkilerde erkek arkadaşlardan kaynaklanan yetersizliklere tepkisi, bazı çıkışlar yapması ya da sert eleştirmesi belki bir yönüyle olumluydu, doğaldı. Fakat yaklaşımın özü daha farklıydı. Erkek egemenlikli anlayışın etkileriyle gösterilen bu yaklaşıma karşı, uç noktada 'kadın savunuculuğu' fazla gerçekçi değildi. Kendi özgünlüğünü bu noktada en çok unutan kendisiydi! Kendi cinsine yaklaşımının özünde de sekterlik vardı. Tartışmalarımız bazen ortak yanları pekiştirmeye götürüyordu, bazen de bu yanı ile ikna edici gelmediği için sonuca götürmeden kesiyorduk. Elazığ'da nicelik olarak epeyce bir çevre oluşmuştu. Direkt ilişkide olduğumuz, ilgilendiğimiz taraftar, sempatizan çevreyi aşağı yukarı hesaplarsak yüzü geçiyordu. Onun dışında da etkilenen çok sayıda kadın vardı. Elazığ'ın kadınları da genel olarak kavgacıydı, isyancıydı.

"Bunları çok rahat harekete geçirebiliriz" diyorduk. Ama şaka yollu da olsa Meral elindeki 'Kadınlar Birliği Taslağı'nın son kısmına, 'Kahrolsun erkek emperyalizmi!' yazmıştı. Bu bir tepkiydi tabii. O yazıyı Cemil arkadaş okuduğunda şaşırmıştı. "Yorgunuz hele bir çay yapın içelim!" dediğinde 'Kalkın kendiniz yapın!'ın anlamını da bu vesileyle anlayabiliyordu sanırım. Uç yaklaşımlardı fakat bir arayış da vardı bu tartışmalarımızda. Kendi çıkardığım notlarda, propaganda ajitasyon birlikleri, eylem birlikleri şeklinde bir açımlama da yapmıştım. "Kendi içinde giderek daha geniş bir çalışma ortaklığına kavuşturulabilir" demiştim. Tartışmalar ilerliyor fakat ben bir türlü o noktayı açamıyor, önerilerimi genişletip sunamıyordum. Ara verildiğinde diğer odaya geçtim. Kesire'yi de çağırdım, kağıdı uzatarak:

"Elazığ'da yazılı hale getirdiğim bir taslak, önerilerim vardı, bir türlü açamadım, konuşamadım. Alın, siz uygun görüyorsanız açayım'' dedim.

Okudu sonra:

"İyi, bunları düşünmen iyi, yalnız erken değil mi bu birlikler için? Bu nitelikte güç var mı?" dedi. "Var, gelişir. Her yerde olmasa da, kadın katılımının olduğu bir Dersim'de, Elazığ'da hatta Bingöl'de olabilir, ben diğer yerleri bilmiyorum. Herhalde Amed'de de var" diye cevap verdim.

Toplantı başladığında ben kararsız kaldım. 'Henüz erken değil mi?' cümlesine takılıp kalmıştım. Bir türlü cesaret edip konuşamadım. Yalnız 'düşünülebilir de' demişti Kesire. 'Kalkıp kendisi konuşsa ne iyi olur' diyordum. Ama hayır, ağzını bıçak açmıyordu. Hiçbir konuda konuşmuyordu. Arada arkadaşlarla konuşuyordu. Zaman zaman Mazlum arkadaşla, Duran arkadaşla ama en çok da Baki Karer'le konuşuyordu. Tabii yine az, çok az!

Başkan'ın Genel Sekreterliği, tüm arkadaşların oybirliği ile onaylanmıştı

Şahin, bir şeye ulaşmak için fırsatı kaçırmak istemeyen birinin ruh haliyle ha bire konuşuyor, değerlendirme yapıyordu. Toplantı boyu yanımda oturan Kesire'ye, "Bu ne kadar çok konuşuyor, uyarmak gerekmiyor mu?" dedim çok hafif bir ses tonuyla. Genelde de yer yer kendi aralarında mırıldanmalar oluyordu. Aslında sesli, resmi bir şekilde denilmese de herkes "Yeter artık, seni dinlemek istemiyoruz" diyordu. Şahin'in her defasında söz alıp uzun uzun konuşması, Başkan'ın söylediklerini değişik anlatımlarla tekrarlaması, konuşmayı dallandırıp budaklandırması hepimizde açıkça rahatsızlık yaratmıştı. Ama Başkan bu konudaki tepkilerini bizler gibi yansıtmıyordu. Çok sakin bir şekilde dinliyordu. Onun bu hırsını, hararetli tartışmasını anlamaya, anlam vermeye çalışıyorduk. Aslında çok açık bir yarış vardı: Kariyerizm! Bu ruh hali adeta onda bir telaş, onunla içiçe bir kaygı tutumuna yol açıyordu.

Sıra Merkez seçimine geldi. Başkan'ın Genel Sekreterliği, tüm arkadaşların oybirliği ile onaylanmıştı. Sonra birçok arkadaş Merkez Komite üyeliğine önerildi. Birçoğu mütevazilik gereği öneriyi reddetti. Ama 'arkadaşların önerilerine ve kararlarına saygılı olacağız' diye eklemeyi ihmal etmediler. Başkan bir ara:

"Hüseyin Topgüder arkadaş sen ne diyorsun, yapabilir misin?" dedi. Hüseyin biraz da mahcup olmuş bir biçimde: "Hayır, ben bu harekette yeniyim, diğer arkadaşlar önerilmeli" diye cevap verdi.

Cemil arkadaş Antep'teki gelişme-

Cemil arkadaş, Antep'teki durumu anlatınca ben Dersim'de daha önce yaşanmış bu olaylarla bağ kurmaya çalıştım. Demek ki tedbir, salt dışa karşı örgütün ilkelerine bağlı kalma, ideolojisini savunma değildi. İçte kişilikleri iyi tanıma, kendimizi iyi tanıma, duyarlı olma, neyin, ne amaçla söylendiğini, yapıldığını iyi izlemekti aynı zamanda. Ne kadar saf, iyi niyetli yaklaşıyormuşuz meğer birçok soruna!...

lerden kendisini sorumlu tutuyor, kendisini layık görmediğini belirtiyordu. Alçakgönüllülük vardı, bu kesin ama bu kadarı da olmamalı, öncü, güvenilir, bilinçli kadro yoldaşlardı bunlar ve hiçbiri de Merkez'e gelmeyi kabul etmiyor, kendilerini layık görmüyor ya da başkasına öncelik veriyorlardı. Bu durum biraz durgun bir hava yaratıyor ve bir süre suskunluk oluyordu. Sonuçta Şahin önerildi, Karasungur zaten toplantıda değildi. Böylece belirlenen bu isimler yürütmeye seçildi. Daha da genişletilmesi önerisi vardı, bu da sonraki Merkez toplantısına ertelendi.

Partinin ismi üzerine de tartışmalar oldu. Önerilenler arasında PKK (Partiya Karkerên Kurdistan) önerisi tüm arkadaşlarca uygun bulundu. Artık bir ismimiz olmuştu. Bu büyük bir sevinç yaratmıştı bizde. O sevinç ve heyecan ister istemez toplantıda hoş bir dalgalanma yaratıyordu. Bunların yanı sıra bayrağın kompozisyonu gibi şeyler çok ayrıntılı olmamakla birlikte tartışıldı. Kuruluş Bildirgesi ile Parti ilanının yapılması kararlaştırıldı.

Toplantı iki gün sürdü. Bittikten sonra tüm arkadaşlar yine gruplar halinde hızla dağıldı. Biz de yine Başkan ile geri döndük. Aynı eve gidip, o gece orada kaldık. Başkan, Cemil arkadaşla diğer odaya geçti. Yorgunluk vardı. Kimse çok fazla konuşmuyordu. Şenay da oradaydı. Ankara'dan sonra ilk kez görüyordum. Biraz sohbet ettik. Çok çökmüştü. Bazı sorunlar yaşadığı belliydi. Bir süre konumunu gizlemek amacıyla Bingöllü İsmet arkadaşla nikah yapmışlar. TC yasalarına göre resmi ama fiiliyatta öyle bir durum yoktu. Başta böyleyken, sonra birbirlerini zorlayan bir biçim almış bu durum. O arkadaş sırf bu durumdan dolayı çıkıp gitmiş, hareketi bırakmıştı. Yani çalışmada bir araç olarak başvurulan böyle bir formalite, belki bir süre Yugoslav olan Şenay'a Türkiye'de kalma konusunda yarar sağlamış ancak onu hiç de hazır olmadığı bir ilişki düzenine çektiği için olumsuz bir rol de oynamıştı. Çünkü bu ilişkinin temelinde sevgi ve bunun gerekli kıldığı gönüllü birlik yoktu. Çalışma koşullarının zorunlu olarak geliştirdiği bir birliktelikti ama her iki tarafın da bunu doğru kullanma gücünü göstermedikleri sonucu ortaya çıkmıştı.

Kesire divanda sessiz ve düşünceli bir şekilde oturuyordu. Yerde yatak sermişlerdi. Şenay, Saime ve ben uzandık, en son da Kesire geldi, yanımdaki yere uzandı. Ellerini başının altında kavuşturarak düşünmeye devam etti. "Neden uyumuyorsunuz?" diye sorduğumda, "Uykum yok" dedi sadece. Başkaları olsa belki fazla dikkatimi çekmez ya da o denli etkilenmezdim. Fakat Başkan'ın yakın arkadaşı olan bir kadının ruh hali ister istemez insanı etkiliyordu.

"Bir örgüt adamı tüm sorunlara hakim olmak zorunda"

Ertesi gün Cemil arkadaşla Elazığ'a doğru yola çıktık. Bu defa daha canlı geçti yolculuğumuz. Şahin'in tavrını, toplantıda düşünüp de sesli söyleyemediklerimi Cemil arkadaşa anlattım. Haydar ağabeyimin onun hakkındaki düşüncelerinden, İzmir İnciraltı ve Bingöl'e gelirken içine girdiği tutumu ekledim konuşmama. 'Kariyeristlik' olarak değerlendiriyordu Şahin'in yaklaşımlarını. Ağabeyimin karakoldaki gözlemini de 'Öyle mi?' deyip birkaç dakika suskunlaşarak anlamaya çalışıyordu. "Ben sizin tavrınızı da doğru bulmadım, hiçbiriniz Merkez'e önerilmeyi istemediniz, kendinizi geri çektiniz" dedim. Ayrıca, Antep'teki durumu da daha ayrıntılı öğrenmek istediğimi vurguladım.

"Aslında direkt benimle ilgili bir şey yoktu. Yalnız benim sorumluluğum altındaki bir alandı. Haki'nin şehadetinde parmağı olan o iki unsurun, daha sonra bilinçli bir şekilde 'Apocular, Hakiciler' şeklinde iki ayrı grup, öncülük varmış gibi söylentiler yaymaları, bu dedikoduya birçok dürüst arkadaşın alet olması gibi durumlar ve birçok şey yaşandı. Gerçi çok kısa sürede durum anlaşıldı ama tahribat da yarattı. Sonuçta zaten o iki unsur cezalandırıldı, etkiledikleri arkadaşlar da kazanıldı. Antep en çok gelişme sağlayabileceğimiz bir alandı. Haki arkadaşın muazzam etkisi vardı, zaten boşuna hedeflemediler. Şehadeti de büyük gelişmeler yarattı. Şimdi tüm bunlar, zamanında tedbir alınsaydı daha çabuk önlenebilirdi. Bir örgüt adamı tüm sorunlara hakim olmak zorunda, yoksa örgütün güvenliği böyle birkaç serserinin çabasıyla bozulabilir. Bundan sonra da bu tür durumlar çıkar, aslında onların etkiledikleri unsurlar hala var. Dersim'e, Elazığ'a da el atabilirler. Bazı tipler var, onlar rahatlıkla yönlendirilebilir" dedi.

Cemil arkadaşın anlatımlarını dinlerken, Bingöl'deyken Ayten'in, Zekilerin evinde konuştukları aklıma geldi. Herkesi şüpheli göstermişlerdi. Dersim'de olaylar daha karmaşıktı. O dönemde birçok kişi bulaştırılmıştı. Ayten, Resul de öyle. "Bir tek Başkan var, bir de Dersim'de Ali Haydar Kaytan arkadaş. Onlara güvenmek lazım. Bazı şeyler var" diyor, kendisini oldukça zorluyor, anlatmak istemiyordu.

"Ne diyorsun, açık konuş, ne oldu? Bunlar arkadaşların resmi görüşü mü, nerden çıktı tüm bunlar? Resul'u ben de fazla sevmiyorum ama partinin alanda görevlendirdiği biri. Öyle bir şey olsa hareket müdahale eder. Bir şey varsa ve bana da söylenmesi gerekiyorsa söyle, yoksa kendini zorlamana gerek yok" demiştim kızarak. Çünkü Ayten iyi biliyordu ki herkesi ilgilendirmeyen şeyler, hareketin sırları her yerde konuşulmazdı. Kendisi biliyorsa ya da kendisi dışında herkes biliyorsa, bana söylemesinin de hiçbir sakıncası yoktu, olamazdı. Konuşmalarını kesik kesik yapmıştı.

"Belki Sevim Kaya Ankara'ya gidecek. Hamili ile görüşecek. Biliyorsun o cezaevinde. Ona da durumu söyleyecek, tavrını öğrenecek. Türkan da Ali Gündüz onların yanına gitmiş, onlar da Dersim'deki cezaevinde. Belirledikleri noktalarda bu arkadaşlarla konuşup düşüncelerini alacaklar ve kendilerince örgütü ajanlardan, şüphelilerden kurtaracaklar! Yardım arıyorlar. Tam bir aptallık! Kimse ne kadar tehlikeli, örgüt dışı davrandığının farkında değil. En önemlisi de kullanıldıklarını bilmiyor. Doğru yanlış birçok şeyi birbirine bağlayarak, bireyler, olaylar hakkında değerlendirme, tanım ortaya atıyorlar. Kafaları bu şekilde bulandırılmış, kendileri de aynı şeylerle kafa bulandırıyorlar.

Demek ki tedbir, salt dışa karşı örgütün ilkelerine bağlı kalma, ideolojisini savunma değildi

Cemile'den şüpheleniliyor. Ali Haydar arkadaşın yakalanmasında parmağı var diyorlar. Hatta Cemile'yi karakola giderken görenlerin olduğunu söylüyorlar. Yine Haki arkadaşın vuruluş olayını gizemlileştiriyorlar. Sterka Sor değil de iç çelişki nedeniyle vurulmuş olduğu söylentisini araştıracaklarını belirtiyorlar. Yalnız sana güvendiğim için söylüyorum. Sana söyleyeceğimden kimsenin haberi yok, dar tutuluyor" gibi bir sürü saçma sapan şey anlatmıştı.

O gece bunları yorumlamıştım. Ayten'e de "Ben anlattıklarından bir şey anlamadım, sana göre harekette kimse kalmamış. Bunlar ciddi iddialar. Eğer şaka değilse tabii. Çünkü bana hiç inandırıcı gelmiyor. Ben hareketin resmi düşüncelerine, değerlendirmelerine tabiyim, onları dikkate alırım ama çok garip şeyler!" dedim.

Bana anlattığı için rahatsızdı. Kesin Dersim'de tembihlemişlerdi. Ayten'in babası için "İyi biri değil" diyorduk hep. Gerçeği öyleydi. Aile, çevre yapısı da farklıydı. Hatta sonradan dönme deniyordu anne tarafı için. Hayır bunlar da nereden çıktı, ailece ne olursa olsun önemli değildi. Fakat bir ton ciddi şeyler anlatmıştı. Kendisinin düşünceleri olabilir miydi?

Daha sonra Dersim'e gittiğimde Ali Haydar Kaytan arkadaşa söylemiştim bunları. Tesadüfen karşılaşmıştık. Kıymet'in evine gittiğimde gördüklerim, yine dayımın kızı Fadime Yıldırım'ın evine giderken tanık olduklarım, onun gibi birkaç arkadaşın davranışları, konuşmaları, tavırları beni oldukça şaşırtmıştı. Faşist bir kızı dövmekten arandıkları için bir süre Kıymet'in evinde kalmışlardı. Onun ilişki ve yaşam tarzı onları cezp etmişti. Daha önce çok kutsal, çok değer verilen bazı şeyleri alaya alarak anlatmaya başlıyorlardı. Kıymet'in evliliğini çok örnek, çok devrimci, çok eşsiz bir evlilik olarak ilan ediyorlardı.

Acaba ne olmuştu, örnek alınacak şeyler neydi? Eşine karşı toplumdaki ilişki düzenini, geleneksel erkek yaklaşımını tersinden işlettiği için miydi? Bir gün tanık olmuştum bazı şeylere. Eşine; "Zülfo kalk çabuk bir çay yap. O çocuk niye ağlıyor, altını değiştir" vb emirler vermesi miydi kadın özgürlüğü ya da devrimci sevgi, birlik? Hay Allah bizim kızlar akıllarını yitirmişlerdi! Fadime'ye "size ne oluyor, siz çok değişmişsiniz" demiştim. O da "doğru" demişti. Bunların hepsini arkadaşlara bildirmek lazımdı. Ali Haydar Kaytan arkadaşla görüşmeyi bu yüzden düşünüyordum. Biz bunları konuşup tartışırken bir arkadaş gelip:

"Hazırlanın gidelim, köyde düğün var, arkadaşlar da orada bir araya gelecekler" dedi. "Haydar abi de var mı?" diye sorduğumda, "Bilmiyorum!" demişti. Ben de dolmuşa binip gitmiştim. Ancak daha yolu yarılamadan dolmuşu durdurdular, Ali Haydar arkadaş da vardı. Bu seferki gidişimde ilk kez görüyordum.

"Sen de mi düğüne gelmişsin?" diye sormuştu. Evet demiş ve kendisini aradığımı, konuşmak istediğimi söylemiştim. Çok acele bir iş varmış gibi telaşlıydı. Ayrıca hem sinirli hem de sabırsızdı. "Bazı şeyler var, onun için geldik, geri gideceğiz, sen de gel! Bazı dolaplar dönüyor" deyince, ben konuyu biraz daha açtım.

Ayten'in Bingöl'deyken anlattıklarını, Fadime onların içinde bulundukları tavırları aktardım. Adeta 'Kendilerini kaybetmişlerdi' dedim. 'Tamam, sonra geniş konuşuruz' dedi. Geri döndüğümüzde Erol Değirmencilerin kaldığı eve gittik. Haki arkadaşın şehadetinin birinci yıldönümüydü. Bildiriler vardı. Onların da geniş bir çevreye dağıtılması gerekiyordu. Düşmanın bazı kolları aracılığıyla yaymaya çalıştığı anti-propagandaya karşın, Haki arkadaşı her yönüyle en layık şekilde anmak önemliydi. Ben, Kazım Kulu ve Gülistan birlikte gönderilmiştik bildirileri dağıtmak için. Birçok köyü dolaşıp, Milli'den Güleç'e kadar gitmiştik. O arada toplantı da yapılmış, her şey aydınlanmıştı.

Antep benzeri bir provokasyonunun Dersim'de de yaratılmak istenmesi kendi çapında belli olumsuzluklar yaratsa da ciddi bir hal almadan önlenmişti. Bu bir gerçeği de ortaya koymuştu. Düşman içimizde zayıf zemin buldukça çok yönlü yönelecekti. İşte sınıf mücadelesi bu anlamda önem kazanıyordu. Sadece bir sözden, bir değerlendirmeden yola çıkarak neredeyse hareketin tüm kadrolarını şüpheli, hain görebiliyor, kendilerini de kurtarıcı zannedip, bu provokasyona kolayca alet olabiliyorlardı. Bu durum aslında hareketi, kendi elemanlarını daha iyi tanıma, zayıflıklarını görme ve buna göre tedbir almaya itmişti. Bazı şeyler yaşanmadan kavranmıyor, fark edilmiyordu.

Cemil arkadaş, Antep'teki durumu anlatınca ben Dersim'de daha önce yaşanmış bu olaylarla bağ kurmaya çalıştım. Demek ki tedbir, salt dışa karşı örgütün ilkelerine bağlı kalma, ideolojisini savunma değildi. İçte kişilikleri iyi tanıma, kendimizi iyi tanıma, duyarlı olma, neyin, ne amaçla söylendiğini, yapıldığını iyi izlemekti aynı zamanda. Ne kadar saf, iyi niyetli yaklaşıyormuşuz meğer birçok soruna!...

■■■

gerilla ani.qxp_Layout 1 26/12/2019 14:54 Page 29

Gece, karakolun ateşiyle gündüz gibi aydınlanmıştı

Şehit Çiçek Gabar (Kiçi)

Savaşın sıcak olduğu yıllardı. Yine dünya emperyalist güçlerinin Türkiye'ye verdikleri destek ve yerel işbirlikçi güçlerin de öncülük ettiği '92 Güney Savaşı'nın yaşandığı günlerdi. Başûr'da savaş çok şiddetli bir şekilde sürerken, asıl büyük görev Bakurê Kurdîstan sahasındaki gerillanın omuzlarına yüklendi. Çünkü eskiden bir eyalet ya da bölgeye yönelik herhangi bir operasyon başlatıldığında ya da bir saldırı yapıldığında diğer eyalet ya da bölgeler oralara destek amacıyla eylemler gerçekleştiriyordu. Bu görev de en çok savaş sahalarımızın başında gelen Botan'a düşüyordu.

Savaşa rağmen katılımı arttırmak, serhildanları başlatıp geliştirmek gibi görevler yine Botan'ın omuzlarına yükleniyordu. Tabii bu ilk günlerde arkadaşların orada attıkları ve yıllarca üzerinde savaşın sürdürülüp geliştirildiği temelin var olmasından dolayı Botan'a böyle bir rol düşüyordu. Benim de Botan'da kalmadığım, gerillacılık yapmadığım yer kalmamıştı.

Bir yandan kitle örgütlenmesi, yeni savaşçı katılımı, yine serhildanları örgütleme, onları geliştirip destekleme görevlerinin yanı sıra düşmana karşı büyük eylemlerin de yapılması gerekiyordu. O yıl yani '92 yılında çok büyük eylemler de yapıldı.

TRT Bülcüna dedikleri bir yer

Hareketin en büyük ve kapsamlı eylemleri '92 yılında başladı. Karakol ve taburların hedeflenip oradan düşmanın sökülmesi, yine tepe baskınlarının yapılıp, tepelerden düşmanın sökülmesi eylemleri o yıl başladı ve büyük bir bölümü de başarıyla gerçekleştirildi. Bu eylemler Botan'ın her yerinde yapıldı.

'92 yılında uluslararası güçler ile yerel işbirlikçi güçlerin de desteğini alan sömürgeci Türk devleti, Başûrê Kurdistan'ı işgal biçiminde gerillayı hedefleyen sadırılar geliştirince Botan'da düşmana darbe vurmak için bir eylem yapmak istedik. Eylem, o yılın temel tarzı olan karakol baskını tarzında yapmayı planladık. TRT Bülcüna dedikleri bir yer vardı. Normalde bölgeye yayın yapmak için yapılmış bir TRT verici yeriydi. Hemen alt tarafında ise Bülcüna adında bir köyü vardı. Ama bölgede gerilla savaşının gelişmesiyle birlikte, güvenliği alma adı altında köyün içinde bir karakol yapmışlardı. O karakol günümüzde de halen vardır. Karakol, TRT verici noktasını korumak üzere oraya kurulmuştu. Botan'ın neresinden bakılırsa orası görülüyordu. Cudî'den, Pîro'dan, Herekol'dan çok rahatlıkla görülebilen bir yerdi. Garzan'ın bazı alanlarından bile çok rahatlıkla görülebiliyor. Çok yüksek bir tepe ve her tarafı ışıklandırılmış bir yerdi. TRT verici merkezi olduğunu bilmeyen, "o tepenin başındaki ilçenin adı nedir?" diye sorabilirdi.

Arkadaşlar hedef olarak o tepeyi seçmişlerdi. Ona yönelik bir eylem gerçekleştirmeyi planlamışlardı.

Bir yol Dihê (Eruh) ilçesine bağlı bağlı Mişarê üzerinden gelip karakola çıkıyor. Oradan da köye iniyor. Çok dik ve tehlikeli bir yoldur. Onunda dışında çok fazla yol yok. Bazı patikalar var onlar da çok sarp yerlerden geçiyor. Yol gitmez, kervan geçmez misali olduğu için Türk devleti ve ordusu bu mevzilerine çok güveniyordu. Gerillanın hayatta gidip oraya yönelik bir eylem gerçekleştireceğini hiç düşünemiyorlardı. Tepenin sivriliği, asiliği, yine yolun tek olmasından ötürü öyle bir ihtimal vermiyorlardı. Devlet ve ordusu, Apocuların önlerine koydukları hedefi ne pahasına olursa olsun gerçekleştirme yönündeki kararlılığını az çok bilse de, buraya yönelik bir eylemi imkansız görüyorlardı.

Sonbahardı. İçeride üslenecek güçler de, Başûr'a çekilecek güçler de belli olmuştu. Başûr'a geçecek güçlerin yola çıkma zamanı geliyordu. Ama geceler hala çok sıcaktı. Onuncu ya da on birinci aydı. Çünkü artık yağmurlar başlamıştı. Biz Çirav gücüydük. O yıl Çirav gücü olarak eylem yapma amacıyla Gabar'ın hareketli birliğiyle hareket etmiştik. Bir araya gelip eylemimizi gerçekleştiriyor, ardından eylem toplantısını yapıp alanımıza çekiliyorduk. Biz keşif yapıp eylem için Gabar gücünü çağırıyorduk, onlar keşif yapıp bizi çağırıyorlardı. O şekilde eylem yapıyorduk.

Geliyê Gordila da bir gün Rojhat arkadaş, "arkadaşlar hazırlansın, Gabar'a gideceğiz," dedi. O, Gabar'a gideceğiz dediği an planda bir eylem olduğunu anlıyorduk. Gideceğimiz yeri yani Gabar'ı daha önceden tanıyordum. Oralarda kalmıştım. Gittiğimizde yönümüzü Gabar'a değil de direk Bülcüna'ya verince olayı daha ayrıntılı anladım. Ama ilk etapta Bülcüna TRT'sini hedefleyeceğimizi hiç düşünmedim. O kadar dik ve çok ışıklı bir yere yöneleceğimizi aklımın ucundan bile geçirmiyordum. En son yönelebileceğimiz bir hedef olurdu orası. O yıl Gabar ve Çirav'da vurulmadık tek hedef de orasıydı.

Heyecana kapıldın mı, o andan itibaren eylem başlamış demekti

Bir günde kendimizi oraya yetiştirdik. Gabar'da Zivinga Hacı Ali denilen yere akşama doğru ulaştık. Akşam olmuştu. Bülcüna'ya yakın, Basê suyu kenarında ormanlıklı bir yamaçtı. Bu arada Gabar gücünün bizden önce gelip orada beklediğini gördük. Çok kalabalık bir güç gelmişti. Gelen gücün sayısını görünce büyük bir hedefe yöneleceğimizi anladım. Ama bu konular dile getirilmez, askeri sırdır. Kimse kimseye sormaz ve kimse de kimseye eylem anına kadar bir şey söylemez. Ama her arkadaş tecrübe düzeyine göre bir şeyler düşünür. Ancak düşündüğünü de kendine saklar. Zaman biraz daha ilerleyip hava tam kararınca Pale arkadaş (Pale Mêrdînli bir arkadaştı. '89 katılımlıydı. Mava'da Çiyayê Siskê de bölük komutanı iken şehit düştü. Botan'da tanınan bir arkadaştı.) vardı. Rojhat arkadaş gelip, Cihat arkadaşla Pale arkadaşa, "Bir göreve gideceksiniz. Onun için kendinizi hazırlayın" dedi. Rojhat arkadaşa göreve gideceklerini söyleyince eylem için keşfe gideceklerini anladım. (Cihat arkadaşta '89 katılımlıydı. Çirav'ın Nitê köyündendi. '94 yılında Çiyayê Reşkê olayında şehit düştü. Şehit düştüğünde takım komutanıydı. O da araziyi iyi tanıyordu).

Rojhat arkadaş, her iki arkadaşa, göreve gitmek için saat onda hazır olmalarını söyledi. O kadar ileri bir saati verince hedef çok uzak diye düşündüm. Hepimizi büyük bir heyecan sardı. Heyecana kapıldın mı, o andan itibaren eylem başlamış demektir. O heyecan eylemin sonuna kadar sürer. Hazırlığımızı yaptık. Ağır silah götürüp götürmeyeceğimizi Rojhat arkadaşa sorunca, götürmeyeceğimizi söyledi. "Arkadaşlar bireysel eşyalarını bıraksın ama cephanelerini getirsin" dedi. Keşfe giden grubun içinde ben de vardım. Çantamı bir arkadaşa teslim ettim. Rojhat, Pale, Cihat, Halil Dêrik'in de içinde olduğu kalabalık bir grup olarak gidecektik. Saat on gibi yola çıktık. Yağmur da yavaş yavaş çiseliyordu. Bülcüna köyünü geçtik. Bülcüna'yı geçince küçük bir tepecik var. Orada doğal mağaralar da vardı. O mağaralara girip beklemeye başladık. Sabaha karşı uyanıp keşif için tepeceğin üstüne gittik. Oradan Bülcüna TRT'sinin karakolunun tepesi ve üzerindeki mevzilerin hepsi çok iyi görünüyordu. Hava tam açıldı. Ama her yeri sis sardı. Sis her yeri kapatmıştı. Tepenin üstünde her birimiz bir ağacın altına geçtik. O sırada Halil arkadaş "Heval artık bu olayın sırı kalmadı. Biz TRT'nin son keşfi için buraya geldik. Akşama kadar buradayız. Son keşfimizi de yaptıktan sonra eylemi başlatacağız." Akşama kadar keşfimizi yaptık. Oradaki düşman çok normal bir şekilde mevzilenmişti. Çevrelerini saran mevzileri tutmuşlardı. Onun dışındaki pozisyonları normaldi. Oradaki askerler çok rahattı. Akşama kadar oradaki düşman gücünü takip ettik. Akşama doğru oraya bir konvoy geldi. Gelen konvoyun takviye güç mü, cephane mi, yoksa erzak mı getirdiğini çok fazla netleştiremedik. Ancak konvoy geri dönüp gidince de asker sayısında bir artışın olmadığını gördük. Sayı artmadığına göre, "konvoy başka şeyler getirmiştir," şeklinde yorumladık. Eylemin sabote olmaması için de çok dikkat ediyorduk. Hava soğuk olmasına rağmen ateş falan yakmadık. Sis giderek arttı. Akşama doğru artık her yeri kapattı. Tabii bu bizim için çok büyük bir avantajdı. Akşama doğru eyleme katılacak arkadaşlar da sisten yararlanarak gelmeye başladılar.

Eyleme katılacak arkadaşlar da gelince, biraz daha bekledikten sonra harekete geçecektik. Harekete geçmeden önce arkadaşlar eylem düzenlemesini yaptılar. Ve yaptıkları düzenlemeyi okudular. Yapılan eylem düzenlemesine göre iki saldırı kolu vardı. Bir kolun başında Rojhat arkadaş yer alıyordu. O kol patikadan gidip hedefe saldıracaktı. Diğer kol da Çiyayê Reş sırtından gelecekti. O kolun genel sorumlusu yani kol komutanı Halil arkadaştı. Ama o kol kendi içinde üç gruba ayrılıyordu. Saldırı, yakın savunma ve uzak savunma şeklinde harekete geçecektik. Uzak savunma grubunun sorumlusu Şoreş arkadaştı. Ben yakın savunma grubunda yer alıyordum. Bizim grubun sorumlusu da Pale arkadaştı. Eylem düzenlemeleri de okunduktan sonra sisten dolayı artık hiçbir yer görünmüyordu. Keşif de yapamıyorduk. O yüzden de biraz erken hareket etmeye başladık.

Namluyu çekmeye çalışırken askerin elinin tetikte olmasından dolayı tarama oluyor

Her gurup yerine gitmek için harekete geçti. Artık tek-tük telsizimiz de vardı. Ama kullanılmıyordu. Çünkü kullanılması durumunda eylem sabote olabilirdi. Sadece onlarla düşmanı dinliyorduk. Eylem saat dokuzda başlayacaktı. O saate kadar her grubun yerine ulaşması gerekiyordu. Köye giden yoldan geçerek tutmamız gereken yola girdik.

Yağmur çiseliyor hava hala sisli ama soğuk değildi. Çok tuhaf, garip, güzel denilebilecek bir hava vardı. Yani sis ve karanlığa rağmen insan önünü görebiliyordu. Uzak savunma grubunu yerine bıraktıktan sonra, yerimize gitmek için devam edecektik. Yerimize ulaşır ulaşmaz Şoreş'in grubu gelsin diye bir haber geldi. Haber daha yerine ulaşmadan bir anda bir tarama sesi duyduk. Meğer karakoldan bir grup asker gelip Şoreş onların tutması gereken yere pusu atmışlar. Yani günlük tedbirlerini almışlar. Ancak biz, onları görmemiştik. Havanın çok sisli olmasından dolayı akşam keşfi bitirdikten sonra meğer gelip yerleşmişler. Gelip orada çadırlarını kurup içine girmişler. Arkadaşlar gidip mevzilerinin içine giriyorlar. İlk mevzi de MG3 mevzisiymiş. Arkadaşlar çadırı görüyorlar ama tam anlayamıyorlar. Biraz daha yaklaşınca çadırı tanıyor ve içinden de bir namlunun dışarıya çıktığını görüyorlar. Arkadaşlar, askerlerin yattığını düşünüyorlar. Nöbetçi çıkarmadan çadırın altına girmişler. Sinan arkadaş, Çekdar arkadaşı geriye itip, namluya elini atıp çekmeye çalışıyor. Namluyu çekmeye çalışırken askerin elinin tetikte olmasından dolayı tarama oluyor. Bir mermi Çekdar arkadaşın koluna isabet ediyor. Bir mermi de Sinan arkadaşın göğsüne isabet ediyor. Her iki arkadaş da yaralanıyor. O sırada Halil arkadaş, "Saldırın" diye bir talimat verdi. Daha eylemin belirlenen başlama saatine de biraz vardı. Ama beklenmeyen ve istenmeyen bir durumla karşı karşıya kalmıştık. Tabii bu söylediklerimin hepsi birkaç saniyelik bir zaman diliminde yaşandı. Halil arkadaş saldırın diye talimat verdikten sonra bir dakikalık süre içinde ikişerli bir şekilde tepeye saldırmak için harekete geçtik. Tepeyi olduğu gibi önümüze kattık. Tepedeki asker silahını patlatmaya fırsat bulamadı. Çünkü bir anda bomba, RPG-7, BKC ve ferdi silahlarla o çadır ve etrafındaki mevzilere saldırdık. Pusuya gelen gücün tuttuğu tepe birkaç dakika içinde düştü. Bazı askerler karakola değil de diğer tarafa doğru kendilerini bırakıp kaçmaya başladılar.

Halkın eylemimizin alevlerini izlediğini duyunca insan daha farklı duygular yaşıyor

Silahlarımızın seslerini duyan Rojhat arkadaş onlar da karakola saldırmaya başlıyorlar. Onlar da bir anda kendilerini karakolun içinde buluyorlar. Karakolun binalarından birini alevler sardı.

gerilla ani.qxp_Layout 1 26/12/2019 14:55 Page 30

Zaten eylem başlar başlamaz, elektrikler kesilmişti. Ama ateş alan karakolun binasının alevleri bu kez çevreyi aydınlatmaya başladı. Ortalık gündüz gibi aydınlandı. Çünkü alevler o kadar yükselmişti.

Eylem genel koordinesi saatinden önce eylemin başladığını görünce eylemin sabote olduğunu düşünerek, eylem kol komutanlarından eyleme ilişkin bilgi alıyor. O sırada Halil arkadaş, "Tepeyi çabucak temizleyin." Karakola gelen diğer koldaki arkadaşların zorlanmaması için, "Karakola doğru gidelim" dedi. Karakol, güvenliği için çıkardığı güçlerin hepsi imha oldu. İçindeki askerlerin çoğu da canlarını kurtarmak için sağa sola doğru kaçmaya başladı. Askerler can havliyle kendilerini rastgele oraya buraya vuruyorlardı. O sırada bütün gruplar birbirine karıştı. Çünkü artık ne uzak savunma, ne yakın savunma nede saldırı grubu diye bir şey kaldı. Çünkü bir anda kendimizi askerlerini içinde bulduk. Askerlerin hiç beklemediği bir anda onları hazırlıksız yakaladık. O yüzden büyük darbeler getirerek Halil arkadaşın önüne koydum. Ardından, bir silah getirdiğimizi ama M16 mermileri ile çalıştığını söyledim. O sırada Halil arkadaşın birileriyle konuştuğunu gördüm. "Konuştukların kimdir?" diye sorduğumda Rojavayê Kurdistan'dan birileriyle konuştuğunu, halkın damlara çıkıp karakoldan yükselen alevleri izlediğini söylediklerini belirtti. Meğer kurye Haşim diye bir arkadaşımız varmış, onunla konuşmuş. Çünkü kuryelerin de telsizleri vardı. Normalde eylem kanalında konuşuyorduk. Ama meğer aynı kanal Haşim arkadaşın da kanalıymış. Bir ara kanalda bir hareketlilik olduğunu fark ediyor. Ardından Gabar'ın bir yerinden alevlerin de yükseldiğini görüyor. Kanala girip kim olduğunu soruyor. Halil arkadaş cevap vererek durumu anlatıyor. O da bulunduğu köyde o haberi anında her tarafa yayıyor. Halk da bu yüzden bayram ve kutlama havasında damlara çıkıp, eylemde ateşe verilen karakoldan yükselen alevleri izlemeye başlıyor. Telsizi arada bir halktan birilerinin ağzına tutuyor, kadınlar zılgıt çekiyordu. Tabii adım atınca Pale arkadaşın bir mevzinin yanında durmuş birini beklediğini gördüm. Tabii "Heval dikkatli olun" dedi. "Ne var?" diye sorduğumuzda "Bu mevziden ses geliyor ve kendinizi eğerek gelin" dedi. Yanına vardığımızda "Savunmaya geçin mevziye bomba ile saldıracağım" dedi. Heval Pale daha bombasıyla uğraşırken, bir anda ikimizin ortasında büyük bir patlama oldu. İkimiz yere atlamıştık. Pale arkadaşla ikimize de bir şey olmadı. Mayın mı, ışıldak mı ne olduğunu anlayamadık. Halil arkadaş arkadan, "Ne oldu" diye bağırdı. Pale arkadaş, "Heval bir şey patladı ama, ne olduğunu bizde anlayamadık" diye cevap verdi. İkimizin ortasında olmasına rağmen, bize bir şey olmayınca o mevziden olmadığını anladık. Durmadan mevzinin üzerine yürüdük. Pale arkadaş bir tarama yaptı. Ama onlardan bir karşılık gelmedi. Sadece inilti vardı. Meğer yaralanmışlar. Tabii Pale arkadaşın taramasından sonra o sesler de kesildi. Sesler kesilince silahlarını toplayıp oradan çıktık. Karakola doğru yolumuza devam ettik. Geçtiğimiz yer-

Botan-Foto Arşiv

vurduk. Dolaysıyla grupların hepsi yönlerini karakola verdiler. İşte o sırada uzak savunma grubu komutanı geldi. Yan tarafımızdaki mevzide üç asker cenazesinin olduğunu, silahlarını almaya çalıştığını, ancak tek başına başaramadığını bizden bir arkadaşın ona yardım etmesi gerektiğini" söyledi. O arkadaşla birlikte o mevziye doğru gittik. Grup komutanı dışarıda güvenliğimi aldı, ben mevziye girdim. Cenazeleri çevirdim. Altlarında kalan silahlarını alıp çıktım. Silahlardan biri melezdi. Zincir de takılıp çok seri ağır silah gibi çalışabiliyordu. Silahları alıp

bu durum heyecanımıza heyecan katıyordu. Bir de halkın eylemimizin alevlerini izlediğini duyunca insan daha farklı duygular yaşıyor. Daha doğrusu insan bir tuhaf oluyor. Sanki özgürlük sağlanmış, halk evlerinin damlarına çıkmış, devrimi gerçekleştiren gerillaları karşılıyormuş gibi bir hayal etmeye başlıyor. Bana biraz öyle geldi. Birkaç dakikalık bu sevinçten sonra dönüp bana, "Heval neydi o getirdiğin" diye sordu. "Heval bir silah getirdim ama ne olduğunu daha doğrusu adının ne olduğunu bilmiyorum" dedim. Karakola doğru giden yoldan devam ettik. Birkaç

lerden arkadaşlar cephane, silah vb gibi diğer malzemeleri topluyorlardı. Kısa bir süre sonra karakolun dış bahçe duvarına ulaştık.

Karakoldan aşağıya doğru kaçan askerler korkudan rastgele çevreyi tarayarak kaçışıyorlardı. Önümüzde daha birkaç mevzi vardı. Ama boş ya da dolu olduğunu bilmiyorduk. Rojhat arkadaşın başında olduğu kolunun gelmesini bekledik. Heval Pale bon tarafımızdaki mevzileri vurup, öyle beklememiz için yanına bir BKC kullanan arkadaşın silahıyla birlikte gitmesini istedi. Amaç o kontrol etmediğimiz mevziyi vurmak bir de karakolun çeşitli yerlerinden gelen tek-tük mermilerin geldiği yerleri vurup etkisizleştirmekti. BKC kullanan arkadaşlardan biri Sabri adındaki arkadaştı. Pale arkadaşın yanına gitmesi için onu çağırdık. Her zaman yaptığımız ve kayıplarımıza neden hatanın aynısını orada da yaptık. Düşman tepesinde olduğumuzu adeta unuttuk. Sanki orada hiç düşman yokmuş gibi hareket etmeye başladık. Sağ kalan, yaralanıp saklanan askerlerin olabileceğini hiç düşünmedik. Pale ve Bargiran arkadaşla duvarın dibinde mevzinin altına oturmuş, BKC kullanan arkadaşın gelmesini bekliyorduk. O sırada Sabri arkadaş bize doğru gelmeye başladı. Ama eğilmeden geliyordu. Pale arkadaş, "Heval Sabri, kendini eğerek" gel diye uyarı yaptığı sırada, bizim birkaç metre yakınımıza kadar gelen Sabri arkadaşı bir mermi gelip buldu. Yanımıza kadar ulaşmadan yere yığılıp kaldı. Tek bir kelime edemeden şehit düştü. Onu bulan mermi karakolun ana binasından gelmişti. Pale arkadaş, hiç durmadan Sabri arkadaşın cenazesini götürmek için onların savunmasını yapmamı istedi. Biz savunmayı yaparken Pale arkadaş, Sabri arkadaşın cenazesini alıp, Halil arkadaşın olduğu yere götürdü. Arkadaşların yanında kalan bombaları alıp geldi.

Karakolda asker diye bir şey kalmamıştı

O sırada arkadaşlar Rojhat arkadaş onlarla bağlantı kurdular. Rojhat arkadaş tüm mevzileri temizlediklerini ve karakola girdiklerini söyledi. Rojhat arkadaş karakola girdiklerini söyleyince Koordine, bizim kol için "Karakol düştü artık fazla ileri gitmeyin" dedi. Düşmanın üzerinden bir sürü silah ve cephane kaldırmıştık. Bir de Rojhat arkadaş onlar da karakolu alırken tıpkı bizim yaşadığımız gibi bir olay yaşıyorlar. Onlardan da Cuma Cizre arkadaş şehit düşüyor. Bu arkadaş da tıpkı bizim gruptaki Sabri arkadaş gibi BKC kullanıyordu. Deşta Mişarê tarafında karakolun nizamiyesinin mevzilerinden birinde sağ kalan bir asker tarafından şehit düşürülüyor. Bu arada arkadaşlar o gün karakola gelen konvoyun cephane getirdiğini görüyorlar. Çünkü karakol gelen cephaneyi dışarıda üs üste yığıp naylon çekmişler. Fazla miktardaki bu cephaneyi arkadaşlar ne yapabiliriz diye düşünüyorlar. Geri çekilme talimatı geldi. O sırada bizim gruptaki arkadaşlar 8 tane G3 ile yirmiye yakın çanta almışlardı. 12 raxt, iki tane MG3 bir tane M27 silahı almıştık o silahlarla birlikte geri çekilmeye başladık. Rojhat arkadaş onların grubu bir tane 82'lik havan, çok sayıda Lav silahı, üç tane 60'lık havan, bir tane 65'lik havan, yaklaşık 20 tane de G3 silahı alıyorlar. Geri çekilmeden önce gelen cephaneye de bir çözüm düşünüyorlar. Karakol uçurumlu bir tepenin başında olduğu için cephaneyi o uçurumlardan atmaya başlıyorlar. Kaldırılması mümkün olmadığı için böyle bir çözümü düşünüyorlar. Gelen cephanenin içersinde Doçka mermilerinden, havan mermilerine, ferdi silah mermilerinden MG3 mermilerine kadar her şey var. Arkadaşlar cephanenin hepsini uçurumdan attıktan sonra geri çekilmeye başlıyorlar. Bizim grupta şehit düşen Sabri arkadaşı getirip köye giden şose yolunda düşmanın göremeyeceği bir yere defnettik. Tepeye ilk gidişte grubumuzdan hafif yaralanan Sinan ve Çekdar arkadaş da yanımızdaydı. O yüzden geri çekilmede gecikme oluyordu. Her arkadaşın üzerinde kendi silah, raxtı dışında düşman üzerinden kaldırılan en az iki silah daha vardı. Bundan dolayı önden giden bir gruba yaralı arkadaşları taşımak için köyden iki katır almasını söylemiştik. Biz köye ulaşana kadar onlar katırları alıp yolumuza çıktılar. Yaralı arkadaşları bindirerek yolumuza devam ettik. İki tane katır da Rojhat arkadaş onların önüne götürüyorlar. Onlar da şehit düşen Cuma arkadaşı katıra bindirip karakoldan bir hayli uzaklaştırdıktan sonra, defnedip, mezarını kamufle edip yollarına devam ediyorlar. Arkadaşlar için yaptığımız mezarlara, daha sonra kolayca bulmak için işaretler bırakmıştık. Daha sonra arkadaşlar gidip her iki arkadaşın da cenazelerini alıp getirerek denetimimizdeki bir yere defnetmişlerdi. Arkadaşlara ait hiçbir şey karakolda kalmadı. Zaten arkadaşların şehadeti de büyük bir talihsizlik ve tesadüfle olmuştu.

Arkadaşlar, karakolu perişan etmişlerdi. Her yeri yakıp-yıkmışlardı. Karakolda asker diye bir şey kalmamıştı. Vurulan vurulmuştu, kaçanlar da korkudan rastgele araziye dağılmıştı.

Geri çekilmeyi sabaha karşı tamamladık

O karakolun şahsında perişan olan devletin kendisiydi. Yenilen devletti. Oraya karakol kurup, askerleri yerleştirmişlerdi ama onları koruyamıyordu. Karakolun ana binası ve yan binalarının hepsi sabaha kadar yanmıştı. Biz de iki şehit vermiştik. Eylem ardından da aynı gece Gabara kadar çekilmiştik. Halil arkadaşla telsizle görüşen Haşim arkadaş, biz daha eylemin tekmilini örgüte vermeden o halka dağıtmıştı. Halk onun sevincini günlerce yaşamıştı. Tabii o kadar saat süren bir eylemde kullanılan bomba, silah sesi, barut kokusu yine karakolun alevlerinden çıkan dumanlarla kafam davul gibi olmuştu. O yüzden zar zor yürüyordum. Bu durumu gören milislerden biri yaralı olduğumu sanıp, beni taşımak için kaldırdı. "Ne yapıyorsun heval?" diye sorduğumda, "Yaralısın seni taşıyorum" dedi. Yaralı olmadığımı, silah sesi, barut kokusu, karakolun alevlerinden etkilendiğimi söyledim. Ona rağmen milis beni taşımaya devam etti.

Geri çekilmeyi sabaha karşı tamamladık. Öğle saatlerine kadar dinlendik. Öğleden sonra eylem toplantısını yaptık. Eyleme katılan arkadaşlara çeşitli ödüller verildi. Bu eylemlerden sonra düşman, karakolları bırakmaya başladı. Birçok karakol boşaltıldı. Bazı köylerde korucular da silahlarını bırakmaya başladı. Düşmanda bu panik ve korku yaşanmaya başlayınca, biz de daha önce çok gizli bir şekilde girdiğimiz ve içinde karakol olan köylere bu kez büyük gruplarla bayraklarla girmeye başladık.

Bu eylemde yer alıp daha sonra şehit düşen birçok arkadaş oldu. Şehit düşen arkadaşlar arasında olan Halil 96 yılında Garzan eyalet yürütmesindeyken şehit düştü. Pale arkadaş, Mava'da Çiyayê Suskê'de bölük komutanıyken şehit düştü. Çekdar arkadaş ise 1997 yılında Gabar'da şehit düştü. Sinan arkadaş, 1994 yılında Çêlika Ber Avê Karakolu eyleminde şehit düştü. Bargiran Kiçi arkadaş akrabamdı. Halamın oğluydu. Sinan arkadaşla birlikte şehit düştü. Rêzan arkadaş ise Apê Musa'nın yakın akrabasıydı. 1993 yılında Bülcüna tepesine yönelik gerçekleştirilen bir başka eylemde şehit düştü. Besê Cizre arkadaş 1997 yılında şehit düştü. 1989 katılımlıydı. Özgürlük Mücadelemiz, bu kahraman direnişçilerin verdiği mücadele ile büyüdü. Onların anısı önünde saygıyla eğiliyoruz.

■■■

Duran Kalkan-Sehit Gulbahar ve Adil.qxp_Layout 1 26/12/2019 14:55 Page 31

Adil ve Gülbahar Yoldaşların anısına

Adil ve Gülbahar yoldaşların katılımının kendine göre özellikleri vardı. Büyük zorluklar ve engeller söz konusuydu; ama onlar bu engel ve zorlukları dinlemediler, tanımadılar, hepsini yenme ve aşma gücünü, cesaretini, fedakârlığını, yiğitliğini her zaman gösterdiler. Dıştan düşmanın imhacı saldırganlığına karşı durmak kadar, içten de her türlü zayıf, geriye çekici, iradesiz duruşa ve yine çeteci, kurnaz, çıkarcı yaklaşımlara karşı Önderlik çizgisinde Kürdistan Özgürlük Mücadelesini doğru anlama, ele alma, onu doğru sahiplenme ve başarıyla uygulama noktasında da öncü bir rol oynadılar. Katılımlarıyla, cesaret ve fedakârlıklarıyla, gerillada ısrarlarıyla, savaştaki başarılarıyla Kürdistan'ın özgürlüğüne ve Apocu çizgiye bağlılıklarıyla bunları gerçekleştirdiler.

Baş tarafı 32. sayfada

Erdoğan 1 Aralık 2007'de katliam güçlerine saldırı emrini verdi

Çok iyi bilinmeli ki, bugüne kadar gelen topyekûn imha ve tasfiye saldırılarını, 5 Kasım 2007'de Bush-Erdoğan görüşmesi temelinde oluşturulan ABD-TC ittifakı yürütüyor. Bu temelde faşist şef Tayyip Erdoğan 1 Aralık 2007'de katliam güçlerine saldırı emrini verdi. Bunu iyi biliyoruz. 2 Aralık'ta Ana karargahımızı ve Mahsum Korkmaz Akademimizi vurdular. 4 Aralık'ta da Gabar karargahımızı vurdular. Bu saldırılar o günden bu yana topyekûn faşist-soykırımcı özel savaş saldırısı biçiminde sürüp geldi. Arada kısmi ateşkesler olsa da, kuşkusuz bunlar stratejik değildiler. Böyle bir imha planının hileli uygulama pratikleriydiler. 2008 Şubat sonunda Ana karargahı tümden yok etmek için Zap saldırısını gerçekleştirdiler. 2008 boyunca İmralı'da Önderliği tehditten halk üzerindeki baskıya kadar uzanan bir topyekûn saldırıyı, en başta gerillaya dönük operasyonlarla yürütmeye çalıştılar. 29 Mart 2009 yerel seçim sonuçları bunlara önemli bir cevap olduysa da hemen 14 Nisan'dan itibaren söz konusu topyekûn saldırıyı ideolojik, siyasi ve askeri alanı da kapsayacak şekilde sürdürdüler. Önder Apo'nun ifade ettiği '17 Kasım darbesine' kadar işi götürdüler. DTP'nin kapatılmasına, seçilen belediye başkanlarının ve parti yöneticilerinin tutuklanmasına kadar işi vardırdılar.

İşte bu saldırıların sonucu olarak PKK tarafından 1 Haziran 2010'da strateji değişikliğine gidildi. Önder Apo ortaya çıkan siyasi ve askeri durumu, demokratik siyasi çalışma yapmanın bütün imkanlarının ortadan kalkması olarak değerlendirdi. Dolayısıyla 'mevcut koşullarda kendisinin yapabileceği hiçbir şeyin kalmadığını' ifade ederek 'görüşmelerden geri çekildiğini' belirtti. Böyle bir durumda demokratik siyasi mücadele yürütme koşulları kalmıyorsa, o zaman strateji değiştirmek, faşist-soykırımcı topyekûn saldırıyı Devrimci Halk Savaşı Stratejisi'yle karşılayıp yenilgiye uğratmak üzere hareketimiz de bir stratejik değişimi öngördü. Demokratik siyasi mücadele stratejisine son vererek Devrimci Halk Savaşı Stratejisi'ni esas almayı, bu temelde özgürlük mücadelesi yürütmeyi gündemleştirdi. Bunu da topyekûn direniş temelinde on yıldır kesintisiz bir biçimde sürdürüyor. 2013-2014 yıllarında olduğu gibi, arada bu stratejiyi sona erdirme, buna yol açan koşulları değiştirme yönünde arayışlar olsa da, bunlar güncel taktik yaklaşımlar olmaktan öteye geçemedi. Bir stratejik gerçekliğe dönüşemedi. Tarafların stratejik yürüyüşlerinde başarı kazanmak için uygulamaya çalıştıkları güncel taktikler olarak kaldı. Geriye gerçekleşen topyekûn faşist özel savaş saldırısına karşı Hareket ve halk olarak yürüttüğümüz topyekûn Devrimci Halk Savaşı direnişi kaldı. Onunla yürümeye çalıştık.

Bugün de çok keskin bir biçimde bu savaş sürüyor. İşte bu sürecin başlangıcını 2007'de görüyoruz. 2007 TC'nin kendisini savaşa göre yeniden yapılandırdığı yıldır. PKK karşıtı TC-ABD ittifakının en ileri düzeyde gerçekleştiği ve bir savaş planına dönüştüğü yıldır. Dolayısıyla 2007 Aralık başı da böyle bir imha ve tasfiye saldırısının başlatıldığı süreç oluyor. Ana karargaha ve Gabar karargahına eş zamanlı saldırıyla düşman bu süreci başlattı. Buna karşı direnişin çizgisini de; Gabar direnişi, Zagros hattındaki Oremar ve Bezelê eylemleri, Zap direnişi belirledi. Gerçekten Gabar karargahının bu kadar öne çıkartılmasının altında yatan şey kesinlikle böyle bir saldırıya karşı, onu çok daha önceden görüp fark ederek ölü doğuşunu gerçekleştirmek üzere geliştirilen Ekim ayı başındaki direniş eylemi oldu. Türk ordusunun operasyonlarına karşı ilk ezici darbeyi Gabar'da, Adil ve Gülbahar yoldaşlar vurdu. Onların komutasındaki gerilla güçleri vurdu. 12 yıl süren saldırının yol açan direnişi geliştirdiler. Daha tehlikeyi o zamandan gördüler. Böyle bir tehlikeli saldırının başarısız kılınması için daha baştan öne atıldılar. Görev sorumluluk üstlendiler. Tehlikeyi en başta görüp, saldırıyı zayıflatmak istediler. O sezgi, bakış açısı elbette önemliydi.

Kuşkusuz bunları böyle söylemediler, yazmadılar ve çizmediler. Peki ne yaptılar? Açık ki pratikte gerçekleştirdiler. Yaptıkları ve yaşadıkları, hissettikleri ve düşündüklerinin bunlar olduğunu pratikte gösterdiler. İşte doğru ve gerçek devrimcilik böyle olur. Kuşkusuz konuşup da yapmayana devrimci denmez. Konuşunu yapana, yaptığı kadar konuşana doğru devrimcilik, Apocu militanlık deniyor. İşte bu yoldaşlar böyle bir militanlığın en somut ve seçkin örneğini bu tutumlarıyla verdiler.

11 Ekim 2007 günü faşist Türk ordusuna Gabar'da vurdukları ezici darbe hem ABD-TC ilişki ve ittifakının Kürt halkı, Ortadoğu halkları, insanlık açısından nasıl tehlikeli bir saldırganlık olarak ortaya çıkmakta olduğu konusunda herkesi uyardı, hem de böyle bir faşist-soykırımcı saldırganlık karşısında devrimci-yurtsever tutumun, duruşun ne olması gerektiğini, nasıl olması gerektiğini hiç tartışmaya yer vermeyecek bir biçimde ortaya çıkardı. Nasıl ki topyekûn faşist imha saldırısı 2007'den itibaren başlatıldıysa, böyle bir saldırıya karşı direniş de Adil ve Gülbahar yoldaşların öncülüğünde, onların komutasında başlatıldı. 12 yıldır bu saldırganlığa karşı savaşan, direnen herkes bu yoldaşların komutasında direniyor.

Saldırı, saldırganlık Gabar'dan başlatıldı

Demek ki, bu direnişin kararını kim verdi? Direniş adımını kim attı? Direnişe kim komuta ediyor? Direniş emrini kim veriyor ve yürütüyor? Belli ki bu soruların cevabını iyi bilmemiz gerekiyor. İşte Adil ve Gülbahar yoldaşlar gerçeğini bu temelde ele almak ve anlamak lazım. 12. şahadet yıldönümlerinde bugünkü yaşadıklarımızla bu gerçekliğin bağını iyi görmemiz gerekli. Çünkü bu gerçekler bugün çok daha net ve yalın bir biçimde görülüyor. Yani çok daha açık bir durumdadır. İşte Bakur'daki saldırılardan Rojava'yı işgale ve Başûrê Kurdistan'ı tehdide kadar topyekûn faşist saldırganlığı net bir biçimde görüyoruz. Bu düzeye gelen saldırganlığın o zaman planlandığını, kararlaştırıldığını, daha 2007 güzünden itibaren Gabar'dan, Botan'dan, Zap'tan başlatılan askeri saldırılar olarak ortaya çıkartılıp bugünkü düzeye getirildiğini görüyoruz. Açık ki böyle bir bütünlük var. 2009 sonunda ve 2010 başında Önder Apo'nun, "Demokratik siyasi mücadele yürütme koşulları kalmadı" biçiminde değerlendirme yapmasına giden sürecin 2007-2008'deki gelişmeler olduğunu, ABD-AKP ittifakı temelinde geliştirilen topyekûn saldırı olduğunu görüyoruz, biliyoruz. İşte bu saldırı, saldırganlık Gabar'dan başlatıldı. Zap'tan, Zagros'tan yürütülmeye çalışıldı. Böyle bir topyekûn faşist saldırganlığa karşı Devrimci Halk Savaşı çizgisinde tarihin en cesur ve fedakâr direnişi de Gabar'da 11 Ekim'de faşist-soykırımcı ordu güçlerine vurulan ezici darbeyle başladı. Bugüne kadar da sürüp geliyor.

Adil, Gülbahar, Çiçek ve Helmet yoldaşlar gerçeğinden öğreceğimiz çok şey var

Çok açık ki, süreci az çok belli düzeyde anlayan, uygulamaya çalışan, böyle bir direnişçiliğin izinde büyük cesaret ve fedakârlıkla yürüyen bir gerilla direnişimiz, halk direnişimiz, gençlik ve kadın direnişimiz var. Bu durum dört parça Kürdistan'da ve yurtdışında devam ediyor. Tıpkı Adil ve Gülbahar yoldaşların cesaret ve fedakârlığıyla ve gelişip, derinleşerek, yayılarak devam ediyor. Açık ki cesaret ve fedakârlıkta herhangi bir zayıflık yok. Fakat gelişen, derinleşen, kapsamlılaşan savaş durumu da bundan ders çıkartmayı, kendini yenilemeyi, daha yaratıcı ve zengin eylem yöntemleri bulabilen, daha geniş alanlarda savaşmayı bilen, günün her saatinde, yılın her ayında ve gününde savaş yapabilen, her türlü savaş yöntemini kullanarak düşman cephesini tümden hedefleyip, başarıyla mücadele yürütmeyi bilen bir savaşçılığı bizden istiyor. Kuşkusuz aynı şekilde bu savaş ve direniş pratiği doğru tarza, üsluba, yeterli tempoya, bunu gerçekleştirecek bir parti ve gerilla öncülüğüne ihtiyaç duyuyor. Bugün karşı karşıya bulunduğumuz çok önemli bir gerçeklik de budur. Böyle bir öncülüğü geliştirebilmek için de tıpkı Adil ve Gülbahar yoldaşlar gibi öne atılan, arayış içinde olan, cesaret ve fedakârlıkla yürüyen onlarca, yüzlerce yoldaş var. Her gün, her ay, her yıl şehitler veriyoruz. Bu durum Bakurê Kurdistan'da, Rojhilat'ta, Rojava ve Başûr'da yaşanıyor.

Böyle bir kahramanlığın son ve en önemli bir örneğini de Dersim hattında yaşadık. PKK Merkez Komite üyesi Çiçek Botan Yoldaş en son açıklanan şehitlerimizden oldu. O da Gülbahar yoldaşla aynı ortamdan geliyordu. Aynı ruh ve duyguyla katılmış, aynı amaçla ve aynı gözü peklikle savaşmıştı. Neredeyse 30 yıla varan bir zaman diliminde Botan'dan Zagros'a, oradan Dersim'e kadar Kürdistan'ın en temel stratejik sahalarında gerilla direnişine, kadın özgürlük mücadelesine, kadın gerillacılığının savaşçılıkta ve komutada gelişmesine duygu, düşünce ve pratik olarak en çok hizmetmiş etmiş bir yoldaşımızdı. Dikkat edilirse aynı çizgi kesintisiz bir biçimde derinleşerek devam ediyor. Böyle bir öncülük ve komuta yürüyüşü Adil ve Gülbahar yoldaşlarımızın 12. şahadet yıllarında da Çiçek Botan Yoldaş şahsında, Helmet Yoldaş şahsında, dört parça Kürdistan'da verilen yüzlerce şehit şahsında devam etmiş ve gerçekleşmiş bulunuyor.

Demek ki 12 yıl önce başlatılan direniş sürüyor, gösterilen tutum devam ediyor, verilen direnme emrinin gerekleri yerine getiriliyor. Bu temelde kadınerkek binlerce militan-savaşçı dört parça Kürdistan'da topyekûn faşist-soykırımcı saldırıları kırmak, Kürt halkının varlık ve özgürlük savaşı şahsında Ortadoğu halklarını ve insanlığı özgürlüğe ve demokrasiye kavuşturmak için tarihin en cesur ve fedakâr yürüyüşünü gerçekleştiriyor. İşte bu durum önemli ve anlamlıdır. Bunun başarısının insanlık tarihi açısından nasıl bir anlam taşıdığı ortadadır. Dolayısıyla artık sorun bir Kürt sorunu, Kürdistan sorunu olmaktan çoktan çıkmış, bölge sorunu olmayı da aşmış ve bir insanlık sorunu haline gelmiş durumdadır. İşte görevler bu kadar büyümüş ve mücadelenin sonuçları bu denli anlamlı hale gelmiştir. Tabi tüm bunları en geniş kapsamı ve derinliği içinde anlayan, bunun gerektirdiği başaran öncülüğü, ideolojik-politik-askeri-toplumsal her alandaki mücadelede ortaya çıkartan bir militanlığı, komutanlığı, devrimci öncülüğü gerekli kılıyor.

Önderlik ve şehitler çizgisinde mutlak başarı temelinde yürüme kararlılığımızı oluşturuyoruz

Yeni bir parti ve mücadele yılının bizden istediği militanlığı yaratmaya, bu temelde kendimizi nasıl eğitmemiz, kişiliğimizden neleri atıp, onların yerine neleri koymamız gerektiği sorularına cevap bulmaya çalışıyoruz. İşte böyle bir sorgulama içinde de bize en çok yol gösteren kişiliklerin başında gelenler Adil ve Gülbahar Yoldaşlar, Çiçek ve Helmet Yoldaşlar oluyor. Kuşkusuz yüzlerce şehit yoldaş aynı örnek olmayı ifade ediyor. Önderlik gerçeğinin, Apocu çizginin devrimci militanlıkta en güçlü bir biçimde somutlaşmasını ifade eden şehitler gerçeğimiz bize doğru yolu gösteriyor. Onlardan öğrenmeye, onlar şahsında hataları bulup aşmaya, doğruları bulup edinmeye çalışıyoruz. Böyle bir çaba içerisinde de tabi Adil ve Gülbahar yoldaşlar gerçeğinden, Çiçek ve Helmet yoldaşlar gerçeğinden öğreneceğimiz çok şey var. Çıkartacağımız çok ders var.

İşte bu dersleri mutlaka çıkartabilmeliyiz. Kaldı ki, bu zor da değildir. Dahası bu kadar somut örnek oluşturan, öncülük eden gerçekleşmiş veri elimizdeyken doğruyu görememek, doğru yolda yürüyemek, hata ve eksiklikleri söküp atacak bir cesareti, fedakârlığı, iradeyi, direngenliği ortaya çıkartamamak kesinlikle söz konusu olamaz. Hiçbirimiz böyle yaklaşmamalıyız. Bu tür sözler söylememeliyiz. Böyle yaklaşmayı, bu tür sözler söylemeyi şehitler gerçeğimiz mahkum ediyor. En başta da Adil ve Gülbahar gerçeği mahkum ediyor, reddediyor. İster başlangıca 1987'ye dönelim, ister 2005, 2006, 2007'ye dönelim, nereden ele alıp bakarsak bakalım, bu tür yaklaşımları mahkum eden, bize doğru devrimci yolu, Apocu militanlık yolunu gösteren örnek şehitlerimiz, öncülerimiz var. Gerçekleşen onlar, hakikat onlardır. Özgürlüğü temsil eden, Önderlik çizgisinin militanlaşmasını ifade eden gerçeklikler onlardır. Dolayısıyla doğru anlamayı, katılmayı, sahip çıkmayı bilmemiz gerekiyor. Kendimize göre ölçüler değil de, bu şehitlerimizde somutlaşan Önderlik ölçülerini, gerçeğini, ilkelerini esas almayı mutlaka bilmeliyiz. Başarının yolu bu, doğru devrimci-militan olmayı gerçekleştiren yol kesinlikle bu oluyor; bütün yaşananlar, bunun mümkün olduğunu bu yoldaşlar şahsında bize net bir biçimde gösteriyor; önümüzü ve yolumuzu aydınlatıyor, ufkumuzu açıyor; bize cesaret ve fedakârlık veriyor, doğru yolu ve o yolda nasıl yürüneceğini gösteriyor. Gerisi bunu görmek, anlamak ve bu temelde yürümek olarak bize kalıyor.

Onlar gerçekleştirdiğine göre, o halde bizim de gerçekleştirmememiz için kesinlikle hiçbir neden bulunmuyor. Yeter ki doğru anlayalım, doğru sahip çıkalım, doğru katılalım! Bizi bu doğrultudan alı koyacak her türlü erkek egemen zihniyet ve siyasetin etkilerine karşı, iktidarcı-devletçi sistemin ve kapitalist modernite düzeninin duygusal, ruhsal, düşünsel, davranışsal etkilerine karşı, küçük-burjuva orta yolculuğunun her türlü geriye çeken, zayıflatan, ikircikli, muğlak, kararsız, kaypak özelliklerine karşı Apocu militan çizgide, Adil ve Gülbahar, Helmet ve Çiçek yoldaşlar çizgisinde mücadele etmeyi, kararlı yürümeyi bilelim, bunu esas alalım, tek ilke edinelim ve bu temelde yürüyelim! Böyle oldukça başaramayacağımız hiçbir görev, yenemeyeceğimiz hiçbir zorluk, aşamayacağımız hiçbir engel kesinlikle olamaz. Bu büyük şehitlerimizin açtığı yolda başarıyla yürüyerek özgürlük devrimimizin zaferden zafere koşmasını kesinlikle sağlarız. Böyle bir zafer yürüyüşünün başaran militanları oluruz.

İşte bu büyük komutanlarımızın şahadetlerinin 12. yıldönümünde onları anlama ve sahiplenmenin böyle olması gerektiğini ifade ediyoruz. Bu yıldönümü bize bunları anlatıyor ve öğretiyor. Bizi doğru ve başaran Apocu militanlığa daha güçlü bir biçimde çekiyor. Biz de böyle anlıyor, bu şahadetlerin 12. yıldönümünde bu sonuçları çıkartıyor, bu temelde kendimizi eğitip yenileyerek, yeni direnme yılına Önderlik ve şehitler çizgisinde mutlak başarı temelinde yürüme kararlılığımızı oluşturuyoruz. Şehitlerimizin anılarını bu temelde sahipleniyor ve onları bir kez daha saygı ve minnetle anıyoruz. Komutaları altında özgürlük mücadelesini zafere taşımak için büyük kararlılıkla her zaman yürüyeceğimizi belirtiyoruz!

Duran Kalkan

arka kapak-gulbahar-adil.qxp_Layout 1 26/12/2019 14:55 Page 32

Adil ve Gülbahar Yoldaşların anısına

4 Aralık 2007 günü faşist Türk ordusuyla girdikleri çatışmada şehit düşen Gabar komutanlarımız şehit Adil ve şehit Gülbahar yoldaşları şehadetlerinin 12. yıldönümünde saygı, sevgi ve minnetle anıyoruz. Amaçlarını başarma ve anılarını yaşatma sözümüzü yineliyoruz. Kuşkusuz her iki arkadaş da katılımlarıyla ve mücadeledeki yerleriyle özgürlük mücadelemize ve savaş çizgimize önemli katkıları olan yoldaşlardı. Şimdi de gelişen Demokratik Modernite gerillacılığında ve yükselen Devrimci Halk Savaşımızda yaşıyorlar.

Adil arkadaş, bir yerde Egîd arkadaşın yerini doldurur, şahadeti ardından silahını kaldıran savaşçı olur biçiminde bir katılım sağladı. 1987 yılından itibaren 15 Ağustos Atılımı'nın büyük komutanı Egîd Yoldaşın şehit düştüğü Gabar başta olmak üzere tüm Botan sahasında yürütülen mücadeleye gittikçe artan bir etkinlikte katılan bir yoldaş oldu. Çok genç ve küçüktü, ama mücadeleye, savaşa katılımı baştan itibaren hep önde ve öncü düzeyde oldu. O zaman uygulanan 'Zorunlu askerlik yasası' temelinde katılan yoldaşlardan biriydi. Fakat katılımı bu biçimde gerçekleşmiş olsa da, gerilla saflarına adım attığı andan itibaren hep öncü düzeyde, istekle, coşkuyla, cesaret ve fedakârlık bakımından en ileri düzeyi gerçekleştiren bir temelde katılım sağladı. Botan sahasında 1990'lı yılların başında yaşanan Ulusal Diriliş Devriminin, serhildanları yaratan gerilla öncülüğünün komutasını gerçekleştiren öncü savaşçılardan birisi olarak yer aldı ve rol oynadı. Ayak basmadığı toprak parçası, savaşa katılmadığı, eyleme girmediği dağ ve vadi kalmadı. Botan sahasının bütün büyük, etkili, düşmana darbe vuran eylemlerinin içinde ve önünde oldu; savaşçısı ve komutanı olarak yer aldı. Botan serhildanına bu biçimde komuta eden bir yer tuttu ve bu performans, katılım, yurtseverlik, devrimcilik, cesaret, fedakârlık onu Botan Komutanlığında görev ve sorumluluk üstlenecek bir düzeye kadar çıkardı. PKK'nin 5. Kongresine katıldı ve kongre'de Merkez Komite yedek üyeliğine seçildi. Kongre sonrasında Uluslararası Komplo'ya kadar da Botan, Zagros, Behdînan hattında savaşın hep önünde, komutasında yer alarak mücadele etti, görev yürüttü.

Gülbahar arkadaşın da katılımı benzerdi. O da Botan'ın kuzey ucundan genç yaşlarda gerilla saflarına katılan, özgürlük için en cesur ve fedakâr bir mücadeleye kalkan, bu mücadeleyi özgürlük devrimi düzeyine ulaştıran Kürt kadınının öncü militanı olarak, devrimcisi, yurtseveri, komutanı olarak mücadele saflarına, gerilla birliklerine, ARGK ortamına katılım gösterdi. Gülbahar Yoldaşın da katılımı tıpkı Adil Yoldaş gibi hep önde ve öncü düzeyde oldu, cesur ve fedakâr bir çizgide gerçekleşti. Bulunduğu her yerde gerilla yaşamına en etkili ve başarılı katılımın, yaşamda ve savaşta her zaman ölçülü, ilkeli, cesur, fedakâr ve başarılı bir pratiğin, tutumun sahibi oldu. O zor ortamda kadının devrime kalkışına, katılışına, serhildan duruşuna, mücadelenin en zor alanı olan gerillada yer alışına öncülük ve komuta etti. Ulusal Diriliş Devrimi bir yerde Kadın Özgürlük Devrimi'nin başlangıcıydı, bir kadın devrimiydi. İşte böyle bir devrimin içinden gelerek gerilla saflarına katıldı. Bu devrimin en öncü, cesur, gözü pek militanı ve komutanı oldu.

Her ikisinin de katılımının kendine göre özellikleri vardı

Tabi böyle bir tarihsel geçmişin her zaman doğru ele alınması ve anılması, doğru ve yeterli bir biçimde sahiplenilmesi gerekiyor. 1987 yılından itibaren devrime katılmak, gerillada yer almak, onlarca yıl gerilla saflarında ve komutasında mücadele edip savaşmak ne anlama geliyor? Kürdistan halkı açısından, kadını açısından, Ortadoğu halkları ve insanlık açısından nasıl bir değer ifade ediyor? Bunun iyi bilinmesi gerekiyor. Daha da önemlisi böyle bir mücadeleci yürüyüşün nasıl bir ortamda, hangi koşullarda gerçekleştiğinin, nasıl büyük bir cesaret, fedakârlık ve direngenlikle, çabayla gerçekleştirildiğinin daha çok anlaşılması, bilinmesi, buradan daha fazla ders çıkartılması gerekiyor. Gerillanın en çok zorlandığı, NATO'nun savaşa girerek gerilla gelişimini Kürdistan'da boğmak istediği, olağanüstü hal ve özel valilik uygulaması temelinde özel savaş sisteminin her türlü özgürlükçü, devrimci gelişmeyi ezmek için gündeme getirildiği bir ortamda tüm bu saldırgan güçlere karşı gerillayı var etme, gerillada ısrar etme, tüm zorlukları yenip engelleri aşarak büyük bir özgürlük kuvveti, özgürlük öncülüğü, komutası olarak Kürdistan'da gerillayı yaşatıp büyütme mücadelesinin nasıl önemli sonuçlar ortaya çıkardığı, Kürt halkı ve insanlık açısından bölgesel ve küresel düzeyde nelere yol açtığı bugün çok daha iyi ve net bir biçimde görülüyor.

İşte Adil ve Gülbahar yoldaşlar böyle bir dönemin zorluklarını yenen ve engellerini aşan devrimci militanlığı ve katılımcılığı yaratan, gerçekleştiren devrimciler oldular. Her ikisinin de katılımının kendine göre özellikleri vardı. Büyük zorluklar ve engeller söz konusuydu; ama onlar bu engel ve zorlukları dinlemediler, tanımadılar, hepsini yenme ve aşma gücünü, cesaretini, fedakârlığını, yiğitliğini her zaman gösterdiler. Dıştan düşmanın imhacı saldırganlığına karşı durmak kadar, içten de her türlü zayıf, geriye çekici, iradesiz duruşa ve yine çeteci, kurnaz, çıkarcı yaklaşımlara karşı Önderlik çizgisinde Kürdistan Özgürlük Mücadelesini doğru anlama, ele alma, onu doğru sahiplenme ve başarıyla uygulama noktasında da öncü bir rol oynadılar. Katılımlarıyla, cesaret ve fedakârlıklarıyla, gerillada ısrarlarıyla, savaştaki başarılarıyla Kürdistan'ın özgürlüğüne ve Apocu çizgiye bağlılıklarıyla bunları gerçekleştirdiler.

Bu durum çok iyi bilinmesi ve doğru anlaşılması gereken açık bir gerçektir. Bundan yola çıkarak PKK militanlığının, Apocu devrimciliğin ilke ve ölçülerinin nasıl olduğunun ve nasıl şekillendiğinin çok iyi görülmesi gerekir. Bu anlamda örnek alınacak, özellikleri araştırılacak, ölçü alınacak devrimci-yurtsever mücadele öncülerimiz konumundadırlar. Önder Apo, Adil arkadaş için şunu söyledi: "Adil görüntüsü altında yürüyen Önderliktir". Yani, "Yürüyen Önderlik, görüntü Adil'dir" dedi. Adil arkadaşın mücadele yürüyüşünü, savaşçılığını, özgür yaşamda ve gerilladaki ısrarını, becerisini bu biçimde tanımladı ve değerlendirdi. Tabi bu bakımdan da yoldaşların pratik yürüyüşlerinin özellikleri Kürdistan'da özgürlük militanlığının, devrimciliğin, yurtseverliğin temel ölçüsü ve örneği oluyor. Tıpkı zindan direnişçiliği gibi gerçekleşmiş ve başarmış Apocu fedai militanlığın tüm özelliklerini içeriyor. Yine dağda gerilla direnişinde Egîdlerle başlayan büyük devrimci öncülüğün, komutanlığın, başarılı Apocu militanlığın gerçekleşmesini de ifade ediyor.

Tasfiyeciliğin tasfiyesini pratik mücadeleleriyle sağladılar

Bununla birlikte, elbette komplodan sonraki süreç üzerinde de durmak ve bu yoldaşların gerçeğinden ders çıkartmak durumundayız. Esasta burası için birkaç şey belirtmek istiyorduk. Yeniden Botan'a yürüyüşleri, mücadelenin en zor ortamında öncü düzeyde yer alışları, kararlılık ve ısrarları bir kez daha büyük bir anlam ve önem ifade ediyor. 1 Haziran 2004 hamlesi başlayıp çatışmalı durum kısmi bir düzeyde geliştikten sonra bunun süreceği anlaşılınca, bu konuda tecrübenin aktarılması, böyle bir direnişe öncülük edilmesi, geçen komplo sürecinde katılıp eğitim görmüş genç yoldaşlara pratikte komuta edilmesi gerektiğini en önde gören, anlayan, bu gerçekliği görüp anladıktan sonra da büyük bir kararlılık ve ısrarla yeniden Botan savaşına, direnişine yönelen yoldaşlar oldular. Kuşkusuz bu yürüyüş büyük bir anlam ifade ediyordu ve tarihi değere sahipti. Herkesten önce bu yoldaşlar görevin kendilerine düştüğünü, böyle bir görev ve sorumluluğu başkalarına bırakmamak gerektiğini hissedip değerlendirdiler. Büyük bir cesaret ve kararlılıkla da yürüdüler. Hareketin parçalanması amacıyla ABD, YNK, PDK destekli AKP saldırılarının, özellikle de bunun iç kolu olan tasfiyeci saldırıların en etkili bir biçimde böyle bir pratik yürüyüşle yenileceğine, başarısız kılınacağına, Uluslararası Komplo'ya karşı en etkili mücadelenin bu temelde verilip İmralı işkence ve tecrit sistemine karşı en güçlü bir biçimde bu şekilde durulacağına, böyle bir tarzla Önderlik gerçeğiyle bütünleşebileceklerine inandılar.

Dikkat edilirse, mücadeleyi sözle ve tasfiyeciliğin etkili olduğu alanda değil, eylemle ve özgürlük yürüyüşüyle, cesaret ve kararlılıkla devrimci zeminde devrimci mücadeleyi geliştirmeyi öngördüler. Doğru tutum buydu. Kesinlikle her türlü tasfiyeciliğe karşı, yine 2003-2007 sürecinde gerilla içine sızmaya çalışan 'gizli sosyal reformculuk' dediğimiz Doktor Ali, Rubar tasfiyeciliğine karşı da en etkili ve öldürücü darbeyi vuran bir mücadeleyi, Botan gerilla direnişine yürüyerek ve buna komuta ederek gerçekleştirdiler. Kuşkusuz böyle bir direnişle tasfiyeciliğin işini bitirdiler. Nûda, Ferhat ve diğer yoldaşlarla birlikte bunların bütün maskelerini düşürdüler, gerçek yüzlerini açığa çıkardılar ve mahkumiyetlerini sağladılar. Daha etkili olmadan ve fazla zarar vermeden tasfiyeciliğin gerilla ortamına sızmasını engellediler. Tasfiyeciliğin tasfiyesini pratik mücadeleleriyle sağladılar. İşte bunun anlam ve önemini de çok iyi görmek gerekiyor. Parti dışı anlayış ve tutumlara karşı, reformist, oportünist, tasfiyeci anlayış ve duruşlara karşı nerede, hangi yöntemle, nasıl mücadele edilir ve kazanılır sorusuna Adil ve Gülbahar arkadaşların yürüttüğü mücadele pratiğine bakarak doğru cevap vermek gerekiyor. Tasfiyecilik karşısında başaran devrimcilik, Önderlikle bütünleşen devrimcilik nasıl olur gerçeğini bu temelde görmek gerekiyor.

Diğer yandan, dönüp geçen 12 yıla baktığımızda, aslında bugün gelinen bu topyekûn savaş durumunun başlangıcını bu yoldaşlara yöneltilen saldırıda görüyoruz. Bugün yaşananlar işte o zaman başladı. Bunu da doğru görüp anlamamız gereklidir. Bugün Bakur'da, Rojava'da, Başûr'da, dört parça Kürdistan ve dünyanın dört bir yanında Kürt soykırımını gerçekleştirmek için topyekûn faşist özel savaş saldırısının ilk defa Botan'da, öncelikle Gabar'da gerçekleştiğini biliyoruz. 4 Aralık 2007'de Gabar karargahımızı vurdular, 12 Mart ve 1 Nisan 2008'de de Hezîl Vadisi'nde Besta karargahımızı vurdular. Aslında PKK'yi, devrimci öncülüğü imha ve tasfiye etme planını ilk uygulamaya Botan Komutasını imha etme temelinde başladılar. Bunu hiçbir zaman unutmamak gerekir.

Devamı 31. sayfada